ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ
ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΘΡΑΚΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΕΣΣΑΝΗΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΝ ΧΩΡΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«οὔ τοι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκύτερον ἄλλο ἰδέσθαι».
(Ὁμήρ. Ὀδύσ. Ι,27-28).

ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΚΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ
1929

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ
ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΘΡΑΪΚΙΚΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΕΣΣΑΝΗΝ
ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΥΤΗΝ ΧΩΡΙΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«οὔ τοι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκύτερον ἄλλο ἰδέσθαι».
(Ὁμήρ. Ὀδύσ. Ι,27-28).

ΠΕΡΙΣΥΛΛΕΚΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΦΟΙΤΗΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ
1929

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗι

ΙΕΡΑι ΜΝΗΜΗι

ΤΟΥ

ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟΥ ΜΟΙ

ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ

ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΖΑΖΗ

ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΜΙ

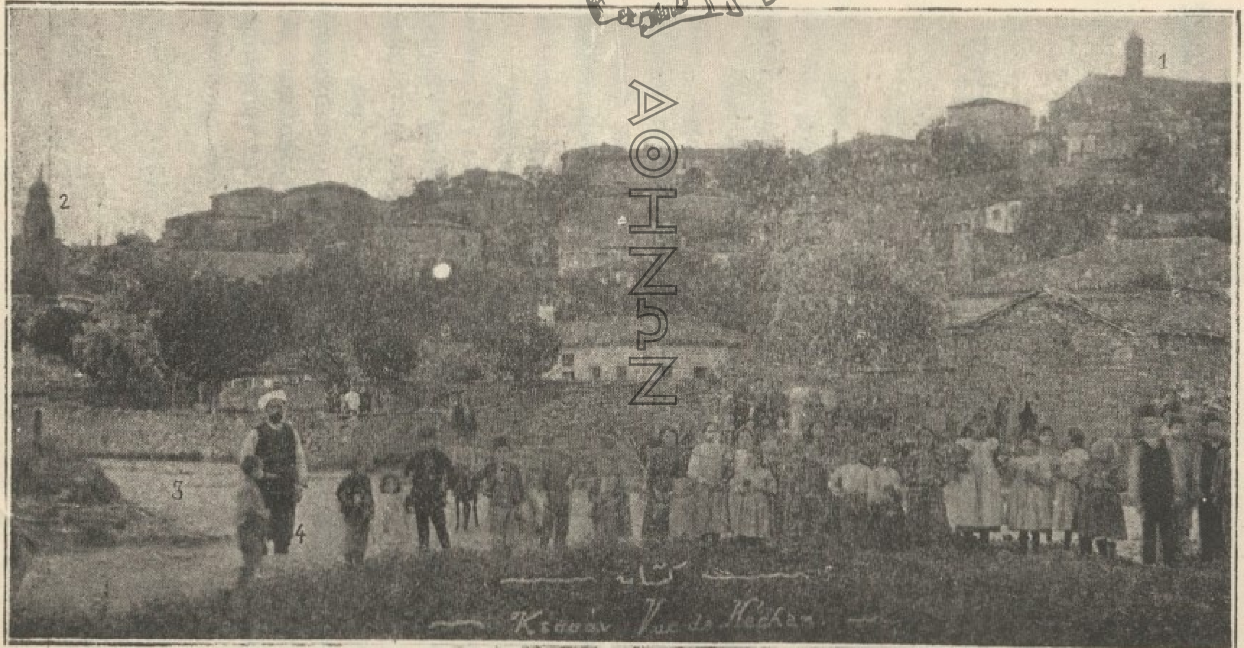

ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

1. Ἐκκλησία Τριῶν Ἱεραρχῶν.—2. Ἐκκλησία Ἁγίου Ἀθανασίου.—3. Τμῆμα τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Οὐζούνκιοπρου—Κεσσάνης—Καλλιπόλεως.—4. Ἕλλην χωρικὸς ἐκ τῶν πέριξ τῆς Κεσσάνης.—5. Ἑλληνόπαιδες τῆς κάτω ἐνορίας.

(Φωτογραφία ληφθεῖσα τῷ 1907).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

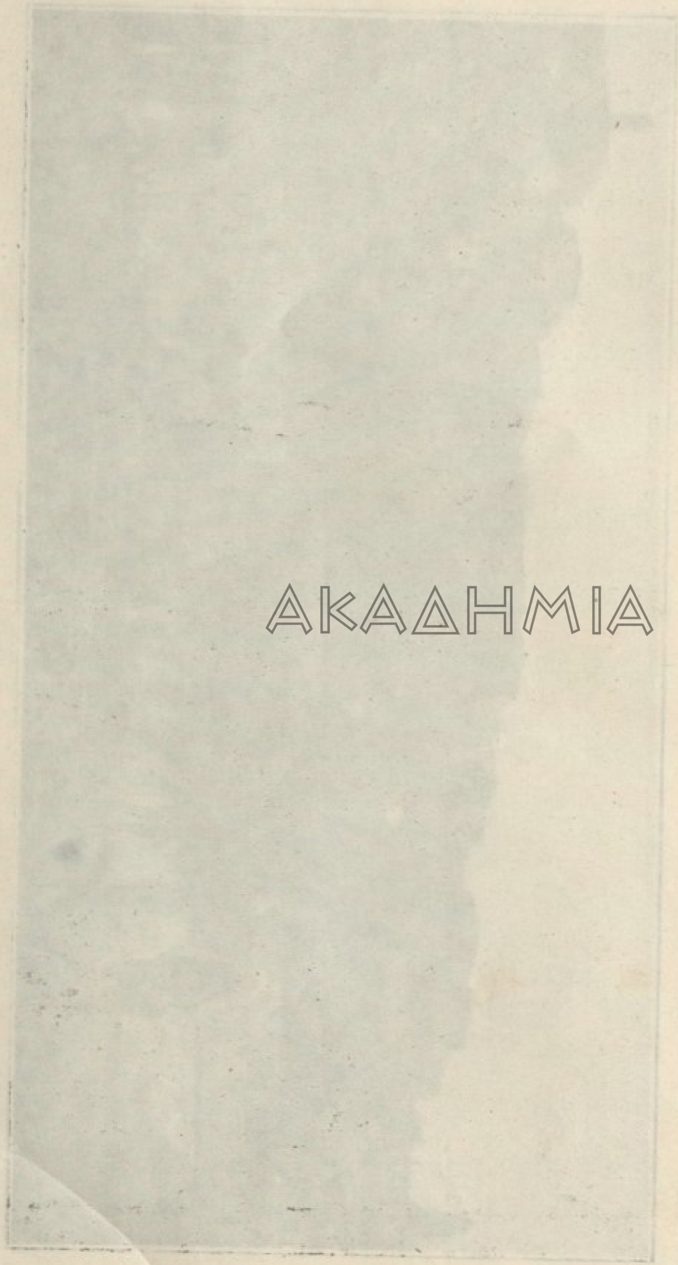

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ
ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΕΠΑΡΧΙΩΤΑΣ

Τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνὰ χεῖρας, ἀγαπητοὶ συνεπαρχιῶται, δὲν ὑπηγόρευσαν λόγοι συμφεροντολογικοί, ἀλλὰ λόγοι καθαρῶς πατριωτικοί.

Καὶ συγκεκριμένως, εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος προέβην, ὁρμώμενος πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι διὰ τοῦ βιβλίου τούτου προσφέρω ὑπηρεσίαν τινὰ τῇ φιλτάτῃ ἡμῶν Πατρίδι καὶ δεύτερον ἐκ τῆς μεγάλης μου ἐπιθυμίας, ὅπως χαρίσω πρὸς ὑμᾶς στιγμάς τινας εὐχαρίστους, διὰ τῆς ἀναπολήσεως ἡμερῶν χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

Ἀπάτριδες καὶ φερέοικοι ἤδη ἡμεῖς, ἀπὸ ἑξαετίας καὶ πλέον, δὲν εἶναι δυνατόν, εἰ μὴ νὰ αἰσθανώμεθα ἑκάστοτε τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν, ὅπως προσφεύγωμεν εἰς τὰς ἀναμνήσεις ὡραίου καὶ ἀλησμονήτου παρελθόντος.

Ἐφ᾽ ᾧ καὶ φρονῶ, ὅτι, τὸ παρὸν βιβλίον, διὰ τῶν ὑπερεκατὸν σελίδων τοῦ ὁποίου, ὡς ἐν κινηματογραφικῇ ταινίᾳ, παρελάσει ἡ ζωὴ μιᾶς ὁλοκλήρου ἑξηκονταετίας τῶν ἀλησμονήτων καὶ πολυκλαύστων μερῶν μας, θέλει τύχει τῆς προσηκούσης παρ᾽ ὑμῶν ὑποδοχῆς.

Ἀθῆναι, Ἀπρίλιος 1929.

ΝΙΚ. Β. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΤΗΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

I

ΚΕΣΣΑΝΗ, 18 Ἀπριλίου.—Ἀναλαμβάνων ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ γράφω τῇ προτροπῇ ὑμῶν τὰ καθ' ἡμᾶς, ἐννοεῖται ὅτι, δὲν σᾶς ὑπόσχομαι πολλὰ καὶ σπουδαῖα. Ἐν τούτοις θέλω προσπαθῇ ν' ἀναφέρω ὑμῖν πάντοτε τὰ ἐκ τῶν μερῶν ἡμῶν λόγου ἄξια, ἀφίνων τῷ «Νεολόγῳ» (1) νὰ καταχωρίζῃ αὐτὰ ἐν ταῖς στήλαις του ἂν τὰ κρίνῃ ἄξια τῶν ἀναγνωστῶν του.

Χθὲς εἴχομεν ἐνταῦθα ἄφθονον βροχήν. Τοῦτο ἀνεπτέρωσε πάλιν τὰς ἐλπίδας τῶν γεωργῶν ἡμῶν. Οὗτοι ἐφέτος εἶναι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι. Αἱ νέαι συγκομιδαὶ τῶν δημητριακῶν προοιωνίζονται ἄρισται· κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἐσπάρησαν πλειότεροι καρποὶ ἢ ἄλλοτε· ἐπίσης ἐσπάρη ἱκανὴ ποσότης καναροσπόρου καὶ σησαμίου.

Ἡ σύστασις τῶν βιλαετίων γίνεται ἐν πολλοῖς πολλῶν ὠφελειῶν πρόξενος· χρησιμεύει δὲ πολλάκις εἰς περιστολὴν ἀδίκων προσβολῶν καὶ πιέσεων, ἂν ἤθελον εὑρεθῇ ὑποδιοικηταί τινες παραγνωρίζοντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν καὶ προβαίνοντες εἰς ἀναιτίους καταδιώξεις. Ὁ ἀδίκως προσβαλλόμενος δύναται διὰ τοῦ τηλεγράφου ν' ἀναφερθῇ πρὸς τὸν βαλῆν, αἱ δὲ τοπικαὶ ἀρχαὶ ἀναγκάζονται νὰ δώσωσι λόγον τῶν πραττομένων. Τοιοῦτόν τι συνέβη ἐνταῦθα δυστυχῶς. Ὁ καϊμακάμης ἡμῶν ἐφυλάκισε προβατέμπορον, ὅστις ἀνεφέρθη ἀμέσως εἰς τὸν μουτεσαρίφην καὶ ἀπελύθη, νῦν δὲ ζητεῖ ἐπιμόνως νὰ διευκρινισθῇ ἡ αἰτία τῆς φυλακίσεως αὐτοῦ δικαστικῶς.

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Κων)πόλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Διεθρυλήθη ὅτι τέσσαρες λησταὶ ἐκακοποίησαν ἐσχάτως νέον τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου Τεβετζήκιοϊ. Πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν ἐλήφθησαν πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα.

Αἱ τιμαὶ τῶν σίτων καὶ τῆς κριθῆς εὑρίσκονται εἰς ὑποστήριξιν. Τὰ σησαμόλαδα τιμῶνται γρόσια 10 ἡ ὀκά· τὸ δὲ λινέλαιον (μπεζίρι) γρόσια 8 1)2. Τὰ μαλλιὰ εἶναι ἀζήτητα, ἂν καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν μετριώταται, γρόσια 6.

Υ

(«Νεολόγος», Πέμπτη 25 Ἀπριλίου 1868).

II

ΚΕΣΣΑΝΗ, 26 Ἀπριλίου.—Ἐπειδὴ ὁ «Νεολόγος» μεριμνᾷ περὶ παντὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἀποβλέποντος κοινωφελοῦς, ἐπιτρέψατέ μοι, ἐν ἐλλείψει ἄλλων εἰδήσεων, νὰ σημειώσω ὑμῖν σήμερον ὀλίγα περὶ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων.

Οἱ κάτοικοι Κεσσάνης αἰσθανόμενοι τὰ ἐκ τῆς παιδείας προκύπτοντα ἀγαθά, καταγίνονται ἀνενδότως περὶ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἠθικὴν διάπλασιν τῆς ἐνταῦθα νεολαίας. Καὶ οἱ μὲν ὁμογενεῖς ἔχουσι δύο λαμπρὰ σχολεῖα, ἑλληνικὸν καὶ ἀλληλοδιδακτικόν. Τὸ ἑλληνικὸν ἐστερεῖτο καταλλήλου διδασκάλου· ὅπως δὲ ληφθῇ πᾶσα φροντὶς περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἀσφαλοῦς διατηρήσεως τοιούτου, συνελθόντες πολλοὶ τῶν προκρίτων κατέβαλον γενναίαν συνδρομήν, ὅπως ἐξοικονομηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος σταθερὸς μισθὸς διδασκάλου ἱκανοῦ καὶ συστηματικοῦ. Εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσε πολὺ καὶ ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κ. Κύριλλος, εἰς ὃν ὀφείλεται ὁ δίκαιος ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη. Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ κάτοικοι ἀνήγειραν πρὸ μικροῦ σχολεῖον ἀνωτέρας τάξεως διὰ συνδρομῆς καὶ συνεργείας τῶν Ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν τῆς πόλεως ἡμῶν, προσέλαβον δὲ διδάσκαλον νέον τινὰ αὐτόθεν ἐλθόντα. Περὶ τὴν τακτοποίησιν τοῦ σχολείου τούτου καὶ τὴν ἀσφαλῆ συντήρησιν αὐτοῦ, ἐνήργησε μετ' ἀόκνου ζήλου ὁ δικαστὴς τῆς πόλεως Ἐξ. Ἀχμὲτ Σεφκῆ ἐφέντης, Ἀργυροκαστρίτης, ἀνὴρ φιλοδίκαιος καὶ πρὸς τὰ γράμματα ὀργῶν. Ὑπὲρ τοῦ ῥηθέντος ἀρτισυστάτου σχολείου οὐχὶ μόνον παρώτρυνε πάντας τοὺς δυναμένους ἐκ τῶν πολιτῶν νὰ συνεισφέρωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος κατέβαλε χρηματικὸν ποσόν. Τοιοῦτοι ὑπάλληλοι εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀνώτεροι, διότι καὶ ἑαυτοὺς τιμῶσι καὶ τὰς πατρικὰς προθέσεις τῆς Α. κυβερνήσεως ἔχουσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὰ τοῦ ἐμπορίου ἡμῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. Τὰ μαλλιὰ ἐπωλήθησαν γρ. 7 1)2—τὸ λινέλαιον γρ. 8 1)2—τὰ σησαμόλαδα γρ. 10 ἡ ὀκά. Οἱ σῖτοι ὑψώθησαν εἰς γρ. 40· ἀλλ' ἐλπίζεται ἔκπτωσις, διότι ἐλέχθη ὅτι εἰς Καλλίπολιν ἔφθασαν ἱκανοί. Καναβόσποροι προεπληρώθησαν εἰς γρ. 14 τῶν 40 ὀκ. τὸ κοιλόν· ἀλλὰ προπληρωταί εἰσιν ὀλίγοι. Τῶν μεταξοσκωλήκων ἡ συγκομιδὴ προμηνύεται ἄφθονος· ἐφέτος κατεβλήθη ἀρκετὴ περὶ τούτου ἐπιμέλεια.

Υ

(«Νεολόγος», Σάββατον 4 Μαΐου 1868)

III

Κατὰ τὴν «Ἀδριανούπολιν» (1) ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ἐν τῷ χωρίῳ Βεγενδὶκ τῆς ἐπαρχίας Κεσσάνης μαρμαρίνη εἰκὼν τοῦ Ἀχιλλέως. . . Αὕτη σταλεῖσα ὑπὸ τοῦ Νομάρχου εἰς τὴν πρωτεύουσαν, κατετέθη εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Μουσεῖον.

(«Θράκη»(2), Τετάρτη 24)6 Μαΐου 1874)

IV

ΙΒΡΙΚ—ΤΕΠΕ . . . .

1) Σουλτὰν—κιοϊ, ὑπὸ 200 οἰκογενειῶν ἁπασῶν Ἀλβανογλώσσων γεωργῶν οἰκούμενον, συντηρεῖ ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον εἰς ὃ φοιτῶσιν 60 παῖδες· ὁ διδάσκαλος ἔχει μισθὸν 2.500 γρ. ἐκ τοῦ ταμείου τῆς ἐκκλησίας.

2) Χατζηγήρι, ἐκ 200 καὶ τοῦτο οἰκογενειῶν οἰκούμενον, λαλουσῶν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Τουρκικὴν γλῶσσαν, στερεῖται μὲν σχολείου, ἐν τῷ νάρθηκι δὲ τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἱερέως διδάσκονται τὰ κοινὰ λεγόμενα γράμματα 60 περίπου παῖδες. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου εἰσὶ γεωργοί καί τινες τεχνῖται καὶ ποιμένες κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὔποροι.

3) Πατὰρ—δερὲ ὑπὸ 100 Ἀλβανογλώσσων οἰκογενειῶν οἰκούμενον στερεῖται παντελῶς σχολείου.

4) Βασαγίτσι, ὑπὸ 350 οἰκογενειῶν οἰκούμενον, συντηρεῖ ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον εἰς ὃ 80 περίπου φοιτῶσι παῖδες.

5) Βιενδή—κιοϊ, ἐκ 350 οἰκογενειῶν ἀπαρτιζόμενον ἔχει ἀλληλο-

1) Ἐφημερὶς ἐν Ἀδριανουπόλει.

(2) Ἐφημερὶς ἐν Κων)πόλει

διδακτικὸν σχολεῖον εἰς ὃ μαθητεύουσιν 65 παῖδες· ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου εἶναι 120 κοιλὰ σίτου. Ὡς ἐκ τοῦ μισθοῦ τοῦ διδασκάλου ἐκ φυσικῶν προϊόντων συγκειμένου καταφαίνεται ὅτι, τὸ χωρίον τοῦτο παρουσιάζει ἴχνη προϊστορικῆς ἐποχῆς καθ' ἣν χρόνον νομίσματα δὲν ὑπῆρχον, ἀλλ' ἀντήλλασσον οἱ ἄνθρωποι τὰ φυσικὰ τῆς γῆς προϊόντα.

Βασίλειος Παπαδόπουλος
διδάσκαλος Ἰβρὶκ—τεπὲ

«Περιοδικὸν τοῦ ἐν Κων]πόλει Ἑλλ. Φιλολογικοῦ Συλλόγου»
Τ. ΙΔ'. 1879—80. σ. 94

V

ΑΙΝΟΣ, 26 Ὀκτωβρίου . . . .
. . . .

Τῇ τετάρτῃ 16 τρέχοντος κατὰ τὴν πρωΐαν ἐν τῷ ἀπὸ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀπέχοντι χωρίῳ Κὶζ Καβὰν λησταὶ περὶ τοὺς δώδεκα εἰσελθόντες συνέλαβον περὶ τοὺς δέκα ὁδοιπόρους ἁμαξηλάτας, ὧν οἱ 6 χριστιανοί, οἱ δὲν 4 ὀθωμανοί, ἀφ' ὧν ἀφῄρεσαν περὶ τὰς 25 λίρας καὶ τινα εὐμετακόμιστα ἐκ τῶν ἁμαξῶν. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι μίαν μόλις ὥραν πρὸ τῆς ληστοπραξίας ταύτης διῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ μητροπολίτης κατερχόμενος ἐκ Φακίρμα εἰς τὸ Κὶζ Καβάν, ἀλλ' εὐτυχῶς οὐδὲν ἔπαθεν. Ἐν Φακίρμα παρέτυχεν ὁ καϊμακάμης τῆς Κεσσάνης, εἰδοποιήθη δὲ καὶ ὁ καϊμακάμης τῆς Αἴνου περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν ληστῶν τούτων καὶ ἀμέσως ἐξῆλθε πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, μέχρι δὲ τοῦ νῦν οὐδὲν περὶ τοῦ ἀποτελεσματικοῦ τῆς ἐκδρομῆς ταύτης γινώσκομεν.

(«Νεολόγος», Παρασκευὴ 30)11 Νοεμβρίου 1881)

VI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 20 Μαρτίου.—Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἤδη ὑπερμεσοῦντος μηνὸς ἀφίκετο εἰς Καλλίπολιν ὁ νομάρχης Ἀδριανουπόλεως, ἐκεῖθεν δὲ τηλεγραφικῶς προσεκλήθησαν οἱ πάρεδροι τοῦ ἐνταῦθα διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἡμῶν. Οὗτοι ἐπανελθόντες ἐνταῦθα ἐξεθείαζον μὲν τὴν τοῖς πᾶσι γνωστὴν περίνοιαν τοῦ ἐξοχωτάτου νομάρχου Ἀδριανουπόλεως Καδρῆ πασσᾶ, ἀλλ' οὐδὲν παρήγορον προσεκόμισαν ἡμῖν, εἰμὴ τὴν γενομένην ἀπόφασιν ὅπως ἀπὸ

Καλλιπόλεως μέχρις Οὐζοὺν Κιοπροῦ κατασκευασθῇ ἁμαξιτὸς ὁδός, τὸ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν καταβληθῇ παρὰ τῶν κατοίκων οἵτινες καὶ θὰ νέμωνται καὶ τὸ ἐκ ταύτης προκύψον ὄφελος. Τοῦτο οἱ πάντες σχεδὸν μετὰ ψυχρότητος ἤκουσαν οὐχὶ διότι δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν μεγίστην ὠφέλειαν τὴν προσγενησομένην ἐκ τῆς τοιαύτης διευκολύνσεως τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ διότι ἄλλων μᾶλλον ἐπειγουσῶν προβλέψεων ἔχει ἀνάγκην ὁ τόπος, αἵτινες δυστυχῶς ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ τίθενται· διότι ἐνῷ ταῦτα διενεργοῦνται, ἐν Καβάκη ἐκλάπησαν νύκτωρ οἱ ἵπποι δύο χωροφυλάκων κομιζόντων ἐνταῦθα ἀπὸ Καλλιπόλεως τὸν ταχυδρομικὸν φάκελλον· πλοίαρχος δέ τις ἀπὸ Μεγαρήση ἐνταῦθα ἐρχόμενος ἐλῃστεύθη καθ' ὁδόν· ἐν Μαύραις ἐσυλήθη ἡ ἐκκλησία, οὐδὲν δὲ σχεδὸν διενεργήθη πρὸς σύλληψιν τῶν ἱεροσύλων· ἐν Φακήρμα κλέπται ἀποσπάσαντες ἀπὸ τὰ ἄροτρά τ ο ν Ῥήγαν τινὰ καὶ τὸν υἱόν του Μόσχον ἀπέλυσαν αὐτούς ,ἀφο ἔλαβον ὡς λύτρα παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτῶν πᾶν ὅ,τι εἶχον εἰς χρήματα καὶ εἰς πολύτιμα ἀκόμη πράγματα Πρὸ μιᾶς ἔ τ ἑβδομάδος ἐν Ἰπρὶκ-Τεπὲ νεανίας τις ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν κλεπτῶν γενόμενος καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μετ' αὐτῶν περιαγόμενος ἠναγκάσθη νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἀντὶ πεντήκοντα λιρῶν. Πρὸ πέντε ἤδη ἡμερῶν κλέπται συλλαβόντες τὸν ἀπὸ Τσιλτίκη Ἀναγνώστην Ποζέλην ἀπέλυσαν αὐτὸν τριάκοντα μὲν λίρας μετρήσαντα, εἴκοσι δ' ἑτέρας ὑποσχεθέντα, ἀναρίθμητοι δὲ καθ' ἑκάστην συμβαίνουσιν ζωοκλοπαὶ καὶ ὡς ἀπόδειξιν ἀναφέρω τὸ ἑξῆς. Ἐν Κεσσάνῃ ἐν μέσῃ ἀγορᾷ καὶ πλήρει μεσημβρίᾳ ἓν ζεῦγος βουβάλων ἀνηκόντων εἰς πτωχόν τινα ἀπὸ χωρίου Σουλτὰν-κιοϊ ἐγένετο ἄφαντον. Ἀπέναντι δὲ τούτου ποία φροντὶς καταβάλλεται παρὰ τοῦ ἐνταῦθα καϊμακάμη Μουσταφᾶ ἐφένδη μολονότι καθ' ἑκάστην σχεδὸν γίγνονται αἱ δέουσαι παρατηρήσεις παρὰ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων; Ἡ κοινὴ γνώμη πάντα ταῦτα ἀποδίδει εἰς τὸν μουλαζίμην Μεστάναα οὗτινος ὁ χαρακτὴρ φαίνεται ἀμφισβητήσιμος· ἀλλ' ὅμως τοῦτο ἐναπόκειται εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἥτις οὐδέποτε ἔλαβε τὸν κόπον νὰ ἐξετάσῃ τι τῶν ἐνταῦθα. Πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα κυβερνητικοὶ ὑπάλληλοι ἀναγνωρίζουσι τὴν ἔκρυθμον κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπιρρίπτει τὴν αἰτίαν ταύτης εἰς τὸν μουλαζίμην, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν γηραιὸν καὶ ἰδιόρρυθμον ἀνακριτὴν Ἰμπραήμ, ὅστις δύο μόνον τὸ πολύ, ὡς λέγουσιν, ὥρας τὴν ἡμέραν δύναται νὰ ἐργασθῇ. Ταῦτα πάντα ἐὰν ἐξετίθεντο πρὸ τοῦ περινουστάτου νομάρχου, τοῦ διαπρεπεστάτου τούτου λειτουργοῦ τοῦ κράτους οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι πᾶσαν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἤθελεν ἐπιστήσει πρὸς διόρθω-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ φήμη ὅτι ὁ καϊμακάμης Μουσταφᾶ ἐφέντης μετατίθεναι ἐντὸς ὀλίγου, ἡ δὲ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις εἰς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν ἀποβλέπουσα θέλει ἀντικαταστήσει αὐτὸν διὰ τοῦ ἐν Λουλὲ Βοργάζη τοιούτου Ἀντωνίου Οἰκιάδου ἐφέντη ἐνέβαλεν ἴσως τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει νὰ ἀναμείνωσι μικρόν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τότε ἀφεύκτως ἐπελεύσεται αὐτομάτως ἡ διόρθωσις τούτων.

Χθὲς ηὐτοκτόνησε διὰ πιστολίου ὀθωμανός τις Καδρῆ ὀνομαζόμενος, αἰτία δὲ τούτου λέγεται ὅτι ὑπῆρξεν ἡ ἀνέχεια. Τὴν στιγμὴν ταύτην πληροφοροῦμαι ὅτι χθὲς περὶ τὸ ἑσπέρας Γραπουνιῶται ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τὸ χωρίον αὐτῶν, μιᾶς καὶ ἡμισείας ὥρας ἀπέχον ἀπὸ Κεσσάνης, μεταβαίνοντες ἐληστεύθησαν πλησιέστατα τῆς Κεσσάνης. Πρὸς Θεοῦ, ἐὰν ταῦτα συμβαίνωσιν ἤδη, ὁποῖα ἆρά γε δυστυχήματα ἀναμένουσι τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῶν μερῶν τούτων κατὰ τὸ θέρος ἐὰν ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις δὲν προλάβῃ; ἐπιφυλάττομαι νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ λυπηρὸν τοῦτο ἀντικείμενον.

(«Νεολόγος», Πέμπτη, 1)13 Ἀπριλίου 1882).

VII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 16 Μαΐου.—Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3902, ἡμερομηνίας 1ης Ἀπριλίου, ἀξιοτίμῳ ὑμῶν φύλλῳ ἐδημοσιεύθησαν ἐκ διατριβῆς ἐντεῦθεν διάφορα κακουργήματα, ἅτινα ἔλαβον χώραν ἐν τοῖς πέριξ χωρίοις τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ τῶν δύο μηνῶν οὐκ ὀλίγαι κλοπαὶ καὶ φόνοι συνέβησαν. Αἱ περικυκλοῦσαι τὴν ἡμετέραν κωμόπολιν λῃστρικαὶ συμμορίαι εἰσὶ τρεῖς, μία δὲ τούτων εἶναι ἡ κυρίως λυμαινομένη τὰ πλησίον τῆς κωμοπόλεως ἡμῶν χωρία. Δέκα νέοι μεταβαίνοντες μετὰ τῶν μνηστῶν αὐτῶν ἐκ τοῦ χωρίου Φακῆρμα 4 ὡρῶν ἀπέχοντος ἐντεῦθεν εἰς τὸ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχον χωρίον Τσιλτίκη διὰ νὰ πανηγυρίσωσι τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συνελήφθησαν καθ' ὁδὸν παρὰ τῆς συμμορίας καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν μὲ πᾶν ὅ,τι εἶχον ὡς λύτρα. Ἐν τῷ τσιφλικίῳ Σιμήτκιοϊ ἐφώλευον 3 λῃσταί· τοῦτο μαθὼν ὁ ἐξ Ὑψάλων μουλαζίμης Ρασήτ, ἔσπευσε μετά τινων τζανταρμάδων πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, εὑρὼν δὲ αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος τσιφλικίου ἐπρότεινεν αὐτοῖς, νὰ παραδοθῶσιν, ἀλλ' οὗτοι ἀντιστάντες ἐφόνευσαν τὸν μουλαζίμην, ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ μὲν εἷς ἐφονεύθη, οἱ δὲ ἕτεροι δύο συλληφθέντες παρὰ τῶν τζανταρμάδων ἀπεστάλησαν

εἰς Καλλίπολιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων προανακρίσεων (1). Ἀντώνιός τις Κισσανιεὺς ἐρχόμενος ἐκ χωρίου τινὸς Ἁγίασμα ἐνταῦθα ἐφονεύθη καὶ κατεκερματίσθη καθ' ὁδὸν παρὰ τῶν λῃστῶν. Ἕτεραι δὲ δύο λῃστρικαὶ συμμορίαι εἰσὶν αἱ λυμαινόμεναι τὰ μέρη Μαλγάρων, καὶ ἀλεπαλλήλως περιοδεύουσαι τὰ πέριξ χωρία τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἐνῷ ἡ πρώτη συμμορία εὑρίσκετο ἔξωθεν τοῦ χωρίου Φακῆρμα εἰς τὴν βρύσιν τῆς Σουλτάνας, εἰδοποιηθεῖσα ἡ ἐνταῦθα τοπικὴ ἀρχὴ ἀπέστειλεν ἐπὶ τούτῳ τὸν μουλαζίμην Μεστάναα μετὰ ἀποσπάσματος αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ καί τινων ζαπτιέδων, οἵτινες εὑρόντες τὴν ῥηθεῖσαν λῃστρικὴν συμμορίαν συνεπλάκησαν μετ' αὐτῆς, καὶ τοὺς μὲν τρεῖς ἐξ αὐτῶν ἐφόνευσαν, τοὺς δὲ ἄλλους ἔνθεν κἀκεῖθεν διεσκόρπισαν· εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἐξοχώτατος διοικητὴς ἡμῶν Ἀχμὲτ Ῥουσμῆ ἐφέντης, ὅστις διὰ τοῦ μειλιχίου τρόπου του, πολλὰ καλὰ μᾶς προοιωνίζεται, καὶ ὁ ῥηθεὶς μουλαζίμης Μεστάναας, ᾧτινι μέγας ἔπαινος ὀφείλεται διὰ τὸ ῥηθὲν ἀνδραγάθημα, θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐπαναγάγωσι τὴν ἡσυχίαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ.

Ἡ ἡμετέρα κωμόπολις, ἂν καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν συλλόγων ἐπιστέλλει συνδρομήν, ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων συνδρομῶν ἃς ἕκαστος πολίτης συνεισφέρει, διατηρεῖ τέσσαρα σχολεῖα, ἑλληνικόν, ἀλληλοδιδακτικόν, παρθεναγωγεῖον καὶ νηπιαγωγεῖον. Καὶ τὸ μὲν ἑλληνικὸν σχολεῖον παραλῦσαν ἐπὶ τῆς Ῥωσσικῆς κατοχῆς, συνεστήθη καὶ πάλιν πρὸ δύο ἐτῶν τῇ συνεργείᾳ τοῦ πανιερωτάτου νῦν ἁγίου Καλλιπόλεως κ. Ἀβερκίου. Ἡ σχολὴ αὕτη ἀριθμεῖ ὑπὲρ τοὺς 30 μαθητὰς καὶ εὑρίσκεται εἰς λίαν εὐάρεστον κατάστασιν δείξασα σπουδαίας προόδους. Τὸ δὲ ἀλληλοδιδακτικὸν σχολεῖον ἀριθμεῖ ὑπὲρ τοὺς 150 μαθητὰς καὶ διευθύνεται παρ' ἑνὸς μόνον διδασκάλου, καί τοι δὲ ἀδύνατον εἶναι εἷς διδάσκαλος νὰ διδάσκῃ τοσούτους μαθητάς, οὐχ' ἧττον ὅμως οἱ καρποὶ αὐτοῦ δὲν εἶναι κακοί. Εἰς τὸ νηπιαγωγεῖον φοιτῶσιν ὑπὲρ τὰ 100 ἄρρενά τε καὶ θήλεα· περὶ αὐτοῦ οὐδὲν ἔχω νὰ ἀναφέρω εἰμὴ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν γονέων νὰ προφυλάττωσι τὰ τέκνα των καθ' ὅτι τὸ ἵδρυμα εἶναι λίαν στενὸν καὶ δύναται κατ' αὐτὰς τὰς ὥρας τοῦ ἔτους νὰ ἐπιφέρῃ ἀσθενείας. Τὸ δὲ παρθεναγωγεῖον διευθύνεται παρὰ τῆς κυ-

(1) Τόσον περὶ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὅσον καὶ περὶ τῆς ἀμέσως κατωτέρω ἱστορουμένης τοιαύτης τὰ αὐτὰ περίπου διαλαμβάνει καὶ ἀνταπόκρισις ἐξ Αἴνου, δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερομ. 15)27 Μαΐου φύλλῳ τοῦ «Νεολόγου».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ρίας Ἑλένης Πλατῦ, τελειοφοίτου τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείου καὶ κεκτημένης ἱκανὴν πεῖραν ὡς διδαξάσης ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἐν αὐτῇ εἰσέτι τῇ πρωτευούσῃ. Αἱ ἐργασίαι τοῦ παρθεναγωγείου ἤρξαντο τὴν 1 Νοεμβρίου μηνός. Ἡ κατάσασις εἰς ἣν εὑρίσκετο τὸ παρθεναγωγεῖον ἦτο λίαν ἐλεεινή, ὡς θὰ τὸ ὁμολογῇ βεβαίως καὶ ὁ ἅγιος Συνάδων κ. Πανάρετο:, ὅστις ἔκαμε τὰς ἐξετάσεις μετὰ τῆς παραιτηθείσης διὰ λόγους ἀγνώστους ἐφορίας. Παραλαβοῦσα τὴν διεύθυνσιν ἡ ῥηθεῖσα διευθύντρια διὰ τῶν καθημερινῶν αὐτῆς καὶ ἀκαμάτων κόπων ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ ἱκανὰς προόδους.

(«Νεολόγος»,Πέμπτη 20)1 Ἰουνίου 1882)

VIII

ΚΕΣΣΑΝΗ 13 Ἰουνίου.—Οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἀξιοτίμου ὑμῶν ἐφημερίδος ἐνθυμοῦνται βεβαίως ὁπόσαι ἐν αὐτῇ διετραγῳδήθησαν ληστοπραξίαι· ἡ κατὰ τῶν δύο ληστρικῶν συμμοριῶν προσβολὴ μικρὰν μέν τινα ὕφεσιν ἐπέφερεν εἰς τὰ ἐπισυμβαίνοντα κακουργήματα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὰς ληστεύσεις καὶ ζωοκλοπάς, αἵτινες καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἐπισυμβαίνουσιν· οἱ δύο ἐξ Ἰβρὶκ τεπὲ παρὰ τῶν συγχωρίων αὐτῶν παραδοθέντες ἐν Οὐζοὺν Κιοπροῦ ἀνακρινόμενοι καὶ πολλοὺς ἐκδικούμενοι διὰ προσωπικὰ πάθη ἢ καὶ τ' ἀληθῆ λέγοντες ἐνοχοποιοῦντες ἤνοιξαν τὰς θύρας τῶν φυλακῶν τῶν τριῶν γειτνιαζόντων καϊμακαμλικίων, ἤτοι τοῦ Οὐζοὺν Κιοπροῦ, Μαλγάρων καὶ ἰδίως τῆς Κεσσάνης· ἐνταῦθα ἀγεληδὸν ἐκ τῶν χωρίων καθ' ἑκάστην φέρονται οἱ ταλαίπωροι χωρικοί, ἄνθρωποι ἀμέμπτου χαρακτῆρος, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐχορήγησαν ζωοτροφίας τοῖς λησταῖς ἢ καὶ ἐπὶ ἄλλαις προφάσεσι ῥίπτονται ἀνεξετάστως εἰς τὰς φυλακὰς ἐν τοιαύτῃ μάλιστα ἐποχῇ τοῦ θέρους, ἥτις δι' αὐτοὺς εἶναι λίαν πολύτιμος.

Ἐνταῦθα εἰσαγγελεὺς τυγχάνει ὁ αὐτὸς ὡς καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας Χαλὴλ ἐφέντης, καλούμενος, μιλαζίμης. Οὗτος ἔχων παρ' ἑαυτῷ πρόσφυγά τινα καί τινα τῶν ἡμετέρων, περιτρίμματα ὅλως τῆς κοινωνίας ὡς μυστικὰ αὐτοῦ ὄργανα, διαπράττει ὅ,τι εἰς μόνην τὴν κυβέρνησιν ἀνήκει νὰ ἐξετάσῃ.

Ἀρκεῖ ἵνα ῥίψῃ τις βλέμμα ἐταστικὸν ἐπὶ τῶν αἰτιῶν τῶν προκαλεσάντων τήν τε φυλάκισιν καὶ τὴν ἀποφυλάκισιν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀστυνομικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ θέλει πεισθῇ περὶ τῶν αἰσθημάτων, ὑφ' ὧν ἐμφορεῖται ὁ εἰρημένος μιλαζίμης. Φόβος καὶ τρόμος κατέλαβε

τοὺς πάντας βλέποντας, ὅτι ἡ φυλάκισις καὶ ἀποφυλάκισις αὐτῶν ἐξαρτᾶται ὑπὸ μόνης τῆς θελήσεως τοῦ ῥηθέντος Χαλὴλ ἐφέντη, καὶ τοῖς πᾶσι γεννᾶται ἡ ἀπορία, ἆρά γε οὗτος μονάρχης κατέστη ἐνταῦθα; πάντες δ' ἀποροῦσι ποῦ θὰ καταλήξῃ ἡ κατάστασις αὕτη, ἐὰν ἡ κυβέρνησις μὴ λάβῃ ἐγκαίρως τὴν περὶ τούτου δέουσαν πρόνοιαν.

Τὰ γεννήματα ἐνταῦθα ἔχουσι καλῶς καὶ ἡ συγκομιδὴ αὐτῶν βεβαιοῦται ἄφθονος, ἐνῷ δὲ οἱ ἐνταῦθα προαλείφονται, ἵνα θερίσωσι τοὺς καρποὺς αὐτῶν, μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου ἀναμένουσι νὰ ἴδωσι καὶ τὸν πνευματικὸν ἀμητὸν τῶν σχολῶν αὐτῶν, δι' ἃς 300 περίπου λίραι κατ' ἔτος δαπανῶνται Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἑλληνοδιδακτικὴν σχολὴν καὶ τὸ νηπιαγωγεῖον ἡ ἐνταῦθα κοινότης ἔχει χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι οἱ καρποὶ αὐτῶν ἔσονται ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν αὐτῆς· δυστυχῶς ὅμως οἱ τοῦ παρθεναγωγείου, ὅπερ διηύθυνεν ἐπὶ 4 καὶ μόνον μῆνας ἡ γνωστὴ τῇ κοινότητι τῆς Προύσης, τῇ τῆς συνοικίας Κιρετσχανὲ Ἀδριανουπόλεως, τῇ τοῦ Νεοχωρίου Κων]πόλεως καὶ ὅπου ἄλλοθι δυστυχῶς προσεκλήθη ὡς διδάσκαλος κ. Ἑλένη Πλατῦ, ἐγκαίρως καταφανεῖς γενόμενοι, προὐκάλεσαν τὴν παρὰ τῆς κοινότητος παῦσίν της, γενομένην [illegible] τοῦ παρελθόντος Μαρτίου. Πόσον ἀναγκαία ὑπάρχει ἡ σύστασις ἐν Κων)πόλει κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἀπροσωπολήπτου καὶ ἀμερολήπτου, πρὸς ἣν α ἱκοινότητες ἀποτεινόμεναι νὰ ἐπιτυγχάνωσι διδασκάλους ἀξίους τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 24)6 Ἰουλίου 1882)

IX

ΚΕΣΣΑΝΗ, τῇ 11 Ἰουλίου.—Ἐν τῷ, ὑπ' ἀριθμὸν 3969, ἡμερομηνίας 24 ἀπιόντος, φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος, ἀνέγνωμεν ἀλληλογραφίαν ἐντεῦθεν ἐπιστελλομένην, καὶ καθαπτομένην τοῦ ἐνταῦθα ἀστυνόμου καὶ εἰσαγγελέως Χαλὴλ ἐφέντη. Τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην ἀναγνοὺς ὁ ἐξοχώτατος ἡμῶν διοικητὴς Ἀχμὲτ Ῥεσμὴ, μετέβη πάραυτα εἰς τὰ χωρία ὅπου ἀνεκάλυψεν, ὡς πληροφορούμεθα, ἱκανὰς καταχρήσεις αὐτοῦ.

Ἡ δημοσία ἀσφάλεια εὑρίσκετο εἰς εὐάρεστον κατάστασιν, ἀλλὰ δυστυχῶς, χθὲς μεγάλως κατεταράχθη. Περὶ δείλην τῆς χθὲς ληστρικὴ συμμορία, ἀνερχομένη εἰς ληστὰς 10, συνέλαβε θερίζουσαν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔξωθεν τοῦ χωρίου Τσιλτὴκι νέαν τινὰ θυγατέρα ἑνὸς ἐκ τῶν εὐπορωτέρων κατοίκων, Ἀσανάκη Ποζέλη καλουμένου, οὗτινος τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐγράφη ἐν τῷ «Νεολόγῳ», εἶχον συλλάβει πρὸ τεσσάρων σχεδὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μηνῶν. Ἡ νέα ἰδοῦσα τοὺς λῃστάς, ἔπεσε κατὰ γῆς λιπόθυμος, ἀλλ' οὗτοι πρὸς παρηγορίαν αὐτῆς παρέλαβον μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς ἑτέρας τρεῖς νέας, ὡς καὶ ἕνα ἐργάτην, οἵτινες εἰργάζοντο ἐπὶ μισθῷ, οὓς ἀπαγαγόντες εἰς τὰ ὄρη, αἰτοῦσι παρὰ τῶν γονέων τῆς νέας 200 λίρας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς ζωῆς αὐτῆς. Ἐκ τῶν τριῶν ἐργατριῶν ἡ μὲν μία κατάγεται, ὡς καὶ ὁ ἐργάτης, ἐκ τοῦ χωρίου Τσιλτίκι, αἱ δὲ ἕτεραι δύο ἐκ τοῦ πλησίον ὄντος χωρίου Μεγαρήση. Τοῦτο μαθοῦσα σήμερον ἡ ἐνταῦθα τοπικὴ ἀρχή, ἀπέστειλεν ἐπὶ τόπου 60 στρατιώτας καί τινας χωροφύλακας πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν· τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡμῖν ἄγνωστον.

(«Νεολόγος», Πέμπτη, 15)27 Ἰουλίου 1882).

X

ΚΕΣΣΑΝΗ,2Αὐγούστου.—Ἐπέπρωτο καὶ ἡ χώρα ἡμῶν ν'ἀποβῇ τὸ παιδίον τῆς ἐπαράτου λῃστείας, ἥτις περιωρίσθη ὀλίγον ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν δύο λῃστρικῶν συμμοριῶν προσβολῆς, ἀλλ' ἤρξατο καὶ πάλιν λυμαίνεσθαι τὸν ἀτυχῆ τοῦτον τόπον.

Παραλείπων νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν διαθρυλουμένων λῃστοπραξιῶν, περιορίζομαι εἰς δημοσίευσιν ὅσων κυριωτέρων κακουργημάτων, ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφοροῦμαι καὶ ἅτινά εἰσι συνέχεια τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀλληλογραφίᾳ δημοσιευθέντων.

Ἡ τύχη τοῦ ἐκ Τσιλτίκι εἰς τὰ ὄρη ἀπαχθέντος κορασίου, πρὸς λύτρωσιν τοῦ ὁποίου οἱ λῃσταὶ αἰτοῦσι 200 λίρας, μένει εἰσέτι ἄγνωστος, μὴ ἐπιστραφέντος εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν λῃστῶν, μεθ' ὅλα τὰ σύντονα μέτρα τῆς ἐνταῦθα τοπικῆς ἀρχῆς, ἀπέβη ἀδύνατον ν' ἀνακαλυφθῇ.

Πρὸ μιᾶς καὶ ἡμισείας ἑβδομάδος λῃστρική τις συμμορία, ἀνερχομένη εἰς λῃστὰς 8, εἰσέβαλε περὶ λύχνων ἀφὰς εἰς τὸ χωρίον Δαοὺδιλὸ τοῦ καζᾶ Μαλγάρων καὶ περιεκύκλωσε τὴν οἰκίαν ἑνὸς ἐκ τῶν εὐπορωτέρων κατοίκων, Θεοδοσίου καλουμένου. Ὁ τὸ χωρίον φυλάττων ὀροφύλαξ, εἰδοποιηθεὶς αὐθωρεὶ τὸ γεγονός, μετέβη πάραυτα ἐπὶ τόπου, ἀλλ' ἀμέσως ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν, οἱ δὲ λῃσταὶ θεωροῦντες ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ, καίπερ ἐντὸς τοῦ χωρίου εὑρισκόμενοι καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτός, ὡς εἴρηται, οὐχὶ προκεχωρηκυίᾳ, δείραντες ἀνηλεῶς τοὺς ἐν αὐτῇ, ἐξ ὧν ὁ μὲν εἷς διατρέχει κίνδυνον ζωῆς, παρέλαβον ἅπαν τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ χρηματικὸν ποσὸν καὶ ὅσα πολύτιμα πράγματα καὶ ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι. Οἱ χωρικοὶ μολονότι ἔμαθον τὴν περι-

κύκλωσιν τῆς οἰκίας, δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντιστῶσιν εἰς τοὺς λῃστάς.

Γυναῖκά τινα κάτοχον ἐσπαρμένων ἀγρῶν μεταβαίνουσαν πρὸς παραλαβὴν καὶ μετακόμισιν τῶν σιτηρῶν ἐκ Κεσσάνης εἰς Μυριόφυτον ἐφ' ἁμάξης, λῃσταὶ συλλαβόντες πλησίον τῆς Περιστάσεως, ἐγύμνωσαν αὐτήν, ἀφαιρέσαντες τὸ μεθ' ἑαυτῆς οὐκ εὐκαταφρόνητον χρηματικὸν ποσόν.

Ἐνῷ αὐστηρὰ διαταγὴ ἀφίκετο ἐνταῦθα ἔκ τε τῆς νομαρχίας καὶ τοῦ μουτεσαριφλικίου, αἰτοῦσα ζῶντας ἢ πεφονευμένους τοὺς κακούργους, ὁ παντὸς ἐπαίνου ἄξιος διοικητὴς ἡμῶν καὶ ὁ ἐν Καλλιπόλει χιλίαρχος ἅμα τῇ ἀπαγωγῇ τοῦ ἐκ Τσιλτίκι κορασίου, περιήρχοντο χωρία τε καὶ ὄρη συλλαμβάνοντες πολλοὺς ὑπόπτους καὶ θέτοντες ὑπὸ ἀνάκρισιν, καὶ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀφίκοντο ἐνταῦθα ἐκ τῆς καταδιώξεως τῶν λῃστῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδ' ἴχνος αὐτῶν ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσι, μεθ' ὅλην τὴν μετ' αὐταπαρνήσεως ἔντονον δραστηριότητα καὶ ἐνέργειαν αὐτῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα διαβόητός τις λῃστής, Ἀλίτς Πεχλεβάνης καλούμενος, ἔκλεψεν ἐκ τοῦ χωρίου Μερτζένι τρεῖς ἵππους, ἀνήκοντας εἴς τινα Ὀθωμανὸν τοὔνομα Πεσμίσογλου Χουσεΐν· καὶ ὁ μὲν κακοῦργος μετηνέχθη δέσμιος εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς, οἱ δὲ ἵπποι ἀπεδόθησαν εἰς τὸν κύριόν των. Μόλις ὁ κακοῦργος κατεκρατήθη εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς (ἀγνοῶ ἂν συνεπληρώθησαν καὶ 24 ὧραι) ἀπελύθη καὶ περιφέρεται ἀνενοχλήτως τὴν ἀγορὰν τῆς Κεσσάνης, ὡς καὶ τὰ πέριξ χωρία τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως. Ἐρωτῶμεν τὸν ἁρμόδιον εἰς τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις ὁποίας ἀνακρίσεις καὶ ὁποίαν ἐπιθεώρησιν ἔκαμε περὶ τοῦ διαβοήτου τούτου λῃστοῦ καὶ ἀθῴωσας ἀπέλυσεν αὐτόν.

Ὁ ἐνταῦθα ἀστυνόμος Χαλὴλ ἐφέντης, ὅστις ἐπαύθη τῆς Εἰσαγγελίας προσεκλήθη παρὰ τῆς Α.Ε. τοῦ μουτεσαρίφου Καλλιπόλεως εἰς Καλλίπολιν ὅπως δώσῃ λόγον τῶν καταχρήσεων αὐτοῦ. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Α.Ε. θέλει παύσει αὐτὸν παντελῶς τῆς θέσεώς του, ὅπως παύσωσι τοῦ λοιποῦ καὶ αἱ καταχρήσεις.

Πρὸς τούτοις ἐρωτῶμεν τὸν ἐνταῦθα ἱεροδικαστὴν Χακκὴμ ἐφέντην διατί τάχα εἰς μὲν τὰς ἀνακρίσεις τῶν χριστιανῶν νὰ παρευρίσκεται μέλος τοῦ μεδζλησίου, εἰς δὲ τὰς ἀνακρίσεις τῶν Ὀθωμανῶν νὰ μὴ παρευρίσκεται παντελῶς· π.χ. εἰς τὰς ἀνακρίσεις πρόσφυγός τινος, ὅστις ἐτύγχανε μυστικὸν ὄργανον τοῦ ἐνταῦθα ἀστυνόμου Χαλὴλ ἐφέντη, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀνακρίσεις τοῦ διαβοήτου λῃστοῦ Ἀλίτς Πεχλεβάνη νὰ μὴ παρευρεθῇ μέλος τοῦ μεδζλησίου, εἰς δὲ τὰς ἀνακρίσεις

Χρυσάφη τινὸς Αὐγερινοῦ νὰ παρευρεθῇ καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῶν ἀνακρίσεων μέλος τοῦ μεδζλησίου. Διὰ τίνα λόγον τάχα ὁ ἀνακριτὴς Ἰβραὴμ νὰ παραλείπῃ τὴν πρόσκλησιν μέλους τοῦ μεδζλησίου.

Ἕτερον περίεργον φαίνεται κατ' αὐτὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα δικαστηρίῳ, πανθέντος, ὡς ἀνωτέρω, ἐλέγομεν, τοῦ ἐνταῦθα εἰσαγγελέως, μέλος τοῦ βιταὲ μεδζλησίου νὰ ἦναι καὶ ὁ εἰσαγγελεύς. Πολλάκις οἱ χριστιανοὶ παραπονοῦνται παρὰ τοῦ χριστιανοῦ ἀζᾶ ὅτι δὲν λαμβάνουσι τὸ δίκαιον καὶ οὐδαμῶς τυγχάνουσι ὑπερασπίσεως παρὰ τούτου, ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν, ἐνῷ ὁ μὲν χριστιανὸς ἀζᾶς ἔχει μίαν μόνον ψῆφον, τὰ δὲ ἐπίλοιπα μέλη ὡς καὶ ὁ ἱεροδικαστὴς τέσσαρας,νὰ τύχωσι τοῦ δικαίου των;

Εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Α.Ε. ὁ μουτεσαρίφης Καλλιπόλεως, ἐπεσκέπτετο τὴν Κεσσάνην καὶ ἐξήταζε τὰ διάφορα ἐνταῦθα δικαστικὰ τμήματα, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ πράξῃ ὡς οἱ προκάτοχοί του, οἵτινες ἀφικνούμενοι ἐνταῦθα καὶ ἐκ τοῦ μακρόθεν ἐπιθεωροῦντες τὰ πράγματα ἀνεχώρουν ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταῤῥυθμίσεως.

Υ.Γ.Τὴν στιγμὴν ταύτην πληροφοροῦμαι ὅτι ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ πατὴρ τοῦ ἐκ Τσιλτίκι εἰς τὰ ὄρη ἀπαχθέντος κορασίου, ὅστις ἀφηγήθη τῷ ἡμετέρῳ διοικητῇ τὰ ἑξῆς. Ὅτι ἡ ληστρικὴ συμμορία ἥτις ἐνήδρευεν εἰς τὸ μίαν ὥραν ἀπέχον ἐντεῦθεν Παλαιόκαστρον ἀπέλυσε τὸν ἐργάτην, ὃν συμπεριέλαβε μετὰ τοῦ κορασίου δοὺς αὐτῷ διαταγὰς ὅπως παραλαβὼν τὸν πατέρα τοῦ κορασίου καὶ τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν μεταβῇ ἐπὶ τοῦ Παλαιοκάστρου καὶ κτυπήσῃ ὡς σύνθημα κώδωνά τινα ὃν ἐπέδωκαν αὐτῷ οἱ ἴδιοι λησταὶ καὶ οὕτω ἀπολύσωσι τὸ κοράσιον. Ὁ πατὴρ τοῦ κορασίου παραλαβὼν τήν τε σύζυγον καὶ τὸν ἐργάτην, καὶ τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν μετέβη ἐπὶ τόπου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἂν καὶ καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἐκτύπων τὸν κώδωνα. οὐδεὶς ἐκ τῶν ληστῶν παρουσιάσθη. Ἡ ληστρικὴ συμμορία ἀνέρχεται εἰς ληστὰς 10 καὶ ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχηγὸν Δελῆ Κωνσταντὴν καλούμενον.

(«Νεολόγος», Τρίτη 10)22 Αὐγούστου 1882)

XI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 27 Αὐγούστου.—Ἡ ληστεία ἐξακολουθεῖ μαστίζουσα τὰ μέρη ταῦτα, παρ' ὅλας τὰς δραστηρίους καταδιώξεις τῆς σεβα-

στῆς κυβερνήσεως. Τὸ κοράσιον ὅπερ ἡρπάγη ἀπὸ Τσιλτίκιον, ἠγοράσθη τέλος ἀντὶ ἑκατὸν λιρῶν.

Γεγονὸς λίαν λυπηρὸν κατ' αὐτὰς διετάραξε τοὺς κατοίκους ὁλοκλήρου τοῦ τμήματος Κεσσάνης. Κόρη ἐκ Βαρνίτσης, χωρίου κειμένου πλησίον τῆς Κεσσάνης, Κωνσταντινιὰ ὀνομαζομένη, ἁρπαγεῖσα παρὰ τοῦ ἀγροφύλακος, ἀφοῦ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἦτο κεκλεισμένη,ὡς λέγουσιν, ἔν τινι ὀθωμανικῇ οἰκίᾳ, εἶτα παρουσιάσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα χουκιμάτιον ζητοῦσα δῆθεν ν' ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν. Ἡ παρὰ τῶν ἁρμοδίων γενομενη νόμιμος καὶ δικαία ἀπαίτησις ὅπως ἐπὶ μικρὸν ἀφεθῇ αὐτηἐλευθέρα πάσης πιέσεως εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον,ἀπερρίφθη καὶ αὕτη ἐστάλη εἰς Καλλίπολιν. Ἡ λυπηρὰ αὕτη ὑπόθεσις ἐγκαίρως ἀνεκοινώθη εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα· ἐναγωνίως δ' ἀναμένουσιν οἱ πάντες τὴν ἔκβασιν τῆς λυπηρᾶς ταύτης ὑποθέσεως.

Τὴν στιγμὴν ταύτην πληροφορούμεθα ὅτι τὴν ὑπὸ τὸν λήσταρχον Δελῆ Κωνσταντῆ ληστρικὴν συμμορίαν, ἥτις πρό τινων ἡμερῶν ᾐχμαλώτισε τὸν υἱὸν τοῦ μουχτάρη τοῦ χωρίου Πασαϊτίου, εἶτα δέ τινα ἐκ τοῦ χωρίου Δογάνκιοϊ, χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ ἐν Μαλγάροις καϊμακάμης, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ περὶ τοὺς εἴκοσι στρατιώτας, καὶ τὸν γηραιόν, ἀλλ' ἀκάματον καὶ λίαν ἐπιτήδειον μελαζίμην Μεχμὲτ ἀγᾶ, προσέβαλε λίαν ἐπιτυχῶς παρὰ τῷ δάσει τοῦ χωρίου Κιουρτλῆ· καὶ τὸν μὲν Δελῆ Κωνσταντῆ καὶ ἕτερόν τινα ἐφόνευσε, τρεῖς δὲ ἐπλήγωσε καιρίως, οὓς καὶ ἀπήγαγεν εἰς Μάλγαρα. Τὸ κατόρθωμα τοῦτο τοῦ καϊμακάμη τῶν Μαλγάρων καὶ τοῦ γηραιοῦ Μεχμὲτ ἀγᾶ περιποιεῖ μεγάλην τιμὴν αὐτοῖς, δικαίως δ' ἕκαστος ἀναμένει τὴν ἠθικὴν ἀμοιβὴν τῶν ὑπαλλήλων τούτων παρὰ τῆς σεβαστῆς ἡμῶν κυβερνήσεως. Πόση δυστυχῶς ἀντίθεσις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ καϊμακάμη Μαλγάρων καὶ τοῦ ἀγραμμάτου καϊμακάμη Κεσσάνης, τῆς ἐκείνου ἱκανότητος καὶ τῆς τούτου ἀδρανείας. Οἱ κάτοικοι τοῦ τμήματος Μαλγάρων εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ καϊμακάμη αὐτῶν, ὅστις ἔχων τὴν ἀπαιτουμένην παιδείαν καὶ δραστηριότητα θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς πατὴρ αὐτῶν, ἐνῷ ἀπεναντίας ὁ τῆς Κεσσάνης ἀμαθέστατος ὢν καὶ λίαν ἀδρανής,ἀπέβη λίανμισητὸς τοῖς πᾶσι, οἵτινες καὶ ἐναγωνίως ἀναμένουσι τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τοιούτου καϊμακάμου. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἀπαριθμήσωμεν καὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ, τὴν δὲ τούτων ἐκτίμησιν νὰ ἐγκαταλείπωμεν εἰς τὴν σεβαστὴν ἡμῶν κυβέρνησιν καὶ τὸ δημόσιον.

(«Νεολόγος» Πέμπτη, 16)28 Σεπτεμβρίου 1882)

XII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 30 Αὐγούστου.—Πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μηνός, ὡς καὶ πρὸ μηνὸς περίπου ἔγραφον ὑμῖν περὶ ἀπαγωγῆς κορασίου τινὸς ἐκ τοῦ τριώρου τῆς Κεσσάνης ἀπέχοντος χωρίου Τσιλτίκι, ἐκτιθέμενος μὲν λεπτομερῶς τὰ μέχρι τότε γνωστὰ περὶ τῶν φρίκην καὶ τρόμον προξενούντων ἐνταῦθα συμβάντων, ἐπιφυλασσόμενος δὲ καὶ ἀναμένων ἀνυπομόνως τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ δυστυχοῦς κορασίου, τοῦθ᾽ ὅπερ καὶ ἐγένετο, δι᾽ ὃ συμπληρῶ τὰς πρώτας πληροφορίας μου.

Τῇ προπαρελθούσῃ Πέμπτῃ δύο λησταί, ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Δελῆ Κωνσταντῆν ληστρικὴν συμμορίαν, παραλαβόντες τὸ κοράσιον μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων αὐτοῦ καὶ διεπραγματεύθησαν ἀφ᾽ ἑσπέρας τῆς Πέμπτης μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Παρασκευῆς μετ᾽ αὐτῶν, ἀρκεσθέντες νὰ λάβωσιν 100 μόνον λίρας, ἐξαιρουμένων τῶν φαγοσίμων. ποτῶν, ἐνδυμάτων κτλ.

Τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ, μεταβᾶσα ἡ ἰδία ληστρικὴ συμμορία εἰς τὸ βορείως κείμενον καὶ δίωρον τῆς Κεσσάνης ἀπέχον χωρίον Βασαήτκιοϊ ἔνθα μόλις 10 λεπτά, ἔξωθεν τοῦ χωρίου εὑρίσκοντο δύο παῖδες ἑνὸς ἐκ τῶν εὐκαταστάτων χωρικῶν, ἀπήγαγεν αὐτούς. Καὶ τὸν μὲν ἕνα τούτων ἀπέλυσεν δώσασα αὐτῷ ἐπιστολὴν δηλοῦσαν τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὅπως μετρήσῃ 150 λίρας καὶ οὕτω λυτρώσῃ τὸ τέκνον του. Ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν ὁ παῖς, ἐνῷ οἱ λησταὶ ἐκοιμῶντο, τυχὼν καταλλήλου περιστάσεως ἀνεχώρησε κρυφίως ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν.

Ἀμέσως ἡ ἰδία ληστρικὴ συμμορία, μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Τουάντζα ἀπήγαγεν ἕτερον παῖδα ἄχρι τῆς σήμερον κρατούμενον παρὰ τῶν λειψάνων τῆς ληστρικῆς συμμορίας, διότι χάρις εἰς τὰς ἀόκνους ἐνεργείας τῶν δύο γειτνιαζουσῶν διοικητικῶν ἀρχῶν Κεσσάνης καὶ Μαλγάρων ἡ ῥηθεῖσα ἀπαγωγὴ ἔθεσε τέρμα εἰς τὰς ληστρικάς της ἐπιχειρήσεις.

Ἰδοὺ τέλος καταπαύει ὁ πανικὸς ὅστις κατέλαβε τοὺς κατοίκους Κεσσάνης καὶ τῶν πέριξ χωρίων, οἱ λησταὶ ἄλλοι μὲν φονεύονται, ἄλλοι δὲ τραυματίζονται ἡ δὲ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία ἀποκαθίσταται. Ὄντως μέγας ἔπαινος ὀφείλεται ταῖς διοικητικαῖς ἀρχαῖς Κεσσάνης καὶ Μαλγάρων διὰ τὴν ἣν αὗται ἀνέπτυξαν δραστηριότητα ἐν προκειμένῳ σπουδαίως ἤδη ἐπιληφθεῖσαι τοῦ ζητήματος τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ἡσυχίας, ἥτις εἶχε πρὸ πολλοῦ χαλαρωθῆ.

Μετὰ τὴν εἰς τὰ δάση ἀπαγωγὴν τοῦ ἐκ Τουάντζα παιδός, ὁ μιλαζίμης Κεσσάνης Μεστάναας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ μιλαζίμη Μαλγάρων Ἀρὶφ ἐφέντη, τοῦ ἐκ Μαλγάρων ἑκατοντάρχου Μεχμὲτ ἀγᾶ καὶ τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ Φειζῆ Τσαούς, οὐκ ἐπαύσαντο βαδίζοντες ἐπὶ τοῖς ἴχνεσι τῶν ληστῶν, καὶ πράγματι αἱ ἔρευναί των δὲν ἀπέβησαν μάταιαι.

Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ πληροφορηθέντες παρ᾽ ἑνὸς χωρικοῦ ἐκ Χάσκιοϊ τὸ κρησφύγετον τῆς ληστρικῆς συμμορίας τὸ ὁποῖον ἦν ἐντὸς τοῦ μικροῦ δάσους Κιρικλῆ, μετέβησαν ἐκεῖσε ὅπου εὑρόντες τὴν ληστρικὴν συμμορίαν ἀνερχομένην εἰς ληστὰς 9 συνεπλάκησαν μετ᾽ αὐτῆς. Ἐν τῇ γενομένῃ συμπλοκῇ ὁ λήσταρχος Δελῆς Κωνσταντῆς μεθ᾽ ἑνὸς ληστοῦ ἐφονεύθησαν, 3 ἐτραυματίσθησαν, οἱ δὲ ἕτεροι 3 μετὰ τοῦ ἐκ Τουάνζα ὁμήρου παιδὸς διαφεύγουσι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Περὶ τῶν ἀνακρίσεων τῶν τριῶν τραυματισθέντων ληστῶν γενομένων ἐν Μαλγάροις ἐπληροφορήθημεν παρὰ τοῦ ἡμετέρου μουλαζίμη Μεστάναα ὅτι εἰς μὲν ἕνα ἐκ τῶν τραματισθέντων ληστῶν εὑρέθη διαβατήριον τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἐξ Ἀδριανουπόλεως ἀντὶ δύο λιρῶν παρὰ τοῦ Χαντζιλὰρ κεχαγιά, εἰς δὲ τοὺς ἄλλους εὑρέθησαν διαβατήρια τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας.

Πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου ἀπήχθη ἐνταῦθα ἐκ τοῦ τρίωρον τῆς Κεσσάνης ἀπέχοντος χωρίου Βαρνίτσα νεᾶνις 18έτις εἰς ὀθωμανικὴν οἰκίαν αἰτοῦσα ἐπιμόνως νὰ ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν, διαταγὴ δὲ μουτεσαρίφου Καλλιπόλεως προσεκάλεσεν αὐτὴν εἰς Καλλίπολιν· τὰ περαιτέρω εἶναι ἡμῖν ἄγνωστα.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 2)14 Σεπτεμβρίου 1882

XIII

ΑΙΝΟΣ 31 Αὐγούστου . . . .
. . . .

Τῇ 6ῃ Αὐγούστου περὶ τὴν 3 ὥραν τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ 4 λησταὶ ἐλθόντες εἰς τὸ χωρίον Χατζηγήριον, τὸ παρὰ τὴν Κεσσάνην, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἁλώνιον τοῦ Ἀργυρόγλου Σκάρλου, ὅστις διενυκτέρευεν ἐν αὐτῷ· τοῦτον ἐξυπνήσαντες ἔστειλαν εἰς τὴν οἰκίαν του ἵνα τοῖς προμηθεύσῃ ἄρτον καὶ κρόμμυα, κρατήσαντες ὡς ὁμήρους τοὺς δύο αὐτοῦ υἱοὺς Σταυράκην καὶ Δημητρακούλην. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ πατὴρ ἀποκρυβεὶς ἐν τῷ σκότει δὲν προσήνεγκεν αὐτοῖς τὰ αἰτηθέντα, οἱ λησταὶ ἀνεχώρησαν ἀπάγοντες καὶ τοὺς δύο αὐτοῦ υἱούς. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Σκάρλος ἐξῆλθε τοῦ φράκτου καὶ προσεκάλει τοὺς ληστὰς ὅπως πα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ραλάβωσι τὰ αἰτηθέντα. Εἷς ἐκ τῶν ληστῶν ἐστράφη ἵνα ἐπιβάλῃ σιγὴν τῷ πατρί, διατάξας τοὺς λοιποὺς ἵνα δέσωσι τοὺς υἱούς του. Ἀλλ' ἐνῷ οἱ λησταὶ ἐστράφησαν ἵνα ἴδωσι τί ἔπραξεν ὁ σύντροφος αὐτῶν οἱ κατακρατηθέντες υἱοὶ τοῦ Σκάρλου εὑρόντες καιρὸν διέφυγον τῶν χειρῶν των ἀποδράντες, ὡς καὶ ὁ πατήρ, ἐπωφεληθέντες τοῦ σκότους. Οἱ λησταὶ νοήσαντες ὅτι οὐδὲν ἔπραξαν, ὅτι δὲ καὶ ὅλον τὸ χωρίον ἀνεστατώθη ἔκ τε τῶν ῥιφθέντων δύο πυροβολισμῶν καὶ ἐκ τῶν ὑλακῶν τῶν κυνῶν ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι, ἀφήσαντες εἰς τὸν μουδίρην τοῦ χωρίου νὰ κάμῃ τὸ χρέος του, τουτέστι νὰ γράψῃ τὰ συμβάντα πρὸς τὸν ἐν Μαλγάροις καϊμακάμην.

Τῇ δὲ Παρασκευῇ 8 περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν τουρκιστὶ οἱ αὐτοὶ φαίνεται λησταὶ καθ' ὁδὸν μεταξὺ Χατζηγηρίου καὶ Βεγενδηκίου ἐλήστευσαν διαβάτας ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς ἑβδομαδιαίας ἀγορᾶς τῆς Κεσσάνης, ἀφαιρέσαντες ἀπὸ αὐτῶν περὶ τὰς εἴκοσι λίρας. Μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἀφίκοντο εἰς Χατζηγήριον σταλέντες ἐκ Μαλγάρων Κὶρ ἀγάδες. Εὐθὺς ἀφιππεύσαντες ἐποίησαν ἐρεύνας εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀθῴου χωρικοῦ Ἀναστασίου Τσακμάκη, ὡς δῆθεν κλεπταποδόχου. Οὐδὲν ὅμως εὗρον καταμαρτυροῦν τούτου· ὁ Τσακμάκης ἅμα ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐπληροφορήθη τὴν κατ' οἶκον ἔρευναν τῶν κὶρ ἀγάδων ἔσπευσε δὲ πρὸς αὐτοὺς ἵνα μάθῃ ἐπὶ τίνος κατηγορίας στηριζόμενοι ἐποιήσαντο τὴν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔρευναν. Οἱ κὶρ ἀγάδες οὐδὲν ἀπαντήσαντες ἐφυλάκισαν αὐτόν, τὴν δὲ νύκτα ἐν τῇ φυλακῇ ἐῤῥαβδίσθη, ἐπειδὴ εἰσέτι ἐν τῷ προσώπῳ του φέρει σημεῖα τοῦ δαρμοῦ. Οἱ μουκτάριδες τοῦ χωρίου ἐκ φόβου φαίνεται μὴ καὶ οὗτοι πάθωσί τι, δὲν ἠθέλησαν ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς νὰ ἐγγυηθῶσι, καθὰ δὲ γράφουσί μοι, ὁ ἐν τῷ χωρίῳ διαμένων παρὰ τῷ μουδίρῃ Σουλευμὰν Τσανδιρμὰς μνησικακῶν κατὰ τοῦ Τσακμάκη διέβαλεν αὐτὸν εἰς τοὺς κὶρ ἀγάδες. Τὴν μετεπιοῦσαν πρωΐαν τὸν Τσακμάκην ἀπέλυσαν οἱ κὶρ ἀγάδες παραγγείλαντες αὐτῷ, ὡς ὅλῳ ἀθῴῳ νὰ μὴ φανερώσῃ ὅτι τὸν ἔδειραν, ἀλλ' οὗτος ὅμως εἶπεν ὅτι οὐ μόνον δὲν θὰ τὸ ἀποκρύψῃ ἀλλὰ καὶ ἀγωγὴν θὰ κινήσῃ κατ' αὐτῶν ἐν Μαλγάροις. Νῦν ζητεῖ παρὰ τῶν μουχτάριδων μαρτυρικὸν ὅπως ἀπέλθῃ εἰς Μάλγαρα, ἀλλ' οἱ μουχτάρηδες ἀποποιοῦνται νὰ τῷ δώσωσι τὸ τοιοῦτον, φοβούμενοι τίς οἶδέ τι.

Οἱ κὶρ ἀγάδες ἀπαγαγόντες μόνον τὸν ποιμένα τοῦ Χριστοδούλου Τσαουσόγλου ἀπῆλθον. Ταῦτα πάσχει τὸ Χατζηγήριον, οὗ οἱ κάτοικοι εἰς τὸν ἀγροτικὸν ἀσχολούμενοι βίον εἶναι λίαν φιλήσυχοι καὶ εἰρηνικοί.

(«Νεολόγος, Τρίτη 7)19 Σεπτεμβρίου 1882

XIV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 5 Σεπτεμβρίου.—Γράφοντες πρὸ ἑβδομάδος περὶ τῶν ἐπιτυχῶν μέτρων, ἅτινα εἶχον λάβει αἱ ἁρμόδιαι διοικητικαὶ ἀρχαὶ πρὸς καταδίωξιν τῆς πολυκεφάλου Ὕδρας, πρὸς δὲ ὅτι τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ, γενομένης συμπλοκῆς, δύο λησταί, ἐν οἷς καὶ ὁ λήσταρχος, ἐφονεύθησαν, τρεῖς ἐτραυματίσθησαν, ἐφάνημεν λίαν εὐέλπιστοι ἐκφράσαντες τὴν ἐλπίδα περὶ ταχείας ἐξοντώσεως τοῦ κακοῦ τούτου τῆς Κεσσάνης δαίμονος, πράγματι δὲ αἱ ἐλπίδες ἡμῶν δὲν ἐματαιώθησαν.

Οἱ τρεῖς τραυματισθέντες λησταί, πρὸς ὄφελος τῶν λησταποδόχων, ἀπέθανον, ὡς πληροφορούμεθα, ἐν Οὐζοὺν Κιοπρού.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, περὶ μεσημβρίαν, λαβὼν γνῶσιν ὁ ὑποδιοικητὴς (καϊμακάμης) ἡμῶν περὶ τῶν τριῶν ὑπολειφθέντων ληστῶν μετὰ τοῦ ἐκ Τοκάνζα παιδός, ὅτι εὑρίσκοντο εἰς τὸ δύο ὥρας τῆς Κεσσάνης ἀπέχον χωρίον Βασαὴτ-κιοΐ, ἐπισπεύδει κατ' αὐτῶν τὸ βῆμα καὶ καταφθάνει αὐτοὺς μεταξὺ τῶν χωρίων Βασαήτκιοΐ καὶ Βεγεντήκιοΐ, συνοδευόμενος ὑπὸ 30 σουβαρίδων περὶ τὴν 8 ὥραν τουρκιστί. Μετὰ μεγίστης δ' ἐπιδεξιότητος εἷς δεκανεὺς ἁρπάζει ἐκ μέσου αὐτῶν τὸν αἰχμάλωτον παῖδα· τότε ὅμως ἤρξατο τὸ πῦρ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐν δὲ τῇ γενομένῃ συμπλοκῇ 2 ἐκ τῶν ληστῶν ἐν οἷς καὶ ὁ διαβόητος Τσολὰκ Γιάννης ἐφονεύθησαν, ἓν δὲ παιδίον, ἐκμανθάνον τὸ ἐπάγγελμα πλησίον αὐτῶν, ἠδυνήθη νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖρας τῶν σουβαρίδων κατὰ τὸ διάστημα τῆς συμπλοκῆς.

Ὡς ἐκ τῆς ἀόκνου δραστηριότητος τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἡμῶν Ἀχμὲτ Ῥεσμῆ ἐφέντη, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι εἰς προσεχὲς μέλλον τέλεον θέλουσιν ἀποκοπῇ καὶ αἱ λοιπαὶ κεφαλαὶ τῆς ἐπαπειλούσης τὴν κωμόπολιν ἡμῶν Ὕδρας. Ἔχοντες λοιπὸν ὑπ' ὄψιν τὰ εὐχάριστα ταῦτα ἀποτελέσματα, τὰ χαρᾶς πληροῦντα τοὺς ὑπὸ πανικοῦ καταληφθέντας κατοίκους, τὰ ὁποῖα κυρίως ὀφείλονται εἰς τὴν ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου μέριμναν τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἡμῶν ἐξοχωτάτου Ἀχμὲτ Ῥεσμῆ βέη, τοῦ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας πάντων ἐπισπασαμένου, καθῆκον ἡμῶν θεωροῦμεν νὰ διερμηνεύσωμεν τὰς ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης ὑπαγορευομένας ἐγκαρδίους εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἥτις πατρικῶς ὄντως μεριμνῶσα ὑπὲρ τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπηκόων, τοιούτους, οἵους ὁ ἐξ. Ἀχμὲτ Ῥεσμῆ ἐφέντης, τάσσει προασπιστὰς τῆς τε ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ ἐκ τοῦ τριώρου τῆς Κεσσάνης ἀπέχοντος χωρίου Βαρνίτσα ἀπαχθὲν κοράσιον, ὃ ἐζήτει νὰ ἀσπασθῇ τὸν ἰσλαμισμόν, καὶ περὶ οὗ μνείαν ἐποιούμην ἐν τῇ τελευταίᾳ μου, ὅτι προσεκλήθη ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ μουτεσαρίφου Καλλιπόλεως εἰς Καλλίπολιν, ἀποφάσει τοῦ ἐν Καλλιπόλει ἰδαρὲ μεδζλησίου, ἐξισλαμίσθη ἐν Καλλιπόλει καὶ ἐπέστρεψε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐνταῦθα ὅπου ἅμα τῇ ἀφίξει του ἔτυχε τοῦ ποθουμένου του ὑπανδρευθὲν Ἀθίγγανόν τινα Οὐσεΐν καλούμενον.

Χθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ μουτεσαρίφης Καλλιπόλεως, ἐπιφυλάσσομαι δὲ προσεχῶς νὰ διαβιβάσω ὑμῖν τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς ἀγαθοεργίας αὐτοῦ.

(«Νεολόγος», Παρασκευή, 10|22 Σεπτεμβρίου 1882)

XV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 20 Νοεμβρίου. . . . .

. . . .

Ὁ σεβασμιώτατος ἅγιος Ἡρακλείας περιοδεύων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπεσκέψατο καὶ τὸ ἐκεῖ ποίμνιον αὐτοῦ[1] ... Ἐκεῖθεν δ' ἀφικόμενον ἐνταῦθα μετ' ἐνθουσιασμοῦ ὑπεδέξαντο τὸν δημοφιλῆ καὶ περίπυστον αὐτῶν ἀρχιερέα ἅπαντες οἱ κάτοικοι Κεσσάνης, τῶν ἐφόρων, δημογερόντων καὶ προκρίτων μετὰ τοῦ ἐπισκόπου Συνάδων κ. Παναρέτου προϋπαντησάντων αὐτὸν εἰς Βουλγάρικον, χωρίον μιᾶς ὥρας ἀπέχον ἐντεῦθεν. Ἐν Κεσσάνῃ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος σὺν τῇ ὑπαρχούσῃ ἑλληνικῇ καὶ δημοτικῇ σχολῇ καὶ τῷ παρθεναγωγείῳ συνεστήθη καὶ νηπιαγωγεῖον, προσκληθείσης νηπιαγωγοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἡ κοινότης αὕτη οὐδένα σταθερὸν κέκτηται πόρον διὸ καὶ πολλὰς ἔκρουσε θύρας πολλῶν σωματείων, ἐσχάτως δὲ καὶ τὴν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει φιλεκπαιδευτικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς ἀδελφότητος διὰ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καὶ καταδεικνύουσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπὶ τὸ τελειότερον καταρτίσεως τῶν τῆς πόλεως ἡμῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἥτις, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς, διατελοῦσα τὸ κέντρον τριῶν καϊμακαμλικίων δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς καταρτισμὸν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν διὰ τὰ πέριξ μικρὰ καὶ πτωχὰ χωρία, ἐζήτει τὴν συνδρομὴν αὐτῶν· ἡ Ἀδελφότης ὅμως αὕτη ἕτερα τρανὰ βουλευομένη οὐδεμίαν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὴν αἴτησιν τῆς κοινότητος ταύτης, δι' ὃ καὶ ἠναγκάσθη νὰ κλείσῃ τὸν ἰσολογισμὸν αὐτῆς διὰ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν

(1) Τὸ ἐν Μαλγάροις.

προαιρετικῶν συνδρομῶν, αἵτινες τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προτροπῇ τοῦ σεβασμιωτάτου ἁγίου Ἡρακλείας κατὰ τὴν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἄφιξιν αὐτοῦ ἐνταῦθα ἐνεγράφησαν, τούτου πρώτου παραχωρήσαντος δύο χιλιάδας γροσίων ἐκ τῆς ἐπιχορηγήσεως αὐτοῦ, ὑποχρεώσαντος δὲ καὶ τὸν τότε ἐπίσκοπον αὐτοῦ νῦν ἅγιον Καλλιπόλεως κύριον Ἀβέρκιον, ἵνα ἐγγράψῃ ἀνὰ 500 γρόσια διὰ τρία ἔτη τὰ ὁποῖα δυστυχῶς καθυστερεῖ ἡ Α.Θ. μέχρι τῆς σήμερον καθ' ὁλοκληρίαν, νὰ ἀναπληρώσῃ δὲ τὸ ἔλλειμα διὰ νέων συνεισφορῶν.

Τοῦτο δὲν ἀπεθάρρυνε τοὺς καλοὺς Κεσσανεῖς οἵτινες ἀείποτε ἐμψυχούμενοι παρὰ τοῦ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύοντος τὸν ἅγιον Ἡρακλείας ἐπισκόπου Συνάδων κ. Παναρέτου προέβησαν καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τὰ κρείττω καταρτισμὸν τῶν σχολῶν προσκαλέσαντες ἐξ Ἀθηνῶν διευθυντὴν τῆς δημοτικῆς σχολῆς πτυχιοῦχον δημοδιδάσκαλον καὶ εὐρύναντες τὴν αἴθουσαν τοῦ νηπιαγωγείου.

Ὁ σεβασμιώτατος ἅγιος Ἡρακλείας ἀφικόμενος ἐνταῦθα καὶ ὑπὸ ζήλου πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας ἐκκαιόμενος, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἔθετο εἰς ἐνέργειαν τὴν ἀπόφασιν τῆς εἰσαγωγῆς εἰσιτηρίων καὶ περιαγωγῆς κιβωτίων κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν (ἡμέραν ἀγορᾶς) καὶ Σάββατον, ὡρίσατο ἐπιμελητείαν πρὸς εἴσπραξιν ὡρισμένου τέλους, ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων τε καὶ γεννημάτων, οὕτω δ' ἐξησφάλισε προσωρινῶς τὰ τῆς συντηρήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἡμῶν καταστημάτων, ὑπὲρ ὧν τριακόσιαι λίραι καταναλίσκονται κατ' ἔτος.

Οὕτω λοιπὸν τάς τε κοινωνικὰς καὶ σχολιακὰς ὑποθέσεις μετὰ μηνιαίαν ἐνταῦθα διαμονὴν διευθετήσας ἀπῆλθεν φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὰς εὐλογίας τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ.

Λίαν περίεργος ἀπέβη ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐξωμόσεως τῆς ἀπὸ Βαρνίτσης Κωνσταντινιᾶς· καίτοι πρὸ μηνῶν ἀνηγγέλθη ἐντεῦθεν καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ «Νεολόγου» ὅτι αὕτη ἐξώμοσεν, ἔλαβε δὲ καὶ σύζυγον οὗτινος ἀνεφέρετο καὶ τὸ ὄνομα, ἐν τούτοις ἡ Κωνσταντινιὰ μέχρι τῆς 10 τοῦ ἤδη ὑπερμεσοῦντος ἔμενε χριστιανὴ κεκλεισμένη ἔν τινι ἐνταῦθα ὀθωμανικῇ οἰκίᾳ· αὕτη μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀναφορᾶς, δι' ἧς ἐξέφραζε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἐξωμόσαι ἀπεστάλη εἰς Καλλίπολιν, ἐκεῖθεν δὲ μετά τινας ἡμέρας ἐπανέκαμψεν ἐνταῦθα κομίζουσα καὶ μαζβατᾶν, δι' οὗ ἐδηλοῦτο ὅτι περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης τὸ μουτεσαριφλίκιον Καλλιπόλεως ἐζήτησεν ὁδηγίας παρὰ τῆς νομαρχίας Ἀδριανουπόλεως· ὡς δὲ πληροφορούμεθα, ἡ ἀναμενομένη αὕτη ἀπάντησις εἰσέτι δὲν ἐλήφθη. Λίαν δυσεξήγητος, πράγματι, ἀποβαίνει ἡ ὑπόθεσις αὕτη, ἂν καί τινες λίαν εὔκολον εὑρίσκουσι τὴν λύσιν αὐ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῆς· ὁ ἐν Καλλιπόλει μουτεσαρίφης Νουρῆ βέης τυγχάνει εἷς τῶν νουνεχεστέρων λειτουργῶν τοῦ Κράτους· ἐν τῇ περινοίᾳ αὐτοῦ, ὡς φαίνεται, ἀνεκάλυψεν εἰς τὰ ἐνδόμυχα τῆς κόρης ταύτης ἀστάθειάν τινα ἢ καὶ πίεσιν, διὸ καὶ ἀπέστειλεν αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια, ὅπως σκεφθῇ ὡριμότερον καὶ ἀποφανθῇ· ἀλλ' οἱ ἐνταῦθα δὲν ἐσκέφθησαν οὕτως, ἀλλὰ κλείσαντες αὐτὴν ἔν τινι προσφόρῳ τοῖς σκοποῖς αὐτῶν οἰκίᾳ διετήρουν αὐτὴν ὅλως ἀπρόσιτον ἐπὶ τρεῖς ὅλους μῆνας, ἡ μάμμη δ' αὐτῆς κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἰδίας μεταβᾶσα ἡμέραν τινὰ παρ' αὐτῇ ἐδάρη ἀνηλεῶς παρὰ τῶν φρουρῶν αὐτῆς. Τῇ δεκάτῃ δὲ τοῦ μηνὸς τούτου ἀφοῦ, ὡς φαίνεται, ἐθεώρησαν αὐτὴν καλῶς κατηχηθεῖσαν, ἀπήτησαν ὅπως ἐρωτηθῇ παρὰ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ οὕτως εἰσαχθῇ εἰς τὴν νέαν θρησκείαν· ἀπορριφθείσης δὲ τῆς νομίμου ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ὅπως ἐπιτρέψωσι τὴν μάμμην καὶ μητέρα αὐτῆς νὰ ἴδωσι καὶ συμβουλεύσωσιν αὐτὴν ἀπέσχε καὶ οὗτος τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ ξηροῦ καὶ ἀνωφελοῦς τύπου καὶ οὕτως ἡ Κωνσταντινία παραπεμφθεῖσα εἰς τὸ πρωτοδικεῖον ἐνώπιον τοῦ νεοελθόντος χακίμου, μετωνομάσθη Ἀσινέ. Ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους νὰ κρίνωσιν ἐὰν ὁ περὶ ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπηκόων τοῦ Γαληνοτάτου ἡμῶν Ἄνακτος νόμος τηρεῖται παρὰ τῶν ἔξω ὑπαλλήλων τοῦ κράτους. Ἐν πᾶσι δὲ τούτοις πλήρη ἔχει τὴν ἐνοχὴν ὁ ἐνταῦθα καϊμακάμης Ῥουστῆ βέης, ὅστις πάντη ἀγράμματος ὢν οὐδένα ἐννοεῖ νόμον, ἀλλὰ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὰ πάντα πράττει.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 2)14 Δεκεμβρίου 1882)

XVI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 18 Ἰανουαρίου.— Σιγὴ καθυπεβλήθη τῷ ὑμετέρῳ ἀνταποκριτῇ ἐπὶ τετραμηνίαν ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ὕλης πρὸς μετάδοσιν ὑμῖν, στυγερὸν ὅμως καὶ φρικτὸν κακούργημα ἐμποιῆσαν φόβον καὶ τρόμον τοῖς κατοίκοις τοῦ τμήματος Κεσσάνης, κατωτέρω ἐκτιθέμενον ἀναγκάζει αὐτόν, ἵνα λαβὼν τὸν κάλαμον ἀνὰ χεῖρας, λύσῃ τὴν μακρὰν αὐτοῦ σιωπήν.

Νέος δεκαπενταετής, ἐκ πτωχῆς οἰκογενείας ὁρμώμενος, ἐξῆλθε μετὰ βωδαμάξης, ἐν τῷ πλησίον τῆς Κεσσάνης κειμένῳ δάσει πρὸς ἐκκοπὴν καὶ μεταφορὰν ξύλων, ὅπερ ἦν καὶ τὸ βιοποριστικὸν αὐτοῦ μέσον· δυστυχῶς ὅμως τὸ ἑσπέρας ἡ ἅμαξα συρομένη ὑπὸ τῶν βοῶν

ἄνευ τινὸς ὁδηγοῦ ἐπανῆλθεν οἴκαδε. Συνεπείᾳ τῆς μὴ ἐμφανίσεως τοῦ παιδὸς περίτρομοι γενόμενοι οἱ γονεῖς εἰδοποίησαν τῇ ἐνταῦθα ἀστυνομικῇ ἀρχῇ τὸ γεγονός, ἥτις καὶ ἐπελήφθη τῶν ἀπαιτουμένων ἐρευνῶν· κατὰ τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς οὐδὲν ἴχνος τοῦ παιδὸς ἀνεκαλύφθη, τῇ δὲ ἐπιούσῃ τοῦ στυγεροῦ κακουργήματος, ὁ παῖς εὑρέθη ἔν τινι λάκκῳ πλησιέστατα τῆς Κεσσάνης ἐκτάδην κείμενος νεκρὸς καὶ ἄπνους, κατακερματισμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν καὶ δεδεμένος σχοινίῳ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. Ἄχρι τῆς στιγμῆς οἱ διαπράξαντες τὸ κακούργημα δὲν συνελήφθησαν.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ ἄκρα ἐπικρατεῖ ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια καὶ οὐδένα ἆθλον τῆς πολυκεφάλου Ὕδρας περὶ ἧς αἱ στῆλαι τοῦ «Νεολόγου» ἐπληροῦντο ἔχω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν ἐντεῦθεν, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας Μεχμὲτ ἐφέντη, ὅστις δευτέραν ἤδη φορὰν κατήρτισεν ἀστυνομίαν ἐκτελοῦσαν μετὰ δραστηριότητος τὰ καθήκοντα αὐτῆς. ἐπίσης τὰ αὐτὰ δυνάμεθα καὶ πλείονα μάλιστα νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἐν Μαλγάροις ἀστυνόμου καὶ εἰσαγγελέως Γεωργίου Βλαχοπούλου ἐφέντη, πρώτην δὲ φορὰν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ εἴδομεν ἀστυνομίαν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς καλῶς κατηρτισμένην. Καθῆκον λοιπὸν θεωροῦμεν ἵνα ἀπονείμωμεν τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον καὶ δημοσίᾳ τοῖς ὑπαλλήλοις τούτοις, ἐκφράζοντες τὴν ἐλπίδα ὅτι προσεχῶς θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀπονείμωμεν καὶ ἑτέρους ἐπαίνους τῷ μνησθέντι ἀστυνόμῳ Κεσσάνης Μεχμὲτ ἐφέντη ἅμα τῇ ἀνακαλύψει τῶν ἐνόχων τοῦ μνησθέντος κακουργήματος.

Αἱ ὁδοὶ τῆς Κεσσάνης καθίστανται ἀδιάβατοι καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ βροχῆς· διότι τὰ ὕδατα ῥέοντα συμπαρασύρουσι μεθ' ἑαυτῶν πάντα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς λειτουργίας τοῦ οἰκιακοῦ βίου, οὐσίας σεσηπυίας καὶ μιάσματα, ὕλας ὀργανικὰς καὶ ἀνοργάνους, σώματα ζῴων ῥιπτομένων καθ' ὁδόν, ἀλλαχοῦ πάλιν πηλὸν ἀργιλλώδη βλέπει τις καὶ οὕτω, ὡς εἴπομεν, αἱ ὁδοὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως καθίστανται ἀδιάβατοι. Γνωστὸν τυγχάνει τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ ὑμετέρου ἀξιοτίμου φύλλου, ὅτι ἀπὸ Καλλιπόλεως μέχρις Οὐζοὺν κιοπροῦ κατεσκευάζετο ἁμαξιτὸς ὁδός, καὶ τοιαύτη κατ' ἀρχὰς ἐπεσκευάσθη κατὰ σμικρόν, παραμεληθεῖσα ὅμως παντελῶς ἐγένετο ἀφανὴς καλυφθεῖσα ὑπὸ ἀπείρων ἀκαθαρσιῶν. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι οἱ τὰ τῆς δημαρχίας διέποντες ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὰ παράπονα τῶν ἐνταῦθα πολιτῶν θὰ ἐπενέγκωσι τὴν διόρθωσιν τούτων.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 27)8 Φεβρουαρίου 1883).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

XVII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 22 Ἀπριλίου.—Ἡ λῃστεία ἥτις περιωρίσθη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, ὡς ἐν καιρῷ κατέστησα γνωστὸν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ ὑμετέρου ἀξιοτίμου φύλλου ἤρξατο καὶ αὖθις κατα μαστίζουσα τὰ μέρη ταῦτα. Σήμερον ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς μετὰ θετικότητος ἐπληροφορήθημεν τὴν ἐμφάνισιν τεσσάρων λῃστρικῶν συμμοριῶν ἐν τοῖς πέριξ χωρίοις τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως, δὲν δύναμαι δὲ νὰ ἀπαριθμήσω τὰς ζωοκλοπὰς αἵτινες καθ᾽ ἑκάστην ἐπισυμβαίνουσι κατὰ τὸ τμῆμα Κεσσάνης· ἐν διαστήματι μηνὸς ἐκλάπησαν ἐπέκεινα τῶν 36 ζώων. Οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως ἑτοιμάζονται ἵνα τηλεγραφικῶς γνωστοποιήσωσι τῇ μεγάλῃ βεζιρείᾳ τὴν ἐμφάνισιν τῶν λῃστρικῶν συμμοριῶν καὶ ἐπικαλεσθῶσι τὴν βοήθειαν τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τε ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν πιστῶν ὑπηκόων αὐτῆς.

Πρὸ πολλοῦ φήμη ἐκυκλοφόρει ἀνὰ τὴν ἡμετέραν κωμόπολιν, ὅτι αὕτη ἔμελλε προσεχῶς νὰ ὑποδεχθῇ τὴν Α. Ε. τὸν νομάρχην Ἀδριανουπόλεως Καδρῆ πασσᾶν, ἀλλ᾽ ἡ Α.Ε. δὲν εὐηρεστήθη νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτήν, ἀντ᾽ αὐτῆς δέ, πληροφορούμεθα ὅτι ἐπισκεφθήσεται αὐτὴν ἡ Α. Ε., ὁ μουτεσαρίφης Καλλιπόλεως. Καθῆκον λοιπὸν θεωροῦμεν, ἵνα τὴν προσοχὴν τῆς Α. Ε. ἐπιστήσωμεν ὅπως εὐαρεστουμένη παύσῃ τὸ πρὸ πολλοῦ ἐν τοῖς χωρίοις τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως ἐπικρατοῦν κακὸν ἔθιμον τῆς ἀδίκου ἁρπαγῆς ὑπὸ τῶν μεταναστῶν (μουατζήριδων) τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπαύλεων τῶν φιλησύχων χωρικῶν οἵτινες τακτικῶς ἀποτίνουσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα κεντρικὸν ταμεῖον τὸν νόμιμον καὶ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπαύλεων φόρον (ἰμλάκια). Ἡ πρό τινος χρόνου ἐπελθοῦσα ἀπαλλαγὴ τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς δημαρχίας, ἀνεπτέρωσε τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ὅτι θὰ ἐπήρχετο τοὐλάχιστον ἐλάττωσίς τις τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων ῥιπτομένων περιττῶν ὑλῶν· δυστυχῶς ὅμως αἱ ἐλπίδες ἡμων δὲν ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας, τοὐναντίον μάλιστα αἱ ἀκαθαρσίαι λαμβάνουσι καθ᾽ ἑκάστην εὐρείας διαστάσεις, ὁ δὲ φωτισμὸς τῶν ὁδῶν τῆς ἡμετέρας κωμοπόλεως εὑρίσκεται εἰς οἵαν κατάστασιν εὑρίσκετο ἐπὶ τῶν προκατόχων τοῦ τε προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Δημαρχίας, οἵτινες ἔσχον τὴν καλοσύνην, ἵνα ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν καπηλείοις καὶ παντοπωλείοις θέσωσι φανοὺς οἵτινες καὶ σώζονται μέχρι τῆς σήμερον. Ἡ ἀστυνομία κατὰ καθῆκον διεβίβασε διαταγὰς εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπως τοῦ λοιποῦ ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν χριστιανῶν παύσῃ νὰ γίνηται πλησίον τῶν ὑδραγωγείων καὶ δεξαμενῶν· αἱ διαταγαὶ τῆς ἀστυνομίας ἤρξαντο αὐθωρεὶ νὰ ἐκτελῶνται, δυστυχῶς ὅμως αἱ παρὰ τῆς ἀστυνομίας διαβιβασθεῖσαι διαταγαὶ τῇ ἐνταῦθα Δημαρχίᾳ ὅπως παύσῃ ὁ ἐνταφιασμὸς τῶν ὀθωμανῶν τοῦ νὰ γίνηται ἐντὸς αὐτῆς τῆς κωμοπόλεως ἀπερρίφθησαν, καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐν μέσῃ Κεσσάνῃ θάπτονται οἱ ὀθωμανοί. Ἤδη δὲ μετὰ τὰ προεκτεθέντα εὐνόητον τυγχάνει, ὅτι ἡ μὴ συμμόρφωσις τῆς δημαρχίας πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς ἀστυνομίας, φυσικῷ τῷ λόγῳ ἰδίως ἐν καιρῷ τοῦ θέρους γενήσεται πρόξενος φοβερῶν ἐπιδημικῶν νόσων, ἂν μὴ ὁ ἀντὶ τοῦ τέως, διὰ λόγους ἀγνώστους παραιτηθέντος Ῥεσμῆ ἐφέντη, ἐλθὼν ὑποδιοικητὴς λάβῃ τὴν περὶ τούτου δέουσαν πρόνοιαν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις δὲν δύναμαι νὰ ἀποκρύψω τὴν μεγίστην μου ἀπορίαν ὑφ᾽ ἧς κατέχονται, ὡς εἰκὸς ἅπαντες οἱ πολῖται, πῶς ὁ ἰατρὸς τῆς δημαρχίας Ἀλῆ βέης, καίτοι καθ᾽ ἑκάστην ὀσφραίνεται, διερχόμενος, τὴν ὀσμὴν τῶν λειψάνων δὲν φροντίζει περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου; Τὰ σχολεῖα τῆς ἡμετέρας κοινότητος μέχρι τῆς πρὸς τριετίας ἐλεύσεως τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας, διετηροῦντο διὰ τῆς συμπράξεως τῶν δύο ἐκκλησιῶν ὅτε τῇ ἐλεύσει τῆς Α. Σ. ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐγένοντο ἐγγραφαὶ συνδρομῶν, ἐφ᾽ ὅσον αἱ ὑλικαὶ δυνάμεις ἑκάστου πολίτου ἐπέτρεπον, δυστυχῶς ὅμως οἱ τὰ τῆς Κεσσάνης διέποντες τῇ εἰσηγήσει καὶ προτροπῇ τοῦ γενικοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου ἁγίου Συνάδων, ἕνεκα τῆς μὴ ἐγκαίρου ἀποτίσεως τῶν συνδρομῶν κυρίων τινων παρασχόντων ἑαυτοὺς ὠφελίμους ὑλικῶς τε καὶ ἠθικῶς, προέβησαν, εἰς τὴν ἀποβολὴν τῶν υἱῶν αὐτῶν ἐκ τῶν σχολείων. Οἱ τὰ τῆς Κεσσάνης διέποντες προβάντες εἰς τὸ ἔργον τοῦτο παρέσχον ἀφορμὴν εἰς διχονοίας καὶ εἰς διαίρεσιν τῶν πολιτῶν εἰς δύο κόμματα, ὧν τοῦ ἑνὸς πρωτηγωνίστει, ὡς μὴ ὤφελε, ἡ Α. Θ. μέχρι τῆς πρὸ ἓξ μηνῶν ἐλεύσεως τοῦ σεβασμιωτάτου ἁγίου Ἡρακλείας, ὅστις κατευνάσας τὰ πάθη συνεβίβασε τὰ διεστῶτα.

Τὴν ἀνωτέρω σπουδαίαν ὑπόμνησιν, ἣν μέχρι τοῦδε ἐσίγησεν ὁ ὑμέτερος ἀνταποκριτής, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, πολλὰ ἔχων νὰ μεταδώσῃ ἐντεῦθεν τοιούτου εἴδους γεγονότα, ἀλλ᾽ αἰδούμενος τὸ δημόσιον παρέλειψε, παρέσχεν αὐτῷ τὸ ἐνδόσιμον νὰ μεταδώσῃ εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἡ ἐν τοῖς καφενείοις ἡμέραν τινὰ συμβᾶσα δημόσιος προκήρυξις παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου κ. ταμίου τοῦ καὶ δημογέροντος, ὅπως προβήσονται εἰς τὴν ἀποβολὴν καὶ ἑτέρων παίδων ὧν οἱ γονεῖς εἰσέτι δὲν ἀπέτισαν, ἕνεκα λόγων οἰκονομικῶν εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον τὰ ὀφει-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λόμενα. Πεποίθαμεν ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν λυπηρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καθ' ὅσον τινὲς ἐκ τῶν εὐυπολήπτων καὶ τὰ πρῶτα φερόντων ἔσπευσαν προφορικῶς νὰ προτρέψωσιν τὸν κ. ταμίαν ὅπως προβῇ μετὰ τῶν τὰ ὅμοια φρονούντων συναδέλφων αὐτοῦ εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, ἥτις ἐκτελεσθησομένη γενήσεται παραίτιος νέων σκανδάλων καὶ ταραχῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κωμοπόλει.

. . . .

(«Νεολόγος», Σάββατον 30)12 Μαΐου 1883)

XVIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 27 Ἰουλίου.—Αἱ τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις ἤρξαντο ἀπὸ τῆς 10 καὶ ἔληξαν τὴν προχθὲς Κυριακήν, 24 λήγοντος, μετ' ἀποτελέσματος εὐχρέστου, ἀποδείξαντος ὅτι καὶ κόποι καὶ ἐπιμέλεια καὶ ὅ,τι δέον κατεβλήθησαν πρὸς ἐπίτευξιν αὐτοῦ. Συγχαίρομεν εἰλικρινῶς τοὺς ἐλλογίμους διδασκάλους ἀπονέμοντες αὐτοῖς καὶ δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἔπαινον.

Μνείαν ποιούμενοι ἐν παρόδῳ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν ἀλληλογραφίᾳ περὶ συρροῆς ἀπείρων μεταναστῶν ἐγκαταστάντων ἐγγὺς τῆς Κεσσάνης καὶ περὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν γενομένης ἀδίκου ἁρπαγῆς τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ἐπαύλεων τῶν φιλησύχων χωρικῶν, ἐφίστημεν τὴν προσοχὴν τῆς Α. Ε. τοῦ μουτεσαρίφου Καλλιπόλεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου· δυστυχῶς ὅμως ἡ φωνὴ ἡμῶν ἔμεινεν ὡσεὶ «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ» καὶ οὐχὶ μόνον καθ' ἑκάστην αἱ ἁρπαγαὶ λαμβάνουσι χώραν, ἀλλ' οἱ κύριοι οὗτοι ἔγνωσαν πρό τινος χρόνου νὰ μετέρχωνται τὸν λῃστρικὸν βίον, παραμονεύοντες καὶ ἀπογυμνοῦντες τοὺς χάριν ἐμπορικῶν λόγων περιοδεύοντας εἰς τὰ χωρία εὐπόρους ἐμπόρους, καὶ τὸ δὴ χείριστον, στεροῦντες αὐτοὺς τῆς πολυτίμου αὐτῶν ὑπάρξεως.

Πρόσφατα ἔτι παραδείγματα, ὧν τὸ πρῶτον ὀλίγου δεῖν ἐβύθιζεν εἰς γενικὸν πένθος ἅπαντας, ἔχω ν' ἀναγγείλω ὑμῖν ἐντεῦθεν.

Πρὸ δεκαπενθημερίας περίπου τέσσαρες ἐκ τῶν μᾶλλον ἐντίμων μελῶν τῆς πρὸς δυσμὰς τῆς Κεσσάνης οἰκούσης ὁμάδος τῶν μεταναστῶν, ἐνεδρεύσαντες μεταξὺ τῶν χωρίων Χατήρκιοϊ καὶ Κουρουδζήκιοϊ καὶ λίαν ἐπωφελῆ θεωρήσαντες τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς τοῦ ἐνταῦθα ἐγκατεστημένου Ἀρμενίου ἐμπόρου κ. Δεκρὰν Χ" Τορόζ, ἤρξαντο πυ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ροβολεῖν κατ' αὐτοῦ, τυχαίως διαβαίνοντος ἐκεῖθεν· ὁ ῥηθεὶς ἔμπορος ἔφιππος τυγχάνων ἤρξατο ἐλαύνειν δρομαίως τὸν ἵππον, ματαιῶν τὰς βολὰς τῶν λῃστῶν, οἵτινες συνέλαβον τέλος αὐτόν, καὶ 3 μὲν ἐκ τῶν μεταναστῶν ᾤχοντο ἀπιόντες πρὸς σύλληψιν τοῦ ἵππου, ὅστις αὐθωρεὶ διέφυγε τὰς χεῖρας αὐτῶν, λαβόντες προηγουμένως τὰς ἐπὶ τοῦ ἐμπόρου εὑρεθείσας ὀγδοήκοντα λίρας, εἷς δ' ἐξ αὐτῶν ἐφύλαττε τὸν αἰχμάλωτον ἀναμένων τὴν ἐπάνοδον τῶν πρὸς σύλληψιν τοῦ ἵππου φυγόντων συναδέλφων αὐτοῦ, σκοπὸν προτιθέμενος, ὡς ἔστιν εἰκάσαι, τὴν εἰς τὰ ὄρη ἀπαγωγὴν τοῦ αἰχμαλώτου καὶ αὔξησιν λύτρων παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ μὴ ἐπιστροφὴ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ ἠνάγκασε τὸν μὲν αἰχμάλωτον τυχόντα εὐκαιρίας καταλλήλου νὰ ἐπανακάμψῃ εἰς τὰ ἴδια, ἅτε τοῦ μετανάστου μεταβάντος πρὸς ἀναζήτησιν τῶν συναδέλφων αὐτοῦ, ἡμᾶς δὲ λυπηρᾶς ἀγωνίας. Ἐπίσης τέσσαρες μετανάσται, ἀγνοοῦμεν ἂν οἱ αὐτοὶ ἢ ἕτεροι, ἐνεδρεύσαντες ἐν στενωπῷ δάσους μεταξὺ Μαλγάρων καὶ Κεσσάνης συνέλαβον ἅπαντας τοὺς κατὰ ὁμάδας ἐκ τῆς ἀγορᾶς Μαλγάρων ἐπιστρέφοντας ἐνταῦθα ἐμπόρους τε καὶ ἀγωγιάτας, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 9ης ὥρας τουρκιστί, ὅτε τὴν 9ην ὥραν ἅπαντες, οἱ ἔμποροί τε καὶ ἀγωγιάται, εἰς 20 καὶ τρία ἄτομα ἀνερχόμενοι, εὑρίσκοντο δεδεμένοι ἀπὸ τῶν χειρῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν μεταναστῶν, οἵτινες δείραντες ἀνηλεῶς τινας ἐξ αὐτῶν, Κλεάνθην δέ τινα τραυματίσαντες καιρίως εἰς τὴν κεφαλήν, ἀπέλυσαν αὐτούς, λαβόντες περὶ τὰς διακοσίας λίρας, τέσσαρας ἵππους καί τινα ὑφάσματα πρὸς γυναικείαν χρῆσιν.

Μόλις τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ, Κιρκάσιός τις καὶ εἷς μετανάστης συλλαβόντες Χρυσάφην τινὰ ἐκ Ῥαιδεστοῦ, ἐνταῦθα ἀφικνούμενον ἀπέλυσαν αὐτὸν παραλαβόντες τὸ ἐπ' αὐτοῦ εὑρεθὲν ποσόν, τριάκοντα λίρας, ὡς καὶ τὸν ἵππον αὐτοῦ.

Ἀναρίθμητοι δὲ καθ' ἑκάστην συμβαίνουσι ζῳοκλοπαί. Οὕτω π.χ. τέσσαρες μετανάσται κλέψαντες ζεῦγος βοῶν ἀνηκόντων εἰς πτωχήν τινα ἐκ τοῦ χωρίου Μαύρης, ἐκόμιζον τοῦτο εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ παραγωγῇ ἀνδρῶν ἐπιτηδείων εἰς τὴν λῃστείαν φημιζόμενον χωρίον Ὕψαλα (Κύψελα), ὅτε καθ' ὁδὸν κυνηγός τις, ἐννοήσας, ὅτε τὸ ζεῦγος περιῆλθεν εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, ἐπυροβόλησε κατ' αὐτῶν, προσκαλέσας νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ζεῦγος· καὶ οὗτοι μὲν κατ' ἀρχὰς ἀπήντησαν διὰ πυροβολισμοῦ, ἰδόντες ὅμως μετ' οὐ πολὺ ὅτι κίνδυνος ἐπαπειλεῖται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἅτε τοῦ κυνηγοῦ προσκαλοῦντος εἰς βοήθειαν αὐτοῦ καὶ ἑτέρους, ἐγκατέλιπον τὸ ζεῦγος καὶ ἔφυγον· ἐπίσης

ἕτερον ζεῦγος ἐκλάπη ἐκ τοῦ χωρίου Καράτεπε, συνελόντι δ' εἰπεῖν, πρὸς ἀπαρίθμησιν τῶν ζῳοκλοπῶν δεῖται ὁλόκληρος ἐφημερίς.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις, ἐν ἀγνοίᾳ βεβαίως τυγχάνουσα τῶν διαπραττομένων, μανθάνουσα δὲ διὰ τοῦ τύπου τὴν λυπηρὰν ταύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, θὰ ἐπισπεύσῃ ἀρωγὸς τοῖς δυστήνοις χωρικοῖς, ἀπαλλάττουσα τούτους τῆς φοβερᾶς ταύτης μάστιγος, ἔστω ὅτε παραβλαπτομένων τῶν συμφερόντων αὐτῆς, μὴ δυναμένων τῶν χωρικῶν νὰ συγκομίσωσι τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τὴν δεκάτην τούτων ἀποτίσωσι κατὰ νόμον, τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

. . . .

. . . . . ἐν Μαλγάροις ἀνεγείρεται ἑλληνικὴ ἐκκλησία τῇ συνδρομῇ εὐσεβῶν χριστιανῶν, χάριν τῆς ὁποίας καὶ οἱ Κεσσανιεῖς ἔτειναν χεῖρα ἀρωγόν, συνδραμόντες ὅσον αὐτοῖς ἔνεστιν. . . . . . .

. . . .

(«Νεολόγος», Πέμπτη 4)16 Αὐγούστου 1883)

XIX

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΣΣΑΝΗ, 28 Αὐγούστου.—Ἡ λῃστεία ἐξακολουθεῖ μαστίζουσα τὰ μέρη ταῦτα μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῆς σεβαστῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως καταβαλλομένας προσπαθείας. Παραλείπων νὰ κάμω λόγον περὶ τῶν ζῳοκλοπῶν καὶ μικροῦ λόγου ἀξίων λῃστοπραξιῶν διαβιβάζω ὑμῖν τὰς ἑπομένας λῃστοπραξίας, αἵτινες εἰσὶ συνέχεια τῶν ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀλληλογραφίᾳ δημοσιευθέντων.

Ὁ λῄσταρχος Τσερκὲζ Μεχμὲτ ἀφοῦ εἰς ὡραίαν ἀπόστασιν τῆς Ῥαιδεστοῦ καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀφόβως ἐλῄστευσε τοὺς ἐκ Ῥαιδεστοῦ εἰς Μάλγαρα κατὰ ὁμάδας ἐπιστρέφοντας πανηγυριστὰς τοῦ Τακαβὸρ καὶ ἤγειρε τρόπαια νίκης κατὰ τῶν καταδιωκόντων αὐτὸν πεζῶν χωροφυλάκων, ἠθέλησεν, ὡς φαίνεται νὰ ἐμπνεύσῃ τρόμον καὶ εἰς τοὺς βουλομένους νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν πανήγυριν τῶν Καλυβίων· διὸ καὶ πλησιέστατα τῶν Καλυβίων κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς πανηγύρεως ἀνέμενε νὰ ἐπιδείξῃ τὰ ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ· ὅτε δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς 27 ἐνεστῶτος μηνὸς ὁ ἱερεὺς Γιαννάκος μετὰ τοῦ μεμνηστευμένου μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ μετέβησαν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτῶν πρὸς μεταφορὰν τῶν γεννημάτων των, αἴφνης ὁ υἱὸς τοῦ μνησθέντος ἱερέως περιέπεσεν εἰς τὴν ἐνέδραν αὐτῶν καὶ κατεκρεουργήθη παρ' αὐτῶν· ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θλιβεροῦ τούτου γεγονότος ἀμέσως ἀφίκετο εἰς Καλύβια, ὁ κὸλ—ἀγασὴς τῆς Ῥαιδεστοῦ καὶ πλῆθος ἄλλων χωροφυλάκων· ἡ συμμορία Τσερκὲς Μεχμὲτ τὴν ἑπομένην ἑσπέραν μεταβᾶσα εἰς τὸ χωρίον Ἀκιντζιλὶ ἠπείλησε τὴν ζωὴν πολλῶν προκρίτων ἐν οἷς καί τινος Σωτηρίου ὅστις τὴν ἐπιοῦσαν πρωΐαν λαβὼν τά τε τέκνα του καὶ ἅπασαν τὴν κινητὴν αὐτοῦ περιουσίαν καὶ ἐγκαταλιπὼν τὰ γεννήματα αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁλωνίοις, μετῴκησεν εἰς Μάλγαρα, τοῦτ' αὐτὸ δὲ σκοπεύουσι νὰ πράξωσι καὶ οἱ ὁπωσοῦν εὐποροῦντες τοῦ χωρίου ἐκείνου· τὴν δὲ 25 ἡ συμμορία αὕτη συνευωχεῖτο ἐν τῇ ἐπαύλει Ἀρμενίου τινός, ἔνθα προστρέξαντες οἱ χωροφύλακες, ἵνα συλλάβωσιν αὐτούς, οὐδὲν κατώρθωσαν.

. . . .

Μὴ θέλων νὰ ἐξαντλήσω τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἀξιοτίμου ὑμῶν φύλλου ἀπέσχον νὰ διαλάβω περὶ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς πόλεως καὶ δὴ περὶ τῶν σχολείων, ἅτινα ἐνταῦθα τοὐλάχιστον θεωροῦνται μεταξὺ τῶν ὅπλων τῆς ἀμύνης κατὰ τοῦ προτεσταντισμοῦ. Σπεύδω σήμερον νὰ διαλάβω περὶ τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις. Ἐν τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ, πέρυσι τυχούσῃ εὐπαιδεύτου καὶ καλοῦ ἰθύντορος, καὶ τρίτη τάξις ἀνωτέρα προσετέθη, ἐφηρμόσθη δὲ καὶ πρόγραμμα πλήρους σχολαρχείου, ἐν τοῖς τρεῖς τάξεσιν εἰσήχθη ἡ διδασκαλία τῆς γαλλικῆς γλώσσης, τῷ δὲ παραδείγματι τούτῳ ἠκολούθησαν καὶ ἰδιαίτεραι παραδόσεις ἂν καὶ πολλοὶ τῶν διδασκομένων οὐδ' ἑλληνικὴν ἀνάγνωσιν ἐπίστανται. Τῇ ἀληθείᾳ καταγέλαστον νὰ βλέπῃ τις τοὺς ἐνταῦθα νέους ψιττακίζοντας γαλλικά τινα, μὴ δυναμένους δὲ νὰ ἐννοῶσι τοὺς συγγραφεῖς τῶν προγόνων αὐτῶν δι' οὓς καυχῶνται καὶ ἀποδιδόντας μετὰ θαυμασμοῦ εἰς ξένους τὰ παρ' ἐκείνων ληφθέντα ἀπομεμημένα.

Βάσκανος ὀφθαλμὸς ἐρρίφθη ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ Παρθεναγωγείου. Ἡ διευθύντρια τοῦ παρθεναγωγείου ἐπαύθη πέρυσιν ἐν μέσῳ Μαρτίου ὑπὸ τῶν τότε τὰ τῆς Κεσσάνης διεπόντων καὶ μετὰ πολύκροτον δίκην διαρκέσασαν ἐπὶ ἑξάμηνον ὅλον, καθ' ἣν ἐπανειλημμένως ὑπέστησαν ἀνακρίσεις οἱ τότε διέποντες, ἀνεῦρε τὰ δίκαια ἐν τῇ διοικήσει τῆς Κεσσάνης καὶ ἐπληρώθη μέχρις ὀβολοῦ ἅπαντα τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἀνερχόμενα εἰς ἑβδομήκοντα λίρας, κατὰ δὲ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον προσεκλήθη ἐξ Ἐπιβατῶν τῶν ἐκεῖθεν ἀρχιγενείων διδασκαλείων, διδασκάλισσα ἥτις ἀναλαβοῦσα τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἀνεζωογόνησε τὸ παρθεναγωγεῖον, ὃ ἐπὶ ἓν ἔτος ἔμεινε κλειστόν,

ἐφέτος δὲ ἀνενέωσε τὸ συμβόλαιον αὐτῆς ὡς καὶ ἡ νηπιαγωγὸς καὶ ὁ ἀλληλοδιδάκτης, πλὴν τοῦ ἑλληνοδιδασκάλου οἰκείᾳ βουλήσει ἀποχωρήσαντος τῆς διευθύνσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ οὗτινος ἡ θέσις μέχρι σήμερον μένει διαθέσιμος.

Ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ὑφίστανται ἀνέκαθεν, ὡς μὴ ὤφειλε, δύο μερίδες ἐξ ἀτομικῶν λόγων ὁρμώμεναι καὶ τὸ δὴ χείριστον, ὅτι ἡ μία μερὶς καταφερομένη κατὰ τῆς ἄλλης, προσπαθεῖ, εἰ δυνατόν, πρὸς ἱκανοποίησιν παθῶν νὰ ἐπενέγκῃ καὶ αὐτὴν εἰσέτι τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων.

Ἡ ἀνανέωσις τοῦ συμβολαίου τοῦ ἀλληλοδιδασκάλου διήγειρε τὴν μῆνυν καὶ τὸν χόλον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος μερίδος, καὶ παντὶ σθένει πᾶσα καταβάλλεται προσπάθεια, πρὸς παῦσιν αὐτοῦ μετὰ ἐπίσημον πρακτικὸν φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῆς νέας ἐφοροδημογεροντίας καὶ τοῦ προέδρου αὐτῆς· ἰδίᾳ δ' ἀντικείμενον μίσους καὶ ἔχθρας τῆς μερίδος ταύτης ἐγένετο ὁ καλοκάγαθος ἀρχιερατικὸς ἡμῶν ἐπίτροπος, μὴ φροντίσας ἐγκαίρως νὰ συνάξῃ ἐντὸς τῆς κάλπης ψήφους πρὸς ἀνάδειξιν ἐφοροδημογερόντων, ὁρμωμένων ἐκ τῆς μερίδος ταύτης.

Πρὸ μηνὸς διαταγὴ διεβιβάσθη ἐνταῦθα, ὅπως ὁ πρό τινος εὑρισκόμενος ἐνταῦθα αὐτοκρατορικὸς στρατὸς μεταβῇ εἰς τὰ παράλια πρὸς παρακώλυσιν τῶν ἐξ Αἰγύπτου προερχομένων πλοίων, καὶ οὕτω μεταβὰς ἐσκήνωσε μεταξὺ Τεκὲ καὶ τοῦ χωρίου Ἰρικλί· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐνταῦθα τροφοδότης ἥκιστα ὠφελεῖται ἢ μᾶλλον βλάπτεται ἐκ τῆς τροφοδοσίας, διετάχθησαν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα διοικητικοῦ συμβουλίου, τὰ πλησίον τῶν σκηνωμάτων εὑρισκόμενα πλησιόχωρα χωρία Φακῆρμα Καρὰ- τεπὲ καὶ καὶ Τσιλτίκιον, ὅπως ἐναλλὰξ παρέχωσι τροφὰς εἰς αὐτόν· οὕτω δὲ παραχωροῦσι νῦν εἰς αὐτὸν κριθήν, κρέας, ἄλευρον ζημιοῦντες τὰ μέγιστα τὰ ἑαυτῶν συμφέροντα.

Ἀποροῦμεν τῇ ἀληθείᾳ διὰ τίνα λόγον, ἐνῷ πλησίον τῶν σκηνωμάτων ὑπάρχουσι καὶ ὀθωμανικὰ χωρία νὰ μὴ καθυποβάλλωνται καὶ ταῦτα εἰς ἀγγαρίας, παρὰ πάντοτε τὰ χριστιανικά· ἐπίσης ἀπορίας ἄξιον εἶναι, ὅτι καίτοι οἱ στρατιῶται ἔχουσι μεταφορικὰ ζῷα δὲν μεταφέρουσι τὰς τροφάς των, ἀλλά, διακόπτοντες τὰς ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐργασίας τῶν χωρικῶν, λαμβάνουσι τὰ τῶν χωρικῶν ζεύγη καὶ μεταφέρουσιν αὐτάς.

(«Νεολόγος», Σάββατον 10]22 Σεπτεμβρίου 1883)

XX

ΚΕΣΣΑΝΗ, 16 Ὀκτωβρίου.—Συνεχίζων, ὡς ἕπεται, τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις μου ἀλληλογραφίαις, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 4327 καὶ ὑπὸ ἡμερ. 10 ἀπιόντος τελευταίᾳ μου ἀλληλογραφίᾳ ἐν τῇ ἐριτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι δημοσιευθείσας ληστοπραξίας, δὲν δύναμαι ν' ἀποκρύψω τὴν ἀηδίαν ἣν αἰσθάνομαι ἐπὶ τῇ ἀναγραφῇ τοσούτων καὶ τοιούτων ληστοπραξιῶν, ὑπὸ μεγίστης ἀπορίας κατειλημμένος ἀπὸ τὰ ἀτελεσφόρητα μέσα τὰ λαμβανόμενα ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διοικητικῶν ἀρχῶν πρὸς ἐξόντωσιν τῆς πολυκεφάλου Ὕδρας, ἥτις, ὡς μὴ ὤφειλε, λαμβάνει ὁ σημέραι εὐρείας διαστάσεις. Καὶ δή:

Ληστρικὴ συμμορία εἰσβαλοῦσα νύκτωρ ἐν τῷ χωρίῳ Βαϊραμιτσίῳ, ἐπετέθη κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἐκ τῶν εὐπορωτέρων χωρικῶν Ἀναστασίου, μεθ' ὅλην δὲ τὴν ἀντίστασιν τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τῶν γειτόνων αὐτοῦ κατώρθωσε νὰ παραβιάσῃ τὴν θύραν καὶ οὕτω εἰσελθοῦσα ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ λαβοῦσα ὅ,τι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἀπῆλθεν. Λέγεται δὲ ὅτι ἔξωθεν τῆς οἰκίας εὑρέθη αἷμα οὐχὶ ὅμως καὶ νεκρὸς ἀνθρώπου ὁ οἰκοδεσπότης ἅμα τῇ εἰσελεύσει τῶν ληστῶν κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

Πλησίον τοῦ χωρίου Καρὰ—τεπὲ ληστρικὴ συμμορία ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων μεταναστῶν συλλαβοῦσα πτωχὸν οἰκογενειάρχην Ἰωάννην ὀνόματι καὶ δείρασα ἀνηλεῶς αὐτόν, ἀφήρεσε τὸ μόνον στήριγμα τῆς ἑπταμελοῦς καὶ πτωχοτάτης οἰκογενείας αὐτοῦ, ἤτοι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, ὃ κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα μετεχειρίζετο πρὸς μεταφορὰν τῶν ἀνθράκων του.

Γράφοντες ἐν παρόδῳ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμῶν ἀλληλογραφίᾳ περὶ τῶν ἐν τῇ κωμοπόλει ἡμῶν ὑφισταμένων δύο μερίδων, μνείαν ἐποιούμεθα περὶ τῶν ὑπὸ τῆς μιᾶς τῶν μερίδων τούτων καταβαλλομένων προσπαθειῶν πρὸς παῦσιν τοῦ ἀλληλοδιδασκάλου κ. Ἰωάννου Ἀγακίου· ὅθεν εὐχαρίστως συμπληροῦμεν τὰς πρώτας ἡμῶν ἐκείνας πληροφορίας· ὡς εἴπομεν τότε, διαφόρων αἰτιάσεων προβαλλομένων ὑπὸ ὀλιγαρίθμου μερίδος πολιτῶν ἐπιμόνως ἀπῃτεῖτο ἡ παῦσις τοῦ ἀλληλοδιδάκτου, γελοῖον ὅμως ἐπιχείρημα παρέσχε τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸν ἀγνῶτα καὶ ἐπὶ παχυλῇ ἀμαθείᾳ διακρινόμενον ὄχλον νὰ κραυγάσῃ κατ'

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

αὐτοῦ, αἰτῶν ἐπιμόνως τὴν παῦσίν του, ἀλλ' αἱ κραυγαὶ ἀπερρίπτοντο ὑπὸ τῶν νῦν διεπόντων. Ὁ ῥηθεὶς ἀλληλοδιδάκτης, εὐαγγελικῇ ῥήσει ἑπόμενος, μεσοῦντος τοῦ Σεπτεμβρίου ἔδωκε τὴν παραίτησιν αὐτοῦ ἐν πλήρει συνεδριάσει ἐφοροδημογεροντίας καὶ αὐθωρεὶ προσελήφθη διευθυντὴς τῆς ἐν Μαλγάροις ἑλληνικῆς σχολῆς. Ἀποχωρήσας ὁ κ. Ι. Ἀγακίδης, οἰκείᾳ βουλήσει, τῆς διευθύνσεως τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς ἐγκαταλείπει ἡμῖν ἀρίστας ἐντυπώσεις, διευθύνας πάνυ ἐπιτυχῶς τὴν σχολήν, βοηθὸν κατάλληλον ἔχων πρὸς τοῦτο μέχρις Ἀπριλίου, ὅτε παραιτηθέντος τούτου ἕνεκα λόγων ἰδιωτικῶν, εἰς μεγάλην ἠθικὴν κατάπτωσιν περιέστησαν τὰ ἁπαλὰ βρέφη προσληφθέντος ὡς βοηθοῦ Κωνσταντίνου τινος. Ἐφέτος δὲ μόλις πρὸ τινων ἡμερῶν ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ σχολή, προσκληθέντων δύο διδασκάλων, ὧν ὁ ἕτερος βοηθός.

. . . .

. . . .

Ἀπὸ τινων ἤδη ἡμερῶν διατρίβει ἐν Αἴνῳ ἡ Α. Π. ὁ ἁγ. Συνάδων κ. Πανάρετος (ἐπίσκοπος τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας), φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐκεῖσε μετάβασίς του δὲν εἶναι ὅλως ἄσχετος πρὸς τὸ ἐκεῖ ἐγερθὲν ἀρχιερατικὸν ζήτημα.

(Νεολόγος, Τετάρτη 2)14 Νοεμβρίου 1883)

XXI

Καθὰ πληροφορούμεθα ἐκ Κεσσάνης πρὸ ἡμερῶν συμμορία ληστρικὴ εἰσελθοῦσα περὶ ὥραν 2 τῆς νυκτὸς τουρκιστὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς εἰρημένης πόλεως ἀπέχουσαν κωμόπολιν Γραβοῦνι καὶ εἰσβαλοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων Παπάζογλου ἔλαβε παρ' αὐτοῦ 50 λίρας καὶ ἀπῆλθεν ἀνενόχλητος.

Ἡ ληστοπραξία αὕτη ἐθεωρήθη ὡς λίαν τολμηρά, καθ' ὅσον ὡς ἐλέχθη, τὸ Γραβοῦνι δὲν εἶναι μικρὸν καὶ ἄσημον ὅλως χωρίον, ὅπου εὐχερέστερον κατορθοῦνται τοιοῦτοι ἆθλοι.

(«Νεολόγος», Σάββατον 26)8 Δεκεμβρίου 1883)

XXII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 23 Δεκεμβρίου.—Ἡ σμικρὰ μὲν τὸν ἀριθμὸν μεγάλη δὲ τὴν θρασύτητα ληστρικὴ συμμορία, ἡ ἀρχηγὸν ἔχουσα τὸν ἐσχάτως ἐκ τῶν φυλακῶν Ῥαιδεστοῦ ἀποδράσαντα γνωστὸν Ἀργύριον, ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς ἀνηλεῶς φορολογοῦσα τοὺς δυστήνους κατοίκους τῶν μερῶν τούτων, ὁσάκις δὲ ἡ ἐνταῦθα διοίκησις εἰδοποιήθη τὸ κρησφύγετον αὐτῆς, ὡς μόνον ἀποτέλεσμα ἔσχομεν τὴν φυλάκισιν τῶν καταμηνυτῶν. Ἡ νὺξ τῆς Πέμπτης τοῦ ἤδη ὑπερμεσοῦντος μηνὸς καθ' ὁλοκληρίαν ἐχρησίμευσε πρὸς τερματισμὸν τῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τοῦ ἐν Γραμπούνῃ Κωνσταντίνου Παπάζογλου, περὶ οὗ ἐγένετο ἐν τῷ «Νεολόγῳ» λόγος. Διότι ἡ συμμορία Ἀργυρίου ἀφοῦ κατὰ τὰς πρώτας διαπραγματεύσεις δὲν ἱκανοποιήθη ἀρκούντως, ἐπανέλαβε ταύτας κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν νύκτα, ἀποστείλασα πρὸς τὸν ῥηθέντα Παπάζογλου πρεσβείαν συγκειμένην ἐκ τῶν ποιμένων του καὶ ἀπαιτοῦσαν χρήματα, ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἠρνήθη τὴν ἀποστολὴν χρημάτων, ἠπείλησε τοὺς ποιμένας ἐπὶ κατακρεουργήσει ἐὰν μὴ ἐγκαταλίπωσι τὰ πρόβατά του, εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ, ὅτι εὑρίσκετο ἐν Γραμπούνῃ ἀστυνόμος τις (τζαντάρμας), ἀποποιηθεὶς νὰ ἐνεργήσῃ τι προφασιζόμενος, ὅτι ἀπεστάλη ἐκεῖσε δι' εἴσπραξιν χρημάτων καὶ οὐχὶ πρὸς καταδίωξιν λῃστῶν. Ὅτε δὲ κανεμηνύθη ἐνταῦθα, ὅτι ἡ συμμορία εὑρίσκετο ἔν τινι ποιμνιοστασίῳ (ἀγέλῃ) παρὰ τῇ Γραμπούνῃ κειμένῃ, οἱ ἀποσταλέντες ἐντεῦθεν τρεῖς χωροφύλακες καίτοι εὗρον ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν Ἀργύριον κυβεύοντα παρὰ τῇ ἀνθρακιᾷ μετὰ τοῦ συνεταίρου του, ἐν τούτοις διὰ τῶν κραυγῶν των μικρὰν μόνον ἀνησυχίαν ἐπροξένησαν αὐτοῖς, διότι ἀπῆλθον ἀνενόχλητοι ἐγκαταλιπόντες τὰς χλαίνας καὶ ἀρβύλας αὐτῶν, ἃς ἐκόμισαν ἐνταῦθα οἱ ῥηθέντες χωροφύλακες. Ὅμοιον πρὸς τὸ τῆς Γραμπούνης συνέβη καὶ ἐν Βασαὴτ —κιοϊ προηγουμένως, ὁπότε ὁ Ἀργύριος μετὰ τῶν ὀπαδῶν του παρουσιασθέντες ἔξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ ἐκ τῶν εὐπορωτέρων Δαμιανοῦ ἀπῄτουν χρήματα. Καὶ ὅμως ἔχομεν ἐνταῦθα στρατὸν ἀπὸ μηραλάην καὶ κατωτέρω.

Ἐνθυμοῦνται βεβαίως οἱ ἀναγνῶσται τοῦ ἀξιοτίμου ὑμῶν φύλλου, ὅσοι ἐν αὐτῷ διετραγῳδήθησαν ἐντεῦθεν ἆθλοι τῶν προσφύγων. Ἐνῷ οἱ προσφυγες κατέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἐλευθέρως τὰς γαίας τῶν χωρικῶν τῶν χωρίων Καρλήκιοϊ, Κιζκαπάνη, Βαράγορ, Φακῆρμα καὶ ἰδίως τοῦ Τσιλτικίου, καίτοι, λέγω, οἱ ἀγροὶ τῶν πολυτλημόνων χωρικῶν ἐγέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νοντο βορὰ τῶν προσφύγων, οὐχ' ἧττον ὅμως οἱ πρῶτοι οὐκ ἰλιγγιῶντες πρὸς τὸ μέγεθος τῶν δεινῶν, ἰσχυροὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτῶν, ἀποτίνουσι, προθύμως τὰ διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν βασιλικῶν τίτλων, κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἀπαιτούμενα χρήματα, διὰ φόρους καὶ διὰ γαίας, αἵτινες ἀνηρπάσθησαν παρὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες· ἐν Τσιλτικίῳ ἰδίᾳ ἐγένετο μεγάλη συσσώρευσις προσφύγων, ἐγκατασταθέντων εἰς τὸ εὐφορώτατον μέρος τῆς περιφερείας των, καὶ μεγάλας ἐπιφερόντων ζημίας εἰς τοὺς ἐσπαρμένους ἀγροὺς τῶν Τσιλτικιωτῶν· μάτην οἱ ταλαίπωροι ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς μῆνας ἀνηνέχθησαν ἐνταῦθα αἰτοῦντες τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν, μάτην ἡ ἐκεῖ μεταβᾶσα ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι ὁ χῶρος, ἐν ᾧ ποιοῦσι τὰ σκηνώματά των, εἶνε ἰδιοκτησία τῶν Τσιλτικιωτῶν καὶ ὅτι ἐκεῖσε δὲν ὑπάρχουσι γαῖαι ἀδέσποτοι πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων. Οἱ ἐν Καλλιπόλει διατάττουσιν, ὅπως καταμετρηθῶσιν οἱ ἀγροὶ ἑνὸς ἑκάστου, παραβληθῶσι πρὸς τὰ ἀνὰ χεῖρας αὐτῶν σενέτια καὶ τὸ περισσεῦον τῶν χωραφίων δοθῇ εἰς τοὺς πρόσφυγας, καὶ οὕτω λοιπὸν μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους παραστάσεις ἀφέθησαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μήπως, ἐνταῦθα μόνον περιορίζονται οἱ ἆθλοι τῶν προσφύγων;

Πρὸ δεκαπενθημέρου περίπου συμμορία προσφύγων εἰσελθοῦσα νύκτωρ εἰς τὸ χωρίον Κιζκαπάνη καὶ μεταβᾶσα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκεῖσε οἰκονόμου καὶ ἀνοίξασα τὴν στέγην τοῦ ἱπποστασίου ἔκλεψεν ἁπάσας τὰς φορβάδας εἰς πεντεκαίδεκα ἀνερχομένας καὶ μετέφερε ταύτας εἰς Κουγιούν-τεπὲ ὑπαγόμενον εἰς τὸν καζᾶν Ὑψάλων (Κυψέλων)· εὐτυχῶς ὅμως καθ' ὁδὸν τὰ ζῶα μὴ ὄντα εἰθισμένα, τὰ μὲν ἥμισυ τούτων διέφυγον τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ εὑρέθησαν, τὰ δὲ ἄλλα ἥμισυ μετέφερον οἱ λησταὶ εἰς τὸ μέρος των. Δὲν ἀναφέρω ἓν πρὸς ἓν τὰ ἐνταῦθα ἐπισυμβαίνοντα ἔκνομα, διότι ἡ σεβαστὴ ἡμῶν κυβέρνησις ἡ τοσοῦτον τὴν δικαιοσύνην ἐπιδιώκουσα καὶ ἡ τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων αὐτῆς κηδομένη θὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἐξαποστείλῃ ἐνταῦθα ἄνδρα εἰλικρινῆ καὶ ἀγαπῶντα ἀληθῶς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐσμὲν βέβαιοι, ὅτι θ' ἀνακαλύψῃ πολλὰ ἐπιλήψιμα. Πρὸ ἑνὸς ἔτους τὸ ἐνταῦθα τελωνεῖον εὑρέθη ἀνοικτόν, ἔλειπον δὲ πάντα τὰ χαρτόσημα καὶ τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐν τούτοις οὐδὲν εἰσέτι ἴχνος ἀνεκαλύφθη τῆς μεγάλης ταύτης κλοπῆς.

. . . .

. . . .

Τὰ κοινοτικὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως βαίνουσι σχετικῶς καλῶς, ἐπίσης καὶ τὰ σχολειακά, προσκληθέντος ἐσχάτως καὶ Ὀθωμανοῦ διδα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σκάλου. Ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἀνέγερσις καταλλήλου κτιρίου διὰ νηπιαγωγεῖον, ἐξευρεθέντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων χρημάτων· πρὸς τοῦτο δὲ καλῶς πράττοντες προσέφερον καὶ οἱ φιλογενεῖς ἀδελφοὶ Σεβαστοπούλου δεκάλιρον συνδρομὴν διὰ τοῦ ἐνταῦθα πράκτορος αὐτῶν κ. Α. Κωνσταντινίδου· ἐσχάτως δὲ ἡ κοινότης ἐξέδωκε καὶ λαχεῖον, ἀλλὰ φόβος ἐκδηλοῦται μήτοι καὶ ἡ ἡμετέρα κοινότης ἐν τῇ αἰτήσει τῆς ἐπὶ τούτῳ σχετικῆς ἀδείας παρὰ τῆς σεβ. αὐτοκρ. κυβερνήσεως ὑποστῇ τὴν αὐτὴν τύχην, ἣν ὑπέστησαν καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἰμπρίκ-τεπὲ τοῦ καζᾶ Οὐζοὺν-κιοπρού, διότι οὗτοι δι' ἀναφορᾶς αἰτήσαντες κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον τὴν κυβερνητικὴν ἄδειαν, δὲν ἔτυχον εἰσέτι τοιαύτης, τὸ δὲ πρὸς τοῦτο προετοιμασθὲν ὑλικὸν ἐφθάρη καὶ διεσκορπίσθη.

Σπουδαιοτάτη ἔλλειψις ὑφισταμένη ἀνέκαθεν ἐν Κεσσάνῃ ἀνεπληρώθη πρὸ δύο μηνῶν. Φαρμακεῖον ἠνεῴχθη παρὰ τοῦ νεαροῦ καὶ πεπειραμένου διπλωματούχου φαρμακοποιοῦ κ. Γεωργίου Π. Ἀγαθιάδου· πεποίθαμεν δέ, ὅτι καὶ ὁ τῆς δημαρχίας ἰατρὸς Ἀλῆ βέης, ὁ μηνιαῖον μισθὸν 7 λίρας λαμβάνων, συμμορφωθήσεται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῆς κυβερνήσεως. Διὰ δὲ τὰ δημαρχιακά μας, ἅτινα εἰς τὴν αὐτὴν στασιμότητα εὑρίσκονται, ἀκολούθως ἐν προσεχῇ μου ἀλληλογραφίᾳ γενήσεται λόγος.

Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 12 ἐνεστῶτος μηνὸς εἰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας ἀνέρχονται οἱ γάμοι οἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ ὀκταήμερον συμβάντες. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἅπασα ἡ πόλις ἦν ἀνάστατος, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἄλλοι μὲν ἐχόρευον, ἄλλοι δ' ἐπῇδων καὶ τὴν νύκτα πανταχοῦ φανοὶ διεσταυροῦντο, μουσική, τύμπανα, ᾄσματα κ.τ.λ. Τὰ γεγονότα ταῦτα προμηνύουσι προαγωγὴν τοῦ τόπου καὶ αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀπὸ τῆς 12ης ἔχομεν χιόνας πολλάς, οὐχὶ ὅμως καὶ ψῦχος δριμύ. Τὴν στιγμὴν ταύτην, καθ' ἣν γράφω, καταπίπτει χιὼν ἄφθονος· ἡ πόλις ἡμῶν μετὰ τῶν ἔξω ἀπὸ δεκαημέρου ἤδη δὲν συγκοινωνεῖ, ὡσαύτως τὰ ταχυδρομεῖα καθυστεροῦσι, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐνίοτε λαμβάνομεν ὁμοῦ 20 ἐφημερίδας, ἄλλοτε δὲ τὰς τελευταίας καὶ τὰς προηγουμένας ὕστερον ἀπὸ 15 ἡμέρας.

(«Νεολόγος», Παρασκευὴ 30|11 Ἰανουαρίου 1884)

XXIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 7 Φεβρουαρίου.— Περίεργον ἀληθῶς, ὅτι ἐνῷ καθ' ἑκάστην αἱ τουρκικαὶ ἔστιν ὅτε δὲ καὶ αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης ἀγγέλλουσι συλλήψεις ληστρικῶν συμμοριῶν καὶ τῶν ἐπὶ ταύταις πρόσωπον ἐνεργὸν καὶ τελεσφόρον διαδραματιζόντων ὑπαλλήλων τῆς Σ. Α. κυβερνήσεως, εἰς ὅλως ἀντίθετον καὶ ἥκιστα συνάδουσαν τῇ ὑπολήψει τῶν ἐνταῦθα διοικητικῶν ἀρχῶν περιΐσταται θέσιν ὁ ἐνταῦθα ὑμέτερος ἀνταποκριτὴς ἀναγκαζόμενος νὰ λύσῃ τὴν σιωπὴν ἀναγράφων ἐν τῷ «Νεολόγῳ» τοὺς ἄθλους τοῦ περιωνύμου ληστάρχου Ἀργυρίου καὶ τὴν ἀδράνειαν καὶ ἀδεξιότητα τῶν καταδιωκόντων αὐτόν. Ἐνῷ, χιὼν ἄπλετος καταπεσοῦσα καὶ πλέον ἢ σώματος ἀνθρώπου ἔχουσα ὕψος, καθυπέβαλεν ἡμᾶς εἰς καταναγκαστικὴν οἰκουρίαν, εἰς ὑπερφυσικὴν ὅμως κατάστασιν ὕψωσε τὸν Ἀργύριον, ὅστις ἀδεῶς περιερχόμενος τὰ ποιμνιοστάσια ἐξακολουθεῖ ληστεύων τοὺς φιλησύχους κατοίκους τῶν μερῶν τούτων, καὶ δή: Τῇ 27 παρελθόντος Δεκεμβρίου ὁ λήσταρχος Ἀργύριος, τὰς διατριβὰς ποιούμενος παρὰ τῷ χωρίῳ Τσιλτικίῳ, ἔπεμψε ποιμένα τινὰ Γιαννάκον καλούμενον εἰς τὸ χωρίον Τσιλτίκιον, καὶ ἀπῄτει παρὰ τοῦ ἐκ τῶν χωρικῶν Ἀθανασίου Παππᾶ Ἀναστασίου ἐδώδιμα καὶ 20 λίρας, ἐπὶ ποινῇ πυρπολήσεως τῆς οἰκίας, εἰ μὴ ἐντὸς τριημέρου χρονικοῦ διαστήματος, ὅτε αὐτοπροσώπως θὰ ἐπισκεφθῶσιν αὐτόν, μὴ ὦσιν ἕτοιμα τὰ χρήματα. Πρόσφορον τὴν περίστασιν νομίσας ὁ μνησθεὶς Ἀθανάσιος πρὸς ἐξόντωσιν τῆς ληστρικῆς ταύτης συμμορίας, ἐπέδωκε τῷ κομιστῇ τῶν τοῦ ληστάρχου κελεύσεων ποιμένι τὰ αἰτηθέντα ἐδώδιμα, δοὺς αὐτῷ ὑπόσχεσιν, ὅτι ἅμα τῇ αὐτοπροσώπῳ ἐμφανίσει τῶν ληστῶν θὰ ἀποδοθῇ καὶ τὸ χρηματικὸν ποσόν· συνεννοηθεὶς δὲ μετὰ τῶν ἐγχωρίων του μηνύει τὰ μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν ληστῶν διαμειφθέντα τῷ ἀρχηγῷ στρατιωτικοῦ τινος ἀποσπάσματος παρά τινι ἐπαύλει Τεκὲ ἐδρεύοντι· συνεπείᾳ δὲ τῆς συνεννοήσεως ταύτης στρατιῶται ἱκανοὶ ἐτοποθετήθησαν ἔν τινι οἰκίᾳ παρὰ τὴν τοῦ ῥηθέντος Ἀθανασίου κειμένην, ἀκριβῶς τὴν ὑπὸ τῶν ληστῶν ὁρισθεῖσαν νύκτα. Ἦν ὥρα ὡσεὶ τρίτη τῆς νυκτὸς τουρκιστί, ὅτε ὁ κοῦφος ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, ἀπαρέσας τὴν ἐν ᾗ ἐκαιροφυλάκτουν οἰκίαν, ἐξέρχεται ταύτης, πρὸς ἀναζήτησιν ἑτέρας καταλληλοτέρας οἰκίας, ὅτε τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου του παρουσιάζονται ἢ μᾶλλον διέρχονται οἱ λησταί, ὁδηγούμενοι ὑπό τινος ποιμένος. Ἰδόντες δὲ οὗτοι τὸν κοῦφον

μιλαζίμην τοῦ ἀποσπάσματος ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἀφηγούμενος τ' ἀνωτέρω εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς Σ.Α. κυβερνήσεως καὶ τοῦ δημοσίου ἐγκαταλείπω ταῦτα. Συμμορία ληστρικὴ προειδοποιήσασα τὴν ὥραν τῆς εἰς τὸ χωρίον εἰσόδου της, στρατὸς ἱκανός, ἄριστα τοποθετημένος καὶ νὰ δυνηθῇ νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ὁποία ἆρά γε τύχη ἀναμένει τοὺς δυστήνους κατοίκους τῶν μερῶν τούτων κατὰ τὸ θέρος;

Ἀμέσως ἡ συμμορία Ἀργυρίου δραπετεύσασα εἰς Τσιλτίκιον διευθύνεται εἰς Γραμπούνην, χωρίον οὐ μακρὰν τοῦ Τσιλτικίου ἀπέχον, ἔνθα ἀπέστειλε ποιμένα αἰτοῦσα τροφάς· οἱ δὲ μουχτάρηδες ἀγγείλαντες τοῦτο ἐνταῦθα προὐκάλεσαν ἀποστολὴν χωροφυλάκων, μετὰ ἑξαήμερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐντεῦθεν ἀναχωρήσεώς των διὰ Γραμπούνην, μιᾶς ὥρας ἀπέχουσαν τῆς Κεσσάνης, ἀφικομένων ἐκεῖσε, καίτοι, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, ἡ Γραμπούνη μίαν ὥραν ἀπέχει τῆς Κεσσάνης. Καθὰ διαβεβαιοῦσιν ἡμᾶς Γραμπουνιῶται, εἰ μὴ ἡ ὡριαία ἀπὸ Κεσσάνης μέχρι Γραμπούνης ἀπόστασις, μετεβάλλετο εἰς ἑξαήμερον διὰ τοὺς χωροφύλακας ὀδύσσειαν, ἡ σύλληψις αὐτῶν ἦν βεβαία καθόσον τὰ ἐπὶ τῶν χιόνων ἴχνη αὐτῶν ἦσαν διακεκριμένα.

Δύο ποιμένες ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δίκην εἱλώτων ἀπήχθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐρρίφθησαν ἀνεξετάστως εἰς τὰς φυλακάς, ὡς καταμηνύσαντες τὸ κρησφύγετον τῆς ληστρικῆς συμμορίας, ἐξ ὧν ὁ εἷς μετὰ εἰκοσιπενθήμερον κάθειρξιν, τὴν 25ην παρελθόντος, Ἰανουαρίου ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν. Ὁ θάνατος τοῦ ποιμένος τούτου, Γιαννάκου καλουμένου, διετάραξε τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ διάφορα περὶ τῶν αἰτιῶν τῶν προκαλεσάντων τὸν θάνατον ἐλέχθησαν. Πρὸς ταῖς κυκλοφορησάσαις φήμαις ὑπῆρξεν ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἐξ αἰκισμῶν καὶ μαστιγώσεων· τοιαύτας διασαφήσεις, τοῖς μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ θανάτου ἐπισκεψαμένοις αὐτὸν ἔδωκε, πρὸς δὲ καὶ μετά τινος ἐπιτάσεως διεδίδετο ὅτι, λείψανα τῶν αἰκισμῶν καὶ μαστιγώσεων διετηροῦντο ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. Αἱ τοιαύτης φύσεως κυκλοφορήσασαι φῆμαι καὶ ἡ διατάραξις τῆς δημοσίας γνώμης κατηγανάκτησαν τὸν θεοφιλέστατον ἅγιον Συνάδων κ. Πανάρετον ὅστις καὶ ᾐτήσατο ἰατρικὴν νεκροψίαν. Τῆς αἰτήσεως τῆς Α. Θ. ἀποδεκτῆς γενομένης, ὁ ἑπτάλιρον μηνιαῖον μισθὸν λαμβάνων ἰατρὸς τῆς δημαρχίας Ἀλῆ βέης συμπαραλαβὼν δύο στρατιωτικοὺς ἰατροὺς καὶ τὸν ἀξιότιμον ὁμογενῆ ἰατρὸν κ. Ὅμηρον Παπαδόπουλον μετέβησαν ἐπὶ τόπου καὶ ἐποίησαν νεκροψίαν. Ἐκ τῶν τεσσάρων ἰατρῶν, οἱ μὲν στρατιωτικοὶ καὶ ὁ τῆς δημαρχίας ἀπεφήναντο ὅτι οἱ ἐπὶ τῶν γεννητηρίων ὀργάνων, τῆς ῥάχεως καὶ τῶν ὤμων μώλωπες προῆλθον ἐκ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῆς πιέσεως τῶν μερῶν ἐκείνων, ἣν ὑπέστη ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ σώματος πρὸ καὶ μετὰ τῆς ψυχορραγίας, ὁ δὲ κ. Ὅμηρος Παπαδόπουλος διϊσχυρίζεται ὅτι οἱ μώλωπες εἶναι ἀποτέλεσμα προηγουμένων αἰκισμῶν καὶ μαστιγώσεων, τὴν δ' ἐπὶ τοῦ νεκροῦ ταύτην διάγνωσιν ἐγγράφως ἐπέδωκε τῷ εἰσαγγελεῖ Μεχμὲτ ἐφέντη. Ἡ διάγνωσις καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τῶν αἰτίων τῶν προκαλεσάντων τὸν θάνατον, τοῦ ἐπιστήμονος ἰατροῦ κ. Ὁμήρου Παπαδοπούλου, ἐξηρέθισεν ἔτι μᾶλλον τὴν δημοσίαν γνώμην ἥτις τηλεγραφικῶς ἤγγειλε τῇ ἐν Κων)πόλει εἰσαγγελίᾳ τὰ γενόμενα, παρακαλοῦσα αὐτὴν νὰ διατάξῃ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἀναντίρρητον ὅτι ὁ ἐνταῦθα ἀστυνόμος καὶ εἰσαγγελεὺς Μεχμὲτ ἐφέντης ἐνεργεῖ δραστηρίως τὰ δέοντα, ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς οἱ δράσται τοῦ κακουργήματος διαφεύγουσι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἐῶντες κατὰ μέρος τὴν μεγάλην τῆς Κεσσάνης μάστιγα, τὴν πολυκέφαλον ταύτην Ὕδραν, ῥίψωμεν διὰ πολλοστὴν φορὰν ὄμμα ἐταστικὸν ἐπὶ ἑτέρας μάστιγος ἔτι φοβερωτέρας καὶ σοβαρᾶς, ἐκτελουμένης ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως· ἐνῷ δὲν ἐπουλώθησαν εἰσέτι αἱ πληγαὶ τῶν Κιρκασίων, ἕτερα [illegible] πλήθη, οἱ πρόσφυγες, ἐγκαταστάντες ἐν ταῖς εὐφορωτάταις κοιλάσι τῶν χωρίων καὶ αὐθαιρέτως ἐκ τῶν χειρῶν τῶν χωρικῶν ἁρπάζοντες καὶ σφετεριζόμενοι τὰς ἰδιοκτήτους γαίας αὐτῶν, ἀνέξεσαν καὶ αὖθις τὰς πληγὰς καὶ ἀπειλοῦσι νὰ ἐπενέγκωσι τὸν παντελῆ ὄλεθρον ἐκείνων οἵτινες καίτοι ἐκ τῶν χειρῶν των τὰς ἰδιοκτήτους γαίας ἀπώλεσαν τὸν νόμιμον καὶ ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν κτημάτων φόρον ἀποτίνουσι.

Ἰδιοκτήτου ἐπαύλεώς τινος, Μεμὲτ βέη καλουμένου, νομὰς ἀρκετὰς ἔχοντος ὡς καὶ ἀξιόλογον δάσος, χρησιμοποιοῦντος τοῦτο πρὸς διαχείμασιν τῶν ξένων, αἱ μὲν γαῖαι ἐσκηνώθησαν καὶ σφετερισθεῖσαι ἐνόμως καὶ αὐθαιρέτως καλλιεργοῦνται παρὰ προσφύγων, τὸ δὲ δάσος ἐκκοπὲν σχεδὸν κατεστράφη. Ὁ δυστυχὴς Μεμὲτ βέης μεταβὰς εἰς Καλλίπολιν ἐνήγαγε τοὺς πρόσφυγας καὶ τυχὼν τῆς δικαιοσύνης, ὡς ἐφοδιασθεὶς μετὰ διαταγῆς τοῦ μουτεσαρίφου Καλλιπόλεως πρὸς τὸν ἐνταῦθα ὑποδιοικητήν, παρέλαβε τὸν ἐνταῦθα μιλαζίμην Μεστάναaν καὶ μετέβη ἐπὶ τόπου ἵνα ἐκτελεσθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ ἡ διαταγή. Οἱ πρόσφυγες ἰδόντες τοὺς ἐρχομένους ἀντέστησαν κατ' ἀρχάς, ἀκολούθως ὅμως μετεχειρίσθησαν στρατήγημά τι λίαν ἐπιτυχές, ἀγνοοῦμεν κατὰ συμβουλὴν καὶ καθ' ὑπαγόρευσιν τίνων. Ὅτε δηλαδὴ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δευτέραν φορὰν ἀπεπειράθη νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀπόφασιν, οἱ ἄνδρες ἀνεπληρώθησαν ὑπὸ γυναικῶν αἵτινες μονονοὺκ ἐλιθοβόλουν τὸν Μεστάναaν καὶ τοὺς περὶ

αὐτόν, οὕτως δὲ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀπεσύρθη μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ἡ δὲ ἀπόφασις ἔμεινε νεκρὰ καὶ ἀνενέργητος.

Κάτοικός τις Κεσσάνης, ὀνόματι Ἰωάννης Κωνσταντινίδης, ἰδιόκτητον ἔχων ἔπαυλιν ἀπὸ 38 ἐτῶν, παρὰ τοῦ πατρὸς κληρονομήσας αὐτήν, ἐγένετο καὶ οὗτος θῦμα τῆς μανιώδους θηριωδίας τῶν προσφύγων. Ἡ ἔπαυλίς του ἐγένετο βορὰ τῶν προσφύγων, σκηνωθεῖσα καὶ καλλιεργηθεῖσα παρ' αὐτῶν, ἀνεχθεὶς δὲ πλέον ἢ ἅπαξ πρὸς τὰς ἐνταῦθα διοικητικὰς ἀρχὰς ἐγένετο ἀντικείμενον χλευασμοῦ καὶ μυκτηρισμῶν αὐτῶν.

Πανηγυρικωτάτη ὑπῆρξε διὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἡ ἑορτὴ τῶν μεγάλων ἱεραρχῶν. Μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν τελεσθεῖσαν παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Α. Συνάδων κ. Παναρέτου, τὸ ἄπειρον πλῆθος ἐπορεύθη εἰς τὴν ἀλληλοδιδακτικὴν Σχολήν, ἐν ᾗ ἐτελέσθη ἡ νενομισμένη τῶν γραμμάτων τελετή. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων διεκρίνομεν τὸν ἐνταῦθα ὑποδιοικητὴν Χ". Σερὶφ ἐφέντην, τοῦ ἱεροδικαστοῦ Χακκὴμ ἐφέντη ἀδιαθετοῦντος καὶ μὴ δυνηθέντος νὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετήν, πλὴν ἐκδηλώσαντος τὴν λύπην ἐπὶ τῇ ἀπουσίᾳ του, τοῦ μηραλάη ἐφέντη ἀγνοοῦμεν τίνων λόγων ἕνεκεν ἀπουσιάζοντος. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν τελεσθέντος τοῦ τρισαγίου ἐπὶ τοῦ βήματος ἀνῆλθεν ὁ εὐρυμαθὴς τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς διευθυντὴς κ. Καλλίας καὶ ἐξεφώνησε κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον. Τοῦ κ. Καλλία καταστρέψαντος τὸν λόγον, ἐξεφωνήθησαν δύο ἕτεροι οὓς ἐπηκολούθησαν διάφοροι μῦθοι καὶ διάλογοι ὑπὸ μαθητριῶν τοῦ παρθεναγωγείου καὶ νηπιαγωγείου. Τὸ ἀκροατήριον σφόδρα ηὐχαριστήθη καὶ ἐξεδήλωσε τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ προσενεγκὸν ἐν τῷ περιελθόντι δίσκῳ τὴν συνδρομὴν ἐφ' ὅσον αἱ ὑλικαὶ δυνάμεις αὐτοῦ ἐπέτρεπον, ἀνακουφίσαν, οὕτως εἰπεῖν, τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῶν σχολῶν διὰ τοῦ οὐκ εὐκαταφρονήτου ποσοῦ 1400 γρ. ἐν μιᾷ στιγμῇ συναχθέντος. Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ἡ Α.Π. ὁ ἅγιος Συνάδων κ. Πανάρετος διὰ καταλλήλου λογιδρίου, τοῦ ὁποίου ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὡς καί τινες παραινετικοὶ λόγοι τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἡμῶν. Ἐκφράζομεν δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Α.Ε. ὁ ὑποδιοικητὴς ἡμῶν θὰ ἐνεργήσῃ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ πρὸ τῆς ῥωσσοτουρκικῆς κατοχῆς ἐπικρατῆσαν ἔθος, ὅπως ὁ ὀθωμανὸς διδάσκαλος πληρώνηται παρὰ τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου.

Ἡ ἐκπαιδευτικὴ κατάστασις τῆς κωμοπόλεως Γραμπούνης βαίνει ὁσημέραι ἐπὶ τὰ κρείττω. Οἱ Γραμπουνιῶται εἰσι παντὸς ἄξιοι ἐπαί-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

νου, ἐμφορούμενοι εὐγενοῦς αἰσθήματος τῆς ὅσον οἷόν τε πνευματικῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἠθικῆς ἀναπλάσεως τῶν τέκνων αὐτῶν, διατηροῦντες ἰδίᾳ δαπάνῃ σχολήν, εἰς ἣν φοιτῶσιν ὑπὲρ τοὺς 70 μαθηταί, διδασκόμενοι παρὰ τοῦ καταλλήλου διδασκάλου κ. Μαρκίδου, νυχθημερὸν ἐργαζομένου ἀκαμάτως καὶ πρὸς ταῖς παραδόσεσι μαθημάτων ἀνηκόντων εἰς σχολὴν ἀλληλοδιδακτικήν, εὐαρεστουμένου νὰ διδάσκῃ καί τινα μαθήματα ἑλληνικῇ σχολῇ ἁρμόζοντα· δι' ὃ καθῆκον θεωροῦμεν, ἵνα συστήσωμεν τοῖς Γραμπουνιώταις μὴ ἐπηρεάζωνται ὑπὸ ξένων εἰσηγήσεων (παρατηρεῖται ὅτι τοιαῦται εἰσηγήσεις γίνονται) διότι ἡ διεύθυνσις τῆς σχολῆς αὐτῶν, εἶναι ἀρίστη· πρὸς δὲ νὰ περιορίσωσι τὸν μοναχὸν κ. Καισάριον νὰ περιέρχηται τὰς οἰκίας τῶν ἀσθενῶν μετὰ λειψάνων ἁγίων καὶ φαρμάκων, διότι τοῦτο καιρίως προσβάλλει τὴν ἡμετέραν θρησκείαν, ἵνα μὴ περιστῶμεν εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν καὶ στηλιτεύσωμεν πλατύτερον τὴν διαγωγὴν τοῦ ἐν λόγῳ μοναχοῦ, ὑπενθυμίζοντες τά παρ' αὐτοῦ πραχθέντα ἐν Ὀρτάκιοϊ, τὰ μήπω λησμονηθέντα.

. . . .

. . . .

Διαταγῇ διοικητοῦ Καλλιπόλεως ἐσφραγίσθησαν ἅπαντα τὰ βιβλία τοῦ μαλμουδουροῦ Κεσσάνης, ὅστις συμπαραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὰ βιβλία μετέβη εἰς Καλλίπολιν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν. Πολλὰ ἐρρέθησαν περὶ αὐτοῦ ἀνάξια προσοχῆς καὶ ἀναγραφῆς καθότι φαίνεται ἀνὴρ καὶ ἄξιος λογιστής, μάλιστα δὲ τό θῖγον τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ εἶναι ἡ φήμη ὅτι πρὸς ἐξοικονόμησίν τινων ἐνταλμάτων (χαβελέδων) αἱ εἰσπράξεις τῶν 99 κατεχωρίσθησαν ἐν τοῖς 95 καὶ 96.

Παρακαλεῖται ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῶν εἰσπρακτόρων (ταξιλταρέων) νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του καὶ ἀπαλλάξῃ τοὺς κατοίκους ἐκ τῶν πρώτων εἰσπρακτόρων, οἵτινες εἰσπράξαντες χρήματα ἐπὶ ἀποδείξεσιν ἀπέσχον τῆς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς κυβερνήσεως καταχωρίσεως τούτων. Νῦν δὲ παυθέντος τῆς θέσεως αὐτοῦ, τὰ βιβλία τῆς κυβερνήσεως κενὸν ἐγκαταλείψαντα καὶ πληρώσεως δεόμενα, προὐκάλεσαν νέαν εἴσπραξιν χρημάτων αἱ δὲ ἐπὶ χεῖρας τῶν ἀποτισάντων, τὰ χρήματα εὑρισκόμεναι ἀποδείξεις ἐκηρύχθησαν ἄκυροι. Διὰ τίνα λοιπὸν λόγον, δυνάμει τῶν ἀποδείξεων, δὲν καταδικάζονται οἱ εἰσπράκτορες ὡς καταχρασταὶ κυβερνητικῶν χρημάτων. Ἐπιφυλάσσομαι ἐν προσεχεῖ μου ἀλληλογραφίᾳ νὰ ποιήσω ἐκτενῆ περὶ τούτου λόγον.

Ἡ ἀμέλεια καὶ ὀλιγωρία περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἰατροῦ τῆς δημαρχίας Ἀλῆ βέη καί τὰ κατ' αὐτοῦ παράπονα τοῦ δη-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μοσίου ἔφθασαν εἰς ὕψιστον βαθμόν. Ἀναγκαζόμεθα σήμερον ἕνεκα τῆς ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως ἡμῶν πληθύος τῆς ὕλης, νὰ ἀναβάλωμεν προσεχῶς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν πράξεων αὐτοῦ, τὴν δὲ τούτων ἐκτίμησιν νὰ ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν Σ. Α. κυβέρνησιν καὶ εἰς τὸ δημόσιον.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 1|13 Μαρτίου 1884)

XXIV

ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ . . . .

. . . .

Κατὰ ἑκατοντάδας κατερχόμενοι οἱ μετανάσται ἐκ τῆς Ἀν. Ῥωμυλίας ἐγκαθίστανται ἐν τῇ νοτίᾳ Θρᾴκῃ αὐθαιρέτως καταλαμβάνοντες τοὺς ἀγροὺς τῶν χωρικῶν καὶ καταπιέζοντες αὐτούς, πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἐπιδίδονται εἰς τὸν ληστρικὸν βίον, πρὸς βλάβην καὶ καταστροφὴν τοῦ ὑπολειφθέντος κατὰ τὰ μέρη ταῦτα μαρασμώδους ἐμπορίου. Τὴν περιφέρειαν Κεσσάνης δεινὴ ληστεία λυμαίνεται, ἀπεστάλη δ' ὁ ἐν Περιστάσει σταθμεύων στρατὸς πρὸς καταδίωξιν αὐτῆς . . .

. . . .

(«Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις(1)». Τρ.τη 19)1 Ἰουλίου 1884)

XXV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 13 Ἰουνίου.—Γράφω σήμερον πρὸς τὸν «Νεολόγον» μετὰ παρέλευσιν τριμηνίας καὶ ἐπέκεινα ἀπορίᾳ ὕλης λόγου ἀξίας πρὸς μετάδοσιν αὐτῷ. Ἐν μέσῳ παλμῶν καρδίας ἡ ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ πέριξ χωρία ηὐλόγουν τὸ ὄνομα τοῦ φιλολάου Σουλτάνου καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, εὐδοκησάσης ἐν τῇ ἐγνωσμένῃ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων μερίμνῃ ἀπαλλάξαι τὴν χώραν ἡμῶν τῆς πολυκεφάλου Ὕδρας, ἥτις ἀπὸ τριμηνίας καὶ ἐπέκεινα οὐδένα ἆθλον διέπραξεν· ἔστιν ὅτε ὅμως ζῳοκλοπαί τινες ἐλαφραὶ χώραν ἔλαβον, ὧν μία κυριωτέρα ἔχει ὧδε:

Ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν προσωπιδοφόροι ἔφιπποι δύο λησταί, μεταβάντες εἰς τὴν ἡμίσειαν ὥραν τῆς Κεσσάνης ἀπέχουσαν κωμόπολιν Σιγλίον καὶ κλέψαντες τέσσαρας δυάδας βοῶν, ᾤχοντο ἀπιόντες πρὸς

1) Ἑβδομαδιαία Ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις.

τὸ χωρίον Κύψελα (Ὕψαλα), ἔνθα διηυθετήθησαν τὰ κλοπιμαῖα.

Οἱ τῶν βοῶν τούτων κάτοχοι παραλαβόντες ἀριθμόν τινα χωροφυλάκων, ἐπὶ τούτῳ πρὸς καταδίωξιν δοθέντων, καὶ συναντήσαντες καθ' ὁδὸν συνέλαβον τοὺς κλέπτας, οἵτινες κατακρατοῦνται ἐν ταῖς φυλακαῖς. Μετὰ τὴν τούτων κάθειρξιν οἱ τῶν βοῶν κάτοχοι μετέβησαν εἰς τὸ 7 ὥρας ἀπέχον Σουφλίον, ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ ὁποίου δυὰς βοῶν εἰς χεῖρας Ἰουδαίου ἐκτεθειμένη ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνεγνωρίσθη. Τῆς τοῦ Σουφλίου ἀστυνομίας μαθούσης τὰ γενόμενα προσεκλήθη ὁ Ἰουδαῖος, ὅστις καθυπέδειξε τρίτον τι πρόσωπον, τοῦτο δὲ νομήν τινα πέριξ τῆς Ἀδρ]πόλεως, παρ' ἧς ταῦτα ἠγόρασεν. Τῆς τῶν ἐναπολειφθέντων τριῶν δυάδων βοῶν ἀνευρέσεως παραπεμφθείσης τῇ ἐν Ἀδρ]πόλει γενικῇ ἀστυνομίᾳ, αὕτη ποιήσασα ἐρεύνας ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ὑποδειχθείσῃ νομῇ, ἀνεῦρε, λαβοῦσα ἀνὰ χεῖρας τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης, τὰς τρεῖς δυάδας βοῶν ἀποδοθείσας τοῖς κατόχοις. Ἡ πρᾶξις αὕτη τῶν τὰ τῆς γενικῆς ἐν Ἀδρ]πόλει ἀστυνομίας διεπόντων ἐστὶν ἀξία ἐπαίνου, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ δικαιώματα 70 μόνον γρ. νομίμως παρὰ τῶν κατόχων ἐπληρώθησαν, ἐνῷ κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἐλάσσονα τῶν 5 λιρῶν δικαιώματα [illegible] τῶν [illegible]κήσεων δεκτὰ γίνονται.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τῆς ἡσυχίας, ὡς ἔφθημεν εἰπόντες, οὑτωσὶν ἐν εὐαρέστῳ σχετικῷ σημείῳ εὑρισκομένης, πρὸ τετραημέρου συμμορία λῃστρικὴ εἰς 9 ἄτομα ἀνερχομένη ἐπὶ κεφαλῆς ἔχουσα Χρηστόν τινα Μαλάκαν καλούμενον, ἀπευθύνει ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐκ τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Τσιλτικίου Ἀναγνώστην παρὰ τοῦ ὁποίου ᾔτει τὴν ἀποστολὴν ἄρτων 9· ὁ χωρικὸς Ἀναγνώστης εἰς ἥκιστα εὐάρεστον θέσιν περιελθὼν ἐκ τῆς λήψεως τοιαύτης ἐπιστολῆς πέμπει ἄρτους προσφάτους ἔχων τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ τέσσαρας· ἡ μὴ συμπλήρωσις τοῦ αἰτηθέντος ἀριθμοῦ τῶν ἄρτων ἀπειλὰς προὐκάλεσεν παρὰ τοῦ λῃστάρχου, ὅστις μετὰ τῶν ὀπαδῶν του, δραστηρίως καταδιώκεται ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐν Τσιλτικίῳ πραξικόπημα, οὐδ' ἴχνος τῆς συμμορίας ταύτης ἀνεφάνη.

Ἡ λῃστρικὴ αὕτη συμμορία χαρακτηρίζεται ὡς ἀπαύγασμα τῆς τεσσαρακονταμελοῦς συμμορίας, περὶ ἧς λόγος ἐγένετο ἐπανειλημμένως ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Νεολόγου» καὶ ἧς ἡ ἐμφάνισις εἰ μὴ εἶχε τὸ ἐλάττωμα τῆς ἀπιθανότητος θὰ ἦν ἄκρως σπουδαία, καθ' ὅσον καὶ αὐτὴ ἡ διαδιδομένη φήμη εἰς δέος περιήγαγε τοὺς κατοίκους.

Μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἡ δημαρχία ὑπ' ὄψιν λαβοῦσα τὰ γραφέντα

ἐφωταγώγησε τὴν πόλιν, θέσασα φανοὺς εἰς τὰ κεντρικώτατα μέρη τῆς πόλεως, ἀλλ' ἀπορίας ἄξιον πῶς τὸ προεδρεῖον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπηξίωσε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς κατακραυγὰς τοῦ δημοσίου, οὗτινος κατὰ καθῆκον ἐγενόμεθα διερμηνεῖς, γράψαντες κατὰ τοῦ ἰατροῦ τῆς δημαρχίας Ἀλῆ βέη, καὶ δώσῃ τέρμα ὁριστικόν, ἀπαλλάττουσα τὴν πόλιν τούτου τοῦ ἰατροῦ καὶ ἀντικαθιστῶσα δι' ἄλλου ἱκανοῦ καὶ καλαλλήλου ἢ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ στρογγύλου μισθοῦ 7 λιρῶν. Ἡ τοιαύτη ἀδράνεια καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ προεδρείου τῆς δημαρχίας εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλει τὸ δημόσιον, μὴ τοι λόγοι ἥκιστα συνᾴδοντες πρὸς τὴν ὑπόληψιν τοῦ προέδρου τῆς δημαρχίας στενότατα συνδέουσι τοῦτον μετὰ τοῦ δημαρχιακοῦ ἰατροῦ· ἐπιτραπήτω δὲ καὶ ἡμῖν νὰ εἴπωμεν, ὅτι, εἰ τὸ προεδρεῖον ἐξακολουθήσῃ ἐπιδεικνύμενον τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν τοῦ λοιποῦ ὡς πρὸς τὴν πορείαν τοῦ δημαρχιακοῦ ἰατροῦ Ἀλῆ βέη, ἀληθεύουσιν αἱ φῆμαι, αἱ τοὺς τὰ τῆς δημαρχίας διέποντας ἐπιβαρύνουσαι, ἀλλὰ καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας συντάσσεται ἀναφορὰ κατὰ τοῦ δημαρχιακοῦ ἰατροῦ Ἀλῆ βέη ἥτις πιστεύομεν ληφθήσεται ὑπ' ὄψιν.

(«Νεολόγος»), Πέμπτη 21|3 Ἰουλίου 1884)

XXVI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 14 Ἰουλίου.—Ἀπὸ δεκαπενθημερίας ἤδη ἤρξατο ὁ ἀμητὸς τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων. Καὶ τῇ μὲν προπαρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν μέσῳ συρροῆς ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου χωρεπισκόπου κ. Παναρέτου, τοῦ ὑποδιοικητοῦ Χ". Σερὶφ ἐφέντη καὶ τοῦ ἀρχιάτρου Ναφῆ βέη ἐτελέσθησαν αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τοῦ πρὸ τριετίας συστάντος καὶ εὐδοκίμως πάνυ ὑπὸ τῆς κ. Ἀγγελικῆς Μαργαρίτου διευθυνομένου νηπιαγωγείου. Αἱ εὔστοχοι τῶν ἀθῴων παίδων ἀπαντήσεις, οἱ διάφοροι μῦθοι καὶ διάλογοι, ἡ ἁρμονία περὶ τὸ ᾄδειν συνεκίνησαν μέχρι δακρύων τοὺς πάντας. Δίκαιος ὀφείλεται ἔπαινος τῇ κ. Α. Μαργαρίτου, ἀόκνως ἐργασθείσῃ, δι' ὃ καὶ ἀποχωριζομένη, ἕνεκα τῆς παθούσης αὐτῆς ὑγείας, ἐγκαταλείπει ἀρίστας ἐντυπώσεις καὶ κενὸν δυσαναπλήρωτον.

Τὰς τοῦ νηπιαγωγείου ἐξετάσεις διεδέχθησαν αἱ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τελεσθεῖσαι τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς. Ὁ πεπνυμένος καὶ ὀτηρὸς τῶν μουσῶν θεράπων, σεβασμιώτατος ἡμῶν μητροπολίτης Ἡρακλείας, ἀείποτε, εἰ καὶ μακρόθεν, μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς διανοητικῆς καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἠθικῆς εὐημερίας τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ, ηὐδόκησεν, ἵνα, φθίνοντος τοῦ Αὐγούστου, πέμψῃ ἡμῖν διδάσκαλον εὐμαθῆ καὶ πολυετῆ πεῖραν κεκτημένον τὸν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει γνωστὸν κ. Καλλίαν, ὃς καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ σχολῇ φοιτώσης νεολαίας. Καὶ ὄντως αἱ τῶν μαθητῶν πρόοδοι, ὧν δεῖγμα ἀρίδηλον παρέσχεν ὁ πνευματικὸς ἄμητὸς αὐτῶν, ὑπερέβησαν τὰς ἡμετέρας προσδοκίας. Λόγου σπουδαίου καὶ ἐμβριθοῦς περὶ «οἰκιακῆς ἀνατροφῆς» ἐκφωνηθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Καλλία, ἤρξαντο διὰ τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως αἱ ἐξετάσεις, ἀποδείξασαι ὅτι καὶ κόπος καὶ μόχθος καὶ ἱδρὼς πολὺς καὶ πᾶν ὅ,τι δέον κατεβλήθησαν πρὸς ἐπίτευξιν ταῦ εὐαρέστου ἀποτελέσματος. Κατιδὼν ὁ κ. Καλλίας τὸ ὅλως ἀδύνατον τῆς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ περατώσεως τῶν ἐξετάσεων, ὅτε ἐπέρανε τὸν λόγον, ἐδήλωσεν ὅτι παρακαλεῖ τὸ ἀκροατήριον νὰ ἐκλέξῃ ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις νὰ παρίσταται καὶ κατὰ τὰς ἀμέσως ἑπομένας ἡμέρας τῶν ἐξετάσεων. Καὶ τοιαύτη μὲν τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξελέγη, τὰ δύο ὅμως μέλη ἀπέσχον τῆς ἀναλαβῆς τῆς ἐπιτροπείας, γινώσκοντα ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ κ. Καλλία σταυροφορία τοῦ συρφετώδους ὄχλου ἦν παρεσκευασμένη, διότι δυστυχῶς καὶ ὡς μὴ ὤφελε, ἡ οἰκτρὰ καὶ παχυλωτάτη ἀμάθεια ἡ ἀνηλεῶς τοὺς πολίτας καταμαστίζουσα, ἡ μηδ᾽ αὐτῶν τῶν διεπόντων φειδομένη, ἡ πᾶν τὸ εὐγενὲς καὶ καλὸν καταδιώκουσα, οὐκ ἠνέχθη καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος τὸ διδάξον προσωπικὸν νὰ ᾖ τὸ αὐτό, δι᾽ ὃ πρὸ τῶν ἐξετάσεων οἱ τὰ τῆς Κεσσάνης διέποντες ἐνετείλαντο καὶ ἐξουσιοδότησαν τὴν Α. Θ. ἀπερχομένην ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὴν εὕρεσιν διδάξοντος προσωπικοῦ.

Τὸ πρῶτον ἤδη οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Νεολόγου» βλέπουσιν ἐν τῇ σημερινῇ ἀνταποκρίσει λόγον γινόμενον περὶ βουλγαρικῶν ἀνδραγαθημάτων. Πρό τινος ἤδη χρόνου ἐθεάθησαν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς τῆς Κεσσάνης δύο (εἷς πιλοφόρος καὶ ἕτερος φεσοφόρος) Βούλγαροι, διευθυνθέντες πρὸς τὸ οὐ μακρὰν τῆς Κεσσάνης χωρίον Βουλγάρκιοϊ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ὁποίου λόγον παροτρυντικὸν πρὸς ἀπεμπόλησιν τῶν πατρῴων καὶ προσπέλασιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας ἐξεφώνησαν. Ὁ πλήρης παροτρυντικῶν ἀντεθνικῶν καὶ ἀντικυβερνητικῶν φράσεων λόγος περιελθὼν εἰς τὰ ὦτα τῆς ἀστυνομίας, προὐκάλεσε τὴν εἰς τὰς ἀνακρίσεις παραπομπὴν τῶν ἐκφωνησάντων τοῦτον. Ἀφελῶς λίαν ὡμολόγησαν ἐν ταῖς ἀνακρίσεσιν, ὅτι εἰσὶν ἀπεσταλμένοι τοῦ ἐν Ἀδρ]πόλει βουλγάρου σχισματικοῦ ἐπισκόπου Συνεσίου, ἐντολὴν λαβόντες, τὴν παντὶ σθένει ἀποσκίρτησιν ἐκ τῶν κόλπων τῆς

ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εἰς τοὺς τῆς βουλγαρικῆς ἐξαρχίας κόλπους προσπέλασιν τῶν ἁπλοϊκωτέρων· ἀρνοῦνται ὅμως τὴν ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκφώνησιν λόγου, ἐπειπόντες, ὅτι λόγοι τῆς, ὡς ἔφημεν, φύσεως ἐῤῥήθησαν ἐν ταῖς ῥύμαις καὶ ἀγυιαῖς. Αἱ ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦσι καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι, ἡλίου φαεινότερον ἀποδειχθήσεται ἐκ τῶν ἀνακρινομένων μαρτύρων τὸ ἀληθὲς τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκφωνήσεως λόγου.

Βουλγαρικαὶ μηχανορραφίαι ἐν τῷ χωρίῳ Βουλγάρκιοϊ καὶ ἐνέργειαι δυτικῶν προπαγανδιστῶν ἐν Μαλγάροις παρέξουσιν ἡμῖν ὕλην καὶ ἰδίως τὸ δεύτερον πρὸς μετάδοσιν τῷ «Νεολόγῳ».

Ἡ λῃστεία ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξέλιπεν. Περὶ τῆς ἐννεαμελοῦς συμμορίας Χρήστου Μαλάκα περὶ ἧς μνείαν ἐποιούμην ἐν τῇ τελευταίᾳ μου ἀλληλογραφίᾳ, οὐδεμία εἴδησις ἐλήφθη, μόνον δ᾽ ἐνοχλήσεις ἄλλης φύσεως οἱ χωρικοὶ παρὰ προσφύγων ὑφίστανται.

Ἀπό τινων ἤδη ἡμερῶν τὰς διατριβὰς ποιεῖται ἐν Κων]πόλει ἡ Α.Θ. ὁ ἅγ. Συνάδων κ. Πανάρετος (ἐπίσκοπος τῆς Α.Σ. τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας), πάσχων τὴν ὑγείαν. Εὐχόμεθα νὰ ἐπανίδωμεν τὴν Α.Θ. ἐν πάσῃ ἀκμῇ.

Περαίνων τὴν παροῦσαν δὲν δύναμαι νὰ παρασιωπήσω τὴν ἀμεροληψίαν καὶ τὴν τακτικὴν πορείαν τοῦ ἐνταῦθα Δαβιὲ μετζλησίου, τὴν ἀμερόληπτον ἔκβασιν πασῶν τῶν δικαστικῶν ὑποθέσεων, καὶ δικαίως μεταδίδωμι εὐφήμως εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ ὄνομα τοῦ ἱεροδικαστοῦ Χακκὴμ ἐφέντη. Ἡ τοιαύτη πορεία τῶν δικαστηρίων εἶναι εὐχάριστος διὰ πάντα ἀνταποκριτήν, μὴ περιερχόμενον εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ στηλιτεύῃ τὰ κακῶς ἔχοντα, προκαλῶν τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἁρμοδίων.

(«Νεολόγος», Τρίτη 24)5 Αὐγούστου 1884)

XXVII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 30 Αὐγούστου.—Παράδοξος καὶ πρωτοφανὴς ὑπόθεσις ἀπησχόλησε κατ᾽ αὐτὰς τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπὴν καὶ διοίκησιν. Χωρικὸς ἐκ Χατζηγηρίου, ἔρωτος αἰσθήματα τρέφων πρὸς ὑπανδρευμένην ἐξαδέλφην αὐτοῦ, κατέκτησε τὴν καρδίαν αὐτῆς, πολλάκις ἐκδηλώσας αὐτά· ὅθεν ἡ ἐρωτόληπτος γυνὴ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μετὰ τοῦ νομίμου ἀνδρὸς βίον, ἀλλὰ μὴ εὑρίσκουσα ἐπίκουρον καὶ συγκατανεύουσαν, τὴν ἡμετέραν θρησκείαν, ἀπεφάσισε μετὰ τοῦ

ἐραστοῦ, ἵνα, ἐλλιμενισθέντες εἰς τοὺς κόλπους τῆς θρησκείας τοῦ ἰσλάμ, τύχωσι τοῦ ποθουμένου· δι' ὃ καὶ προσελθόντες ἔμπροσθεν τοῦ Χακίμου, ἐδήλωσαν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι ν' ἀσπασθῶσι τὸν ἰσλαμισμόν. Ἡ παρὰ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων γενομένη ἔννομος καὶ δικαία ἀπαίτησις, ὅπως ἐπὶ μικρὸν ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι πάσης πιέσεως εἰς τὸν ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον ἐγένετο δεκτή, καὶ κατ' ἀρχὰς προσελθοῦσα ἡ νέα καὶ χύσασα δάκρυα μετανοίας ἔμπροσθεν τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς πατρός, ἐπανῆλθε παρὰ τῷ ἑαυτῆς συζύγῳ, ὁ δ' ἐξάδελφος, ὁ καὶ ἐραστής, κατακρατεῖται ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὡς ὑποκινήσας τὸ πρᾶγμα καὶ ὑπαίτιος γενόμενος τῆς ἐκ τῶν συζυγικῶν κόλπων ἀποσπάσεως καὶ ἐκδηλώσεως προθέσεως πρὸς ἀλλαξοπιστίαν τῆς ἐναρέτου ἄλλως γυναικός.

Τὰς στήλας τοῦ «Νεολόγου» εὐλαβούμενοι ἀπέσχομεν ν' ἀπαριθμήσωμεν τὰς ζῳοκλοπὰς αἵτινες καθ' ἑκάστην σχεδὸν ἐπισυμβαίνουσιν· ὡς ἐπισφράγισμα δὲ τούτων φέρεται ἡ ἔν τινι ἀγροτικῇ ἐπαύλει ἐπ' ἐσχάτων ἀπόπειρα ζῳοκλοπῆς, εἰς ἀληθῆ βλάβην ἀποβᾶσα τῶν ἀποπειραθέντων νὰ πράξωσι ταύτην, ἐννοηθέντων ὑπὸ τῶν φυλάκων καὶ ἀναγκασθέντων νὰ δραπετεύσωσιν, ἀφοῦ ὅμως ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλίπωσι τοὺς ἄλλοθεν κλαπέντας δύο βόας, περιελθόντας εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Μετὰ δεκαήμερον περίπου ἐνταῦθα διαμονήν ἀπῆλθεν εἰς Καλλίπολιν ἡ Α. Ε. ὁ μουτεσαρίφης Καλλιπόλεως Νουρῆ πασσᾶς, ἀγαθὰς καὶ παρηγόρους περὶ διαφόρων κοινωφελῶν πραγμάτων ὑποσχέσεις δούς. Λαβόντες τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν προσωπικῶς τὴν Α. Ε. εὐχόμεθα, ὅπως πραγματοποιηθῶσιν αἱ ὑποσχέσεις αὐτῆς, αἱ δὲ ἐλπίδες τῶν Κισσανέων στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Δὲν πρέπει νὰ κλείσω τὴν πρὸς τὸν «Νεολόγον» ἀλληλογραφίαν μου διερχόμενος ἐν σιγῇ τὰ ὁσημέραι ἐπιτεινόμενα καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκδηλωθέντα φιλόμουσα καὶ φιλοπρόοδα αἰσθήματα τῶν ὁμόρων ἡμῶν Γραβουνιωτῶν, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε εὔφημον ἐποιησάμην μνείαν ἐν τῇ ἐριτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι. Αἴσθημα εὐγενὲς καὶ φιλοπρόοδον προὐκάλεσεν αὐτοὺς ἵνα ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀρωγῆς συστήσωσιν ἑλληνικὴν σχολήν, προσκαλέσαντες διδάσκαλον ἄριστα ἐχέγγυα φέροντα περὶ παραγωγῆς ἀγλαῶν καρπῶν. Ἀγαστὴ ἡ πρᾶξις τῶν Γραβουνιωτῶν καὶ ἀξία δημοσιεύσεως.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 6)18 Σεπτεμβρίου 1884)

XXVIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 31 Αὐγούστου.—Συνεχίζω τὰ ἐν τῇ, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22 Ἰουλίου, ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι, ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτηρίων δημοσιευθέντα, ὑπ' ὄψιν δ' ἔχων καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 16 Ἰουλίου φύλλον τῆς «Κων)πόλεως»(1), ἐν ᾧ ἐν ἀλληλογραφίᾳ ἐκ Ραιδεστοῦ ἀπαντῶσί τινα περὶ τῆς νεωστὶ συστάσεως ἐφοροδημογεροντίας, ἀνασκευάζω ταῦτα, ὡς πόρρω τῆς ἀληθείας ἀφεστηκότα. Τὰς ἐξετάσεις τῆς ὑπὸ τοῦ εὐμαθοῦς κ. Κ. Καλλία, τέως διευθυνομένης σχολῆς διεδέχθησαν αἱ τοῦ παρθεναγωγείου ἐν μέσῳ συῤῥοῆς φιλομούσων ἐξ ἑκατέρων τῶν φύλων. Τὸ βεβιασμένον τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἐξεταζομένων ἀριδήλως κατέδειξεν, ὅτι ἡ καθ' ὅλον τὸ ἔτος διδαχθεῖσα ὕλη κατά τε τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν ἦν ὅλως ἄστοχος καὶ ἀνεπαρκής. Τῶν ἐξετάσεων τούτων προΐστατο εἷς ἐκ τῶν τσορμπαϊζίδων, δίκην προστάτου μᾶλλον ἢ ἀμερολήπτου ἐξεταστοῦ συμπαριστάμενος καὶ μόνον τὰς ἐπανειλημμένας τῆς παρθεναγωγοῦ δικαιολογίας ἐπιδοκιμάζων. Ἀλλ' οὐδ' ἦν δυνατὸν ἄλλως γενέσθαι, ἀφοῦ ἐκ τῶν προτέρων τὰ πάντα ἦσαν ἀποφασισμένα, διότι ὁμάς τις τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, φρονοῦσα, ὅτι διὰ τὴν θήλειαν τῆς Κεσσάνης νεότητα τὰ πολλὰ γράμματα εἶναι περιττά, ἐκάλεσε τὴν παρθεναγωγὸν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, καὶ συνῆψε συμβόλαιον ἐπὶ ἓν ἔτος μὲ αὔξησιν μισθοδοσίας 5 λίρας τουρκ. καὶ πρὶν ἔτι δῷ τὰς ἐξετάσεις, κατὰ δὲ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν δύο σχολῶν τῆς ἐπισκοπῆς, δημοτικῆς καὶ ἑλληνικῆς, παρεσκευάσθη ἀληθὴς σταυροφορία ὑπὸ τῆς ὁμάδος ταύτης, συγκεντρούσης ἐν ἑαυτῇ τὸ διοικητικὸν μετὰ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ παραπειθούσης καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τὰ τὴν ἐφοροδημογεροντίαν ἀπαρτίζοντα νὰ παραδέχωνται ἀβασανίστως πάντα τὰ ἀναμορφωτικὰ αὐτῆς βουλεύματα πρὸς ἀνυπολόγιστον ἠθικὴν βλάβην τῆς σπουδαζούσης νεότητος, θῦμα γιγνομένης συνεχῶν νέων ἀλληλοδιδασκαλιῶν.

Πρὸς δικαιολογίαν δὲ τῶν πεπραγμένων καὶ διαβουκόλησιν τῆς συντηρητικῆς τῶν πολιτῶν μερίδος συνεσκέφθη ἡ ἀναμορφωτικὴ αὕτη μερὶς νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ μέσον τὰς γοητευτικὰς λέξεις νέα μέθοδος—ἢ νέον σύστημα— δι' ἧς τοῦ λοιποῦ ἡ σπουδάζουσα τῆς Κεσσάνης νεότης θέλει ἀφιχθῇ εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως.

Τῆς προγραφῆς λοιπὸν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν δύο

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Κων)πόλει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σχολῶν, πρὸ τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων τελεσθείσης, ἐγκατελείφθησαν τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ φωτισμοῦ, τὰ τὴν φιλόμουσον ταύτην κοινότητα περικοσμοῦντα, εἰς τὴν τύχην των, ἢ μᾶλλον εἰς τὴν διάκρισιν τῶν νεαρῶν τῆς Κεσσάνης λογιωτάτων, οἷς εὐρὺ ἤδη ἠνεῴχθη στάδιον πρὸς ἐπίδειξιν τῆς πολυμαθείας των.

Ἀλλὰ διατὶ ἆρά γε ὁ χωρεπίσκοπος ἁγ. Συνάδων, ὁ καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπώτατα τῆς ἐπαρχίας χωρία περιοδεύων, ἕνα δὲ μόνον μῆνα, τὸν μῆνα δηλαδὴ τοῦ πνευματικοῦ θερισμοῦ καὶ τῆς λογικῆς συγκομιδῆς, δὲν ἀφιεροῖ εἰς τά νεαρὰ τῶν γραμμάτων τῆς Κεσσάνης φυτώρια, ὑπὲρ ὧν ἡ μὲν κοινότης πάνυ φιλοτίμως καὶ ἀξιοπρεπῶς δαπανᾷ ὑπὲρ τὰς 350 ὀθωμανικὰς λίρας, οὗτος δὲ ὁ νοήμων, ὁ εὐπαίδευτος καὶ ἄγρυπνος τῶν καλῶν προστάτης, ὡς αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν τῷ ῥηθέντι φύλλῳ τῆς «Κων)πόλεως» ἀποκαλεῖ, ἀνέχεται ν' ἀφήσῃ ὅλον τὸν πνευματικὸν καρπὸν εἰς τὴν γῆν πάλιν καταρρεῦσαι

Κατὰ πόσον δὲ ἡ νεωστὶ συστᾶσα ὑπ' αὐτοῦ ἐφοροδημογεροντία κέκτηται τὰ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 16 Ἰουλίου τῆς «Κων]πόλεως» ἐκτιθέμενα προσόντα, ἓν μόνον γεγονὸς ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὸ ἀνυπόστατον τῆς οὑτωσεὶ πανδήμως γενομένης τούτων ἀναγραφῆς. Οὕτω, καθ' ἣν ἡμέραν, ἤτοι τὴν 21 Ἰουλίου, ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῶσιν αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τῆς δημ. σχολῆς, ἀπὸ πρωΐας δὲ διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι ἐν τῇ σχολῇ τὰς οἰκείας θέσεις κατελάμβανον καὶ μετὰ παλλούσης καρδίας ἀνέμενον τὴν ἄφιξιν τῆς νέας ἐφοροδημογεροντίας, ὅπως ἐνώπιον τῶν νέων τούτων ἀγωνοθετῶν ἄρξωνται τῆς πνευματικῆς αὐτῶν σταδιοδρομίας, ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ὥρας, οὐδεὶς τούτων ἐνεφανίσθη, κεκοπιακότες δὲ οἵ τε μαθηταὶ καὶ τὸ ἀνυπομονοῦν ἀκροατήριον ἐξεκένωσαν τὴν αἴθουσαν τῆς σχολῆς καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια, πρὸς δόξαν τῶν τὰ τῆς παιδείας ἰθυνόντων καὶ τῆς προόδου ἐραστῶν.

(«Νεολόγος», Παρασκευή, 21]3 Ὀκτωβρίου 1884)

XXIX.

ΚΕΣΣΑΝΗ, 4 Σεπτεμβρίου.—Αὐστηραὶ καὶ ἔντονοι ἔκ τε τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς νομαρχίας ἀφίκοντο διαταγαὶ αἰτοῦσαι ζῶντας ἢ πεφονευμένους τοὺς κακούργους, τοὺς τὸ λῃστρικὸν πραξικόπημα ἐν Βουλγαρικῷ διαπράξαντας, περὶ οὗ θετικὰς πληροφορίας μετέδωκα ἐν τῇ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 ἀπιόντος ἀνταποκρίσει. Ἡ Α.Ε. ὁ μουτεσαρίφης

Καλλιπόλεως Νουρῆ πασσᾶς, καίτοι ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν, ὡς ἔγραφον, ἅμα τῇ τηλεγραφικῶς διαβιβασθείσῃ ἐντεῦθεν ἀγγελίᾳ ἐπανέκαμψεν ἐν σπουδῇ ἐνταῦθα, καὶ πᾶς λίθος κινεῖται, ἵνα ἐκτελεσθῶσιν αἱ διαταγαὶ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, παρὰ τὰς προθέσεις τῆς ὁποίας ἄνδρες κακῆς ἀγωγῆς τυχόντες καὶ περιτρίμματα τῆς κοινωνίας τολμῶσι νὰ διαταράξωσι τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπηκόων.

Ἡ δοθεῖσα προθεσμία τῷ πατρὶ τοῦ ζωγρηθέντος λήγει σήμερον· οὐδεμία δὲ νεωτέρα εἴδησις ἐλήφθη·φῆμαι διαφόρου φύσεως κυκλοφοροῦσαι χρήζουσιν ἐπιβεβαιώσεως, ταύτας δὲ ἀδυνατοῦμεν νὰ διαβιβάσωμεν.

Πρό τινων ἡμερῶν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ τῆς ἑταιρίας τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν ἀντιπρόσωπος κ. Ἀνδρέας Βαλλῆς, διαβιβάσας ἐντεῦθεν διαταγὰς πρὸς μεταφορὰν τῶν καπνῶν. Οἱ ἐσαεὶ πρόθυμοι τῶν διαταγῶν χωρικοὶ δι' ἰδίων ἁμαξῶν μετέφερον τοὺς ἑαυτῶν καπνούς, οἵτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, καήσονται· τοὺς καπνοὺς τούτους παραδίδοντες τῷ εἰρημένῳ ἀντιπροσώπῳ, οὐδ' ὀβολὸν λαμβάνουσιν, ὅπερ, τὸ κατ' ἐμὲ κριτήν, εἶναι ἄδικον. Ἀναντίρρητον ὅτι καπνοὶ ὑπάρχουσιν ὁλοτελῶς ἄχρηστοι, τοῦτ' αὐτὸ ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν καὶ δι' ἄλλους καπνούς, ὧν ἡ ποιότης εἶναι ἀρίστη· πρὸς δικαιολογίαν δὲ τῆς τοιαύτης ἀδίκου πράξεως ὁ ἀντιπρόσωπος ὡς ἐπιχείρημα προὔθετο τὸ ἀδύνατον τῆς ἐκκοπῆς τῶν καπνῶν διά τῶν νῦν ἐν χρήσει μηχανῶν. Ἀνίσχυρος ὁ λόγος οὗτος, καθόσον ἐφέτος ἡ ἐκκοπὴ ἔδει γενέσθαι διὰ τῶν χαβανίων κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νέων μηχανῶν νὰ ἐγκαταλειφθῇ διὰ τὸ προσεχές. Πεποίθαμεν ὅτι οἱ τὰ τῆς ἑταιρίας ταύτης διέποντες, μανθάνοντες διὰ τοῦ τύπου τὴν λυπηρὰν ταύτην πρᾶξιν, θὰ σπεύσωσι νὰ προσέλθωσιν ἀρωγοὶ τοῖς χωρικοῖς, ἀμείβοντες ὑλικῶς καὶ ἐπαξίως τοὺς δικαιούχους.

Ἀντιπρόσωποι τῶν δύο ἐθνοτήτων, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ τῶν προσφύγων, παράπονα πλεῖσθ' ὅσα ἐποιήσαντο τῷ μουτεσαρίφῃ Καλλιπόλεως κατὰ τῆς διαγωγῆς ὑπαλλήλου τινὸς Χαϊρῆ ἐφέντη (ἀραζῆ μεμουρού). Ψέγεται ὁ Χαϊρῆ οὗτος ὡς καρηβαρῶν, καὶ οὐδέποτε χρησιμοποιήσας τὸ ὕδωρ, ἡλίου δὲ φαεινότεραι ἐνδείξεις τεκμηριοῦσι μεγάλας καταχρήσεις, ὧν ἀριθμόν τινα ἐγνώρισε τῇ Α.Ε. ἀναφορὰ προσφύγων· περί τινων δὲ καταχρήσεων μελῶν τινων τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος καὶ περὶ συμπεριφορᾶς ἥκιστα ἁρμοζούσης εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, παραστάσεις ἐποιήσατο κατὰ παράκλησιν καὶ ἐξουσιοδότησιν τῆς ἑλληνικῆς κοινότητος ἡ Α. Π. ὁ ἁγ.Συνάδων κ. Πανάρετος. Οὐδε-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

μία ἀμφιβολία ὅτι αἱ παραστάσεις αὗται ληφθήσονται ὑπ᾽ ὄψιν καὶ θὰ ἐπενέγκωσι τὸ ἀπαιτούμενον ἀποτέλεσμα.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 20)2 Ὀκτωβρίου 1884).

XXX

Κατὰ τηλεγράφημα ὅπερ ἔλαβε τὸ ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς Ἀδρ)πόλεως, παρὰ τοῦ ἐν Καλλιπόλει ταγματάρχου, ἐκ τῶν ἓξ ληστῶν τῶν λυμαινομένων ἀπό τινος χρόνου τά πέριξ τῶν χωρίων Κάρλο, Τσελεμπήκιοϊ, καὶ Τσανδὶρ Μοναστηρίου τοῦ καζᾶ Κεσσάνης, συνελήφθησαν οἱ τρεῖς μετὰ τῶν ὅπλων των ὑπὸ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς Μεχμὲτ ἐφέντη.

(Νεολόγος, Τετάρτη 19)1 Ὀκτωβρίου 1884)

XXXI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 28 Σεπτεμβρίου.— . . . .
. . . .

Ἐκ τῆς νομαρχιακῆς ἐφημερίδος ἡ «Ἀδριανούπολις» ἐρανισθεὶς ὁ «Νεολόγος» τῆς 19 Σεπτεμβρίου, ἤγγειλεν ὅτι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἑκατοντάρχου Μεχμὲτ ἐφέντη συνελήφθησαν ἀγνώστου τινὸς εἰς ἡμᾶς ἑξαμελοῦς συμμορίας τρία μέλη πλησίον τῶν χωρίων Τσελεπήκιοϊ, Καρλήκιοϊ καὶ Τσαντὴρ—Μοναστηρίου. Ἡ «Ἀδριανούπολις» λίαν ἐσφαλμένως ἔπραξε τοῦτο μεταδοῦσα ἐν μεσοῦντι Σεπτεμβρίῳ εἴδησιν ἁρμόζουσαν μᾶλλον εἰς τὴν 1ην Ἀπριλίου. Οἱ ὑποτεθέντες ὡς συμμορῖται εἰσὶν ὁ ἀγροφύλαξ τῆς ἐπαύλεως Γκουδουζλέρ, ὅστις μετέβαινε διασκεδάσεως χάριν εἰς τὴν πανήγυριν Κὶζ—Καπανίου. ὡς καὶ οἱ ἐντὸς τῆς εἰρημένης ἐπαύλεως συλληφθέντες χοιροβοσκοὶ καὶ ὁ κεχαγιᾶς Βασίλειος.

Συμπληρῶν σήμερον τὰ ἐν προηγουμένῃ μου ἀλληλογραφίᾳ προεκτεθέντα περὶ ἀπαγωγῆς Πέτρου τινός, υἱοῦ Σταυράκογλου ἐκ χωρίου Βουλγαρικοῦ, προστίθημι, ὅτι πρὸ δεκαημέρου, ἂν μὴ ἀπατῶμαι, ἐλέχθη, ὅτι ἡ συμμορία Πλατάνου ἐναγκαλισθεῖσα τὸν Μορφέα ἀπώλεσε τὸν αἰχμάλωτον ἐπιστρέψαντα εἰς τὴν οἰκογένειαν· τὸ καθ᾽ ἡμᾶς δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἄνευ λύτρων ἀπελύθη ὁ αἰχμάλωτος καὶ μεταδίδομεν μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως τὴν εἴδησιν, ὅτι ἐλυτρώθη ἀντὶ 400 λιρῶν, κσταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ζωγρηθέντος.

Βάσκανος ὀφθαλμός, ὡς φαίνεται, ἐφθόνησε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἐπέπρωτο ἡ χώρα ἡμῶν ν᾽ ἀποβῇ τὸ πεδίον τῆς ἐπαράτου ληστείας. Εὐθὺς ἡ συμμορία αὕτη μετὰ τὸ ἐν Βουλγαρικῷ πραξικόπημα, εἰσελθοῦσα εἰς τὸ χωρίον Δουαντζῆ τοῦ καζᾶ Μαλγάρων, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχοντος τῆς Κεσσάνης, καὶ εἰσβαλοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν ἑνὸς τῶν προκρίτων, ἀπόντος μοιραίως ἐκεῖθεν, κακοποιεῖ διὰ διαφόρων βασανιστηρίων τὴν γραῖαν τῆς οἰκογενείας, ἀναγκασθεῖσαν νὰ παραδώσῃ αὐτοῖς πᾶν πολύτιμον, ὡς καὶ τὰ φλωρία τῶν νυμφῶν· ἀποχωροῦσα δὲ τεθησαυρισμένη ἡ συμμορία τῆς τέλεον ἀπογυμνωθείσης οἰκίας, παραλαμβάνει τὸν ὑπάλληλον ταύτης, θεωρηθέντα ὡς υἱὸν τοῦ, ὡς ἔφην, οἰκογενειάρχου, ὃν καὶ ἀναγνωρίσασα ὡς τοιοῦτον, ἀπέλυσε μετὰ τὴν ἐκ τοῦ χωρίου ἔξοδον. Ἡ συμμορία ἐστὶ καλῶς διωργανωμένη, ἀπόδειξιν δὲ τούτου παρέσχεν ἡμῖν σήμερον τόδε, ὅτι ἐν τῷ διοικητηρίῳ εὑρίσκετο ἐκτάδην χωροφύλαξ βαρέως τραυματισμένος κατὰ συμπλοκὴν γενομένην χθὲς περὶ μέσας νύκτας μετὰ τῆς εἰρημένης συμμορίας.

Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται κάκιστα. Σήμερον 28 Σεπτεμβρίου ἔχομεν φύλλα μόλις μέχρι τῆς 19 χωροῦντα, νεώτερα δὲ θὰ ἔχωμεν τὴν προσεχῆ Πέμπτην, δηλαδὴ τῇ 4 Ὀκτωβρίου, χωροῦντα μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου. Δὲν εἶναι δυνατόν, πρὸς Θεοῦ, νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία τις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων; Παρακαλοῦμεν τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν αὐτοκρατορικῶν ταχυδρομείων νὰ μεριμνήσῃ καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

(«Νεολόγος», Τετάρτη 3)15 Ὀκτωβρίου 1884)

XXXII

ΚΕΣΣΑΝΗ, Φεβρουάριος.—Τὰ ὄργανα ἐκεῖνα τῆς δυτικῆς προπαγάνδας, περὶ ὧν καὶ ἄλλοτε ἐποιησάμεθα λόγον, ὅτι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὀρθοδόξων ἱερέων εἰσῆλθον ἐν Μαλγάροις καὶ ἐνέσπειρον εἰς τοὺς ἐκεῖσε κατοίκους τὴν ἐκ τοῦ Βατικανοῦ ἐκπορευομένην ἀλάθητον ἀλήθειαν, προὐχώρησαν καὶ εἰς κώμην τινά, Ἀλτηντάς, ὑπαγομένην πολιτικῶς μὲν εἰς τὸν καζᾶν Οὐζοὺν-Κιοπροῦ, ἐκκλησιαστικῶς δὲ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Α. Σ. τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας, καὶ εἰς ἀπόστασιν

ἐντεῦθεν τριῶν ὡρῶν κειμένην. Πρὸς τοὺς ἁπλοϊκοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου τούτου οἱ ἐν λόγῳ ἀπόστολοι τοῦ πάπα, ὑπεσχέθησαν ὅτι θέλουν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀνεχείας τῶν κατοίκων καθυστερουμένους πρὸς τὴν κυβέρνησιν φόρους ἐξ ἰδίων των ἀποτίσει καὶ διὰ σῖτον καὶ χρήματα καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν δυσάρεστον αὐτῶν θέσιν χεῖρα ἀρωγὸν παρέξει, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ὡς τῶν χωρικῶν τούτων ἐν τῷ σκότει τῆς ἀμαθείας διατελούντων, καὶ διδάσκαλον αὐτῶν κάτοχον τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, δωρεὰν διδάσκοντα τὰ αὐτῶν τέκνα θέλουσι τοῖς ὑποδείξει, ὅπερ καὶ ἐπραγματοποιήθη. Κατώρθωσαν δὲ διὰ τούτων τῶν δελεασμάτων καὶ τῶν τοιούτων τρόπων καὶ ὑποσχέσεων νὰ προσελκύσωσιν οὐκ ὀλίγας οἰκογενείας εἰς τὴν ἣν καὶ ἐν Μαλγάροις ἐδημιούργησαν καὶ ἔπηξαν παρασυναγωγήν, μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ ἁγνὴ καὶ ἄσπιλος ὀρθοδοξία κέκτηται τέκνα γνήσια τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος καὶ ἱκανά, ὥστε νὰ δύνανται πᾶσαν ὕπουλον αὐτῶν ἐνέργειαν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ νὰ ματαιώσωσι. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀρκεῖ μοι ἀντὶ πολλῶν ἡ ἐσχάτως δραστήριος καὶ σύντονος ἐνέργεια τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τούτων ἄνευ παρατάσεως χρόνου ἐνετείλατο τὴν Α. πανιερότητα τὸν ἅγιον Καλλιπόλεως κ. Ἀβέρκιον, ὅπως μεταβῇ εἰς τὸ μνημονευθὲν χωρίον καὶ ἐξαλείψῃ πᾶν ἐσπαρμένον ὑπὸ τοῦ προσηλυτισμοῦ τούτου τοῖς χωρικοῖς ἐκείνοις σπίλωμα. Ἡ δὲ Αὐτοῦ πανιερότης κ. Ἀβέρκιος συνῳδὰ τῇ ἀνωτέρᾳ αὐτοῦ ἐντολῇ πρὸ ἡμερῶν ἀφίκετο ἐνταῦθα, ὅθεν μετὰ ἑξαήμερον, ἕνεκα τοῦ ἐπικρατήσαντος κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα σφοδροῦ χειμῶνος, διαμονὴν συμπαραλαβὼν τὸν οἰκονόμον Παπᾶ Γεωργάκην καί τινας τῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος καὶ ἐν Οὐζοὺν Κιοπροῦ τὰ πρῶτα φερόντων μετέβη εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον, ὅπου διὰ τῶν ἐσκεμμένων αὐτοῦ ἐνεργειῶν, διὰ τοῦ μειλιχίου, προσηνοῦς καὶ ἑλκυστικοῦ αὐτοῦ τρόπου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς ἧς τυγχάνει ἔμπειρος, ἀλβανικῆς γλώσσης (καθότι ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἐπικρατεῖ ἡ ἀλβανικὴ γλῶσσα ὁμιλουμένη) κατώρθωσεν ἵνα τὰς μὲν ἀποπλανηθείσας οἰκογενείας ἐπαναγάγῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας, τοὺς δὲ ἀποστόλους τοῦ πάπα ν' ἀποβάλῃ, καθότι αὐτοὶ οὗτοι οἱ μέχρι τινὸς ἐγκολπώσαντες καὶ περιποιούμενοι αὐτοὺς χωρικοὶ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἄφιξιν τῆς Αὐτοῦ πανιερότητος καὶ τὰς πρὸς αὐτοὺς παρατηρήσεις καὶ πατρικὰς παραινέσεις εἰς φοβεροὺς διώκτας μετεβλήθησαν. Ἐκ τούτων πᾶς τις εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα ἀντικατάστασις τοῦ μακαρίτου ἁγ. Συνάδων διὰ τὸ τμῆμα Κεσσάνης διὰ λόγους οὓς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

βεβαίως συνοίδασιν οἱ ἁρμόδιοι· προτιμότερον δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν ἡ Α. Σ ὁ ἅγ. Ἡρακλείας μεταβῇ εἰς τὸ διψοῦν τῶν πατρικῶν συμβουλῶν αὐτοῦ τμῆμα τῶν Μαλγάρων, ὅπως ὑποθάλψῃ τὸ ποίμνιόν του καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὸ τῶν ὀνύχων τῶν ἀποστόλων τοῦ προσηλυτισμοῦ διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ κακὸν ὁσημέραι δεινοῦται. Ἡ αὐτοῦ πανιερότης ὁ κ. Ἀβέρκιος μετὰ τὴν αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ περιχαρὴς ἐπανέκαμψε πάλιν ἐνταῦθα, ὅπου τὴν Κυριακὴν τῆς τυρινῆς ἐπιτελέσας τὴν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀναίμακτον θυσίαν καὶ ἀναπέμψας πρὸς τὸν Ὕψιστον κατ' αὐτὴν τὰς ἱκετηρίους ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ εὐημερίας ἡμῶν δεήσεις τὴν ἐπιοῦσαν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἀνατεθὲν αὐτῷ ποίμνιόν του, καταλιπὼν ἡμῖν τὰς νενομισμένας εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Κατ' αὐτὰς ἀσμένως πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ αὐτοῦ ἐνδοξότης ὁ ἐν Χαφσᾷ, Ἀδριανουπόλεως, ὑποδιοικητὴς Ἀνέστη ἐφέντης στέλλεται ἀντικαταστάτης τῆς αὐτοῦ ἐνδοξότητος τοῦ ὑποδιοικητοῦ ἡμῶν Χ'' Σαπρῆ ἐφέντη· πιστεύομεν δὲ μετὰ πεποιθήσεως ὅτι δὲν θέλει φανῇ ὑποδεέστερος τῶν ἐξόχων πρὸς διοίκησιν προτερημάτων τοῦ προκατόχου αὐτοῦ.

Ἡ καταμαστίζουσα τὰ μέρη ταῦτα λῃστρικὴ συμμορία, περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε ἐποιησάμεθα λόγον ἐν τῷ ἀξιοτίμῳ ὑμῶν φύλλῳ περιεστάλη ἢ σαφέστερον εἰπεῖν πρὸς τὸ παρὸν παντελῶς ἐξηλείφθη, ὥστε διατελοῦμεν ἤδη ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ.

(«Νεολόγος», Τετάρτη 13|25 Φεβρουαρίου 1885)

XXXIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 1 Ἰουνίου.—Τῷ ὑμετέρῳ ἀνταποκριτῇ σιγὴ καθυπεβλήθη ἐπὶ τετραμηνίαν καὶ ἐπέκεινα, ἀπορίᾳ ὕλης λόγου ἀξίας πρὸς μετάδοσιν τῇ δημοσιότητι. Ἄκρα ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ ἀνὰ τὸ τμῆμα Κεσσάνης, καὶ οἱ κάτοικοι ταύτης δικαίως εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τῆς Σ. Κυβερνήσεως, εὐδοκησάσης, ἐν τῇ ἐξιδιασμένῃ αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων μερίμνῃ, ἀποστεῖλαι ὑποδιοικητὴν τὸν τέως τοιοῦτον τῆς πόλεως Χαβσᾶς Ἀνέστην ἐφέντην, εἰς ὃν κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ, ὡς ἔφθην εἰπών, ἐπικρατοῦσα γαλήνη καὶ ἡσυχία, ἥτις εὐχόμεθα νὰ διατηρηθῇ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ ἡμετέρα πόλις ἐφιλοξένει ἐπί τινας ἡμέρας τὸν μουτεσαρίφην Καλλιπόλεως Νουρῆ πασσᾶν. Ἡ Α.Ε., ἀφικομένη ἐνταῦθα, μετεκαλέσατο τοὺς τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ὑπαγομένων χωρίων προκρίτους,

εἰς οὕς, ὑποδείξασα τὰς ἐκ τῆς κατασκευῆς τῶν ἁμαξιτῶν ὁδῶν προσγενησομένας ὠφελείας, παρῄνεσε πατρικῶς, ἵνα ἐπιταχύνωσι τὴν δι' ἰδίων καὶ οὐχὶ ξένων χειρῶν ἀποπεράτωσιν τῶν λεωφόρων.

Ὁ γέρων Σαββαὼθ ῥαγδαιοτάτην βροχὴν πέμπει ἡμῖν καθ' ἑκάστην, πολλῶν ὠφελειῶν πρόξενον γιγνομένην, ἐφ' ᾧ καὶ ἄφθονος προμηνύεται ἡ τῶν σιτηρῶν συγκομιδή. Ἐνῷ δὲ οἱ πάντες ἀσμένως προβλέπουσι τὴν ἀφθονίαν τῆς συγκομιδῆς τῶν σιτηρῶν, μετὰ ψυχικοῦ ὅλως ἄλγους, οὐχὶ ἀνταξίου τῶν προσδοκιῶν των, προβλέπουσι τὴν πνευματικὴν συγκομιδὴν τῆς σπουδαζούσης νεότητος, διότι πολλὰ τὰ ἐνδόσιμα ἔχομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ὁ προσκληθεὶς ὡς διδάσκαλος κ. Β. Σταυρόπουλος, ἀποσταλεὶς ἐνταῦθα ὡς τῆς νέας μεθόδου εἰδήμων, τυγχάνει ἀκατάλληλος.

Πόσον ἀναγκαία ὑπάρχει ἡ σύστασις ἐν Κων)πόλει κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, ἀπροσωπολήπτου τε καὶ ἀμερολήπτου, πρὸς ἣν αἱ κοινότητες ἀποτεινόμεναι νὰ τυγχάνωσι διδασκάλων ἀξίων τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἀποστολῆς.

(«Νεολόγος», Πέμπτη 13]25 Ἰουνίου 1885)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

XXXIV

ΚΕΣΣΑΝΗ. Ἡ Κεσσάνη ἢ Κισσάνη εἶναι κωμόπολις μεσόγειος τῆς Θράκης, ὁριζομένη ΝΑ ὑπὸ τῆς Καλλιπόλεως, πρὸς Δ ὑπὸ τῶν Ὑψάλων, πολίχνης ὀθωμ. πρὸς Β ὑπὸ τοῦ Οὐζοὺν—Κιοπροῦ, σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὀκτάωρον ἀπέχοντος, καὶ ΒΑ ὑπὸ τῶν Μαλγάρων. Ἕδρα ὑποδιοικητοῦ, ὑπαγομένη πολιτικῶς τῷ μοτεσαρίφη Καλλιπόλεως, εἰς τὸν νομὸν Ἀδρ]πόλεως καὶ ἐκκλησιαστικῶς τῷ μητροπολίτῃ Ἁγίῳ Ἡρακλείας, οὗτινος διαμένει ἐν αὐτῇ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος, εἶναι δὲ κέντρον τῶν ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ τηλεγραφείων.

Ἡ πνευματικὴ κατάστασις τῆς περιφερείας ἡμῶν δυστυχῶς οὐδόλως ἐν ἀνθηρᾷ καταστάσει εὕρηται· καὶ ἐν μὲν τῇ Κεσσάνῃ ἐβελτιώθη κατά τι ἀπὸ τινων ἐτῶν, ἔνθα λειτουργοῦσιν ὁπωσδήποτε καλῶς ἑλλην. σχολὴ ἔχουσα 2 διδασκάλους καὶ 30 μαθητάς· δημ. σχολὴ ἔχουσα δημοδιδάσκαλον καὶ διδασκαλιστὴν μὲ 130 μαθητάς· παρθεναγωγ. ἔχον 60 κοράσια διδασκόμενα ὑπὸ παρθεναγωγοῦ, καὶ νηπιαγωγεῖον περὶ τὰ 150 νήπια περιλαμβάνον· ἐν ὅλοις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς 400—450. Ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ ἕκαστον χωρίον κέκτηται

ἀνὰ ἕνα δημοδιδάσκαλον, μετρίας συνήθως ἱκανότητος, ἐκτὸς τῆς Γραβούνας, ἥτις πέρυσιν ἔτι προσέλαβε καὶ ἑλληνοδιδάσκαλον. Ἡ τῶν μαθητῶν δὲ ἐκπαίδευσις περιορίζεται εἰς ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, εἰς τὰς 4 πράξεις τῆς ἀριθμητικῆς, μικρὰν ἱστορίαν, σπανίως δὲ καὶ τεχνολογίαν. Ἡ ἐπικρατοῦσα γλῶσσα ἡ νεοελληνική, διεφθαρμένη, μετ' ὀλιγίστων ἀρχαίων ἰδιωτισμῶν.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ Κεσσάνης τὰ ἑξῆς ὑπάρχουσι χωρία :

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Σούλουτζε (Φακίρμα)	ἔχον οἰκίας	82	κατ.	297
Τσελδὶκ	» »	78	»	346
Καρὰ-Τεπὲ	» »	43	»	180
Τσελεμπὴ	» »	41	»	152
Ἀρναοὺτ	» »	9	»	36
Μπαράγο	» »	37	»	92
Κὴς-Καβὰν	» »	49	»	181
Γραβοῦνα	» »	227	»	1058
Μαῦραις	» »	74	»	274
Καδὴ-κιοϊ	» »	39	»	172
Μαχμοὺτ-κιοϊ	» »	87	»	411
Πουρνὰρ	» »	43	»	221
Κάρλο(Καρλή-κιοϊ)	» »	148	»	600
Βασαΐτη	» »	229	»	1135
Μουζάλα	» »	57	»	276
Μὰλ-Τεπὲ	» »	92	»	274
Παζὰρ-Δερὲ	» »	76	»	469
Χατζὴ-κιοϊ (Χατζαῆρι)	» »	190	»	983
Βεγιενδὶκ	» »	238	»	1069
Σεϊλὴ (Σιγλὴ)	» »	70	»	315
Γιαπουλδὰκ(1) (νέον)	» »	9	»	45
Βουλγὰρ-κιοϊ (βουλγ. ὀρθ).	» »	346	»	1679

ΟΘΩΜΑΝΙΚΑ

Ἐρικλὴ	παλαιὸν	ἔχον οἰκίας	23	κατ.	91

(1) Παλαιόν.

Κουρουκλὴ	παλαιὸν	ἔχον οἰκίας		31	κατ.	98
Διανισμὰν	»	»	»	33	»	120
Κιοσσὲ	νέον ἐκ προσφύγων	»	»	49	»	193
Βέη	»	»	»	31	»	127
Δὴς-πουδὰκ	»	»	»	36	»	128
Γαλάτα	»	»	»	23	»	95
Ἂκ-Κοτζὰ	παλαιὸν	»	»	90	»	323
Τοδορὶτς	νέον ἐκ προσφύγων	»	»	147	»	496
Καρὰ-Χισὰρ	»	»	»	63	»	223
Σεΐδὴ (1)	»	»	»	22	»	88
Σουκρὴ	»	»	»	27	»	103
Μερτζὰν	παλαιὸν	»	»	25	»	102
Γερλὴ-Σοὺ(2)	»	»	»	42	»	197
Δουγάντζα-Κεπὴρ	νέον ἐκ προσφ.	»	»	28	»	117
Τουρκμὲν(3)	παλαιὸν	»	»	18	»	67
Βὸς-Τεπὲ	νέον ἐκ προσφύγων	»	»	69	»	281
Κοτζὰ-Χισὰρ(Χητὴρ)	»	»	»	71	»	285
Δουγάντζα-Σαγὴρ	»	»	»	45	»	173
Κηλὶτς-κιοΐ(4)	παλαιὸν	»	»	3	»	8
Γιαϊλὰκ	»	»	»	25	»	107
Γιαπουλδάκ(5)	»	»	»	22	»	85

Συνοψίζοντες τ᾽ ἀνωτέρω συνάγομεν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα: Ἐν μὲν τῇ Κεσσάνῃ ὑπάρχουσιν 661 οἰκίαι Ὀθωμανῶν μετὰ

(1) Παλαιόν.
(2) Νέον ἐκ προσφύγων.
(3) » » » } ἀρχικῶς ἀγροτικαὶ ἐπαύλεις (τσιφλίκια).
(4) » » » }
(5) » » »

Τὰς διορθώσεις ταύτας ἐπιφέροντες ἐστηρίχθημεν πρῶτον μὲν εἰς πληροφορίας, ἃς ἐλάβομεν παρὰ γεροντωτέρων τινων τῆς Κεσσάνης καὶ τῶν πέριξ καὶ δεύτερον εἰς χάρτας, ἐκδόσεων προγενεστέρων τοῦ 1878.

Οὗτοι δὲ εἶναι οἱ ἑξῆς: Viquesnel, Atlas. Paris, 1854.—Αὐστριακοῦ ἐπιτελείου, 1:300.000, φύλλον Διδυμοτείχου καὶ General carte von Mitteleuropa, 1:200.000, φύλλον Dimotica.

2931(α) ψυχῶν μετὰ τῶν προσφύγων. Καὶ 597 οἰκίαι Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἐκ 2777 ψυχῶν· τὸ ὅλον 1258 οἰκίαι καὶ 5608 ψυχῶν. Ἐν δὲ τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς 923 οἰκίαι Ὀθωμανῶν μετὰ 3507 κατοίκων μετὰ καὶ τῶν προσφύγων. Καὶ 2264 οἰκίαι Ἑλλήνων ὀρθοδόξων μετὰ 10268 κατοίκων. Τὸ ὅλον 3187 οἰκίαι καὶ 13.775 κάτοικοι.

Ἔν τε τῇ Κεσσάνῃ καὶ τῇ περιφερείᾳ 146 οἰκίαι ξένων, 738 κάτοικοι διαφόρων ἐθνοτήτων. Γενικὸν ἄθροισμα: 4.591 οἰκίαι μετὰ 20.121 κατοίκων.

Π.

(α) Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπόλλυσι σχεδὸν τὸ ἐν τρίτον αὐτοῦ, ἀφαιρουμένων τῶν προσφύγων καὶ Ἀθιγγάνων· ὥστε τὸ ἑλλ. στοιχεῖον ὑπερέχει ἐνταῦθα κατά τε τὸ πλῆθος καὶ τὴν πνευματικὴν διάπλασιν.

(«Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις», Τρ.τη 26)8 Δεκεμβρίου 1885)

XXXV

ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ.—Ἡ ληστεία τὴν ἐμφάνισίν της ἐφέτος διὰ θρασέων τολμημάτων ἐνεκαίνισε. Καὶ πρό τινων μὲν ἡμερῶν ὁμὰς ληστῶν ἐπιδραμοῦσα ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ τὸ χωρίον Γραβοῦνα, παρὰ τὴν Κεσσάνην, ἀπήγαγεν ἀπὸ τῆς σχολῆς αὐτῆς ἓν παιδίον προκρίτου τοῦ χωρίου, τοῦ Κ.Παπάζογλου, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτοῦσιν οἱ λησταὶ βαρύτατα λύτρα, 2.000 λίρας τουρκικάς. Μέχρι τοῦδε δὲν κατωρθώθη ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτοῦ, ἀδυνατοῦντος τοῦ χωρικοῦ εἰς τὴν καταβολὴν τοσούτων λύτρων. Ἐκ Καλλιπόλεως ἀπεστάλη στρατιωτικὴ δύναμις πρὸς καταδίωξίν των.

Νεώτερον ληστρικὸν κροῦσμα ἐγένετο κατὰ τὴν ἀπὸ Ὑψάλων εἰς Κεσσάνην ὁδόν. Ἔμποροι Κεσσανεῖς συλληφθέντες ὑπὸ ληστῶν ἀπεγυμνώθησαν.

(«Νεολόγος», Τρίτη 7)19 Ἰουνίου 1888).

XXXVI

ΦΕΡΡΑΙ, 1 Ἰουνίου. . . . .

. . . .

Πρωτοφανὴς ληστεία ἐγένετο ἐν τῷ χωρίῳ Γραμπούνης τοῦ καζᾶ Κεσσάνης 2 1/2 ὥρας ἀπέχοντι ταύτης. Τῇ 27 παρελθόντος μηνός, ὥρᾳ 7 τῆς ἡμέρας τουρκιστί, λησταὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν σχολήν,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἀπήγαγον εἰς τὰ πέριξ βουνὰ 14ετῆ παῖδα, τοῦ εὐπορωτέρου ἐν τῷ χωρίῳ Παπάζογλου καὶ ἤδη ζητοῦσι λύτρα 400 λίρας. Κατὰ τὴν ἀπαγωγήν, ὡς ἐπληροφορήθημεν παρ' ἀνθρώπων, ἐκεῖθεν προερχομένων, εἷς τῶν χωρικῶν, ὅπως ἐκφοβίσῃ τοὺς λῃστὰς ἔρριψε κατ' αὐτῶν τυφέκιον πεπληρωμένον ἐκ μικρῶν σφαιριδίων, δι' οὗ ἀτυχῶς, ἂν καὶ ἀκινδύνως, ἐπλήγωσε τὸν ἀτυχῆ παῖδα· οἱ λῃσταί, λέγεται, ὅτι, μετὰ περιφρονήσεως εἶπον εἰς τὸν γηραιὸν χωρικόν, ὅτι, ἂν γνωρίζῃ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ ὅπλον, ἔπρεπε νὰ τὸ διευθύνῃ κατ' αὐτῶν, οὐχὶ δὲ κατὰ τοῦ παιδός. Λέγεται ὡσαύτως ὅτι μεταξὺ τῶν λῃστῶν ἦτο καί τις μελανωμένος τὸ πρόσωπον, ὅστις ἐξηφανίσθη, ἅμα ὡς ἐξῆλθε τοῦ χωρίου Γραμπούνης. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Σ.Α. κυβέρνησις ἥτις ἀείποτε ἀγρύπνως μεριμνᾷ ὑπὲρ τῶν πιστῶν αὐτῆς ὑπηκόων θέλει ἐπιστήσει τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν καϋμακάμιδων ἐκείνων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων γίνονται τοιαῦται λῃστεῖαι.

. . . .

. . . .

(«Νεολόγος», Τετάρτη 8|20 Ἰουνίου 1888)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

XXXVII

Γνωστὰ ἤδη τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὰ κατὰ τὴν ἀπαγωγὴν ἐκ τῆς κωμοπόλεως Γραβούνης, τῆς ὑποδιοικήσεως Κεσσάνης, τοῦ υἱοῦ, τοῦ προκρίτου Παπάζογλου,'Αγγέλου, ὑπὸ λῃστρικῆς συμμορίας ἐξαμελοῦς, αἰτησάσης παρὰ μὲν τοῦ πατρὸς τοῦ ἀπαχθέντος δισχιλίας λίρας, παρὰ δὲ τῆς ὑποδιοικήσεως Κεσσάνης διπλάσιον τοῦ εἰρημένου ποσοῦ. Παρὰ φίλου ἡμῶν, ἀφιχθέντος σήμερον ἐκεῖθεν, μανθάνομεν, ὅτι ὁ Παπάζογλου ἔπεμψε τοῖς λῃσταῖς 215 λίρας, ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ τούτου μὴ θεωρηθέντος ἐπαρκοῦς, ὁ λήσταρχος Βούλγαρος Κωνσταντῆς καλούμενος,διὰ δευτέρας ἐπιστολῆς τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ ἀπήτησεν ἐπιμόνως καὶ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν. Τῆς ἐπιστολῆς τοῦ εἰρημένου λῃστάρχου ἐπιδειχθείσης τῷ ὑποδιοικητῇ Μαλγάρων 'Εμὶν πασσᾶ, οὗτος μεταμφιεσθεὶς εἰς χωρικὸν καὶ παραλαβὼν ἱκανὴν δύναμιν στρατοῦ, μετέβη τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ εἰς τὸ ὁρισθὲν ὑπὸ τῶν λῃστῶν μέρος πρὸς κόμισιν τῶν λύτρων, ἔνθα ἔλαβε χώραν συμπλοκὴ σπουδαία· κατὰ ταύτην ἐφονεύθησαν δύο λῃσταί, ἐτραυματίσθη δὲ ἐπικινδύνως ὁ λήσταρχος, μετακομισθεὶς ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του ἄγνωστον ποῦ· ὁ ἀπαχθεὶς παῖς ἑτοίμως κατὰ τὴν συμπλοκὴν διέφυγε τῶν χειρῶν τῆς

συμμορίας. Οἱ φονευθέντες μετεκομίσθησαν εἰς Γραβοῦναν καὶ ἐτάφησαν ἄνευ θρησκευτικῆς τελετῆς, τοῦ αἰδεσίμου πρωθιερέως Νικολάου ἀρνηθέντος νὰ παράσχῃ τὴν κανονικὴν ἄδειαν.

Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὁ διευθύνας τὴν συμπλοκὴν ὑποδιοικητὴς Μαλγάρων 'Εμὶν πασσᾶς κατέδειξε μεγάλην ἐπιδεξιότητα καὶ ἀνδρείαν, πολλάκις, ὡς λέγεται, διαφυγὼν τὸν κίνδυνον. Κατὰ τὸ διάστημα, καθ' ὃ ὁ παῖς διετέλει ἐν ἀπαγωγῇ, συνελήφθησαν καὶ καθείρχθησαν ἐν ταῖς εἱρκταῖς Κεσσάνης πολλοὶ ὡς ὕποπτοι λῃσταποδόχοι, ἐν οἷς καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς Γραβούνης, μήπω ἀπολυθέντες Βεβαίως ἔργον τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἡ σύλληψις οἱουδήτινος καθ' οὗ ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, ἀλλὰ συνιστῶμεν ταχεῖαν τὴν ἐξέλεγξιν, καθόσον κατακρατοῦνται πολλοὶ ἀθῷοι, τὰ μάλιστα ζημιούμενοι ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκομιδῆς τῶν σιτηρῶν· ἰδίᾳ δὲ ἀνυπολόγιστον ζημίαν ἐπήνεγκεν ἡ κάθειρξις τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς, κλεισθείσης ταύτης, ὡς μὴ ὤφειλε. 'Εξ ὅσων μανθάνομεν, τὸ ἔγκλημα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου Γραβούνης, ἦν, ὅτι δὲν ἠδυνήθη, ὅτε οἱ λῃσταί, εἰσελάσαντες ἐντὸς τῆς σχολῆς, ἀπήγαγον τὸν μαθητήν, ν' ἀντιτάξῃ πρὸς αὐτούς, πανόπλως ὄντας, ἐνῷ αὐτὸς ἦν ἄοπλος, ἀντίστασιν· νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐπιβαρύνῃ τόσον αὐτόν, ὥστε νὰ κατακρατῆται νῦν ἐν ταῖς φυλακαῖς, νὰ ζημιῶνται δὲ τόσον οἱ μαθηταί, νῦν μάλιστα ὁπότε ἔμμελλον νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις αὐτῶν. Διὸ ἐπαναλαμβάνομεν ἐκφράζοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ εἰρημένος διευθυντὴς ἀποφυλακισθήσεται συντόμως.

(«Νεολόγος», Δευτέρα 20|2 'Ιουλίου 1888)

XXXVIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 28 Μαρτίου.—Ἄκρα ἡσυχία καὶ ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς πέριξ, ὀφειλομένη τῇ ἀόκνῳ ἐπαγρυπνήσει τοῦ ἐνταῦθα ἀπό τινων μηνῶν διορισθέντος ἑκατοντάρχου Σαδὴκ ἀγᾶ. 'Ελαφρά τινα καὶ ἀσήμαντα ὅλως κρούσματα ζῳοκλοπῶν συμβαίνουσιν ἐνίοτε, ἀλλὰ οἱ διαπράττοντες δὲν διαφεύγουσι τὴν δικαιοσύνην. 'Απόπειρα μόνον νυκτοκλοπίας ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. 'Αδέξιοι νυκτοκλέπται, ἄγνωστοι τὸν ἀριθμόν, ἀνελθόντες διά τινος στενωπῆς πλαγίας ὁδοῦ εἰς τὴν στέγην τοῦ ἐνταῦθα πρακτορείου τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν καὶ ἀφαιρέσαντες τὰς κεράμους καὶ τὰς σανίδας, διὰ καταλ-

λήλων ὀργάνων, κατῆλθον εἰς τὸ κατάστημα καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ διαρρήξωσι τὸ χρηματοκιβώτιον, ἀλλὰ μὴ δυνηθέντες νὰ ἐπιτύχωσι τοῦτο, μεθ' ὅλας τὰς καταβληθείσας προσπαθείας, ἀπῆλθον, μὴ ἐπενεγκόντες οὐδεμίαν εὐτυχῶς ζημίαν. Οἱ δρᾶσται τῆς πράξεως διαφεύγουσιν εἰσέτι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, οὐδεὶς δ' ὕποπτος συνελήφθη. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι οἱ αὐτουργοὶ δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ συλληφθῶσι, καθ' ὅσον μόλις πρὸ πενταημέρου ἐπανῆλθεν ἐκ Δεδὲ-ἀγὰτς ὁ ἑκατόνταρχος Σαδὴκ ἀγᾶς, μεταβὰς ἐκεῖσε διὰ λυπηράν τινα ὑπόθεσιν, δημιουργηθεῖσαν ὑπό τινος ἐξ Αἴνου φαυλοβίου, καὶ περὶ ἧς νῦν μὲν τὰ καθ' ἕκαστα γνωρίζω ὑμῖν δ' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς, ἐπιφυλασσόμενος μετὰ τὸ τέλος ταύτης, ὅπερ πεποίθαμεν, ὅτι ἀποβήσεται ὑπὲρ τοῦ θύματος τῆς συκοφαντίας, διὰ μακρῶν νὰ ἐπανέλθω.

Ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης ἡμῶν ἀείποτε μεριμνῶν ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ηὐδόκησεν, ἵνα, ἐπὶ ταῖς ἐγγιζούσαις ἑορταῖς τοῦ Πάσχα, πέμψῃ ἡμῖν τὸν πανιερώτατον ἐπίσκοπον ἅγιον Μυρέων, πρὸς εὐλογίαν τοῦ ἐνταῦθα ποιμνίου. Ἡ Α.Π. ὁ ἅγιος Μυρέων τυγχάνει, ὡς γνωστόν, ἱεράρχης διαπρεπής, νοήμων καὶ εὐρείας διανοητικῆς ἀναπτύξεως· εὐθὺς δ' ἅμα ἀφίκετο ἐπεσκέψατο τὰς ἐνταῦθα σχολὰς κατ' ἐπανάληψιν, ἀντιλαμβανόμενος τὰς ἐλλείψεις καὶ ἐπιφέρων τὰς δεούσας βελτιώσεις· ἐν γένει δ' ἡ παρουσία τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου κατὰ τὴν εἰς τὰ χωρία περιοδείαν πολλὰς ὠφελείας προυξένησε, καὶ ἐνταῦθα δὲ πολλῶν καλῶν πρόξενος γενήσεται.

Μαστιζόμεθα ὑπὸ τῆς νόσου εὐλογίας· πλεῖσθ' ὅσαι οἰκογένειαι προσεβλήθησαν ὑπὸ ταύτης, ἄνευ εὐτυχῶς ἀπευκταίων ἀποτελεσμάτων. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ νόσος ἐδωρήθη ἡμῖν ὑπὸ τῶν καταπλημμυρησάντων τήν τε πόλιν καὶ τὰ πέριξ προσφύγων, ὑφ' ὧν πρὸς τῇ νόσῳ οὐκ ὀλίγα ἕτερα δεινὰ ἔχομεν πεπονθότες.

Ἐκ τῶν ἀττικῶν ἐφημερίδων ἄσμενοι ἐμάθομεν, ὅτι ὁ ἐντεῦθεν εὐφυὴς νέος κ. Ἀριστοτέλης Τζανέτος, μετ' αὐστηρὰν δοκιμασίαν πρὸ τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀνηγορεύθη ὁμοψήφως διδάκτωρ τῆς νομικῆς μετ' ἐπιζήλου βαθμοῦ. Τὸ τοιοῦτο πρὸ πολλοῦ ἀνεμένετο, καθ' ὅσον πασίγνωστοι ἐτύγχανον οἱ καταβληθέντες ὑπ' αὐτοῦ κόποι καὶ ἡ ἐμβριθὴς μελέτη. Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ συγχαρῶμεν τήν τε οἰκογένειαν τοῦ ἀναγορευθέντος καὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἐξ ἧς τὸ πρῶτον ἤδη ἐξέρχεται ἐπιστήμων.

(«Νεολόγος», Τετάρτη 5]17 Ἀπριλίου 1889)

XXXIX

Ἐκ Καλλιπόλεως ἀγγέλλεται θρασεῖα ληστρικὴ πρᾶξις. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Ἔδηλαν, ἑπτάωρον τῆς Καλλιπόλεως ἀπέχοντος, εὑρίσκοντο ἐν τῷ τεμένει τὴν ἑσπέραν μιᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὅτε δώδεκα λησταὶ παρουσιασθέντες ἐκύκλωσαν τὸ τέμενος καὶ διέταξαν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσι τῆς θύρας, καθ' ὅσον δὲ διέβαινον τὴν οὐδὸν αὐτῆς συνελαμβάνοντο ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ ἀπεγυμνοῦντο. Οὕτως ἀπεγυμνώθησαν ἅπαντες τῶν ἐπ' αὐτῶν χρημάτων καὶ ἄλλων πολυτίμων, ἐν τέλει ὁδηγηθέντες εἰς τὸν οἶκον τοῦ προὔχοντος τοῦ χωρίου παρέλαβον καὶ ἐκεῖθεν ὅ,τι εὗρον καὶ ἀπῆλθον ἀνενόχλητοι.

(«Νεολόγος», Τετάρτη 2]14 Μαΐου 1890)

XXXX

ΚΕΣΣΑΝΗ, 4 Φεβρουαρίου.—Οὐδέποτε εἴδομεν ἄχρι τοῦ νῦν ἀκατάστατον οὕτω καιρὸν ἐν Κεσσάνῃ. Ὁτὲ μὲν βροχὴ μὲ βροντὰς καὶ ἀστραπὰς ἐν χειμῶνι, περίεργον ὅλως, ὁτὲ δὲ χιὼν μεθ' ἡλίου καλύπτουσα μὲν ἐπὶ ὥρας τινάς τὸ πεδίον, ἀλλὰ τηκομένη ταχέως καὶ οὕτω πληροῦσα βορβόρου καὶ ὑδάτων τοὺς δρόμους.

Καὶ ἐνταῦθα ἐνσκήψασα ἡ γρίππη, ἡ κατάρατος νόσος, μαστίζει πολλούς, εὐτυχῶς ὅμως εἶναι ἐλαφρὰ καὶ ἀκίνδυνος ἄχρι τῆς ὥρας. Εὐξώμεθα ὅπως ἡμᾶς καταλίπῃ, χωρὶς νὰ δεινώσῃ τὴν ὄψιν αὐτῆς, τὴν χλωμὴν καὶ ἀγρίαν. Δεινῶς τὰς καρδίας ἁπάντων ὁ θάνατος ἔπληξε τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου Βουγιούκα, τοῦ ἐπισκόπου τῆς γείτονος ἡμῶν Καλλιπόλεως, διότι ἀπέλαυε φήμης ἀγαθῆς ὁ θανὼν εἰς τὰ πέριξ ἐν γένει.

Ἡ ἑορτὴ τῶν τριῶν Διδασκάλων ἐκτάκτως ἐφέτος καὶ παρ' ἡμῖν ἐτελέσθη, συγχαίρομεν τῇ ἐφορείᾳ καὶ τοῖς διδάσκουσι καὶ διδασκούσαις.

(«Νεολόγος», Τετάρτη 12]24 Φεβρουαρίου 1892)

XXXXI

Καθ' ἃ ἐκ Κεσσάνης ἀπὸ 22 λήγοντος γράφουσιν ἡμῖν, τῇ προ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τεραίᾳ διεξήχθησαν αἱ ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις τῆς σχολῆς τῆς πλησίον κώμης Γραμβούνης, ἀποδείξασαι ὅτι ἡ ἐργασία διεξήχθη μετὰ ζήλου. Ὁ γράφων ἡμῖν συνιστᾷ τοῖς Γραμβουνιώταις ὅπως συντελέσωσι παντὶ σθένει εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς σχολῆς διὰ τῆς συστάσεως τακτικοῦ σωματείου, ἔχοντος τὴν ἄμεσον αὐτῆς ἐποπτείαν, καὶ διὰ τῆς τακτικῆς ἀποστολῆς τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον, μετὰ λύπης δὲ παρετήρησεν, ὅτι διὰ τὰ θήλεα σχολὴ οὐδεμία ὑπάρχει ἐν Γραμβούνῃ, ἐνῷ ἓν μικτὸν νηπιοπαρθεναγωγεῖον μετὰ μιᾶς διδασκάλου πολὺ καλὰ δύναται νὰ διατηρηθῇ.

(«Νεολόγος», Παρασκευὴ 26]8 Ἰουλίου 1892)

XXXXII

Καὶ ἐν Κεσσάνῃ, κατὰ τὰ ἐκ τῆς κωμοπόλεως ταύτης ἐπιστελλόμενα ἡμῖν, ἡ ἐκπαίδευσις εἰργάσθη καρποφόρως, διευθύνοντος τὴν αὐτόθι σχολὴν τοῦ κ. Μ. Φιλανθίδου. Πρὸς ταῖς ἄλλαις δὲ βελτιώσεσιν εἰσήχθη καὶ ἡ διδασκαλία τῆς τουρκικῆς.

(«Νεολόγος», Δευτέρα 20)1 Αὐγούστου 1892)

XXXXIII

Κατὰ τὰ ἐκ Κεσσάνης ἐπιστελλόμενα ἡμῖν, αἱ ἐξετάσεις τῶν αὐτόθι ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐπέδειξαν ἀποτελέσματα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εὐάρεστα. Διὸ πολλοὶ ἔπαινοι ὁμολογοῦνται τοῖς τε διδάξασι, διὰ τὴν εὐσυνείδητον αὐτῶν ἐργασίαν, καὶ τοῖς ἐφόροις κ.κ. Δαμασκηνίδη καὶ Α. Δολμᾶ, ὡς καὶ πᾶσι τοῖς φιλομούσοις Κεσσανιεῦσι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολῶν αὐτῶν.

(«Νεολόγος», Σάββατον 23)4 Αὐγούστου 1894)

Τὸ κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1895 96 διδάξαν προσωπικὸν ἐν τῷ ἀρρεναγωγείῳ Κεσσάνης.

1 Κων)τῖνος Ν. Νικολαΐδης, ἐκ Τσανδῶ (Σηλυβρίας).
2 Δημήτριος Π. Δημητριάδης, ἐκ Κεσσάνης.
3) Δημήτριος Σ. Παπαστρατίδης, ἐκ Κων)πόλεως.
4) Γεώργιος Κ. Παπαβραμίδης, ἐκ Γρεβενῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

XXXXIV

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ. . . . .

Ἀκολουθοῦμεν πρὸς Ν. καὶ φθάνομεν εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην Κεσσάνην, τὸ βυζαντινὸν Ῥούσιον(¹). Εἶνε ἀκμαιοτάτη ἑλληνικὴ πόλις μὲ 15.000 (²), ὧν οἱ πλείους Ἕλληνες, εἶτα Τοῦρκοι καί τινες Ἀρμένιοι. Σπουδαιότατον κέντρον σιτηρῶν καὶ ἀλεύρων, ἐφ' οἷς ἀκμάζει ἡ Κεσσάνη καὶ δὴ τὸ ἑλλ. στοιχεῖον. Διατηρεῖ ὡραίαν ἀστικὴν σχολὴν καὶ παρθεναγωγεῖον καὶ ἔχει ἀρκετοὺς πόρους. Πέριξ αὐτῆς ὑπάρχουσιν ὀλίγα βουλγαρικὰ χωρία, πλεονάζουσιν ὅμως τὰ ἑλληνικά. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας καὶ δὴ τοῦ ἀποστάτου Συγκέλου Χαρίτωνος, ἀποσταλέντος ἐπὶ τούτῳ αὐτόθι, ἀπεστάτησάν τινα, ἀλλ' ἐπανῆλθον τὰ πλεῖστα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν φιλοπατρίδων ὁμογενῶν τῆς Κεσσάνης. Ἡ Κεσσάνη εἶνε κέντρον καὶ ἕδρα ἐπισκόπου ὑπὸ τὴν Μητρόπολιν τοῦ Ἡρακλείας ὑπαγομένη. Ὡς εἴπομεν ἐν τῇ περιφερείᾳ Κεσσάνης ἴχνη μόνον βουλγαρικὰ ὑπάρχουσι.

. . . .

ΘΡΑΞ

(«Ἀγὼν»(³), ἀριθ. φύλ. 45, ἔτους 1900).

XXXXV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 21 Αὐγούστου.—Μετ' ἐκτάκτου λαμπρότητος καὶ ζηλωτῆς τάξεως, χάρις εἰς τὴν αὐστηρὰν καὶ συνετὴν ἐπίβλεψιν τοῦ

(1) Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ γνώμη αὕτη τοῦ «Θρᾳκός», ὅτι δηλαδὴ ἡ Κεσσάνη ἐπὶ Βυζαντινῶν ἐκαλεῖτο Ῥούσιον καὶ ὅτι αὕτη συνεπῶς εἶναι πόλις παλαιά, εἶναι ἐσφαλμένη. Καὶ εἶναι αὕτη ἐσφαλμένη καὶ διὰ πολλοὺς μὲν ἄλλους λόγους, ἀλλὰ κυρίως, πρῶτον μὲν διότι οὐδὲν ἴχνος ἀρχαιότητος ἀπαντᾶται ἐν αὐτῇ καὶ δεύτερον διότι ἡ τοπογραφία τοῦ Ῥουσίου οὐδεμίαν ἀπολύτως παρουσιάζει ὁμοιότητα πρὸς τὴν τοπογραφίαν τῆς Κεσσάνης.

(2) Ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν ἀντιπροσωπεύει τὸν κατὰ τὸ ἔτος 1900 πραγματικὸν πληθυσμὸν τῆς Κεσσάνης εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως. Κατ' ἀκριβεῖς δὲ ἡμῶν πληροφορίας ἡ Κεσσάνη κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔτος ἠρίθμει μόλις περὶ τὰς 7.000 ψυχῶν.

3) Ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ῥέκτου ἡμῶν ὑποδιοικητοῦ Ἐνδοξ. Νουρῆ βέη, ἑωρτάσθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ἐπετηρὶς τῆς ἀναρρήσεως τοῦ Ἄνακτος. Ἀπὸ τῆς προτεραίας ἤδη τὸ διοικητήριον καὶ τὸ δημαρχεῖον φιλοκάλως διακοσμηθέντα διὰ σημαιῶν καὶ φανῶν μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στηθεισῶν ἁψίδων, κομψοπρεπῶς διεσκευασμένων, παρεῖχον θέαμα γραφικόν, τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας προαγγέλλον. Περὶ τὴν τετάρτην δ' ὥραν τῆς πρωΐας, συνελθόντων εἰς τὸ διοικητήριον τῆς Α. Ἐνδοξ. τοῦ ὑποδιοικητοῦ μεθ' ἁπάντων τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων ἐν ἐπισήμῳ στολῇ, τῆς Α. Πανοσιολογιότητος τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ σεβασμιωτάτου Ἁγ. Ἡρακλείας μεθ' ἅπαντος τοῦ πρεσβυτερίου τῆς πόλεως ἡμῶν, τῶν μαθητῶν τῶν τε ὀθωμανικῶν καὶ χριστιανικῶν σχολῶν καὶ πλήθους λαοῦ, ἐν ζωηρᾷ συγκινήσει ἀνεπέμφθη δέησις πρὸς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος, μεθ' ἣν ἡ Α. Π. ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος κ. Φιλόθεος ἀπήγγειλε κατάλληλον τῇ περιστάσει προσφώνησιν, καταλήξας εἰς εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ κραταιώσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. Ταύτας κατεκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῶν παρισταμένων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἤρξαντο αἱ ἐπίσημοι εἰς τὸ δικαστήριον ἐπισκέψεις, τοῦ ὑποδιοικητοῦ ὑποδεχομένου τοὺς προσερχομένους μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν λεπτότητος. Μεταξὺ τῶν πρώτων προσῆλθεν ὁ παρεπιδημῶν ὑποπρόξενος τῆς Ἀγγλίας ἐν Καλλιπόλει κ. William Grech μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐνταῦθα ἀνθρακωρυχείων κ. Zanardi Landi καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐνταῦθα ἀτμομύλου κ. Ἀθ. Γ. Ἑξηντάρη, ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ πλεῖστοι τῶν προκρίτων τῆς ἡμετέρας κοινότητος. Τὸ ἑσπέρας λαμπρῶς ἐφωταγωγήθη τὸ διοικητήριον, τὸ δημαρχεῖον μετὰ τῶν περὶ αὐτὸ ἁψίδων, πάντα τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ καταστήματα καὶ οἰκίαι, ἐξ ὧν ἐξεῖχον ὁ ἀτμόμυλος τοῦ κ. Α. Γ. Ἑξηντάρη καὶ ἡ οἰκία τοῦ κ. Zanardi Landi, πλῆθος δὲ κόσμου ἱκανόν, καθ' ὁμίλους ἐν φαιδρότητι διασχίζον τὰς ὁδούς, μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ἐν μέσῳ τῶν ἀκτινοβολούντων πολυαρίθμων φανῶν, ἀπετέλει θελκτικὸν νυκτερινὸν πανόραμα, ἰδίᾳ πρὸ τοῦ διοικητηρίου καὶ τοῦ δημαρχείου.

Ἡ λαμπρὰ διεξαγωγὴ τῆς ἑορτῆς ὀφείλεται εἰς τὸν φιλόκαλον καὶ δραστήριον ὑποδιοικητὴν ἡμῶν, εἰς ὅν, καθῆκον θεωροῦμεν, ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς ἐνθέρμους εὐχαριστίας μας διά τε τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ἑορτῆς καὶ διὰ τὴν ἀγάπην καὶ συνετὴν αὐτοῦ διοίκησιν.

(«Ταχυδρόμος», [1] Πέμπτη 29]11 Σεπτεμβρίου 1902)

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Κων)πόλει.

XXXXVI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 15 Μαρτίου.—Ἔπρεπέ τις νὰ παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἄνω σημειουμένην ἡμέραν ἐν τῷ δίωρον τῆς πόλεως Κεσσάνης ἀπέχοντι χωρίῳ Πασαήτ, ἡμέραν καθ' ἣν τὰ ἐπίσημα τῆς Κοινότητος σωματεῖα τῆς πόλεως Κεσσάνης ἐδεξιοῦντο εὐγνωμόνως τὸν ἀγαπητὸν ἐπίτροπον τοῦ γέροντος ἁγίου Ἡρακλείας θεοφ. ἅγιον Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεον. Ἀπὸ πρωΐας ἤδη γνωσθείσης τῆς ὥρας τῆς ἀφίξεως τῆς Α. Θεοφιλίας, ἀρκετοὶ ἐξέδραμον μέχρι τοῦ ἄνω μνησθέντος χωρίου πρὸς προϋπάντησίν της. Ἀφικομένης τῆς Α. Θεοφιλίας οἱ μαθηταὶ τοῦ χωρίου ἤρξαντο ψάλλοντες πολυχρονισμὸν τοῦ πνευματικοῦ μας πατρός, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων κ. Φραγκ. Δαμασκηνίδης προσεφώνει καταλλήλως τὴν Α. Θεοφιλίαν. Ἀπαντῶσα ἡ Α. Θεοφιλία ηὐχαρίστησε θερμῶς τόν τε προσφωνήσαντα καὶ τοὺς λοιπούς. Ἀκολούθως, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν περικυκλούντων αὐτὴν προσώπων, ὡδηγήθη εἰς οἰκίαν τινά, ἔνθα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀνεπαύθη. Ἦτο ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως, ὅτε ἡ Α. Θεοφιλία ἐπέβη τῆς πάνυ εὐγενῶς παραχωρηθείσης λαμπρᾶς ὄντως ἁμάξης τοῦ ἀξιοτίμου κ. Alpert Zanardi Landi, ἀντιπροσώπου καὶ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐνταῦθα γαιανθρακωρυχείων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν The Keschan colleries Limited, ὃν καὶ ἀντιπροσώπευσεν ὁ νεώτερος ἀδελφὸς του M. James Zanardi Landi. Ἐξεκίνησεν ἤδη ἡ συνοδεία προπορευομένων τῶν ἱππέων καὶ ἔφθασεν ἐπὶ τέλους εἰς Κεσσάνην, ὅπου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὸ ἀναμένον πλῆθος ἀπεκαλύπτετο ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς Α. Θεοφιλίας, ἐνῷ αὕτη λίαν συγκεκινημένη ἐπηυλόγει τοὺς περὶ τὴν ἅμαξαν συνωθουμένους. Οὕτω, διὰ μέσου τῆς κεντρικωτέρας τῆς πόλεως ὁδοῦ, ἔφθασεν εἰς τὴν ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ εἰσῆλθον ὅλοι εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν τετιμημένον ναόν, ὅπου ἐψάλη ἡ νενομισμένη ἱεροτελεστία. Τότε ὁ τῶν σχολῶν διευθυντὴς κ. Μιλτ. Παπᾶ Ἀλεξανδρῆ, προσφωνῶν τὴν Α. Θεοφιλίαν, ἐξέθεσε τὰ καλά, ἅτινα ἀναμένει ἡ πόλις παρ' αὐτῆς.

Λίαν συγκεκινημένη ἡ Α. Θεοφιλία, ἀνταπήντησε δι' ὀλίγων, εἰποῦσα, ὅτι, πάσῃ δυνάμει, θέλει προσπαθήσει καὶ αὐτὴ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν κοινοτικῶν συμφερόντων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν . . . τῶν γενικωτέρων ἀναγκῶν, εὐελπιστοῦσα, ὅτι θέλει ἔχει πρὸς τοῦτο θερμὸν συνεπίκουρον καὶ τοὺς δημογέροντας τῆς Κοινότητος. Ἀκο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

λούθως μετέβη εἰς τὴν Μητρόπολιν ὅπου καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐξακολουθεῖ δεχομένη τὰς ἐπισκέψεις πολλῶν πολιτῶν καὶ ὅπου ἀθρόα καταφθάνουσι τὰ συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ἐκ μέρους πολλῶν γνωστῶν της καὶ φίλων. Τὴν ἐπομένην, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν αἰδεσίμων Παπᾶ Ἀναστασίου καὶ Παπᾶ Γεωργίου, ἐπεσκέφθη τὸν ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύοντα τὴν αὐτοκρ. κυβέρνησιν ἐνδοξ. Ἀχμὲτ Σουκρῆ ἐφένδην καϊμακάμην, ὅστις τὴν ἐπιοῦσαν μετὰ τῶν ἐν τέλει ἀντεπεσκέφθη αὐτήν.

(«Ταχυδρόμος», Παρασκευὴ 21)3 Ἀπριλίου 1903)

XXXXVII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 18 Ἰουλίου.—Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἤδη ὑπερμεσοῦντος συντελούμενος, οὐκ εὐκαταφρόνητος συνεκομίσθη καὶ ἐφέτος ὁ ἀμητὸς τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ τῆς ἡμετέρας κοινότητος, ὡς τοῦτο ἔδειξαν αἵ τε γραπταὶ δοκιμασίαι καὶ αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν. Τῶν ὑπὸ τὴν εὐδόκιμον διεύθυνσιν τοῦ κ. Μ. Παπαλεξανδρῆ σχολῶν τὰς ἐξετάσεις ἐνδιαφερόντως παρηκολούθησαν ἡ Α.Θ. ὁ ἅγιος Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεος, ὁ ὑποδιοικητὴς ἡμῶν Σουκρῆ βέης, τὰ κοινοτικὰ σωματεῖα, οἱ ἀνώτεροι κυβερνητικοὶ ἐνταῦθα ὑπάλληλοι, ὁ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν ἀρχιγραμματεὺς τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου Καλλιπόλεως Ἰχσὰν βέης, οἱ γονεῖς τῶν μαθητῶν καὶ πλεῖστοι ἄλλοι. Τῆς εὐσυνειδήτως ἐκτελεσθείσης ἐργασίας ἀρκούντως καταδειχθείσης, ἐδικαιώθησαν ἁπάντων αἱ προσδοκίαι, ἐφ' ᾧ οἱ ἔφοροι μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ δικαίως ἐπεσπάσαντο τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἁπάσης τῆς κοινότητος.

Γενομένων καὶ διὰ τὴν προσεχῆ περίοδον τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῶν σωματείων τῆς κοινότητος ἡμῶν, συνεκροτήθησαν ταῦτα ἐξ ἀνδρῶν ἱκανῶν καὶ εὐυπολήπτων, παρ' ὧν τὰ κοινοτικά μας δικαίως δύνανται νὰ ἐλπίζωσι μείζονα βελτίωσιν. Ἀπὸ ἱκανοῦ, πρὸς χαρὰν τῶν κατοίκων, ἐπερατώθη καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς ἀπὸ Καλλιπόλεως εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ, ἤτοι ἀπὸ Ἠδιρχὰν μέχρι Μάλτεπε· οὕτω δὲ νέα ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν φιλόλαον ἡμῶν Ἄνακτα, δι' ἃς καθ' ἑκάστην ἐπιδαψιλεύει ἡμῖν χάριτας. Τοῦ λόγου ὄντος περὶ ὁδοποιΐας, καθῆκον ἡγούμεθα, ἵνα καὶ δημοσίᾳ ἐξάρωμεν τὴν ἐπιστήμην, πεῖραν καὶ φιλοπονίαν τῶν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἐποπτῶν, τῶν ἐξοχωτάτων Ἐσὰτ βέη, γεωμέτρου στρατιωτικοῦ, καὶ Ὀδ. Ῥαφαήλ, πολιτικοῦ τοιούτου, ὧν τὴν ἐπιστημονικὴν εἰδικότητα μαρτυρεῖ ἡ κατασκευὴ τῶν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ γενομένων λιθοκτίστων λαμπροτάτων γεφυρῶν.

Ἡ ἐσοδεία μας ἐφέτος ἔκτακτος καὶ ἡ συγκομιδὴ πλουσιωτάτη· ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐκμίσθωσις τῆς δεκάτης παρέσχεν ἀποτέλεσμα 32°/₀ περίσσευμα ἐκ τῶν περισυνῶν εἰσπράξεων. Ἐφέτος καὶ ἕτερος ἰσχυρὸς παράγων προσετέθη εἰς τὰ γεωργικά μας εἴδη, ἡ καπνοφυτεία· οὐχὶ ἀσυνήθης εἰς τὰ μέρη μας ἡ καπνοφυτεία, ἀπὸ εἰκοσαετίας ὅμως, δι' οὓς ἀγνοῶ λόγους, παραμεληθεῖσα, ἀνεφάνη ἐφέτος, πλείστων ἐκ τῶν γεωργῶν μας σοβαρῶς ἐπιδοθέντων εἰς αὐτήν. Πανθομολογούμενον δ' ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας ἀδελφοὺς Zanardi Landi, οἵτινες ἐπιδοθέντες ἐπὶ τὸ συστηματικώτερον εἰς τὴν καπνοφυτείαν, ἐπρομηθεύθησαν σπόρους Ξάνθης, διὰ δὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ πράγματος ἐργάτας εἰδήμονας, ἐπίσης ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους, καὶ οὕτω προεκάλεσαν τὴν ἀνασύστασιν τοῦ εἴδους εἰς τὰ μέρη μας. Εὐτυχῶς δ' ἐφέτος, εὐνοηθὲν τὸ εἶδος καὶ ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως πλουσίαν τὸν ἀμητὸν ἀπέδωκεν· ὥστε ἐλπίζομεν ὅτι ἡ τοιαύτη πλουσία καὶ ἐκλεκτὴ ἀπόδοσις ἀρκετοὺς τοῦ εἴδους ἐμπόρους θὰ προσκαλέσῃ εἰς τὴν πόλιν μας πρὸς ἀγοράν, καὶ ἐνισχυομένης τοῦ λοιποῦ τῆς καλλιεργείας τοῦ καπνοῦ, θὰ ὠφελῶνται τόσῳ οἱ κεφαλαιοῦχοι τῶν μερῶν μας, ὅσῳ καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις.

Ὡς πρὸς τὰ ξενοδοχεῖά μας, ταῦτα ὡς καὶ τὰ τῶν Μαλγάρων, χρήζουσι πλείονος ἐπιμελείας, ὅπως καταλλήλως ὀργανούμενα καὶ τὴν καθαριότητα ἐξασφαλίζοντα εἰς τοὺς πελάτας, δύνανται ν' ἀνταποκρίνωνται ὡς δεῖ εἰς τὸν προορισμόν των.

(«Ταχυδρόμος», Πέμπτη 31)13 Αὐγούστου 1903)

XXXXVIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 5 Αὐγούστου.—Ἡ καθ' ἡμᾶς ἐφοροδημογεροντία ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς συνεδριάσει προέβη εἰς πλήρη σχεδὸν ἀνανέωσιν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, προσλαβοῦσα ὡς διευθυντὴν τῶν σχολῶν μας τὸν καὶ ἄλλοτε ἐπὶ ὀκταετίαν ὁλόκληρον εὐδοκίμως διευθύναντα αὐτὰς κ. Κ. Νικολαΐδην, ὅστις, ἐν τῷ ἀνορθωτικῷ ἔργῳ, ὅπερ ἀναμένεται παρ' αὐτοῦ, προθύμους συμπαραστάτας θέλει εὕρει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

εἰς τοὺς ἱκανοὺς συναδέλφους του κ. κ. Δ. Π. Δημητριάδην καὶ Χαραλάμπην Βουτσᾶν, ἐξ ὧν, οὗτος μέν, ἀρτίως κατηρτισμένος, καίπερ νεαρός, ἀρίστας ἐντυπώσεις ἀφῆκεν, ὅτε πρὸ διετίας ὑπηρέτει ὡσαύτως ἐνταῦθα, ἐκεῖνος δὲ, ἐπὶ δέκα καὶ τέσσαρα ἔτη ἐνταῦθα, τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ, διδάσκαλος διατελέσας καὶ ἀθορύβως ἐργαζόμενος, ἐπεσπάσατο τὴν ἀμέριστον τῆς Κοινότητός μας ἐκτίμησιν.

(«Ταχυδρόμος», Παρασκευὴ 8)21 Αὐγούστου 1903).

XXXXIX

ΚΕΣΣΑΝΗ.—Τρίμηνον περίπου παρῆλθεν ἀφ' ὅτου ἤρξαντο λειτουργοῦντα τὰ δικαστήρια ὑπὸ τὸ νέον σύστημα καὶ οἱ ἀγλαοὶ καρποὶ καθίστανται εὐαρέστως ὁσημέραι ἐπαισθητοί. Ἅπαντες οἱ λειτουργοὶ τῆς Θέμιδος εἰσὶν ὑπάλληλοι συναισθανόμενοι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν. Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ καδῆ Σεβρῆ ἐφένδη, τοῦ προέδρου τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου Ἀχμὲτ Κιαμὴλ ἐφένδη καὶ τῶν δύο παρέδρων Ι. Ἀνανιάδου καὶ Χαμδῆ ἐφένδη δὲν ἀνευρίσκει τις μόνον τὴν πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν εὐγενῆ ἀφοσίωσιν πρὸς εὐσυνείδητον ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ χαρακτῆρας γλυκεῖς, ἐφελκύσαντας ἐν βραχεῖ τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν κατοίκων. Τοῦτο παρέχει ἀφορμὴν εὐχάριστον εἰς πάντας, ὅπως καὶ πάλιν ἐκφράσωμεν τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν καὶ ἀναπέμψωμεν θερμὰς δεήσεις ὑπὲρ μακροημερεύσεως καὶ ἀδιαπτώτου ὑγείας τῆς Α. Α. Μ., τοῦ πατρικῶς μεριμνῶντος συνεχῶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ πιστοῦ Του λαοῦ Ἄνακτος.

Τὰ σχολεῖα ἡμῶν, χάρις εἰς τὴν σώφρονα καὶ αὐστηρὰν διοίκησιν αὐτῶν παρὰ τῆς δημογεροντίας καὶ ἐφορείας καὶ εἰς τὸ πλῆρες καὶ μεμορφωμένον προσωπικὸν τῶν διδασκάλων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κ. Νικολαΐδου, λειτουργοῦσιν εὐδοκίμως καὶ ἀξίως τῶν δαπανῶν, αἵτινες παρέχονται ἀφειδῶς παρὰ τῶν κατοίκων, καθ' ὅτι, καίτοι ἡ σχολὴ ἔχει προϋπολογισμὸν ὑπερβαίνοντα τὰς 400 λ. τ., αὗται καλύπτονται ἄνευ οὐδενὸς παγίου εἰσοδήματος, μόνον δὲ διὰ τῶν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων εἰσπράξεων. Ἡ πρὸς τὰ κοινὰ ἀφοσίωσις αὕτη τῶν κατοίκων δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν περὶ τῶν σχολῶν μέριμναν, ἀλλ' ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ πᾶσαν τῆς κοινότητος ἀνάγκην. Συνεπληρώθη ἤδη καὶ ἡ περιτείχισις τοῦ νεκροταφείου, διὰ δαπάνης οὐχὶ ὀλιγωτέρας

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τῶν 200 λ. τ., γενομένης ἁπάσης διὰ κοινοῦ ἐράνου τῶν χριστιανῶν, εἰς ὃν συνέτρεξαν καὶ πλεῖστα μακρὰν τῆς Κεσσάνης τέκνα. Ἐπιδιωρθώθη ἐπίσης τὸ κωδωνοστάσιον τῆς ἐκκλησίας. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δ' ὅτι ἡ αὐτὴ εὐγενὴς μέριμνα καὶ ὁ ἀληθὴς πατριωτισμὸς θέλει συμπληρώσει καὶ τὰς λοιπὰς τυχὸν τῆς κοινότητος ἐλλείψεις.

(«Ταχυδρόμος», Πέμπτη 12)25 Φεβρουαρίου 1904).

L

ΙΒΡΙΚ ΤΕΠΕ, 21 Ἰουνίου.—Χθὲς ἡ ἡμετέρα κοινότης, ἐκ τετρακοσίων περίπου οἰκογενειῶν ἀπαρτιζομένη, ἐτέλεσε τὰς ἐνιαυσίους προφορικὰς ἐξετάσεις τοῦ ἀρρενοπαρθεναγωγείου της, οὗ τὴν διεύθυνσιν εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν εὐδοκίμως ἐργασθέντα κ. Ε. Μαλακόπουλον, τελειόφοιτον τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς. Παρῆν δὲ κατ' αὐτὰς μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, καὶ ἡ Α. Θεοφ. ὁ ἅγιος Χαριουπόλεως, ὁ καὶ τὴν Α. Σεβ. τὸν Γέροντα ἡμῶν ἅγιον Ἡρακλείας ἀντιπροσωπεύων ἐν τῷ τμήματι Κεσσάνης κ. Φιλόθεος, ὡς καὶ ὁ ἐκ τῶν ἰατρῶν τῆς εἰρημένης πόλεως κ. Φρ. Δαμασκηνίδης. Μετὰ τὸ πέρας τῶν μαθημάτων, ἡ Α. Θεοφ. ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν της, ἐπὶ ταῖς εὐστόχοις ἀπαντήσεσι τῶν μαθητῶν, συνεχάρη τὸ τριμελὲς προσωπικὸν τῆς σχολῆς μας, δι' ὃν ἀμητὸν εὗρε, συνέστησε πᾶσιν ὁμόνοιαν καὶ σύμπραξιν, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδὲν καλὸν ἔργον πρέπει νὰ προσδοκῶμεν, καὶ ἐπήνεσε τὸν πρὸς τὴν παιδείαν ζῆλον τῶν πατριωτῶν μου. Τὰ εὐάρεστα ἐν τούτοις ἀποτελέσματα ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος τῇ Α. Θ., ἥτις δὲν παύει συνεννοουμένη μετὰ τῶν διεπόντων τὰ τῆς κοινότητος ἡμῶν προκρίτων περὶ τῆς κρείττονος διοικήσεως τῶν ἐκπαιδευτηρίων μας. Ἡ πρὸς αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν πεπνυμένον ἡμῶν Γέροντα ἅγιον Ἡρακλείας εὐγνωμοσύνη ἡμῶν ὅλων θέλει μείνει ἀνεξιτήλοις γράμμασι κεχαραγμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

(«Ταχυδρόμος», Σάββατον 3)16 Ἰουλίου 1904).

LI

ΚΑΛΥΒΙΑ, 25 Αὐγούστου.—Εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς μεγάλης λοφοσειρᾶς τοῦ Γκιουλγκὲν μπαϊροῦ, καὶ εἰς ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς κωμοπόλεως Μαλγάρων, παρὰ χείμαρρον τελματώδη καὶ ἐν καιρῷ βροχῆς ὁρμητικώτατον, κεῖται ἡ ὑφ' ὁμογενῶν οἰκουμένη κώμη Καλύ-

βια, ἀριθμοῦσα ὑπὲρ τὰς 200 οἰκογενείας. Ἐνταῦθα, ἀπὸ πολλῶν αἰώνων ὑψοῦται ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὑπαγομένη εἰς τὴν ἐν Ἄθῳ Μονὴν τῶν Ἰβήρων, διασώζεται δ' ἐν αὐτῇ θαυματουργὸς εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, πολλὰ παρέχουσα ἰάματα τοῖς μετὰ πίστεως προστρέχουσιν.

Ἐνταῦθα κατ' ἔτος τελεῖται μεγάλη καὶ πάνδημος θρησκευτικὴ καὶ ἐμπορικὴ πανήγυρις, ἀρχομένη τῇ 23 Αὐγούστου καὶ διαρκοῦσα τριήμερον, πλήθη δὲ προσκυνητῶν προστρέχουσιν ἐκ τῶν διαφόρων πόλεων καὶ κωμῶν τῆς Θράκης, ὅπως προσκομίσωσι τὸν φόρον τοῦ σεβασμοῦ των καὶ δῶρα τῇ ἀειπαρθένῳ Κόρῃ.

Πρὸ τοῦ 1872 ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκυνητῶν ἦτο ἐκτάκτως μέγας, ἀφοῦ ἐκ μόνης τῆς Ἀδριανουπόλεως μετέβαινε συνοδεία ἐξ 150-200 ἁμαξῶν εἰς Καλύβια. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως ἐκείνου καὶ ἐντεῦθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκυνητῶν ἐμετριάσθη καὶ ἡ πανήγυρις ἀπέβαλε μέγα μέρος τῆς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας της καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, μάλιστα δέ, ἕνεκα τῆς ἐπισυμβάσης κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ῥαγδαιοτάτης βροχῆς,ἐξ ἧς πλημμυρήσας ὁ παραλείμενος χείμαρρος παρέσυρεν εἰς τὰ θολὰ αὐτοῦ κύματα καὶ ἁμάξας καὶ ζῶα καὶ ἀνθρώπους οὐκ ὀλίγους.

Ἐφέτος ὅμως ἡ πανήγυρις ὑπῆρξεν ἐκτάκτως λαμπρά, ὑπομιμνήσκουσα τὴν εὔκλειαν τῶν προτέρων χρόνων. Ἐν αὐτῇ ἀντεπροσωπεύοντο ἡ Ἀδριανούπολις καὶ αἱ Σαρανταεκκλησίαι, τὸ Λουλὲ-Βουργάζιον καὶ Βαβὰ-Ἐσκή, ἡ Χαριούπολις καὶ τὸ Οὐζοὺν-κιοπροῦ καὶ πᾶσα ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐργίνη ποταμοῦ διαῤῥεομένη χώρα. Δὲν καθυστερεῖ δὲ τὸ Διδυμότειχον καὶ Σουφλίον, αἱ Φερραὶ καὶ τὰ Ὕψαλα, ἡ Κεσσάνη καὶ ἡ Ῥαιδεστός. Πάνιδος, Σχολάριον καὶ Γανόχωρα εἶχον τοὺς ἀντιπροσώπους των, καὶ πάντα τὰ μεταξὺ τῶν κωμοπόλεων καὶ πόλεων τούτων ἐγκατεσπαρμένα ἑλληνικὰ χωρία συνέρρευσαν, ὅπως συμμετάσχωσι τῆς φαιδρᾶς πανηγύρεως. Ἐν Μαλγάροις μάλιστα λέγουσιν, ὅτι δὲν ἔμεινεν οὐδεμία ψυχὴ ὀρθοδόξου, ἀλλ' ἅπαντες μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των μετέβησαν εἰς τὰ τὴν πάνδημον πανήγυριν τελοῦντα Καλύβια, φροντίσαντες, ὅπως ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν καταλίπωσι φύλακας. Εἰς τὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον δὲ τοῦτον ἀριθμὸν τῶν προσκυνητῶν προσθέσατε καὶ πλῆθος ἐμπόρων, μαγείρων, σχοινοβατῶν, ταχυδακτυλουργῶν, μουσικῶν, κωμῳδῶν, ἀθυρματοπωλῶν κλπ. κλπ. καὶ ἔχετε εἰκόνα ἀμυδρὰν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ποιότητος τοῦ συρρεύσαντος ἐφέτος ἐν τῇ πανηγύρει πλήθους.

(Φωτογραφία ληφθεῖσα τῷ 1904 ἐπὶ ἡγουμένου Κλεόπα).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ οἱ μὲν ἐπισημότεροι τῶν προσκυνητῶν διητῶντο ἐν τοῖς πολυαρίθμοις καὶ καλῶς διατηρουμένοις δωματίοις τῆς Μονῆς ἢ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν ἐγχωρίων, οἱ δὲ χωρικοὶ καθ' ὁμάδας διενυκτέρευον πέριξ μεγάλης πυρᾶς ἐν ταῖς ἁμάξαις, σχηματίζοντες ἰδιαίτερα κατὰ κώμας διαμερίσματα. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰ διαμερίσματα ταῦτα ἐτύγχανε φιλοξένου ὑποδοχῆς παρὰ τῶν χωρικῶν καὶ προσεκαλεῖτο νὰ συμμετάσχῃ τῶν διασκεδάσεών των. Πλεῖστοι δ' ἐπεσκέπτοντο τοὺς εὐθύμους τούτους ὁμίλους, ὅπως θαυμάσωσι τὴν περὶ τὸ ὀρχεῖσθαι ἐπιδεξιότητα καὶ χάριν τῶν ἀνδρῶν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἀμφιέσεις, καὶ μάλιστα τὴν μετὰ περισσῆς ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας κόμμωσιν τῶν νεαρῶν κορῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἐντρυφήσωσιν εἰς τὰ δημοτικὰ αὐτῶν ᾄσματα καὶ τὰς ὡραίας μελῳδίας. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι μετέβαινον ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ μέρη ἔνθα ἠδύναντο νὰ θαυμάσωσι τὴν ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτέλειαν, ἣν πρὸ πάντων οἱ ἐκ τῶν μικροπόλεων προσκυνηταὶ καὶ ἰδίᾳ αἱ γυναῖκες νὰ ἐπιδείξωσιν ἤθελον.

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου ἐτέλεσεν ἐν τῷ ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένῳ προσκυνητῶν εὐρυχωροτάτῳ ναῷ τῆς Μονῆς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ λαμπροῦ πρεσβυτερίου, ἡ Α. Σεβασμιότης ὁ Γέρων ἅγιος Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος, ὃν τὰ πλήθη μετ' ἀγαλλιάσεως ἐπανεῖδον καὶ μετ' ἐκτάκτου σεβασμοῦ ὑπεδέξαντο, ὕμνους εὐχαριστίας τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ ἀναπέμποντα, εὐδοκησάσῃ, ὅπως θεραπεύσῃ Αὐτὸν ἀπὸ τῆς κατατρυχούσης ἐπωδύνου νόσου καὶ χαρίσηται Αὐτῷ τὴν πολύτιμον ὑγείαν πρὸς χαρὰν τῆς τε ὀρθοδοξίας, ἧς τυγχάνει ἐγκαλώπισμα, καὶ τοῦ ἔθνους.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς δοξολογίας ἡ ἱερὰ πομπὴ ἐκκινήσασα ἀπὸ τῆς Μονῆς μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ προηγουμένων τῶν ἱερῶν λαβάρων καὶ ἑξαπτερύγων, καὶ τῶν ἱερέων φερόντων τὴν θαυματουργὸν τῆς Θεοτόκου εἰκόνα, διέσχισε τὰς ὁδούς· ἐκεῖ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀληθοῦς ἀνθρωποπλημμύρας ἡ Α. Σεβασμιότης ἐν προφανεῖ συγκινήσει ηὐχήθη ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος τοῦ γαληνοτάτου καὶ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὴτ Χὰν τοῦ Β', μεθ' ὃ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐφ' ὑψηλοτάτου γηλόφου, δίκην ἀκροπόλεως, κειμένην ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Κοινότητος. ἔνθα ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία. Οἱ θόλοι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἀντήχησαν καὶ πάλιν ἐκ τῆς μελιῤῥύτου φωνῆς τοῦ εὐφραδοῦς καὶ πεπνυμένου Ἱεράρχου, ὅστις διὰ τῆς μάγου εὐγλωττίας του κατέχει εἴπερ τις καὶ ἄλλος τὸ μυστήριον νὰ συγκινῇ μέχρι δακρύων καὶ τοὺς μάλιστα

ἀτέγκτους τῶν ἀκροατῶν του καὶ νὰ ἐξυψοῖ τὸν νοῦν καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ οὐδέποτε θέλω λησμονήσει τὴν λειτουργίαν ἐκείνην, διότι ὁμολογῶ, ὅτι σπανιώτατα ἔχω συγκινηθῆ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν καὶ σπανιώτατα κατελήφθην ὑπὸ τοιαύτης ἱερᾶς κατανύξεως.

Τὴν ἐπαύριον ἄλλη ἔκπληξις περιέμενεν ἡμᾶς. Ἐτελεῖτο ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ ἀρχιερατικὴ λειτουργία καὶ μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς Μονῆς. Ὁ ἅγιος Ἡρακλείας, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως εὑρισκόμενος, ἦτο κεκμηκὼς ἐκ τοῦ καμάτου τῆς προτεραίας καὶ διὰ τοῦτο ἀνεπαύετο ἐν τῇ ἐν Μαλγάροις φιλοξένῳ οἰκίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς κ. Θεολόγου Ἐξηντάρη. Διὰ τοῦτο τῆς τελετῆς προεξῆρχεν ὁ βοηθὸς ἐπίσκοπος τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας Θεοφιλέστατος ἅγιος Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεος. Καὶ πάλιν ἡ ἐκκλησία κατεκλύσθη ὑπὸ τῶν προσκυνητῶν, ὅπως θαυμάσωσι τὴν Α. Θεοφιλίαν, ὑπὲρ ἧς πολλὰ τὰ καλὰ ἡ πολύστομος διεσάλπιζε φήμη. Πράγματι δὲ ἡ θεία λειτουργία ἐτελέσθη μετὰ μεγάλης κατανύξεως καὶ εὐλαβείας, ὁ ἐπιμνημόσυνος λόγος δὲ ὑπερήρεσεν εἰς τὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίοσμα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας οἱ πάντες ἐχύθησαν εἰς τὴν ἀγοράν, ἔνθα ὁ ἀφρόεις οἶνος ἔρρευσε ποταμηδόν· μετ' ἀδιαπτώτου δ' εὐθυμίας διελθόντες καὶ τὰς τρεῖς τῆς πανηγύρεως ἡμέρας, ἀνεχωρήσαμεν εἰς τὰ ἴδια ἀποκομίσαντες ἐκ τῆς ὅλης πανηγύρεως τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων διὰ τὴν ἐπικρατήσασαν κατ' αὐτὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν καὶ εὐχηθέντες, ὅπως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καταξιώσῃ ἡμᾶς, ἵνα καὶ τὸ ἐπιὸν ἔτος μετὰ τῆς αὐτῆς λαμπρότητος πανηγυρίσωμεν.

. . . .

Εἷς προσκυνητής.

(«Ταχυδρόμος», Πέμπτη 2)15 Σεπτεμβρίου 1904).

LII

ΚΕΣΣΑΝΗ.—Ἡ Κεσσάνη, ἕδρα καϊμακάμη, καὶ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέου, κατοικεῖται ὑπὸ ὁμογενοῦς πληθυσμοῦ 3.176.

Ἐν αὐτῇ λειτουργοῦσι :

Μητροπολιτικὸν Δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Δημογερόντων Κυριάκου Κερασιώτη, Α. Τριανταφυλλίδου, Σ. Οἰκονομίδου, Σ. Κωνσταντίνου, Δ. Χ'' Δήμου καὶ Δ. Χ'' Μανασσῆ καὶ συνεδριάζον κατὰ πᾶσαν Τετάρτην, καὶ ***Πνευματικὸν Δικαστήριον,*** συνεδριάζον Δευτέραν καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέου, προεδρεύοντος, καὶ τῶν μελῶν Οἰκονόμου Γεωργίου, Σακελλαρίου Ἀναστασίου, Γρηγορίου καὶ Ἀντωνίου. Γραμματεὺς Ἁρμόδιος Χ'' Παναγιώτου.

Ἐκκλησίαι : Τρεῖς Ἱεράρχαι, κτισθεῖσα τῷ 1860. Ἔχει ἐπιτρόπους τοὺς Α. Τασσούδην καὶ Μ. Χ'' Δημητρίου. Ἅγιος Ἀθανάσιος, κτισθεῖσα τῷ 1837. Χ. Παχτσεβάνογλους καὶ Ἀριστείδης Ἰωάννου ἐπίτροποι. Ἱερεῖς Τριῶν Ἱεραρχῶν : Ἀναστάσιος Σακελλάριος, Γρηγόριος καὶ Ἰωάννης. Ἁγίου Ἀθανασίου : Γεώργιος Οἰκονόμος, Ἀντώνιος καὶ Νεόφυτος.

Ἡ Κεσσάνη διατηρεῖ ἀστικὴν σχολὴν πλήρη μὲ 5 διδασκάλους καὶ 220 μαθητάς, οἵτινες διδάσκονται ἑλληνικά, γαλλικὰ καὶ τουρκικά, καὶ νηπιοπαρθεναγωγεῖον μὲ 4 διδασκαλίσσας, 25 μαθητὰς καὶ 270 μαθητρίας. Ἔφοροι τῶν σχολῶν Ἀντ. Κωνσταντινίδης, Κ. Ζαφειριάδης καὶ Γ. Κ. Κερασιώτης. Ἡ ἀστικὴ σχολὴ Κεσσάνης περιλαμβάνει ἓξ κυρίας τάξεις καὶ μίαν προκαταρκτικήν. Τὸ δὲ παρθεναγωγεῖον περιλαμβάνει τάξεις ἑπτά. Τῶν σχολείων τούτων τὰ προγράμματα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰ χωρία τοῦ τμήματος Κεσσάνης ἀναλόγως τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδασκάλων. Πόροι τῶν σχολῶν πόλεως καὶ χωρίων τὰ ταμεῖα τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν καὶ που ὀλίγαι βοσκαί. Ἔξοδα ἐτησίως λίραι τουρκίας 315, προερχόμεναι ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ταμείων τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ἐκ τῶν διδάκτρων καὶ δικαιωμάτων τῆς Μητροπόλεως. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἱερῶν ἐκκλησιῶν Κεσσάνης τυγχάνει ἀνθηρά, ἀλλ' ἐκτὸς τῶν κωμοπόλεων Γραμπούνας καὶ Ἐξαμηλίου, ἡ τῶν ἄλλων χωρίων εἶναι οἰκτρὰ τοσοῦτον, ὥστε τὸ ἔλαιον καὶ τὸν κηρὸν μετὰ δυσκολίας προμηθεύονται.

Ἡ Κεσσάνη περιέχει τὰ ἑξῆς χωρία :

1. Μαῦρες. Κάτοικοι 200, ἐκκλησία Ἁγία Παρασκευή, παλαιά· ἱερεὺς Ἰωάννης· γραμματοδιδασκαλεῖον μὲ διδάσκαλον ἕνα καὶ μαθητὰς 20. Ἐν Μαύραις ὑπάρχει δεύτερον παρεκκλήσιον τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων μετὰ Ἡγουμένου πνευματικοῦ.

2. Κατή-Κιοϊ. Κάτοικοι 200, ἐκκλησία Προφήτης Ἠλίας, κτισθεῖσα τῷ 1844· ἱερεὺς Ἰωάννης· γραμματοδιδασκαλεῖον μὲ μαθητὰς 15.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

3. Γραμπούνα, νοτιώτερον τῆς Κεσσάνης· ἔχει κατοίκους 1235, ἐκκλησίαν τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, κτισθεῖσαν τῷ 1804· ἱερεῖς Νικόλαος Οἰκονόμος καὶ Φώτιος· δημοτικὴ σχολὴ μετὰ δύο διδασκάλων καὶ μαθητῶν 95 καὶ νηπιαγωγεῖον μὲ μαθητρίας 35.

4. Μαχμούτ-Κιοϊ. Κάτοικοι 500, ἐκκλησία Ἁγία Τριάς, κτισθεῖσα τῷ 1837. Ἱερεῖς Κων)τῖνος καὶ Δημήτριος· γραμματοδιδασκαλεῖον μὲ μαθητὰς 55.

5. Σιγλί. Κάτ. 300, ἐκκλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος, κτισθεῖσα τῷ 1838. Ἱερεὺς Ἐλευθέριος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 30.

6. Βαρνίτσα. Κάτ. 200, ἐκκλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος κτισθεῖσα τῷ 1844. Ἱερεὺς Νικηφόρος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 30.

7. Τσιλτίκι. Κάτ. 342, ἐκκλ. Ἅγιος Γεώργιος, κτισθεῖσα τῷ 1726. Ἱερεὺς Ἰωάννης· γραμματ. μὲ μαθητὰς 35.

8. Φακίρμα. Κάτ. 300, ἐκκλ. Τίμιος Πρόδρομος, κτισθεῖσα τῷ 1836. Ἱερεὺς Θεόδωρος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 20.

9. Καρατεπές. Κάτ. 170, ἐκκλ. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, κτισθεῖσα τῷ 1848. Ἱερεὺς Δημήτριος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 15.

10. Καρλί-Κιοϊ. Κάτ. 550, ἐκκλ. Ἁγία Παρασκευή, κτισθ. τῷ 1832, καὶ Ἅγιος Ἀθανάσιος, κτισθ. τῷ 1838. Ἱερεῖς Σωφρόνιος καὶ Πολυζώης· γραμματ. μὲ μαθητὰς 50.

11. Κουροῦ-Τσεσμές. Κάτ. 150, ἐκκλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος, κτισθ. τῷ 1849. Ἱερεῖς Δημήτριος· ἄνευ σχολείου.

12. Μεγαρίσι. Κάτ. 250(¹), ἐκκλ. Ἅγιος Γεώργιος, κτισθ. τῷ 1830. Ἱερεὺς Ἀθανάσιος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 70.

13. Σαζλί-Δερέ. Κάτ. 171, ἐκκλ. Ἅγιος Γεώργιος, κτισθεῖσα τῷ 1834. Ἱερεὺς Δημήτριος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 15.

14. Καρὰ-Τσαλῆ. Κάτ. 187, ἐκκλ. Ἁγία Παρασκευή, κτισθεῖσα τῷ 1834. Ἱερεὺς Ἄνθιμος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 20.

15. Βαϊραμίτσι. Κάτ. 590, ἐκκλ. Προφήτης Ἠλίας, κτισθεῖσα τῷ 1850. Ἱερεὺς Βασίλειος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 15.

16. Ἑξαμήλιον. Κάτ. 1183, ἐκκλ. Ἅγιος Δημήτριος, κτισθεῖσα τῷ 1833. Ἱερεῖς Παναγιώτης, Κων)τῖνος, Νικόλαος καὶ Γεώργιος· δημοτικὴ σχολή· εἷς διδάσκαλος, μαθηταὶ 20· νηπιοπαρθεναγωγεῖον, μαθήτριαι 50.

17. Μουζαλί. Κάτ. 385, ἐκκλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος, ἀρχαία. Ἱερεῖς Γεώργιος καὶ Θεοφάνης· γραμματ. μὲ μαθητὰς 24.

18. Μπασαΐτ. Κάτ. 1300, ἐκκλ. Γέννησις Θεοτόκου, κτισθεῖσα

(¹) 450.

τῷ 1869. Ἱερεῖς Χριστόδουλος, Κων)τῖνος καὶ Εὐάγγελος· γραμματοδιδασκαλεῖον· διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 60· νηπιοπαρθεναγωγεῖον, μαθήτριαι 20.

19. Μπεγεντίκι. Κάτ. 1300, ἐκκλ. Ἅγιος Ἀθανάσιος, κτισθ. τῷ 1836. Ἱερεῖς Δημήτριος, Κων)τῖνος, Δημήτριος, Ἰωάννης· γραμματ. μὲ μαθητὰς 80.

20. Χατζηγῦρι. Κάτ. 1100, ἐκκλ. Ἁγία Παρασκευή, κτισθ. τῷ 1841. Ἱερεῖς Δημήτριος, Χρῆστος, Σταῦρος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 50.

21. Παζὰρ—Δερές. Κάτ. 400 ὁμιλοῦντες τὴν ἀλβανικὴν καὶ ἑλληνικήν· ἐκκλ. Ἅγιος Ἀνάργυρος, κτισθ. τῷ 1874. Ἱερεὺς Χρῆστος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 30.

22. Μάλτεπες. Κάτ. 450, ἐκκλ. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου, κτισθ. τῷ 1859. Ἱερεὺς Κώνστας· γραμματ. μὲ μαθητὰς 35.

23. Κουρουτσῆ—Κιοϊ. Κάτ. 400, ἐκκλ. Κων)τίνου καὶ Ἑλένης, κτισθ. τῷ 1840. Ἱερεῖς Μιλτιάδης καὶ Ἄγγελος· γραμματ. μὲ μαθητὰς 30.

24. Χοτζό—Κιοϊ. Κάτ. 273, ἐκκλ. Γέννησις τῆς Θεοτόκου, κτισθ. τῷ 1834. Ἱερεὺς Πασχάλης· γραμματ. μὲ μαθητὰς 20.

Ἐν τῷ τμήματι Κεσσάνης ὑπάρχουσι κάτοικοι 15,282. ἐκκλησίαι 27, ἱερεῖς 45, ἁγιάσματα καὶ μονύδριον ἕν, ἀστικὴ σχολὴ μία, δημοτικαὶ δύο, παρθεναγωγεῖον ἕν, νηπιαγωγεῖα τρία, μαθηταὶ 1250, μαθήτριαι 399, διδάσκαλοι 20, διδασκάλισσαι 5, γραμματοδιδασκαλεῖα 20.

(«Ἡμερολόγιον τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων». Κωνσταν)πολις, 1905. σ. 170.).

LIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 25 Ἰανουαρίου.—Διπλοῦν καθῆκον συνεκάλεσεν ἡμᾶς σήμερον εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, τὸ μὲν ἵνα ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐγκωμιάσωμεν τὸν κοσμήσαντα τῆς βασιλίδος πόλεως τὸν θρόνον, τὸν περίβλεπτον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, τὸ δὲ ἵνα μετ᾽ ἀνυποκρίτου χαρᾶς ἐκδηλώσωμεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τὴν ἀκραιφνῆ τοῦ ποιμνίου ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῷ πνευματικῷ ἡμῶν Πατρί, τῷ τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἑορτὴν ἄγοντι καὶ τὸν Θρόνον Ἡρακλείας κοσμοῦντι κλεινῷ ἡμῶν Ἱεράρχῃ κ. Γρηγορίῳ. Ἀποφάσει λοιπὸν τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπὶ τούτῳ εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν συνελθούσης ἐφοροδημογεροντίας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου Σακελλαρίου Παπᾶ Ἀναστασίου, ἐπαξίως τὸν Σεβ. ἅγιον Ἡρακλείας ἀντιπροσωπεύοντος ἐνταῦθα, πανηγυρικὴ ἐτελέσθη λειτουργία ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς ἐκκλησιάσματος. Μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῆς ὁ ἕνεκα τῆς εἰς βασιλεύουσαν μεταβάσεως τοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας καὶ ἐπισκόπου Χαριουπόλεως κ. Φιλοθέου ἀρχιερατικὸς ἀντιπρόσωπος κατ' αὐτὰς διατελῶν Σακελλάριος Παπᾶ Ἀναστάσιος, κατάλληλον ἀπήγγειλε δέησιν ὑπὲρ μακροημερεύσεως τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν Ἄνακτος καὶ ἀμεταπτώτου ὑγείας τοῦ Σεβ. ἁγίου Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου. Ταύτην ἐπηκολούθησεν ἡ φήμη τοῦ Μητροπολίτου, μεθ' ἣν ὁ χορὸς τῶν μαθητῶν μελῳδικώτατα ἔψαλε τὸν πολυχρονισμὸν τοῦ Μητροπολίτου. Ἀκολούθως δὲ ὁ ἐκ τῶν διδασκάλων τῆς ἐνταῦθα Ἀστ. Σχολῆς καὶ γραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κ. Γεώργ. Κ. Παπαβραμίδης ἐντεταλμένος ὑπὸ τῆς ἐφοροδημογεροντίας ἐγένετο διερμηνεὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐγενοῦς αἰσθήματος τῆς πρὸς τὸν ἑορτάζοντα Μητροπολίτην ἀφοσιώσεως τῆς Κοινότητος Κεσσάνης καὶ τοῦ τμήματος αὐτῆς διὰ τὴν συνετὴν αὐτοῦ πνευματικὴν διοίκησιν. Ὑποβαλὼν δὲ τῷ ἀντιπροσωπεύοντι τὸν Μητροπολίτην τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὸν ἑορτάζοντα πνευματικὸν Πατέρα τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινότητος καὶ τὰς εὐχάς, ὅπως ὁ Ὕψιστος μακροημερεύῃ καὶ ἐπιρρωννύῃ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ποιμαντορικῶν Αὐτοῦ καθηκόντων τὴν Α. Σεβ. Μητροπολίτην ἡμῶν Γρηγόριον, ἔδωκεν ἐν τέλει τὸ σύνθημα, ἵνα διὰ τῆς ἀθώας λαλιᾶς τῆς μελλούσης τῆς Κεσσάνης γενεᾶς ζητωκραυγὴ τονισθῇ ὑπὲρ τῆς Α.Α.Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἄνακτος καὶ τοῦ σεπτοῦ Μητροπολίτου.

Μετὰ δὲ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Σακελλαρίου, δι' ἧς ηὐχαρίστησε πάντας τοὺς παραστάντας ἐν τῇ τελετῇ καὶ ἐπεδαψιλεύσατο τὰς πατρικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Γέροντος ἁγίου Ἡρακλείας ἀνῆλθε τὸ παριστάμενον ἐκλεκτὸν πλῆθος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ ὑπέβαλε τὰ σέβη αὐτοῦ διαβιβασθέντα αὐθωρεὶ τῷ Μητροπολίτῃ διὰ τῶν συγχαρητηρίων τηλεγραφημάτων τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος, τῶν ἱερέων, διδασκάλων καὶ πολλῶν ἰδιωτῶν.

(«Ταχυδρόμος», Δευτέρα 7)20 Φεβρουαρίου 1905).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LIV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 21 Φεβρουαρίου.—Εὐνοοῦντος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐφέτος τοῦ καιροῦ διῆλθε καὶ ἡ πόλις μας τὰς ἀποκρεωτικὰς ἑορτὰς ἐν ἀσυνήθει, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλα προηγούμενα ἔτη, διαχύσει καὶ εὐθυμίᾳ μὲ τοὺς πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἀρξαμένους οἰκογενειακοὺς χορούς, διδομένους ἀποκλειστικῶς πρὸς διάχυσιν οἰκογενειακὴν ὑπὸ τὴν ἁπλότητα τῶν ἀμφιέσεων καὶ τὴν θέλγουσαν σεμνοπρεπῆ οἰκειότητα τὴν παρατηρηθεῖσαν εἰς τοὺς χορευτὰς καὶ χορευτρίας. Καὶ ὁ κόσμος ἐφέτος διεσκέδασεν ἐκτάκτως, ὁτὲ μὲν εἰς τοῦτον, ὁτὲ δὲ εἰς ἐκεῖνον τὸν χορόν, μέχρι τῆς Τυρινῆς καὶ τῆς μεθεπομένης Δευτέρας, τὴν ἑσπέραν τῆς ὁποίας ἐδίδετο ἡ κατακλεὶς τῶν οἰκογενειακῶν διασκεδάσεων ὑπὸ τῶν εὐγενεστάτων κ.κ. ἀδελφῶν Zanardi Landi ἐν τῇ πλουσίως ἐπιπλωμένῃ οἰκίᾳ των καὶ ἥτις διαρκέσασα μέχρι πρωΐας συνεκράτησε πάσας καὶ πάντας ἐν ἀδιαπτώτῳ εὐθυμίᾳ καὶ ζωηρότητι.

Κατ' εἰσήγησιν ἀξιέπαινον τοῦ ἐκ τῶν ἐφόρων κ. Γ. Ἀγαθιάδου, φαρμακοποιοῦ, ἐθεσπίσθη ἐφέτος, ὅπως τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν γένηται μονοεκκλησία ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν μας, τῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, καθ' ἣν νὰ μνημονεύωνται τὰ ὀνόματα τῶν ἑκάστοτε δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν τῶν Σχολῶν μας. Πράγματι τῇ χθὲς Κυριακῇ ἐγένετο ἡ νενομισμένη ἀκολουθία ἐν ἐπιβαλλούσῃ τάξει καὶ συρροῇ ἀρκετοῦ ἐκκλησιάσματος, ἐν ᾗ ἐχοροστάτησεν ὁ Θ. ἅγιος Χαριουπόλεως κ. Φιλόθεος, ὅστις ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν εὐχερείᾳ λόγου ἀνέπτυξε τὴν σχετικὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν μετὰ σθένους καὶ ἐμβριθείας, ἀποδώσας τὴν ἐμπρέπουσαν σημασίαν εἰς τὰ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν θρησκείαν δύο πρῶτα καὶ κύρια καθήκοντα, τὴν πίστιν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἔργα. Ἀκολούθως κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων καὶ ὑπὸ τὴν καταφανῆ πάντων συνοχὴν ἐγένετο ἡ ἀπαρίθμησις τῶν δωρητῶν καὶ εὐεργετῶν κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, πρὸς μίμησιν ὑπὸ τῶν ἐπιζώντων.

(«Ταχυδρόμος», Παρασκευὴ 3)16 Μαρτίου 1906).

LV

ΚΕΣΣΑΝΗ, 6 Ἰουνίου.—Ἐν τῇ ἀπό τινος παρατηρουμένῃ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας ἁμίλλῃ πρὸς συγκρότησιν γυμναστικῶν συλλόγων δια τὴν

διαμόρφωσιν σωμάτων ὑγιῶν καὶ κανονικῶν δὲν ὑστέρησε καὶ ἡ πόλις μας, δεκάδες πρὸς τὸ παρὸν νέων φιλοτίμων προθύμως ἐπιληφθέντων τοῦ ἀξιεπαίνου ἔργου καὶ σχετικῶς ἀγαγόντων εἰς αἴσιον πέρας, τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν κυριωτέρων γυμναστικῶν ἐργαλείων.

Καθήκοντος ἄδικον παράλειψιν θὰ ἐποιούμεθα, ἐὰν δὲν ἀνεφέρομεν ἐνταῦθα ὅτι εἰς τοῦτο μεγάλως συνετέλεσεν ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλος τῶν εὐγενεστάτων κυρίων ἀδελφῶν Zanardi Landi, εὐχαρίστως δηλωσάντων τὴν εἰς τὸ σωματεῖον συμμετοχήν των, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάνυ εὐγενῶς παραχωρησάντων μέρος τῆς περιοχῆς τοῦ ἀτμομύλου των πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ γυμναστηρίου.

. . . .

(«Ταχυδρόμος», Τρίτη 13)26 Ἰουνίου 1906).

LVI

ΚΕΣΣΑΝΗ, 28 Φεβρουαρίου.—Πρὸ πολλοῦ θὰ ἐπεστέλλομεν ἐν τῷ ἐριτίμῳ «Ταχυδρόμῳ» χαροπιὰν τῇ ἀληθείᾳ εἴδησιν, ἀλλὰ θέλοντες περισσότερον νὰ βεβαιωθῶμεν, σπεύδομεν σήμερον μόνον ὑπὸ τὸ κράτος ἐκχειλιζούσης χαρᾶς νὰ μεταδώσωμεν ὑμῖν τὸ ἐπισήμως πλέον εἰς τὰς κυβερνητικὰς ἀρχὰς διαβιβασθὲν ἄγγελμα, ὅπερ καὶ ἐν τῇ νομαρχιακῇ ἐφημερίδι ἀνεγράφη, τῆς ἐκδόσεως δηλονότι Ὑψηλοῦ Αὐτοκρ. Φιρμανίου πρὸς ἐκμετάλευσιν τῶν πέριξ τῆς πόλεώς μας γαιανθρακωρυχείων.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐνδιαφερομένης ἑταιρείας, χρονολογουμένη ἀπὸ δεκαετίας σχεδὸν τοὺς πάντας χαρᾶς καὶ ἐλπίδων ἐνέπλησεν ἐπὶ τῇ προβλέψει προωθήσεως τῶν ἐργασιῶν των. Δικαίως ἄρα σήμερον ἡ πόλις μας ὁλόκληρος καὶ οἱ περίοικοι πληθυσμοὶ ἀγάλλονται ἐπὶ τῇ τελικῇ τῆς ἑταιρείας ἐπιτυχίᾳ κατόπιν πολυχρονίου ἀναπαύλας καὶ τούτου ἕνεκα ἔσπευσαν πάντες ἅμα ταῖς πρώταις εἰδήσεσι μὲ προθυμίαν νὰ συγχαρῶσι τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα γενικὸν τῆς ἑταιρείας ἀντιπρόσωπον ἀξιότ. κ. Albert Zanardi Landi καὶ εὐχηθῶσιν αὐτῷ τὰ βέλτιστα ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐκμεταλεύσεως.

Σπεύδομεν νὰ δηλώσωμεν μετὰ θαυμασμοῦ ὅτι καθ᾽ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωπος κ. A. Zanardi Landi, ὅστις ἄλλως τε τυγχάνει καὶ ὁ πρῶτος ἀνακαλύψας τὰ μεταλλεῖα μᾶς παρουσίασε τὸ πρότυπον τῆς ὑπομονῆς καὶ δραστηριότητος, οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἐλάχιστον ἀπολέσας τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἀπεναντίας διατηρῶν πάντοτε τὴν παρήγορον αἰσιοδοξίαν του.

Ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν λοιπὸν τοιούτου θετικοῦ ἀνδρὸς ἐπιχείρησις, συγκεντρώσαντος πρὸς τοῖς ἄλλοις τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην ὁλοκλήρου τοῦ καζᾶ μας, ἀνεξαρτήτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος, βέβαιοι εἴμεθα, ὅτι ταχέως θέλει προχωρήσει καὶ προαχθῇ ἐπαξίως τοῦ κύρους καὶ τῆς περιωπῆς τῆς τὴν ἐκμετάλευσιν ἀναλαβούσης ἑταιρείας.

Ἀγνοοῦμεν, εἶνε ἀληθές, ἐν λεπτομερείᾳ τὰ καλά, ἅτινα θὰ προκύψωσιν εἰς τὴν πόλιν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ἐργασίας. Πάντες ὅμως ἀποβλέποντες εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἐργατῶν, οἵτινες θὰ προσληφθῶσι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διαφόρων ἔργων καὶ τὴν ἐν γένει ἐκμετάλλευσιν, ἄνευ δισταγμοῦ δυνάμεθα νὰ προεικάσωμεν ὀφέλη δι᾽ ὅλας τὰς συντεχνίας τῆς πόλεώς μας, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἐλπίδος διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν αὐτῆς.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὴ θέλοντες νὰ προεξοφλήσωμεν πράγματα ἄγνωστα περιμένομεν αὐτὴν τὴν ἐπιτέλεσίν των ὁπότε καὶ θὰ σπεύσωμεν νὰ ἐπιστείλωμεν περὶ αὐτῶν ἐν λεπτομερείᾳ.

(«Ταχυδρόμος», Δευτέρα 5)18 Μαρτίου 1907).

LVII

ΜΑΛΓΑΡΑ, 12 Σεπτεμβρίου.—Ἐπὶ τῇ τελουμένῃ τὴν 23 Αὐγούστου ἐπετείῳ πανηγυρικῇ ἑορτῇ πρὸς τιμὴν τῆς ἐν Καλυβίοις (χωρίῳ ἐκ Μαλγάρων ἀπέχοντι ἡμίσειαν περίπου ὥραν) εὑρισκομένης μιᾶς τῶν τριῶν σεπτῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰκόνων, τῶν ὑπὸ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ γραφεισῶν, τῆς ἐπονομαζομένης Καλυβιωτίσσης, μεγάλη συρροὴ πανταχόθεν τῆς Θράκης εὐσεβῶν καὶ φιλεόρτων προσκυνητῶν καὶ μικροπωλητῶν μετὰ ποικίλων ἐμπορευμάτων κατεπλημμύρει καὶ κατέκλυζε κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν ὀνομαστῶν Καλυβίων, ἀναγκαζομένων πολλῶν πανηγυριστῶν νὰ διαμένωσι κατὰ τὴν τετραήμερον διάρκειαν τῆς περιωνύμου πανηγύρεως ὑπὸ εὐρείας σκηνὰς ἐν πολυδένδρῳ τοποθεσίᾳ τοῦ μεταξὺ μετρίων διαστάσεων καὶ καταφύτων γηλόφων ἐν μαγευτικῇ κοιλάδι εὑρισκομένου χωρίου. Ὡς ἐπιβεβαιοῦται παρὰ πολλῶν ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας προσκυνητῶν συνήρχοντο εἰς τὸν φερώνυμον τοῦ χωρίου τούτου πανηγυρισμόν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀλλ᾿ ἐφέτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπεβιβάσθη κατὰ πολὺ ἕνεκα τῶν μὴ ἀκμαίων περιστάσεων καὶ κυρίως ἕνεκα ἐλαχίστης ὅλως εἰσοδείας τῶν δημητριακῶν καρπῶν, καὶ μάλιστα ἕνεκα τῆς τελείας καταστροφῆς τῶν ἀνὰ τὰ περίχωρα τῶν Μαλγάρων σιτοσπόρων ἀγρῶν, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι ἀσχολοῦνται ἰδίως εἰς τὴν γεωργίαν. Οὐχ᾿ ἧττον καὶ πάλιν οὐκ ὀλίγη συρροὴ φιλεόρτων καὶ εὐσεβῶν χριστιανῶν ἐγένετο, καὶ οὕτω διεξήχθη ἡ πανηγυρικὴ ἑορτὴ τῶν Καλυβίων περιωρισμένη μὲν συγκριτικῶς πρὸς τὰ εὐτυχῆ ἐκεῖνα ἔτη, ἀλλ᾿ ὅμως ἐπιβλητική, ὡς ἀναμενομένης ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὑπὸ πάντων τῶν προσκυνητῶν τῆς Α.Σ. τοῦ γέροντος Ἁγ. Ἡρακλείας κ. Γρηγορίου ἐκ Μαλγάρων, ἔνθα κατ᾿ ἔτος, ὡς ἀνέκαθεν εἴθισται, ἔρχεται κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν τέλεσιν τῶν πανηγυρικῶν θείων λειτουργιῶν καὶ εἶτα περιοδεύσῃ ἀνὰ τὴν ἐπαρχίαν ἑκάστου τμήματος, Μαλγάρων, Κεσσάνης, Οὐζοὺν Κιοπροῦ καὶ Χαριουπόλεως, ὅπως καὶ αὖθις εὐλογήσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα καὶ ἐπισκοπήσῃ πατρικῶς τὰ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ παρ᾿ αὐτῶν τελεσθέντα.

. . . .

. . . .

(«Ταχυδρόμος», Παρασκευὴ 28|11 Ὀκτωβρίου 1907).

LVIII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 12 Σεπτεμβρίου.—Τῇ 7ῃ τρέχοντος ἑσπέρας πρὸς τὴν 8ην διεξήγετο ἐν τῷ πλησιοχώρῳ τῇ πόλει μας χωρίῳ τῶν Μαυρῶν κατανυκτικὴ παννυχὶς ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μνήμης τοῦ αὐτόθι Ἰβηρικοῦ Μετοχίου, τιμωμένου ἐπ᾿ ὀνόματι τοῦ γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Πλῆθος ἀρκετὸν ἐκ τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν περιχώρων, καιρὸς γλυκὺς μὲ τὴν δροσερὰν φθινοπωρινὴν αὔραν καὶ καταυγάζουσα σελήνη τὰ πάντα συνέτεινον εἰς τὴν ἐν τάξει καὶ εὐρρυθμίᾳ διεξαγωγὴν τῆς τελετῆς, εἰς ἣν προσέδωκαν θείαν αἴγλην καὶ κατάνυξιν ἀληθῆ. Συγκίνησις ἱερὰ μὲ κατέλαβεν ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Φωνὴ γλυκεῖα κατεκήλει τὰ ὦτα τῶν προσκυνητῶν, τέχνη μουσικὴ ἀπαράμιλλος συνεκράτει τοὺς ἐκκλησιαζομένους μέχρι τῶν πρώτων ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἔψαλλεν εἰς τὸν δεξιὸν χορὸν ὁ νεαρὸς μέν, ἀλλὰ ἔμπειρος ἱερεὺς Ἱλαρίων Ἰβηρίτης, ὑποτακτικὸς τοῦ ἐν Καρᾶ βουνὰρ Σουφλίου ἡγουμένου, ἐπὶ τούτῳ προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐν Μαύρες ἡγουμένου πατρὸς

Ἀλεξάνδρου Ἰβηρίτου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀγρυπνίας καὶ τῆς ἑωθινῆς λειτουργίας διεχύθη τὸ πλῆθος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Μετοχίου, ἀνὰ τὰ διάφορα κελλία καὶ οὕτω τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν ἐπηκολούθησε πανήγυρις φαιδρά, διεξαχθεῖσα ἐν τάξει, ὡς ἐν μιᾷ οἰκογενείᾳ. Παράλειψιν καθήκοντος θὰ ἐποιούμην ἐνταῦθα, ἐὰν δὲν ἀνέφερον καὶ περὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς ὁσιωτάτου πατρὸς Ἀλεξάνδρου Ἰβηρίτου. Φυσιογνωμία φαιδρά, χαρακτὴρ ἀδαμάντινος τοὺς πάντας ὑπεχρέου καὶ συνεκίνει διὰ τῶν πολλῶν περιποιήσεών του καὶ τῶν λεπτῶν τρόπων του. Μειλίχιος, μαντεύων καὶ τὰς ἐλαχίστας ἐπιθυμίας τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς μονῆς του, παντοῦ κατέφθανε καὶ τοῖς πᾶσιν εὐκολίας παρεῖχεν, οὐδεμιᾶς φειδόμενος θυσίας. Ἐφ᾿ ᾧ καὶ ἐπεσπάσατο τὰ ἔνθερμα εὐχαριστήρια ἁπάντων τῶν προσκυνητῶν, οἵτινες καὶ ἀνεχώρησαν μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

(«Ταχυδρόμος», Δευτέρα 1]14 Ὀκτωβρίου 1907).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LIX

Ὁ Σεβ. Ἁγ. Ἡρακλείας ἀναγράφει (1) διαφόρους ὑπὸ Βουλγάρων διαπραττομένας βιαιοπραγίας, τῶν ὁποίων ἡγεῖται ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Δογαντζῆ Βούλγαρος Μούρτογλους (2), ὃν ὑποστηρίζουν τινὲς ἐκ τῶν ἐντοπίων Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Βουλγάρου τούτου ἡ κλειστὴ ἐκκλησία τοῦ χωρίου Δογαντζῆ παρεδόθη εἰς τοὺς Βουλγάρους· ὁ αὐτὸς Βούλγαρος περιέρχεται ἀνὰ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία τῆς Θράκης ὡς πράκτωρ τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας. Τὸ αὐτὸ δὲ πράττει καὶ ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει Βούλγαρος πράκτωρ ταγματάρχης Στωϊκώφ.

(«Πρόοδος»,(3) Σάββατον 6)19 Ἰουνίου 1909).

---

1) Εἰς ἔκθεσίν του πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα.

2) Οὗτος, Κων)τῖνος τὸ ὄνομα, κατήγετο οὐχὶ ἐκ τοῦ χωρίου Δογαντζῆ, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παρὰ τὴν Κεσσάνην χωρίου Βουργάρκου, ὅπου καὶ κατεκρεουργήθη κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1913 ὑπὸ Τούρκων στρατιωτῶν, ἐπιδραμόντων κατὰ τοῦ χωρίου τούτου, κατὰ τὴν τότε ἀνακατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

3) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Κων)πόλει.

LX

ΚΕΣΣΑΝΗ.—Ὁ ἐξ. νομάρχης Ἀδριανουπόλεως Χατζῆ Ἀδὴλ βέης, ἐπισκεφθεὶς τελευταῖον τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἐνθουσιώδους ἔτυχεν ὑποδοχῆς. Κατ' εὐτυχῆ δὲ συγκυρίαν παρευρίσκετο ἐνταῦθα καὶ ὁ σεβαστὸς ἡμῶν ἱεράρχης Γέρων Ἅγιος Ἡρακλείας, ὅστις εἶχεν ἐξέλθει εἰς τὴν τακτικήν του περιοδείαν. Οἱ μαθηταὶ τῆς τε μωαμεθανικῆς καὶ τῆς ὁμογενοῦς κοινότητος παρατεταγμένοι μετὰ σημαιῶν ἔψαλον τὸν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας, τὸν ὁποῖον ἤκουσε μετὰ προσοχῆς ἡ Α. Ε. Ὁ νομάρχης, στὰς εἰς τὰ βάθρα τῶν προπυλαίων τοῦ διοικητηρίου καὶ ἔχων ἐκ δεξιῶν μὲν τὸν ἐνδ. ὑποδιοικητὴν ἡμῶν Γαρνὶκ Φικρῆ βέην μετὰ τοῦ χιλιάρχου Μεχμὲτ Ἀλῆ βέη, ἐξ ἀριστερῶν δὲ τὸν Σεβ. μητροπολίτην ἡμῶν, προσεφώνησε τὸ πλῆθος ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν τιμητικωτάτην ὑποδοχήν, καὶ τονίσας ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ τὸν εὐχαριστεῖ μέχρι μυχίων εἶναι ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκδηλουμένη ἀγάπη ὑπὸ τῶν συνοίκων φυλῶν.

Ἐκ τῆς ἑνώσεως καὶ μόνον, ἐπειδή, ἀπορρέει ἡ πανσθενουργὸς καὶ σωστικὴ δύναμις πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀληθῶν συμφερόντων ἑκάστου στοιχείου καὶ τῆς πατρίδος ἐν γένει, οὐχὶ δὲ πρὸς γνῶσιν τοῦ τόπου ἀλλὰ χάριν τῆς τοιαύτης ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἑνώσεως μόνον ἀπεφάσισε τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς Κεσσάνην. Ἐν τέλει δὲ εὐχηθεὶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ προόδου τῶν ὑπὸ τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας διαβιούντων πιστῶν ὑπηκόων τῆς κραταιᾶς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας καὶ ἀποχαιρετίσας τὸ πλῆθος ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, ἔνθα ἐγένοντο αἱ εἰθισμέναι παρουσιάσεις. Δίκαιον νὰ ἐξάρωμεν ἐνταῦθα καὶ τὴν τάξιν τὴν τηρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐν τῇ πανδήμῳ ὑποδοχῇ τοῦ νομάρχου.

Ἡ Α. ἐξ. μετὰ τῆς συνοδείας αὐτῆς, τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας καὶ τῶν ἐφόρων ἐπεσκέφθη τὸ νηπιοπαρθεναγωγεῖον καὶ τὴν ἀστικὴν σχολὴν ἡμῶν, αὐτοπροσώπως δὲ ἐξήτασε εἰς τὴν τουρκικὴν τοὺς μαθητὰς τῆς 6ης τάξεως, ἐκφράζουσα ἐπανειλημμένως τὴν εὐαρέσκειάν της ἐπὶ τῇ σχετικῇ προόδῳ, συνιστῶσα δὲ τὴν μετὰ θερμοῦ ζήλου ἐπίδοσιν τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων εἰς τὴν μόρφωσιν, ἐξ ἧς εἶπεν ἀναμένονται πλεῖστα ἀγαθά.

Ὁ μητροπολίτης προσεκάλεσε τὸν νομάρχην καὶ εἰς τὴν Μητρόπο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἕλληνες Κεσσανεῖς μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ναζιανζοῦ κ. Ἰωάννου καὶ Τούρκων ἀξιωματικῶν συνελθόντες τῇ 11|24 Ἰουλίου 1908, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, ἵνα διαδηλώσωσι τὴν ὑπερεχχειλίζουσαν αὐτῶν χαρὰν καὶ τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος.

1) Ὁ Θεοφιλ. Ναζιανζοῦ κ. Ἰωάννης. 2 καὶ 3) Τοῦρκοι ἀξιωματικοί. 4) Κεντρικὴ ἀγορά. 5) Ξενοδοχεῖον Π. Χ'' Παρασκευᾶ. 6) Νικ. Β. Παπαδόπουλος μετὰ τοῦ ὄπισθεν αὐτοῦ ἀσκεποῦς γέροντος πατρός του.

λιν, ἔνθα, λόγου γενομένου περὶ διαφόρων ὑποθέσεων, ἡ Α. Σεβασμιότης εἰσηγήσατο γνώμην περὶ ἑνώσεως δι' ἁμαξιτοῦ τῆς Κεσσάνης καὶ τῶν Μαλγάρων καὶ διοργανώσεως ταχυδρομείου ἐνταῦθα τρὶς τῆς ἑβδομάδος. Ἡ Α. ἐξοχότης ὑπεσχέθη τὴν πραγματοποίησιν τούτων. Ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῆς Α. ἐξοχότητος ὁ μητροπολίτης ἡμῶν ἐπεσκέφθη αὐτὴν καταλύουσαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Π. Χ΄΄ Παρασκευᾶ, ἀποποιηθεῖσαν οἱονδήποτε ἕτερον κατάλυμα. Ὁ νομάρχης ὑπεσχέθη καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἰς τὴν Α. Σ. ὅτι προθύμως θὰ πράξῃ τὸ ἐπ' αὐτῷ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ δίκαιον τῶν πιστῶν ὑπηκόων καὶ πνευματικῶν τέκνων αὐτοῦ, παρεκάλεσε μάλιστα τὸν μητροπολίτην, ὅπως τὸν καθιστᾷ ἐνήμερον τῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας του.

(«Ταχυδρόμος», Παρασκευὴ 27)10 Δεκεμβρίου 1909).

LXI

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐκ Καλλιπόλεως Τοῦρκοι Λαζοὶ ἐνήργησαν σφαγὰς εἰς διάφορα σημεῖα καὶ ἐπυρπόλησαν πολλὰ χωρία.[1]

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ πόλις Κεσσάνη, κειμένη μεταξὺ τῆς Καλλιπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως, καθὼς καὶ ἄλλα περὶ αὐτὴν ἑλληνικὰ χωρία κατεστράφησαν, σφαγέντων 300 περίπου ὁμογενῶν.

(«Ἐμπρὸς»[2], Πέμπτη 29)12 Δεκεμβρίου 1912).

LXII

ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΣ, 19 Νοεμβρίου.—Ἡ κατάστασις ὁλονὲν δεινοῦται. Φόβος καὶ τρόμος μᾶς κατέχει ὅλους ἀπὸ τὰς θηριωδίας τῶν Λαζῶν (Τραπεζουντίων), ἀγρίων καὶ αἱμοβόρων στρατιωτῶν, τοὺς ὁποίους ἔφεραν ἐπὶ τούτῳ. Εἰς τὰ γενόμενα ὅμως ὄργια, ὅμοια τῶν ὁποίων δὲν ἔγειναν οὔτε κατὰ τὸν Μεσαίωνα, συμμετέσχον φαίνεται καὶ ἄλλοι ἐντόπιοι Τοῦρκοι.

Τραγικώταται θηριωδίαι διεπράχθησαν εἰς τὰ χριστιανοχώρια,

1) Τὰ χωρία ταῦτα, ἅτινα ἐπυρπολήθησαν ἐν μέρει, εἶναι: αἱ Μαῦρες, ἡ Γραμποῦνα, τὸ Μαχμοὺτ-Κιοϊ, τὸ Καρὰ-Τσαλῆ, τὸ Ἀλμαλῆ καὶ τὸ Μπαϊραμίτς, ἅπαντα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείας.

2) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις.

ἀπὸ τὸ Πλαγιάρι καὶ ἄνω. Αὐτόπται μάρτυρες, ἐκ τύχης σωθέντες, ἦλθον καὶ μᾶς τὰ διηγοῦνται.

Εἰς Κεσσάνην καὶ Γραμπούναν, ἀφοῦ ἔσφαξαν ἀρκετοὺς κατοίκους, ὅλους σχεδὸν Ἕλληνας, ἔκαυσαν κατόπιν μέρος τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν καταστημάτων των καὶ ἥρπασαν ὅ,τι εἶχον.

Ἔσπασαν ἐκκλησίας καὶ ἐφόνευσαν ἱερεῖς, ὅλα δὲ ὅσα ἥρπασαν τὰ ἔφεραν ἐδῶ εἰς τὴν Καλλίπολιν καὶ τὰ πωλοῦν δημοσίᾳ, εἰς τοὺς κεντρικωτέρους δρόμους. Σταυροὺς μὲ τουρβάδες, ἱερὰ ἄμφια, παπάδων ζώνας ἀσημένιες, γοῦνες, κουταλάκια ἀσημένια καὶ διάφορα ἄλλα πολύτιμα πράγματα πωλοῦνται σωρηδόν. Περοῦκες ὁλόκληρες κοριτσιῶν ἐπωλήθησαν ἐπίσης.

Τέλος, ἀφοῦ ἐπώλησαν ἐδῶ ὅσα ἦτο δυνατόν, τὰ ἄλλα τὰ συνεσκεύασαν χθὲς καὶ τὰ ἐφόρτωσαν ἀπὸ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος διὰ τὰς πατρίδας των ἐπὶ ὀθωμανικοῦ ἀτμοπλοίου. Ἡ φόρτωσις ἔγεινε παρουσίᾳ τῶν ἀστυνόμων καὶ ὅλων τῶν ἀρχῶν, χωρὶς νὰ τοῖς γείνῃ καμμία παρατήρησις.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς περιγράψω τὰ γενόμενα ὄργια. Ἀφοῦ εἰς τὰ ὡς ἄνω χωρία οἱ Τοῦρκοι ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον ὅσα χρήματα καὶ κοσμήματα εἶχον οἱ κάτοικοι, ἐκακοποίησαν κατόπιν καὶ κατέσφαξαν ἐνώπιον τῶν προὐχόντων τὰς καλλιτέρας παρθένους.

. . . .

(«Πατρίς»(¹), Τρίτη 4]17 Δεκεμβρίου 1912).

LXIII

Ἐπίσημον.—Τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα ἐξηκολούθησαν καὶ χθὲς τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν των καταλαβόντα τὴν Κεσσάνην. Οἱ Βούλγαροι ἀποσύρονται.

(Ὀθωμανικὸν Πρακτορεῖον).

(«Ταχυδρόμος», Τετάρτη 3]16 Ἰουλίου 1913).

LXIV

Διέτρεξα σήμερον τὴν κωμόπολιν Κεσσάνην. Ἐν ταῖς μουσουλμανικαῖς συνοικίαις, αἵτινες περιελάμβανον περὶ τὰς ὀκτακοσίας οἰκίας

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις.

ὑπάρχουσιν ἤδη μόνον τριάκοντα κατοικήσιμοι, καὶ αὗται μετ' ἐπισκευήν. Πάμπολλα ἐργαστήρια καὶ καταστήματα μουσουλμανικὰ κατεστράφησαν ὁλοτελῶς καὶ μετεβλήθησαν εἰς σωρὸν ἐρειπίων. Πέντε τεμένη, τρεῖς τεκέδες καὶ τρεῖς σχολαὶ συγκαταριθμοῦνται μεταξὺ τῶν καταστραφέντων κτιρίων.

Οἱ Βούλγαροι, μὴ ἀρκεσθέντες εἰς τὴν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἐπιζώντων, περιύβρισαν καὶ τοὺς τεθνεῶτας, οἵτινες ἐν τούτοις δὲν δύνανται ν' ἀμυνθῶσι μέχρι τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν. Ἔθραυσαν τὰς ἐπιτυμβίους στήλας νεκρῶν διαπρεπῶν, οἷος ὁ σεΐχης Σουλεϊμὰν Ζατῆ. Εἰσήγαγον οἱ Βούλγαροι κτήνη ἐντὸς τῶν τεμενῶν, ὧν κατεδάφισαν τοὺς μιναρέδες, δεικνύοντες οὕτω χαμέρπειαν, οἵαν οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ κατέχει. Ἐκ τῶν εἴκοσιν ἓξ μουσουλμανικῶν χωρίων μόνον τὰ ἕνδεκα εἶνε κατοικήσιμα. Τὰ ἄλλα εἶνε σωρὸς ἐρειπίων.

(«Αἱ βουλγαρικαὶ ὠμότητες ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ 1912 — 1913»).

LXV

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας τὸ νεοτουρκικὸν κομιτᾶτον παντοῦ ὑφίσταται καὶ δρᾷ. Πάντες οἱ Τοῦρκοι κάτοικοι ὁπλίζονται, ληστρικαὶ δὲ συμμορίαι λυμαίνονται τὴν ὕπαιθρον χώραν. Οὕτω πρὸ ἡμερῶν . . . συνέλαβον καὶ ἀφήρεσαν λίρας τουρκ. 600 παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Δ. Τσίγκρου, κατοίκου καὶ ἐμπόρου Κεσσάνης. Ἔξωθεν τοῦ χωρίου Βεγενδὶκ ἐφόνευσαν ἀγρίως ἕνα τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου τούτου. Καὶ γενικῶς δὲν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ λῃστευθῇ εἷς ὁμογενὴς ἢ ἕτερος δολοφονηθῇ . . . . .

(«Μακεδονία»(¹), Σάββατον 16)29 Μαρτίου 1919).

LXVI

Εἰς τοὺς καζάδες Κεσσάνης καὶ Ῥαιδεστοῦ νέαι ἐσημειώθησαν λῃστεῖαι καὶ νέοι φόνοι κατὰ Ἑλλήνων πολιτῶν.

(«Μακεδονία», Κυριακὴ 27]9 Νοεμβρίου 1919).

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LXVII

ΚΕΣΣΑΝΗ, 1 Μαρτίου.—Εἰς τὸ ζενὶθ τῆς ἐντάσεώς του ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀρξάμενος συμπληρωματικὸς διωγμός. Ἡμέρα δὲν παρέρχεται ἄνευ συμβάντος ἀνθελληνικοῦ. Ἡμέρα δὲν παρέρχεται ἄνευ γεγονότος βυθίζοντος εἰς πένθος ἄφατον. Τὸ κομβολόγιον τῶν δεινοπαθημάτων μας εἶνε πολὺ μακρόν. Δὲν ἀπαριθμεῖται. Καὶ θὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν ὀλίγων ἐκ τῶν διαδραματιζομένων, ἵνα ἐξ αὐτῶν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ἐλεύθερος ἑλληνικὸς λαὸς λάβουν ἀμυδρὰν ἰδέαν περὶ τῆς ἀπελπιστικῆς θέσεως τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου εἰς τὰς περιφερείας Κεσσάνης καὶ Ὑψάλων.

***

Οἱ ἀπαίσιοι κομιτατικοί, οἱ ἀπαισιώτεροι ἀγροφύλακες, ὁ ἐλεεινὸς καϊμακάμης Κεσσάνης, ὁ χειρότερος Ὑψάλων ἀπέβησαν ἡ ἱερὰ ἐξέτασις τῶν 36 ἑλληνικῶν χωρίων τῶν δύο τούτων περιφερειῶν. Αἱ φυλακαὶ βρίθουν ἀπὸ πτωχοὺς χωρικούς, ἐπὶ τῇ προφάσει δῆθεν ὅτι συνεργάζονται μὲ τὴν συμμορίαν τοῦ ὁμογενοῦς Καραμπουγιούκη. Δέρονται ἀνηλεῶς, βασανίζονται παντοειδῶς, σήπονται ἐντὸς ὑγρῶν ὑπογείων. Καὶ οὐδεμία μεσολάβησις ἀποβαίνει τελεσφόρος. Οἱ δύστηνοι χωρικοί, μόλις ἐπανακάμπτοντες εἰς τὰς ἡμικατεστραμμένας οἰκίας των, πίπτουν ἐκ νέου εἰς τὴν διάθεσιν τῶν τεράτων, ἅτινα, ἀκόρεστα χριστιανικοῦ αἵματος, ἀπογυμνώνουν καὶ ἐξοντώνουν αὐτοὺς ὡς καὶ πρότερον.

Ἤδη ἤρχισεν ὁ ἐκπατρισμὸς τῶν πλουσιωτέρων χωρικῶν, καὶ ἀσφαλῶς τὸ παράδειγμά των θ' ἀκολουθήσουν καὶ οἱ λοιποί. Κατὰ τῆς ἀπειλουμένης οὕτω διαλύσεως 36 ἑλληνικῶν κοινοτήτων δὲν ἔχομεν ἄλλο εἰμὴ παρακλήσεις, νουθεσίας, ἐκκλήσεις πρὸς τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα τῶν χωρικῶν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ πατριωτισμὸς τῶν χωρικῶν μας ὠθεῖ αὐτοὺς εἰς ἐμμονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν. Ἀλλ' εἶνε ἀληθέστερον ἀκόμη, ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐκθρασύνονται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἐξώπλισαν οἱ ἄρχοντες καὶ ἐξοπλίζουν μέχρις ὀδόντων τοὺς Μουσουλμάνους, μικροὺς καὶ μεγάλους. Τὰ συμβούλια καὶ διαβούλια εἰς τὰ τεμένη, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν ὑποδιοικητῶν εἶνε ἀλλεπάλληλα, καὶ ἀπειλαὶ ἐκτοξεύονται ἐναντίον τῶν ὁμογενῶν ἐν μέσῃ ἀγορᾷ. Τὰ πολύκροτα, αἱ χειροβομβίδες καὶ τὰ κυβερνητικὰ τυφέκια ἐπιδεικνύονται ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄνευ προσχημάτων. Πάντα ταῦτα κατέστησαν γνωστὰ εἰς τὸν ἐν Οὐζοὺν Κιοπροῦ Ἄγγλον ἀντιπρόσωπον Ῥόμπερτς, ὅστις

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ζητήσας ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἔλαβεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, τὰς κατηγορηματικωτέρας τῶν διαψεύσεων.

***

Θέλετε τώρα καὶ ὀλίγα ἀπὸ τὰ συνήθη κακουργήματα κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας; Ἰδού: Ἔξωθι τοῦ τουρκικοῦ χωρίου Τεκὲ ἐφονεύθη ὁ Ἀριστείδης Τσιάντος. Σφαγμένος εὑρέθη, παρὰ τὸ χωρίον Δογαντζῆ, μεσῆλιξ Ἕλλην, τοῦ ὁποίου ἡ ταὐτότης δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι. Τέσσαρες ποιμένες, ἐκ τοῦ χωρίου Μπασαΐκα, ἐξηφανίσθησαν. Ἀπωλέσθησαν τὰ ἴχνη τοῦ πρώην μουχτάρη τοῦ Σουλτὰν-Κιόϊ Μιχαὴλ Καβανόζη, τοῦ υἱοῦ του Ζεμπούλη καὶ τοῦ παντοπώλου Χαραλάμπους. Καὶ οἱ τρεῖς μετέβαινον εἰς Οὐζοὺν Κιοπροῦ, πρὸς προμήθειαν εἰδῶν ἐπισιτισμοῦ. Ἐσφάγησαν ὁ ἐξ Ἰβρὶκ-Τεπὲ Γεώργιος Λέξης καὶ ὁ ἁμαξηλάτης Πούλιος, ἐπανερχόμενοι εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ. Ἡ σφαγή των ἔλαβε χώραν παρά τὸ χωρίον Χάραλα-Γκιουνιοῦ, κατοικούμενον ὑπὸ προσφύγων ἐκ Μακεδονίας. Ὁ κουρουτζῆς τοῦ Σουλτάν-Κοϊ, ἐρχόμενος ἵνα καταγγείλῃ τὰ δύο τελευταῖα κακουργήματα εἰς τὴν Μητρόπολιν, συνελήφθη ὑπὸ χωροφυλάκων τῆς Κεσσάνης. Ἡ ἐπιστολή, ἣν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, κατεσχέθη καὶ κατεσχίσθη, ὁ δ' ἀτυχὴς κουρουτζῆς ἐφυλακίσθη ἐν Ἰβρὶκ-Τεπὲ ἐπὶ τριήμερον. Ἀπελύθη δέ, μὲ τὴν ἀπειλήν, ὅτι θὰ φονευθῇ, ἐὰν ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ καταγγείλῃ τὰ κακουργήματα εἰς τὴν Μητρόπολιν.

***

Ἄλλα: Οἱ χωρικοὶ τοῦ Σαζλῆ-Ντερέ, λαβόντες δάνεια παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον των, ὑπέστησαν ἐπίθεσιν παρὰ στρατιωτῶν παρὰ τὸ χωρίον Τεκέ. Οἱ ὁμογενεῖς ἀπεγυμνώθησαν ἐν μέρει χάρις εἰς τοὺς ὁμογενεῖς κουρουτζῆδες, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν πυροβολοῦντες. Οἱ λῃστοστρατιῶται ἐβίασαν καὶ μίαν κόρην, πρὸ τοῦ ἀπέλθουν. Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος συνέβη καὶ εἰς τοὺς Μεγαρησίους χωρικούς, ἐπιστρέφοντας εἰς τὰς ἑστίας των, ἀφοῦ ἔλαβον τὰ δάνειά των. Ἀγρία συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε. Δύο ὁμογενεῖς ἐφονεύθησαν· δύο βαρέως ἐτραυματίσθησαν καὶ εἷς ἐλαφρῶς διὰ λόγχης καὶ εἷς ἕτερος, διὰ τῆς ἀκτηρίδος τοῦ ὅπλου. Οἱ περισσότεροι ἀπεγυμνώθησαν καὶ τῶν ἐνδυμάτων των. Ἡ λῃστεία διεπράχθη παρὰ στρατιωτῶν τῆς Κεσσάνης τῶν φυλασσόντων τὰ πυρομαχικὰ εἰς τὴν θέσιν «Γκὰζ-Χανέ». Εἰς τούτους ἐδόθη

τὸ σύνθημα δι' ἑνὸς πυροβολισμοῦ παρά τινος τῶν ἐστρατωνισμένων ἐνταῦθα στρατιωτῶν.

*
* *

Ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τέλος εἰς τὰ κακουργήματα δὲν ὑπάρχει. Καὶ ἐκ τῆς πληθώρας τῶν ἐκθέσεων ποὺ ἔχω ἐνώπιόν μου συνεχίζω τὴν σταχυολόγησιν τῶν σοβαρωτέρων. Ὁ Πολυζώης, δεκαπενταετὴς νεανίας, ἐφονεύθη εἰς τὰς Καρυὰς ἀγρίως. Ὁφονεύς, κάποιος Μεχμὲτ Ἀραμπατζῆ περιφέρεται ἀνενόχλητος. Εἰς φρικτὰ βασανιστήρια ὑπεβλήθη παρὰ 15 ληστῶν, δεμένος ἐπὶ ἑπτάωρον εἰς ἓν δένδρον παρὰ τὴν Γραβάνην, ὁ ποιμὴν Νικόλαος Γρηγορίου. Οἱ λησταὶ ἐζήτουν, ὅπως ὁ ὁμογενὴς προβῇ εἰς ὁμολογίας περὶ τοῦ κρησφυγέτου τοῦ Καραμπουγιούκη.

Μιὰ ἔκθεσις ὁμιλεῖ περὶ σειρᾶς ληστειῶν ποὺ διέπραξαν στρατιῶται. Τὰς παρατρέχω διὰ νὰ ἔλθω εἰς σοβαρώτερα. Τὸ χωρίον Συγλῆ, ἀπέχον περὶ ὥραν ἐντεῦθεν, ἐκυκλώθη ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ ἐξ Ὑψάλων Τσιπλὰκ Χασὰν καὶ στρατιωτῶν. Τὸ χωρίον ἐλεηλατήθη. Αἱ κόραι καὶ αἱ γυναῖκες τῶν προγεγραμμένων ἀπελήφθησαν διὰ βιασμοῦ. Τέσσαρες πρόκριτοι ἀπήχθησαν εἰς αἰχμαλωσίαν, ἀφοῦ προηγουμένως οἱ συμμορῖται καὶ οἱ στρατιῶται ἔκοψαν τὰ αὐτιά των. Τὴν μεθεπομένην εὑρέθησαν καὶ οἱ 4 κρεουργημένοι. Οἱ χωρικοί, ἔντρομοι, ἐγκατεστάθησαν οἰκογενειακῶς ἐνταῦθα, σκεπτόμενοι νὰ ἐκπατρισθοῦν ὁριστικῶς.

*
* *

Σταματῶ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν κακουργημάτων. Ἡ εἰκὼν τῆς καταστάσεως ποὺ ἀναπηδᾷ τόσον μαύρη ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω συμπληροῦται ἀπὸ τὸ θέαμα, τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας: Τὸ θέαμα τῶν Τούρκων ἐξοπλιζομένων ἐπισήμως. Ὅλοι οἱ Τοῦρκοι χωρικοὶ παρήλασαν ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, καὶ ὅλοι ἐξωπλίσθησαν. Ἔρχονται καθ' ὁμάδας, ὁπλίζονται καθ' ὁμάδας, μεθ' ὃ διέρχονται διὰ τῶν ἑλληνικῶν χωρίων, ἀπειλοῦντες: «Σᾶν πράσα θὰ σᾶς κόψωμε γκιαούρηδες». Αὐτὸ εἶναι τὸ mot d' ordre.

Καὶ διὰ νὰ εἶνε ἡ εἰκὼν πλήρης, ὅσον τὸ δυνατόν, σᾶς γνωρίζω: ὅτι οὐδεὶς πλέον τολμᾷ νὰ διακινδυνεύσῃ εἰς τὰς δημοσίας ὁδούς, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ χωρία μένουν ἀνεπισίτιστα, ὅτι οὐδεὶς ἐξέρχεται καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Κεσσάνης.

Στυγνὴ ἀπελπισία κατέχει τοὺς πάντας. Οὐδεμία ἀσφάλεια ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας. Τὸ χρῆμα τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὸ διατεθὲν εἰς δάνεια, περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων, διὰ τῶν ληστειῶν. Διηνεκὴς τρόμος ἁπλοῦται γύρω μας. Διερχόμεθα τὰς ζοφερωτέρας τῶν ἡμερῶν τοῦ βίου μας. Δεκαπενθήμερος παράτασις τῆς καταστάσεως ταύτης θ' ἀφανίσῃ τὸν τόπον μας. Τριάκοντα καὶ ἓξ ἑλληνικὰ χωρία κινδυνεύουν. Δύο ἐπαρχίαι, προπύργια ἑλληνισμοῦ φλογεροῦ, διατρέχουν τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Ἡ Ἑλλὰς ἂς σπεύσῃ. Αὔριον θὰ εἶνε ἀργά.

Ἰωακεὶμ Β

(«Μακεδονία», Πέμπτη 5)18 Μαρτίου 1920).

LXVIII

ΑΘΗΝΑΙ 3 Μαΐου.—Τηλεγραφοῦν, ὅτι ἡ προπαγάνδα ἐνεργεῖ ἀναφανδὸν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θρᾴκην ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως αὐτῆς. Ξένοι ἀξιωματικοὶ περιέρχονται τὴν ὕπαιθρον χώραν, ὁμοῦ μετὰ Τουρκοβουλγάρων πρακτόρων. Οἱ ξένοι ἀξιωματικοὶ ὑποκινοῦν τοὺς μουχτάρηδες καὶ προκρίτους τῶν χωρίων, ὅπως ὑποβάλουν αἰτήσεις, δι' ὧν νὰ ζητοῦν τὴν αὐτονομίαν τῆς Θρᾴκης, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας. Οἱ ὁμογενεῖς τῆς Κεσσάνης, ἀρνηθέντες ἐδάρησαν, δύο δὲ ἀπηλάθησαν. Οἱ ἀπελαθέντες ἐπανερχόμενοι θὰ τουφεκισθοῦν.

(«Μακεδονία», Δευτέρα 4)17 Μαΐου 1920).

LXIX

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ, 11 Ἰουλίου.— . . . .
. . . .

Τὰ ἀεροπλάνα μας ἐβομβάρδισαν τὰ τουρκικὰ πυροβολεῖα τῆς Κεσσάνης ἀντιπυροβοληθέντα ἀνεπιτυχῶς.

(Τὸ «Φῶς» (¹), Κυριακὴ 12)25 Ἰουλίου 1920).

1) Ἡμερησία ἐφημερὶς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LXX

ΠΙΝΑΞ

ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΙΣΣΑΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ 19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1920

Αὔξ. ἀριθ.	ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑ	Ἄρρενες	Θήλεις	Σύνολον
1	Κισσάνη	2.526	2.778	5.304
2	Ἄδηλον	181	204	385
3	Αἶσα	464	516	980
4	Ἀκάστη	73	75	148
5	Ἀργύρια	88	87	175
6	Ἀσπρονέριον	44	38	82
7	Βάρνη	73	92	165
8	Βατραχιὰ	7	3	10
9	Γεροῦκι	9	1	10
10	Γλαφυρὰ	100	102	202
11	Γραβοῦσα	431	514	945
12	Δισπόντιον	90	86	176
13	Δόκανα	219	221	440
14	Ἡρωϊκὸν	505	556	1061
15	Θεοδώρειον	116	111	227
16	Κάδμη	86	117	203
17	Κρισσάριον	122	136	258
18	Κροσσὴ	340	337	677
19	Κτίρια	81	95	176
20	Κύλικον	185	198	383
21	Λάμπη	109	105	214
22	Λιγνῆταις	496	571	1067
23	Μαλτηνὴ	182	208	390
24	Μαῦρες	145	145	290
25	Μαχητὴς	215	299	514
26	Μέγα Ῥύσιον	136	193	329
27	Μέταλλα	71	82	153
28	Μετώπη	184	192	376
29	Μικρὸν	25	44	69
30	Μοσχίνα	211	236	447
31	Νεόκοσμος	25	12	37
32	Παρασκευᾶς	83	53	136
33	Παρθένιον	91	106	197
34	Πῖκος	82	94	176
35	Πολυβάτειον	9	16	25
36	Ῥάχη	20	35	55
37	Ῥυκάνη	101	126	227
38	Σαμβύκη	96	110	206
39	Σάσσος	75	81	156
40	Σατήρη	56	63	119
41	Σεβένιον	140	163	303
42	Σίγλαι	137	162	299
43	Σουκρίον	124	148	272
44	Σταμούλη	45	40	85
45	Σωτήρα	40	42	82
46	Τάλαντον	43	49	92
47	Ταπητοχώριον	148	164	312
48	Τέκος	200	263	463
49	Τιλάτη	146	199	345
50	[illegible]	309	325	634
51	Τρυφώνιον	139	126	265
52	Φάγρη	103	154	257
53	Χατζῆ	8	2	10
54	Χρυσόλιθος	417	456	873
55	Ψάθη	265	308	573
	Σύνολον ὑποδιοικήσεως Κισσάνης	10.416	11.639	22055

(«Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος Πληθυσμὸς 1920. Ἀθῆναι 1921. σ. 148—149»)

LXXI

ΚΕΣΣΑΝΗ.—Δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐκφρασθῶσι καὶ δημοσίᾳ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια στὴν κ Πρόεδρον τοῦ ἐδῶ Συλλόγου τῶν Κων καὶ Δων, ποὺ ἀπ᾽ τὴ σύστασή του δὲν παύει νὰ δείχνῃ τὲς τόσον εὐγενικὲς προσπάθειες, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ του.

Συχνὰ ἔρχεται ἀρωγὸς σὲ τόσες πτωχὲς οἰκογένειες μὲ τὰ δυνατὰ βοηθήματά της, μὰ παράλληλα μὲ τὸν σκοπὸ αὐτὸν προσπαθεῖ νὰ δίδῃ καὶ τὰ ψυχαγωγικὰ μέσα στὰ μέλη του.

Στὴν προχθεσινή του συνεδρίαση ἐψήφισε καὶ τὴν νέα κατεύθυνση τοῦ σκοποῦ του, νὰ μορφώσῃ τὴ γυναῖκα σύμφωνα μὲ τὸν σύγχρονο

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πολιτισμὸ καὶ νὰ τὴ δώση ἐφόδια γιὰ τὴ δύσκολη σημερινὴ ζωή, καὶ γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ θὰ διοργανώνη σχετικὲς ὁμιλίες μὲ θέματα ἀφορῶντα τὴ γυναικεία μόρφωση, θὰ ἱδρύση βιβλιοθήκη ποὺ πάνω σὲ βιβλία θὰ κάμουν συζητήσεις καὶ περιοδικὰ ποὺ θὰ παρακολουθοῦν τὴ γυναικεία δράση καὶ κίνηση τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ξένων κρατῶν. Καὶ γιὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον συνδέθηκε μὲ τὸν Σύνδεσμο Ἑλλ. Γυναικῶν Ἀθηνῶν γιὰ νὰ παρακολουθοῦν τὲς ἐνέργειές των καὶ καθοδηγοῦνται στὴ χάραξη τῆς νέας ζωῆς.

Καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικὴ ἄποψη στὴ προχθεσινὴ συνεδρίαση δόθηκε μιὰ ὡρισμένη κατεύθυνση. Ἱδρύθηκε τμῆμα ἀπὸ ἕνα μουσικὸ ὅμιλο γιὰ μανδολινάτα, τραγοῦδι ἐπαγγελία, ποὺ θὰ διοργανώνη συχνὲς μουσικὲς ἑσπερίδες καὶ ἑορτὲς τοῦ Συλλόγου γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοπούς.

Ἐπίσης ἵδρυσε καλλιτεχνικὴ ἔκθεση ἐργοχείρων· τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα θὰ ἐκτεθῶσιν σὲ κλήρωση ὡς λαχεῖα πάνω ἀπὸ 100 ἔργα μὲ πραγματικὴ ἀξία πάνω ἀπὸ 5 χιλ. δραχμές.

Ὁ σύλλογος θὰ λάβη μέρος καὶ στὴν προσεχῆ ἔκθεση τοῦ λυκείου Ἑλλ. Γυναικῶν μὲ ἔργα καλαθοπλεκτικῆς ἀπὸ φλοιὸν φρασσίτου. Καὶ ἀπὸ πατριωτικὴ ἄποψη προσφέρει στὸν γενικὸ ἀγῶνα ἀρκετὲς προσπάθειες μὲ ἐράνους γιὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ μετώπου.

Προσεχῶς δίδει ἑορτὴ τῆς Σημαίας γιὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ μετώπου μὲ μουσικὴ συναυλία.

Ἵδρυσε καὶ τμῆμα ἀλληγογραφίας μὲ ἀδελφὰς τοῦ στρατιώτου ὅπου σὰν καλὲς μητέρες προσπαθοῦν νὰ παρηγοροῦν τὰ πονεμένα μας παιδιά, νὰ τὰ ἐμψυχώνουν στὸν γενικὸ ἀγῶνα καὶ νὰ τὰ κάμουν νὰ πιστεύσουν πὼς πάντα ἡ σκέψη μας παρακολουθεῖ τὰ γενναῖα παλληκάρια μας.

Τὸ εἰδικὸ αὐτὸ τμῆμα ἑτοιμάζει καὶ λεύκωμα τοῦ Συλλόγου, ὅπου θὰ κρατήση σὰν μιὰ γλυκιὰ ἀνάμνηση μὲ μιὰ ἱστορικὴ καὶ βιογραφικὴ συνοπτικὴ περίληψη κάθε στρατιώτη ποὺ ἔτυχε νὰ γνωρίση καὶ νὰ βοηθήση ὁπωσδήποτε.

Εἶν' ἀλήθεια πὼς τιμᾷ πολὺ τὴν Κισσάνη ὁ Σύλλογος αὐτός, γιατὶ δείχνει ὁλοφάνερα μιὰ ζωὴ προοδευτικὴ μὲ κάποιες τάσεις εὐγενικές, ἀνθρωπιστικές.

ΚΑΠΠΑ

(Τὸ «Φῶς», Κυριακὴ 20)2 Ἀπριλίου 1922).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεσσανεῖς ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ.
1) Νικ. Β. Παπαδόπουλος, δεκανεύς.
2) Ἀπ. Χ. Μπαχτσεβάνογλου, στρατιώτης.
(Φωτογραφία ληφθεῖσα τῷ 1923).

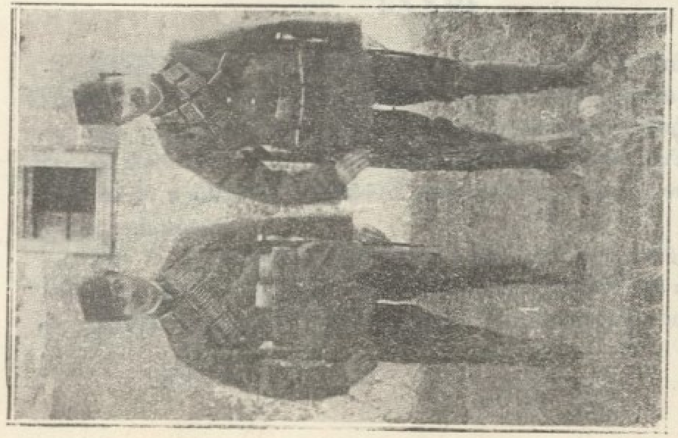

Κεσσανεῖς ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ τουρκικῷ στρατῷ.
1) Γεώργιος Α. Λουκίδης.
2) Μιχαὴλ Ι. Παπαδόπουλος.
(Φωτογραφία ληφθεῖσα τῷ 1909).

LXXII

'Αριθ. Πρωτ. 19.

Πρὸς
τὸν Ὑποδιοικητὴν Κεσσάνης.

Ἰδόντες εἰς μερικὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν τῆς Ἀγκύρας, καθ' ὃ Μουσουλμᾶνοι τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἐξηναγκάσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐκχριστιανισθῶσιν, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν ὑμῖν ῥητὴν καὶ κατηγορηματικὴν διάψευσιν τῆς ψευδοῦς καὶ συκοφαντικῆς ταύτης εἰδήσεως. Συγχρόνως διακηρύσσομεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς καὶ ἔκτοτε τὸ μουσουλμανικὸν στοιχεῖον τῆς Θράκης ὄχι μόνον οὐδέποτε ἐθίγη ὁπωσδήποτε εἰς τὴν θρησκείαν του, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀπολαμβάνει απολύτου ἐλευθερίας καὶ πλήρους προστασίας ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν θρησκευτικῶν του καθηκόντων.

Ἐν Κεσσάνῃ τῇ 27ῃ Μαρτίου 1922.

Ὁ Μουφτῆς Κεσσάνης (Σ) ***Ἀχμὲτ Ῥεσίτ.***

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος.

(Σ) ***Χαφοὺζ Μεχμὲτ Ἐμίν***
(Σ) ***Χαφοὺζ Ἀβνί***
(Σ) ***Μεχμὲτ μπέη***
(Σ) ***Μεχμὲτ Τεβφὶκ ἐφέντη***

(Une lâche mystification éventée par les Musulmans de la Thrace. Athènes, 1922. σ. 9).

LXXIII

ΚΙΣΣΑΝΗ.—Μεγαλοπρεπέστατα ἑωρτάσθη ἡ ἐπέτειος ἐθνικὴ ἑορτὴ μας. Παρ' ὅλην τὴν βροχώδη ἀκαταστασίαν τοῦ καιροῦ, ἡ πόλις μας ἀπὸ τὲς πρωϊνὲς ὧρες παρουσίαζε μιὰ ἐξαιρετικὴ ἑορτάσιμο ὄψη. Κες καὶ Δες τοῦ ἐδῶ Συλλόγου «Μέριμνα» διῃρημένες σ'ἐπιτροπὴ κοσμοῦσαν τὰ στήθη τῶν πολιτῶν μὲ γαλανόλευκες σημαῖες γιὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ μετώπου.

Τὴν ἐννάτην πρωϊνὴ τελέσθηκε δοξολογία στὸ ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὅπου παρεστάθησαν ὅλες αἱ στρατιωτικὲς καὶ πολιτικὲς ἀρχές. Ἔλαβον μέρος στὴ τελετὴ ἡ ὁμὰς τῶν προσκόπων μὲ τὸν ἀρχηγό

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

τους Ι. Κῖτσον καὶ ὅλα τὰ σχολεῖα μὲ τὸ προσωπικὸν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων.

Ἀκολούθησε δεξίωση στὸ Δημαρχιακὸ κατάστημα ἐκ μέρους τοῦ Δήμου. Ἐγχώριες μουσικὲς μὲ νταούλια καὶ βιολιά σ᾽ ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως προσέδιδαν τὸ χαρμόσυνο ὕφος.

Τὴν 4η ἀπογευματινὴ συνεχίζεται δεξίωση ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου «Μέριμνα» στὴν αἴθουσα τοῦ παρθεναγωγείου. Προσέρχεται ἀρκετὸ πλῆθος, ἡ δὲ διοργανωτικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὴν Κα πρόεδρο Α. Δαμιανίδου, Κα ἀντιπρόεδρο Ὄλγα Λαμπρίδου, δ-ίδα Ἑλένη Κερασιώτου, δ-ίδα Δέσποινα Κουμπῆ, δ-ίδα Ἑλένη Καραγεωργίου, Μ. Σαράφογλου καὶ Α. Δόνου, μ᾽ ἐξαιρετικὴ λεπτότητα καὶ εὐγενικὴ καλωσύνη δέχεται τοὺς ἐπισκέπτας, προσφέρουσα εἰς αὐτοὺς ἀναψυκτικά.

Ἡ μανδολινάτα καὶ ἡ χορωδία τοῦ Συλλόγου, διευθυνομένη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ τῶν προσκόπων, παίζει ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ ἐκλεκτὰ τεμάχια, καθὼς καὶ σὲ τραγοῦδι μὲ ἐκτέλεση καὶ μὲ ἀρκετὴ μουσικὴ συμφωνία.

Ἡ κ. πρόεδρος μὲ λίγες λέξεις ἐξέθεσε τὰ τῆς ἑορτῆς, δίδοντας μιὰ ἀνασκόπηση τῶν πεπραγμένων καὶ ἐξηγῶντας τὶς νέες κατευθύνσεις τοῦ Συλλόγου, ποὺ ὡς πρόγραμμα ἔθεσε γιὰ τὴ μελλοντικὴ δράση.

Ἀκολούθησαν ἀπαγγελίες μὲ παράστασες ἡρώων τοῦ 21 καὶ ἀρχαῖες ἑλληνίδες μὲ ἐνδυμασίες γνήσιες ἑλληνικές.

Διεκρίθησαν γιὰ τὴ φυσικότητα καὶ τεχνοτροπία τῆς ἀπαγγελίας αἱ δ-ίδες Φρόσω Ἀσανάκη, Σισίκα Δημητριάδου, Σισίκα Κερασιώτου, Σμαράγδα Χατζηδήμογλου, Μαρίκα Ἰωαννίδου, Εὐαγγελία Σέλη, ὡς καὶ γιὰ τὸν ἑλληνικὸ χορὸ ποὺ ἀκολούθησε κατόπι μὲ περισσὴ χάρη καὶ γοργότητα.

Ἀπὸ τοὺς προσκληθέντας ὁ προϊστάμενος τῶν Τ.Τ.Τ. Κισσάνης κ. Γραμμένος, βαθειὰ συγκεκινημένος ἀπὸ τὴν ὡραία αὐτὴ γιορτή, ηὐχαρίστησε ἐκ μέρους ὅλων τὸν Σύλλογο καὶ ὅσους συνετέλεσαν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς γιορτῆς· τονίζει τὸν εὐγενικὸ ἐκπολιτιστικὸ δρόμο ποὺ χάραξε ὁ Σύλλογος καὶ τελειώνει μὲ μιὰ ζητωκραυγὴ γιὰ τὸ λαὸ τῆς Κισσάνης.

Ἡ χορωδία καὶ ἡ μανδολινάτα ἀνακρούουν τὸν ἐθνικὸ ὕμνο καὶ τὸ ἐμβατήριο τοῦ Βασιλῆα καὶ μέσα στὲς ἀτέλειωτες ζητωκραυγὲς διαλύεται ἡ ὡραία αὐτὴ συγκέντρωση, ἀφίνοντας στὸν καθένα τὲς πειὸ καλὲς ἐντυπώσεις.

Θεατής.

(Τὸ «Φῶς», Κυριακὴ 3)16 Ἀπριλίου 1922).

LXXIV

ΚΙΣΣΑΝΗ.—Γενομένης τῆς ἐκκυβεύσεως τοῦ λαχείου ἐργοχείρων τῆς Ἀδελφότητος «Μερίμνης» ὑπὸ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἡρακλῆ Καμούτη, εἰρηνοδίκου, Θεοδώρου Κουτσίκου, οἰκον. ἐφόρου καὶ Ι. Κίτσου, δημοδιδασκάλου, ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος λαχνοὶ 50, κερδίζοντες ἀνὰ ἓν ἐργόχειρον οἱ κάτωθι ἀριθμοί.

. . . .

. . . .

Τὴν τελετὴν τῆς κληρώσεως τοῦ λαχείου ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των πᾶσαι αἱ ἐνταῦθα στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί καὶ πλῆθος ἄπειρον. Μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοπόνου διδασκάλου μας κ. Κίτσου μανδολινάτα ἀνέκρουσε διάφορα τεμάχια. Εἰς τὸ τέλος δὲ, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ὡς ἄνω διδασκάλου, ἐπαίχθη ὑπὸ δύο μαθητριῶν δρᾶμα, στεφθὲν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ καταχειροκροτηθέν.

Μετὰ τὴν τελετὴν αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κάτοικοι εὐχαριστήσαντες τὸ προεδρεῖον τῆς Ἀδελφότητος ἀπεχώρησαν. Ἡ Ἀδελφότης καθῆκον της θεωροῦσα ἐπιβεβλημένον θέλει διαθέσῃ τὸ προϊὸν τοῦ λαχείου τούτου ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἐπιστράτων.

Διαβάτης.

(Τὸ «Φῶς», Δευτέρα 11]24 Ἀπριλίου 1922).

LXXV

ΚΙΣΣΑΝΗ.—Μὲ πρωτοφανῆ εὐθυμία καὶ διασκεδαστικὴ κίνηση ἑωρτάσθηκαν αἱ ἐφετεινὲς ἑορτὲς τοῦ Πάσχα.

Ὁ λόχος τοῦ Μηχανικοῦ ποὺ ἔτυχε νὰ φιλοξενῇ ἡ Κισσάνη προσέδωκε τὸ ἐξαιρετικὸ χαρμόσυνο ὕφος μὲ τὴ στρατιωτικὴ πασχαλινὴ γιορτή του στὴν ὄμορφη τοποθεσία «Ἀμυγδαλὲς» ὅπου καὶ στρατωνίζεται στὸ ἐκεῖ νοσοκομεῖο.

Ὁ διοικητής του μὲ τοὺς κ. κ. ἀξιωματικοὺς δέχθηκαν κάθε ἐπισκέπτη μ᾽ ἐξαιρετικὴ εὐγένεια, προσφέροντες ἀναψυκτικά.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ στρατιῶται μας ξεχνῶντας κάθε πόνο στὲς μουσικὲς τοὺς ἤχους, ἀπὸ μιὰ μανδολινάτα καὶ ἄλλες ἐγχώριες μουσικές, ἦσαν ῥιγμένοι στὸ χορὸ καὶ στὸ τραγοῦδι μέχρι τὲς βραδυνὲς ὧρες. Αἱ μαθήτριες τοῦ σχολείου μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ τὸν ἑλληνικὸ χορὸ συντρόφευσαν τὰ καλά μας παλληκάρια στὴ χαρά τους. Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τίμησαν τὲς γιορτές των καὶ τσίγκρισαν τὰ κόκκινα αὐγὰ μὲ τὸ στρατό μας.

Οἱ πειὸ γλεντζέδες τοῦ λόχου μὲ τὸν δεκανέα τὸν Συριανὸ σκορποῦσαν τὸ ἀτελείωτο γέλειο στὴ συντροφιά.

Ὁ σύλλογος τῶν Κων καὶ Δων τὴ δεύτερη ἡμέρα συνεπλήρωνε μὲ τὴν ὄμορφη τελετὴ τῆς κλήρωσης τῶν λαχείων τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἐπιτυχία τῶν ἑορτῶν τῶν χαρμοσύνων αὐτῶν ἡμερῶν.

Τὰ σχολεῖα μας μὲ τὴ πραγματικὴ αὐτὴ ἀνώτερη κοινωνικὴ δράση παρουσίασαν τὴν καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυση στὸ τραγοῦδι, στὴ μουσικὴ μὲ μανδολινάτα, στὴν ὄμορφη ἀπαγγελία λογοτεχνικῶν ποιημάτων καὶ στὴ φιλολογικὴ πνευματικὴ τροφὴ μὲ τὸ μονόπρακτο δρᾶμα «Τὸ νυκτερινὸ τραγοῦδι» ποὺ τόσο πετυχημένα ξετυλίχθηκε στὴ παράστασή του ἀπὸ τὲς μαθήτριες Σισίκα Δημητριάδου καὶ Εὐφροσύνη Ἀσανάκη.

Τὴν τρίτη ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἀκολούθησε μιὰ ὄμορφη ἐκδρομὴ ἀπὸ μέρος τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν στὴ γειτονικὴ κωμόπολη Μάλγαρα. Ἕνα αὐτοκίνητο καὶ δύο ἁμάξια μετέφεραν τὴ καλὴ αὐτὴ συντροφιὰ ποὺ ἀποτελεῖτο ἀπὸ τὸν κ. Ὑποδιοικητή, κ. Δήμαρχο, Ἐπιθεωρητὴ τῶν σχολῶν, Εἰρηνοδίκη, Ἔφορον Οἰκονομικόν, Ἐπόπτη Συνεταιρισμῶν, Ὑπομοίραρχον καὶ Φρούραρχον μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λόχου.

Τὸν κ. ἐπιθεωρητὴ τῶν σχολῶν ἀκολούθησαν στὴν ἐκδρομὴ καὶ δύο μαθήτριες, ἡ Φρόσω Ἀσανάκη καὶ Σισίκα Δημητριάδου, ποὺ παρ' ὅλη τὴν ἀνηλικιότητα δείχνουν τὸ ξεχωριστὸ μουσικὸ τάλαντο καὶ στὸ τραγοῦδι σὲ σονέτα καὶ τὴ καλλιτεχνικὴ ἀπαγγελία σὲ ποίημα. Εἶναι τ' ἀηδόνια τῆς Κισσάνης, ὅπως πολὺ χαρακτηριστικὰ τὲς ὠνόμασαν καὶ εἶναι ἀλήθεια πειά· εἶναι τὰ ξεχωριστὰ κορίτσια, ποὺ κοσμοῦν πραγματικὰ κάθε συγκέντρωση καὶ ἑορτή.

Οἱ κ.κ. Εἰρηνοδίκης Μαλγάρων, Ὑποδιοικητής, Δήμαρχος, Ἔφορος, Ἀνθυπομοίραρχος καὶ προϊστάμενος τῶν Τ. Τ. Τ. τοὺς δέχθηκαν μὲ ἐξαιρετικὴ περιποίηση καὶ διασκεδαστικὴ ὄρεξη στὸν πρασινοντυμένο θελκτικὸ κῆπο «Σαλάτσι», ὅπου τὸ γλέντι ἀκολούθησε μέχρι τὲς μεταμεσονυκτινὲς ὧρες μὲ πολὺ διασκεδαστικὸ ὕφος. Ἡ μανδολι-

Μαθήτριαι τοῦ νηπιοπαρθεναγωγείου Κεσσάνης μ' ἑλληνικὴν ἀμφίεσιν.
1) Καλλιόπη Ν. Πέππα. 2) Στυλιανὴ Β. Παπαδοπούλου.
(Φωτογραφία ληφθεῖσα τῷ 1909).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

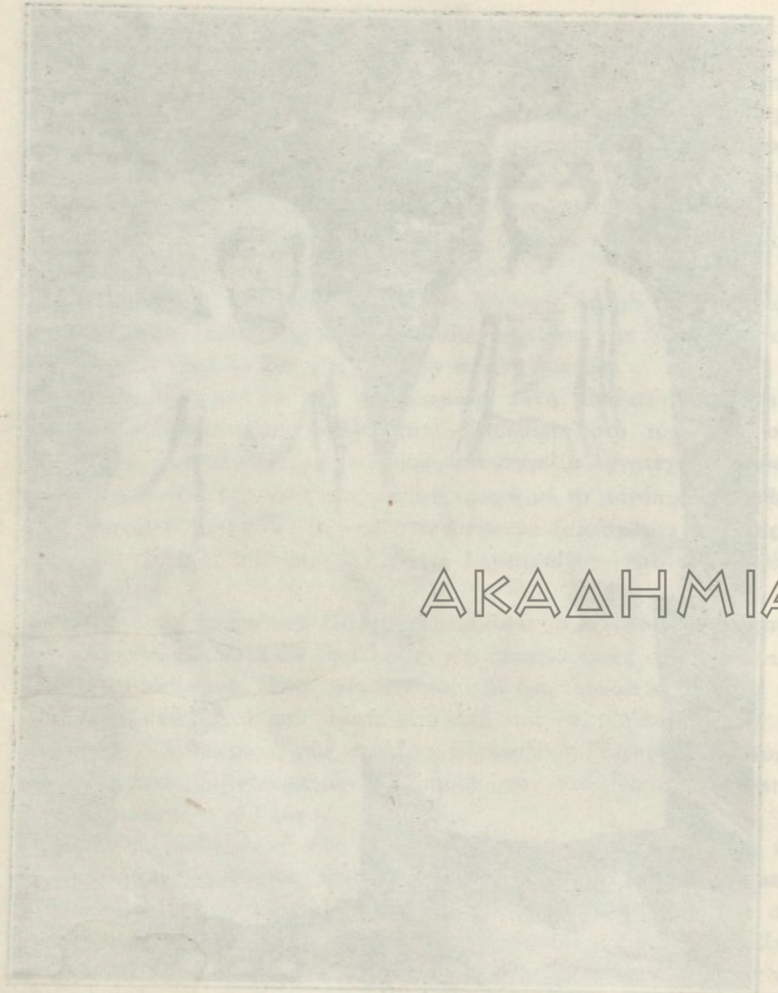

Μαθήτριαι τοῦ νηπιοπαρθεναγωγείου Κισσάνης μ' ἑλληνικὴν ἀμφίεσιν.

(Φωτογραφία [illegible] 1909).

νάτα, ποὺ τὴν πλούτιζε καὶ ὁ κ. Φρούραρχος μὲ τὴν κιθάρα του καὶ τὴ καλλιτεχνικὴ δεξιότητα, τοὺς ἄφισαν τὲς πειὸ καλὲς ἐντυπώσεις καὶ ἔκαμαν τὴ νύκτα ἐκείνη νὰ βουΐζῃ ἀπ' τοὺς μελωδικοὺς ἤχους τῆς χαρούσης αὐτῆς συντροφιᾶς, σὲ ἀντίθεση ἀπὸ τὲς μονότονες καὶ βουβὲς βραδιές. Βρέθηκαν καὶ πολλοὶ ποὺ σἂν νὰ τοὺς πήραξε τὸ ἀσυνήθιστο αὐτὸ ὕφος τῆς βραδιᾶς αὐτῆς γιὰ τὸν ἥσυχό τους ὕπνο, μὰ καὶ ἄλλοι ποὺ λαχτάρισαν κάτι σἂν ὄνειρο ποὺ ἔφευγε νὰ σβύσῃ ἐκεῖ στὸ βάθος...κάτι ποὺ τοὺς θύμιζε τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ξαναγύριζε πάλι στὴν Κισσάνη ἡ χαρωπὴ αὐτὴ συντροφιὰ μὲ μιὰ ἐσωτερικὴ βαθειὰ ψυχικὴ ξεκούραση, τόσο γιὰ τὴν ὀμορφιὰ τῆς ὅλης φυσικῆς ἀπόλαυσης, ἀπ' τὴν ὡραία αὐτὴ ἐκδρομή, ὅσο καὶ γιὰ τὸ βαθὺ συναδελφικὸ συναίσθημα ποὺ δοκίμασαν ἀπὸ τὴ θερμὴ ὑποδοχὴ τῶν καλῶν συναδέλφων, ποὺ δὲν φείσθηκαν κάθε δυνατὴ προσπάθεια γιὰ νὰ παρουσιάσουν πειὸ εὐχάριστη καὶ διασκεδαστικὴ τὴν ἐπιτυχημένη αὐτὴ ἐκδρομή.

Στὴν ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25 Μαρτίου παρελήφθηκε ἀπὸ τυπογραφικὴ ἀβλεψία, πὼς στὴ τελεσθεῖσα δοξολογία μίλησαν οἱ κ.κ. Μαλακόπουλος, διευθυντὴς τοῦ σχολείου ἀρρένων καὶ ὁ ἔγκριτος δικηγόρος τῆς πόλεώς μας κ. Μαλλαχᾶς. Ἀμφότεροι μὲ ἐξαιρετικὴ δεινότητα ῥητορικὴ ἔκαμαν μιὰ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση τῆς ἑορτῆς.

Κάππα.

(Τὸ «Φῶς», Σάββατον 16)29 Ἀπριλίου 1922).

LXXVI

ΚΙΣΣΑΝΗ.—Ἡ ἐφετεινὴ πρωτομαγιὰ ἑορτάσθηκε μὲ ἐξαιρετικὴ διασκέδαση. Οἱ πρόσκοποι μετὰ τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων μαθητῶν ἐξέδραμον στὴ γειτονικὴ κωμόπολη Μαύρης. Τὴν ὡραία αὐτὴ μαθητικὴ συγκέντρωση τίμησεν στὴ διωροπορεία, σχεδὸν ὅλο τὸ προσωπικὸ τῶν σχολείων Κισσάνης κ. Μαλακόπουλος, δίδες Σ. Ἀμπατζῆ Ὀλ. Γαϊτανίδου, Φ. Τσελεπίδου, Ε. Καλφοπούλου, Α. Ἀνδρέου καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν προσκόπων Γιάννης Κίτσος. Ἡ πορεία ἔγεινε πεζῆ μὲ πολὺ ὄρεξη καὶ χωρὶς κανένα σημάδι κούρασης. Ἡ πρωϊνὴ δροσιὰ χάριζε τὴ χαρωπὴ ἐκείνη ὄρεξη στὸ τραγοῦδι καὶ στὸ τρέξιμο μὲ τὴ συλλογὴ ὄμορφων ἀγριολουλουδιῶν. Τὰ πουλιὰ ἔδιναν τὴ θέση στὸ τραγοῦδι στὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ κοριτσάκια ποὺ σὰν πεταχτὰ πουλιὰ ἀφι-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ναν νὰ γεννᾶται ἡ λαμπρὴ αὐτὴ ἐντύπωση. Οἱ πρόσκοποι μὲ τὸ στρατιωτικό τους ὕφος κανόνιζαν τὴν πορεία σὲ στάσεις κανονικές.

Μιὰ πρασινοντυμένη μαγευτικὴ τοποθεσία στὴν ἁγία Παρασκευὴ μὲ πελώρια πλατάνια ξεκούραζε σὲ λίγο στὴ σκιὰ τῶν πλατυφύλλων δένδρων τὰ καλὰ παιδιά.

Ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων Ἀναγνωστόπουλος, δέχεται τὰ γειτονικὰ σχολεῖα Γραβούσης, Μαυριῶν, Σιγλίου.

Ἡ γαλανόλευκη φτερουγίζει μαζύ των ἁπαλὰ καὶ τὲς γλυκὲς φωνές, σὰν νὰ τῆς πέρνει καὶ νὰ τὲς σηκώνει ψηλὰ σ' αἰθέρια παλάτια, σὰν ἕνα ὕμνο, σὰν μιὰ προσευχὴ γιὰ μιὰ μελλούμενη δόξα, ποὺ ἡ νέα γενεὰ ἔρχεται νὰ χαράξῃ.

Κάθε σχολεῖο καταλαμβάνει τὴν ὡρισμένη θέση καὶ ὅλοι μαζὺ ἀποτελοῦνε τὴ μεγάλη μαθητικὴ οἰκογένεια μὲ μιὰ ἀσυγνέφιαστη χαρά. Στὸ βάθος διακρίνουμε τοὺς προσκόπους· ὁ ἐνωματάρχης Κόκκινος δέχεται τὲς ὁδηγίαις ἀπ' τὸν καλό τους ἀρχηγὸ καὶ ἑτοιμάζουνε τὸ τσάγι ποὺ θὰ προσφέρουνε στὰ παιδιά.

Ἡ μανδολινάτα μὲ τὴ χορωδία ἀφίνει τοὺς γλυκοὺς ἤχους νὰ σκορποῦν τὴ βαθιὰ ἐκείνη εὐχαρίστηση γιὰ τὴν παιδικὴ ζωή. Ὁ χορὸς συμπληρώνει τὴ διασκέδαση, κάτι ποὺ μέσα τοὺς φουσκώνει σὲ ἀνείπωτη χαρὰ ξεσπᾶ στὲς εὔρυθμες κινήσεις τοῦ χοροῦ, γίνεται ἕνα ὄμορφο σύμπλεγμα ἀπὸ μαθητὰς καὶ μαθήτριες, οἵτινες χορεύουνε τοὺς ἑλληνικοὺς χοροὺς μὲ ἐξαιρετικὴ χάρη. Ἀκολουθοῦν τὸ χορὸ ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ κάθε σχολεῖο μᾶς παρουσιάζει καὶ μιὰ ἔκπληξη.

Ὁ ἥλιος μᾶς δείχνει πὼς εἶναι μεσημέρι. Οἱ πρόσκοποι μὲ τὸ συσσίτιό τους ποὺ ἑτοίμασαν μᾶς καλοῦνε στὸ φαγί. Τὸ γεῦμα εἶνε λουκούλειο. Διακρίνουμε καὶ τὸν Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας ποὺ περιοδεύοντας συντροφεύει τὴ μαθητικὴ συγκέντρωση, καθὼς καὶ τὸν Ἀνθυπασπιστὴν τοῦ ἀποσπάσματος, τὸ προσωπικὸν ὅλων τῶν Σχολείων καὶ τόσους ἄλλους ἐκ τῶν προυχόντων τοῦ χωρίου.

Τὸ γλέντι ἐξακολουθεῖ ἀδιάσπαστο καὶ ἀλλοῦ κανένας ἀκούει τραγούδια, κάπου χορὸ βλέπει, κάπου παιγνίδια διασκεδαστικά, τοὺς προσκόπους νὰ παίζουν φοὺτ μπόλ. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ παρακολουθοῦνε τὴν ὡραία αὐτὴ τελετὴ καὶ σμίγουνε στὴ συντροφιὰ ἐνῷ μιὰ χαρὰ ζωγραφίζεται στὰ πρόσωπά των, γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ εἶχαν νὰ φιλοξενοῦν τὰ καλὰ παιδιά.

Ὁ ἥλιος γέρνει στὴ δύση, οἱ πρόσκοποι δίνουν τὸ σύνθημα γιὰ τὴν ἀναχώρηση μὲ τὴν παράταξή τους, ἀκολουθοῦνε μερικὲς ἐπιδει-

κτικὲς ἀσκήσεις σὲ βάδισμα καὶ παράταξη ἀπὸ τοὺς προσκόπους καὶ μένα τους χαιρετισμὸ ἀπὸ βαθειὰ εὐχαρίστηση, ἀφίνουν νὰ διαλυθῇ ἡ λαμπρὰ αὐτὴ συγκέντρωση τῆς Πρωτομαγιᾶς.

Εἶναι σούρωπο· ὕστερο ἀπὸ μιὰ μεσαία στάση στὸν Τεκὲ ἡ Κισσάνη ἀκούει τὸ χαρωπὸ τραγοῦδι στοὺς δρόμους της. Αἱ καλὲς μητέρες τρέχουν νὰ δεχθοῦν στὴν ἀγκαλιά των τὰ καλὰ παιδιά.

Παρατηρητής.

(Τὸ «Φῶς», Δευτέρα 9)22 Μαΐου 1922).

LXXVII

ΚΙΣΣΑΝΗ.—Μεγαλοπρεπέστατα ἑωρτάσθηκε ἡ ἐπέτειος Βασιλικὴ ἑορτή· ἡ πόλει μας σημαιοστολισμένη ἐπὶ διήμερο παρουσίαζε μιὰ ὄψη χαρμόσυνη. Τὴν Κυριακὴ τὴν 9η πρωϊνὴ τελέσθηκε δοξολογία στὸ μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν· ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, τὰ σχολεῖα μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ προσωπικοῦ παρέστησαν στὴ τελετή.

Μιὰ διμοιρία τοῦ λόχου Μηχανικοῦ ὑπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν κ. Γιάννη Ζαφειρούδη καὶ ἡ ὁμὰς τῶν προσκόπων μὲ τὸν ἀρχηγό τους κ. Γιάννη Κῖτσο ἀπέδοσαν τὲς κεκανονισμένες τιμὲς κατὰ τὴν παράταξη. Ἀκολούθησε παρέλαση ἐκ μέρους τῶν προσκόπων καὶ μαθητῶν, στὸ διοικητικὸ δὲ κατάστημα ἐγένετο δεξίωσι ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἀρχῶν. Ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Βλατάκης μὲ τὴν χαρακτηριστικὴ ἐξαιρετικὴ εὐγένεια καὶ καλωσύνη δέχθηκε ὅλας τὰς εὐχετηρίους ἐκδηλώσεις καὶ διεβίβασε ταύτας εἰς τὴν Α.Μ. Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ ἐνῷ χορωδία ἀπὸ μαθητὰς προσκόπους καὶ μαθητρίας ἐτραγούδισε μὲ μελωδικότητα πολλὰ ἐπίκαιρα ᾄσματα ἐθνικά.

Τὴν ἀπογευματινὴ 5η ὥρα ἠκολούθησαν ἐπιδεικτικὲς ἀσκήσεις γυμναστικῆς ἐκ μέρους τῶν προσκόπων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν σχολείων. Οἱ πρόσκοποι ἐξετέλεσαν μὲ ἐξαιρετικὴ χάρη καὶ εὐστροφία ὅλες τὲς κινήσεις, παρατάξεις καὶ Σουηδικὲς ἀσκήσεις, χαιρετισμὸν τῆς Σημαίας καὶ παρέλαση μετ' ᾀσμάτων, προσκοπικὰ παιγνίδια, δεξιότητος τῶν ἐνωματιῶν καὶ χοροὺς ἑλληνικοὺς μὲ συνοδείαν μανδολινάτας ἀπὸ μαθητρίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν προσκόπων κ. Γιάννης Κῖτσος δέχθηκε τὰ συγχαρητήρια ἀπὸ ὅλας τὰς ἀρχὰς γιὰ τὴν ἐπιτυχημένη ὀργάνωσι τῆς ἑορτῆς.

Αἱ δ-ίδες καὶ εἰσηγήτριαι τῆς καλλονῆς Φ. Τσελεπίδου καὶ Α. Ἀδρέου ἐδέχθησαν μὲ χαρακτηριστικὴ εὐγένεια ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας καὶ ἐπισκεπτρίας, ἡ δὲ δ-ὶς Ὄλγα Γαϊτανίδου διὰ τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων παρουσίασε ἀρκετὰς ἐπιτυχίας ἀπὸ τὴ γυμναστικὴ διοργάνωση τῶν μαθητριῶν.

Ἀκολούθησε χορὸς μὲ συνοδεία μανδολινάτας ἀπὸ μαθήτριες οἵτινες ἐχόρευσαν μὲ περισσὴ χάρη· πρὸ παντὸς ὁ χορὸς τῶν μικρῶν τοῦ νηπιαγωγείου παρουσίασε κάτι τὸ ἐκπληκτικὸν, γιὰ τὴν κανονικότητα τῶν κινήσεων τοῦ χοροῦ, ἐν ἀντιθέσει τῆς ἀνηλικιότητός των. Κατὰ τὰς γυμναστικὰς ἐπιδείξεις τῶν προσκόπων ὁ φρούραρχος Κισσάνης, διοικητὴς τοῦ τάγματος μηχανικοῦ, δι' ὀλίγων ἀνέπτυξε τὴν χαράν, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἰς τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ λατρευτοῦ Βασιληᾶ μας καὶ τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας ποὺ ἐνσαρκώνει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μεγαλουργοῦ Βασιληᾶ μας. Ὅλο τὸ πλῆθος ξέσπασε σὲ μιὰ ἀτέλειωτη ζητωκραυγὴ γιὰ τοῦ Βασιληᾶ μας.

Παρατηρητής.

(Τὸ «Φῶς», Τρίτη 31)13 Ἰουνίου 1922).

LXXVIII

ΚΙΣΣΑΝΗ, 12 Ἰουνίου.—Ἐκ τῶν νεοαφιχθέντων προσφύγων ἐκ Ρωσσίας ἐν τῷ λιμένι Θεσ]κης καὶ ἐκ τοῦ δημιουργηθέντος ζητήματος τῆς ἐγκαταστάσεως τούτων παρὰ τοῦ Κράτους, ἐθεώρησα καθῆκον πρὸς τοὺς πάσχοντας τούτους ἀδελφούς μας ν' ἀποστείλω τὰς κάτωθι ὀλίγας γραμμὰς εἰς τὴν ἐρίτιμον ἐφημερίδα τοῦ «Φωτός», ἥτις πάντα εὐγενῶς ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς Θράκης. Καὶ αἵτινες πιστεύω, ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν παρὰ τῶν ἁρμοδίων, θέλουσι διευκολύνει τὰ μέγιστα τὴν ἐγκατάστασιν τούτων, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων χιλιάδων τοιούτων, μὲ τὸ ὀλιγοδαπανότερον διὰ τὸ Κράτος.

Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπαρχίαν Κισσάνης, ἀριθμοῦσαν περὶ τὰς 52 ἐξ ὧν τὰ ἥμισυ ἑλληνικὰ χωρία, ἀριθμοῦντα πρὸ τοῦ Βαλκανικοῦ, πολέμου καὶ Εὐρωπαϊκοῦ τοιούτου διπλάσιον σχεδὸν πληθυσμὸν τῆς σήμερον. Δυνάμεθα λοιπὸν εὐχερῶς ν' ἀντικαταστήσωμεν τοὺς

ἐκλειπόντας τούτους πληθυσμοὺς διὰ νέων τοιούτων Ἑλλήνων, εἰς αὐτὰ τὰ ἑλληνικὰ χωρία, ὅπου καὶ οἰκήματα ὑπάρχουν, καὶ ἀκαλλιέργητοι γαῖαι ἐν ἀφθονίᾳ εὑρίσκονται, ἐλλείψει χειρῶν. Καὶ οὕτω λύεται προσωρινῶς τοὐλάχιστον ἢ καὶ διὰ παντὸς ἀκόμη ἡ ἐγκατάστασις ἀρκετῶν χιλιάδων προσφύγων. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως θὰ δεχθοῦν οἱ αὐτόχθονες, τὴν εἰς τοὺς κόλπους των ἐγκατάστασιν νέων ἀδελφῶν των, καθ' ὅτι μέλλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἐκ τῆς τοιαύτης πυκνώσεως τῶν χωρίων των.

Ὁμοίως δύναται νὰ συμβῇ καὶ μὲ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Θράκης, ὅπου παντοῦ ὑπάρχουν ἐλλείμματα ἀνθρώπινα καὶ γαῖαι ἀκαλλιέργητοι. Ἀρκεῖ μία σύντομος μεθοδικὴ καὶ πρακτικὴ ἐνέργεια παρὰ τῶν ἁρμοδίων καὶ ἰδίως τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν, ὅπως πραγματοποιηθῇ εἷς σκοπὸς λίαν φιλανθρωπικὸς καὶ ἐθνωφελὴς μὲ τὸ ἀπώτερον ὑλικὸν συμφέρον διὰ τὴν Θράκην καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅλην.

Α. Ζ.

(Τὸ «Φῶς», Παρασκευὴ 17]30 Ἰουνίου 1922).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

LXXIX

ΚΙΣΣΑΝΗ 7. Ἰουνίου.—Μ' ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία διενεργήθησαν αἱ ἐπιδεικτικαὶ ἐξετάσεις τῶν σχολείων μας, διαρκέσασαι ἐπὶ διήμερον εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ παρθεναγωγείου.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων τῆς περιφερείας μας κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ἐξαιρετικὴν ἐργασίαν ἀπὸ μέρους τῶν ἀποτελούντων τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν τῶν σχολῶν τῆς Κισσάνης διὰ τὴν λαμπρὰν πρόοδον τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

Ἄξιοι συγχαρητηρίων εἶναι οἱ διδάσκαλοι Ε. Μαλλακόπουλος, Ι Κῖτσος, Ε. Καλφοπούλου καὶ Στέλλα Β. Παπαδοπούλου, οἵτινες ἐπαρουσίασαν μιὰ ἐργασία ἀρκετὰ συντελεστικὴ γιὰ τὴν ὅλη πρόοδο τοῦ σχολείου. Ὁμοίως αἱ διδασκάλισσαι δ-ες Σ. Ἀμπατζῆ, Ὄλγα Γαϊτανίδου, Φωφὼ Τσελεπίδου καὶ Α. Ἀνδρέου παρουσίασαν ἀνάλογη ἐργασία ποὺ τιμᾷ τὰ καλὰ αὐτὰ κορίτσια.

Κάππα.

Τὸ «Φῶς», Σάβατον 18]1 Ἰουλίου 1922)·

LXXX

ΚΙΣΣΑΝΗ.— Μετ᾽ ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐπανηγυρίσθη ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τῆς μαύρης δουλείας τῶν πέντε αἰώνων, καί ἰδίως τῶν τελευταίων χρόνων, κατὰ τοὺς ὁποίους αἰσθανόμενον τὸ θηρίον τὴν φυγήν του, διέπραξε τὰς πλέον ἀπανθρώπους πιέσεις, καταστήσας οὕτω τὴν ἐλευθερίαν διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Θράκης τὸ ποθητότερον παντὸς ἄλλου πράγματος ἐν τῷ κόσμῳ.

Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πατρίδος μας εὐγνώμονες πρὸς τὴν ἡμέραν ταύτην συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ πέμψωσι τὰς εὐχάς των καὶ νὰ εὐχαριστήσωσι τοὺς συνιελεστὰς τοῦ θείου τούτου δώρου. Γενομένης λοιπὸν τῆς δεήσεως ὑφ᾽ ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου, ἠκολούθησεν ἀμέσως ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου ἐν μέσῳ ἀπείρων ζητωκραυγῶν καὶ εἶτα ὁ πανηγυρικὸς λόγος τοῦ Δημάρχου, μετὰ τὸν ὁποῖον ὡμίλησεν ὁ ἀξιόλογος συμπολίτης μας Ἀθανάσιος Γκουδελῆς, ἐξιστορήσας διὰ θαυμαστῶν φράσεων καὶ ποιητικῶν ἐξάρσεων τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ εὐχηθεὶς ἐν τέλει τὴν ταχεῖαν εἴσοδον τοῦ βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου εἰς τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων, μὲ τὸ γνήσιον ῥητόν, «ὁ Κωνσταντῖνος τὴν ἔχασε ὁ Κωνσταντῖνος θὰ τὴν πάρῃ».

Α. Ζ.

(Τὸ «Φῶς», Πέμπτη 21]3 Αὐγούστου 1922).

LXXXI

ΚΙΣΣΑΝΗ, Σ]βριος.—Ἅπαντες οἱ ἐπανακληθέντες εἰς τὸ στράτευμα ἔφεδροι τῆς περιφερείας μας μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ, προσῆλθον καὶ κατετάχθησαν εἰς τὸν ἐνταῦθα 11ον λόχον.

(«Θρᾳκικὴ Ἐπιθεώρησις»(1) Κυριακὴ 18)1 Ὀκτωβρίου 1922).

LXXXII

ΚΙΣΣΑΝΗ, 8 Ὀκτωβρίου.— Πένθος καὶ σύγχυσις. Ἡ ἔλλειψις μεταφορικῶν μέσων περισσότερον αἰσθητὴ ἀπὸ κάθε ἄλλην περιφέρειαν. Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν σιτηρῶν ἐγκατελείφθη, ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν Μαλγάρων, καταστάσης ἀδυνάτου τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ξηροῦ. Σκηναὶ ἀπογνώσεως διαδραματίζονται εἰς τὰς ὁδούς. Ἀληθινοὶ κλαυθμῶνες ὅλαι αἱ δημόσιαι ὁδοί.

(«Μακεδονία», Τρίτη 11)24 Ὀκτωβρίου 1922).

1) Ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς ἐν Ἀδρ]πόλει.

LXXXIII

ΚΙΣΣΑΝΗ, Ὀκτώβριος.—Ἅμα τῇ ἐπισήμῳ ἀναγγελίᾳ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ἀνατ. Θράκης, ἅπας ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἤρχισε ν᾽ ἀναχωρῇ ἀφίνων τὰς ἑστίας του καὶ τοὺς τάφους τῶν πατέρων του. Ἡ Κισσάνη εἶνε καὶ αὐτὴ μία κηδεία. Εἶναι ἐπιτάφιος θρῆνος. Αἱ φωναὶ καὶ οἱ ὀλοφυρμοὶ τῶν γυναικοπαίδων, σέρνουν τὴν νεκρικὴν προβοδίαν καὶ τὰ κοπάδια τῶν φευγόντων σκορπίζουν ῥίγη εἰς τοὺς λόγγους καὶ τὶς βουνοκορφές. Τουρκικαὶ βωδάμαξαι ἐπιταχθεῖσαι, περνοῦν τὴν Μαρίτσαν, μεταφέρουσαι πᾶν τὸ μεταφερτόν, οἰκιακά, δημητριακὰ καὶ διάφορα. Ἀλλ᾽ εἰς τὸ μαρτύριον τῆς φυγῆς προστίθεται καὶ τὸ μαρτύριον τῆς βροχῆς. Πολλαὶ ἅμαξαι σταματοῦν ἕνεκα τῶν σχηματισθεισῶν λιμνῶν, ἀδυνατοῦσαι νὰ κινηθοῦν. Ἐπὶ πλέον δὲν λείπουν καὶ αἱ ἐκμεταλεύσεις τῶν μικροπωλητῶν, οἵτινες εὑρίσκουν τὴν εὐκαιρίαν ν᾽ ἀπογυμνώνουν τὸν πανικόβλητον καὶ πτωχὸν μετανάστην. Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ Κισσάνης—Δεδεαγὰτς βλέπετε ἁμάξας, κάρρα, ἔπιπλα σιτηρά, ἀφεθέντα, διότι δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ μεταφερθοῦν καὶ νὰ περισωθοῦν. Αὔριον θὰ τὰ οἰκειοποιηθοῦν οἱ κατακτηταί.

Ἡ Κισσάνη μας ἐνέκρωσεν, οὐδεὶς ἀπέμεινεν, ἐκτὸς τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν ἀναμενουσῶν τὴν ἄφιξιν τῶν διασυμμαχικῶν ἐπιτροπῶν. Ἀφίνομεν ὀπίσω ἕνα ἀπέραντον νεκροταφεῖον. Ἀλλὰ καὶ ἕνα θησαυρόν, τὸν ὁποῖον ἠδυνάμεθα καὶ δυνάμεθα νὰ σώσωμεν. Ἠδύνατο καὶ δύναται ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Πρόκειται περὶ δημητριακῶν καρπῶν ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων ὀκάδων οἵτινες εὑρίσκονται εἰς τὰς ἐδῶ ἀποθήκας, παρημελημένοι ἀπὸ τὸν πολὺν Βοζίκην καὶ δὲν μεταφέρονται ἐλλείψει μέσων μεταφορᾶς. Αἱ ἐκκλησίαι ἐγυμνώθησαν, διανεμηθέντων τῶν ἱερῶν σκευῶν εἰς τοὺς κατοίκους, ἵνα μὴ συληθῶσιν ὑπὸ τῶν βαρβάρων.

Εἰς τὸν δρόμον τοκετοί, θάνατοι μικρῶν παιδίων καὶ ἀσθένειαι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐπὶ ἀσθενειῶν. Πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Θρᾴκης, συνεπείᾳ τοῦ φόβου καὶ τοῦ πανικοῦ ἐγκαταλείπουν τὸ πᾶν διὰ νὰ σώσωσι τὴν ζωήν των.

Κομνηνός.

(«Μακεδονία», Τρίτη 11]24 Ὀκτωβρίου 1922).

ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΒΙΒΛΙΩ ΑΠΑΝΤΩΜΕΝΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΕΠΑΥΛΕΩΝ ΛΟΦΩΝ ΣΤΕΝΩΠΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

Τὰ νέα ὀνόματα τῶν συνοικισμῶν περικλείονται ἐντὸς παρενθέσεως.

Συνοικισμοὶ μὴ φέροντες νέον ὄνομα δὲν μετωνομάσθησαν.

Α

Ἁγίασμα καὶ τουρκιστὶ Κοτζιακῆ· χωρίον ἑλληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 34 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσσάνης καὶ ἓν εὐθέως πρὸς νότον τοῦ χωρίου Τσελεπῆ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ἄδηλον ἰδὲ Ντουλχάν.

Αἶσα ἰδὲ Μπασιαΐτ.

Ἀκάστη ἰδὲ Ἄκ-Κοτζά.

Ἀκὶν—Τζαλῆ (Ἀνδριανή)· χωρίον ἑλληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 33 χλμ. ΒΑ τῆς Κεσ. καὶ 5 ΒΑ τοῦ χ. Καλύβια, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ἄκ-Κοτζὰ (Ἀκάστη)· ἄλλοτέ ποτε ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσ. Χ″ Παναγιώτου Βάσογλου καὶ ἤδη χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν· κεῖται περὶ τὰ 26 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 δεξιόθεν τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἄκ-Τσεσμὲ (Ἀσπρονέριον)· προσφυγικὸν ὀθωμανικὸν χωρίον κείμενον 11 χλμ. εὐθέως πρὸς δυσμὰς τῆς Κεσ. καὶ 4 ΒΔ τοῦ χ. Μπὸς-Τεπέ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἀλμαλῆ (Γαλήνη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 28 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ 14 εὐθέως πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χ. Καντὴ-Κιοϊ, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Ἀλτὶν-Τὰς (Χρυσόλιθος)· ἀλβανόφωνον ἑλλην. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 17 χλμ. βορείως τῆς Κεσ. καὶ 5 πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἀμυγδαλὲς ἰδὲ Μπαϊμνές.

Ἀρβανίτες ἢ Ἀρβανίτδεις καὶ τουρκιστὶ Ἀρναοὺτ-Κιοϊ (Δράχος)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 34 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 71]2 εὐθέως πρὸς δυσμὰς τοῦ χ. Ἄκ-Κοτζά, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Τσατὰλ-Τεπέ.

Ἀργύρια ἰδὲ Κουρουκλοῦ.

Ἀρναοὺτ, Ἀρναοὺτ-Κιοϊ ἰδὲ Ἀρβανῖτες.

Ἀσπρονέριον ἰδὲ Ἄκ-Τσεσμέ.

Β

Βαϊραμίτς ἰδὲ Μπαϊραμίτς.

Βαράγορ ἰδὲ Μπαράορ.

Βάρνη ἰδὲ Βαρνίτσα.

Βαρνίτσα καὶ τουρκιστὶ Πουρνὰρ-Κιοϊ (Βάρνη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 16 χλμ. εὐθέως πρὸς νότον τῆς Κεσ. καὶ 7 ΒΑ τοῦ χ. Τσιλντίκ, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Κούμαρος.

Βασαγίτσι, Βασαΐτ, Βασαήτκιοϊ ἰδὲ Μπασιαΐτ.

Βατραχιὰ ἰδὲ Κουρμπᾶ Τσιφλίκ.

Βεγενδίκ, Βιενδὴ-κιοϊ ἰδὲ Μπιγιντίκ.

Βέη ἰδὲ Μπὲϊ-Κιοϊ.

Βὸς-Τεπὲ ἰδὲ Μπὸς-Τεπέ.

Βουλγαρικὸν, Βουλγάρ-κιοϊ ἰδὲ Βουργάρκου.

Βουργάρκου καὶ βραδύτερον Μουατζῆρ-Κιοϊ (Λιγνῆταις)· χωρίον κείμενον 5 χλμ. εὐθέως ἀνατολικῶς τῆς Κεσ., ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Κεσσάνης—Μαλγάρων, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.—Τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰουλίου 1913 κατῳκεῖτο ὑπὸ Βουλγάρων σχισματικῶν· ἤδη δὲ κατοικεῖται ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν, τῶν Βουλγάρων κατοίκων αὐτοῦ μεταναστευσάντων εἰς Βουλγαρίαν.

Γ

Γαλατᾶς· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 32 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 1]2 εὐθέως ΒΑ τοῦ χ. Ἀρβανῖτες, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Γενῆ Τσιφλὶκ (Νεόκοσμος)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τῶν ἐκ Κεσσάνης ἀδελφῶν Χαφοὺζ Ἀσήμ· κεῖται 5 χλμ. πρὸς δυσμὰς τῆς Κεσ. καὶ 2 ΒΑ τοῦ χ. Μπὸς-Τεπέ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Γερλῆ-Σοῦ (Ῥάχη)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 20 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν δεξιόθεν τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης—Καλλιπόλεως, ἐπὶ τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Γεροῦκι ἰδὲ Γιουροὺκ Τσιφλίκ.

Γιαηλιὰ καὶ Γιαηλιὰ-Κιοϊ (Γλαφυρά)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 34 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 3 δυτικῶς τοῦ χ. Ταλισμάν, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Γιαμπουλντὰκ (Λαμπετή)· χωρίον οἰκούμενον, πρὸ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὑπὸ Ὀθωμανῶν προσφύγων· κεῖται περὶ τὰ 17 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 ΝΑ τοῦ χ. Ντουάντζια-Σαγήρ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Γιουροὺκ Τσιφλὶκ (Γεροῦκι)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσσάνης, Μουσταφᾶ Γιουρουκὰκ μπέη· κεῖται 51]2 χλμ. βορείως τῆς Κεσ. καὶ 11]2 πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Γιπηλδὰκ ἰδὲ Γιαμπουλντάκ.

Γκὰζ-Χανέ· κατ' ἐξοχὴν ὁμαλὴ θέσις, παρὰ τὸ νότιον ἄκρον τῆς Κεσσάνης κειμένη καὶ διασχιζομένη ὑπὸ τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης-Καλλιπόλεως.

Γκιουντιζλὲρ (Σταμούλη)· ἄλλοτέ ποτε ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσσάνης Κων)τίνου Σταμούλη ἢ Παπασταμούλη καὶ ἤδη χωρίον οἰκούμενον, πρὸ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ἀνατολ. Θράκης, ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκ Θμίτκιοϊ (Εὐθυμίου) τῶν Μαλγάρων· κεῖται 15 χλμ. δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 2 ΒΑ τοῦ χ. Ντουάντζια-Σαγήρ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Γκουδουζλὲρ ἰδὲ Γκιουντιζλέρ.

Γλαφυρὰ ἰδὲ Γιαηλιά.

Γραβάνι, Γραβοῦνα, Γραβοῦνι, Γραβοῦσα ἰδὲ Γραμποῦνα.

Γραμποῦνα (Γραβοῦσα)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 11 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ 2 1]2 πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Καλλίπολιν ἀγούσης, ἐπὶ πλευρᾶς τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Δ

Δαοὺ διλὸ ἰδὲ Νταούντιλη.

Δερβέντι ἰδὲ Ντερβέντ.

Δὴς-πουδὰκ ἰδὲ Κουπσδάκ.

Διανισμὰν ἰδὲ Ταλισμάν.

Δισπόντιον ἰδὲ Κουπσδάκ.

Δογὰν-Κιοϊ (Σιδηνή)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰς 6 ὥρας ΒΑ τῆς Κεσσάνης καὶ 11 χλμ. πρὸς τὰς δεξιὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Δογαντζῆ, Δουαντζῆ ἰδὲ Ντουαντζῆ.

Δόκανα ἰδὲ Ντουάντζια Κεμπήρ.

Δουγάντζα Κεπὴρ ἰδὲ Ντουάντζια Κεμπίρ.

Δουγάντζα-Σαγὴρ ἰδὲ Ντουάντζια Σαγήρ.

Ε

Ἔδηλαν ἰδὲ Ντουλχάν.

Ἑξαμίλ· χωρίον ἑλληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 40 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ 1 1)2 ἀριστερόθεν τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης-Καλλιπόλεως, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἐρικλὴ ἰδὲ Ἡρηκλῆ.

Η

Ἠδιρχὰν ἰδὲ Ντουλχάν.

Ἡρηκλῆ (Ῥυκάνη)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 30 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 5 εὐθέως πρὸς νότον τοῦ χ. Φακίρμα, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἡρωϊκὸν ἰδὲ Μπιγιντίκ.

Θ

Θεοδώρειον ἰδὲ Θουδουρίτς.

Θουδουρίτς καὶ Τοντορίτς (Θεοδώρειον)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 20 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ι

Ἰμπρὶκ-Τεπὲ (Ἴμβρασος)· ἀλβανόφωνον ἑλλην. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 19 χλμ. ΒΔ τῆς Κεσ. καὶ 4 ΝΑ τοῦ χ. Σουλτὰν-Κιοϊ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ἰντζὲ-Κιοϊ (Παρασκευᾶς)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τῶν ἐκ Κεσσάνης Μεμὲτ μπέη καὶ Παναγιώτου Χ'' Παρασκευᾶ· κεῖται 5 χλμ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Ὕψαλα ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Ἰρικλὶ ἰδὲ Ἡρηκλῆ.

Κ

Καβάκ (Λευκή)· χωρίον ὀθωμ. κείμενον περὶ τὰ 38 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ ἓν πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ Μέλανος ποταμοῦ (τουρκιστὶ Καβὰκ-Ντερέ), ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κάδμη ἰδὲ Καντὴ-Κιοΐ.
Καλύβια· χωρίον ἑλληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 28 χλμ. ΒΑ τῆς Κεσ. καὶ 4 ΒΑ τῶν Μαλγάρων, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῆς λοφοσειρᾶς Γκιουλγκὲν Μπαϊροῦ.
Καντὴ-Κιοΐ (Κάδμη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 17 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ., 7 δ' εὐθέως πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χ. Μαῦρες καὶ πλησίον τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Καρᾶ βουνὰρ ἰδὲ Καρὰ-Μπουνάρ.
Καρὰ-Ἰσσὰρ (Κρισσάριον)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 15 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Καρὰ-Μπουνὰρ (Κορνοφωλεά)· χωρίον τῆς ἐλευθέρας Θρᾴκης, κείνον 3 χλμ. νοτίως τῆς πόλεως Σουφλίου καὶ πλησίον τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Καρὰ-Σατὴ (Σατήρη)· παλαιὸν ὀθωμανικὸν χωρίον κείμενον 12 χλμ. πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ 2 ἀνατολικῶς τοῦ χ. Μουζαλὴ ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Καρὰ-Τεπὲ (Κτίρια)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 18 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 3 1)2 εὐθέως ΒΔ τοῦ χ. Τσιλντίκ, ἐπὶ τοῦ λόφου Μαῦρος Λόφος.
Καρατζὰ-Χαλῆ (Ταπητοχώριον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 15 χλμ. βορείως τῆς Κεσ. καὶ 2 πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Καρὰ-Τσαλῆ (Πολυβάτειον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 26 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ εἰς ἀπόστασιν λεπτῶν τινων ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Ξηροῦ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Καργιὰ καὶ τουρκιστὶ Κόζ-Κιοΐ (Καρυαί)· χωρίον ἑλληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 18 χλμ. εὐθέως πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσάνης καὶ 1 1)2 ἀριστερόθεν τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Καρλὴ-Κιοΐ καὶ Κάρλο ([illegible])· χωρίον ἑλλην. κείμενον 14 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 4 εὐθέως δυτικῶς τοῦ χ. Μιρτζέν, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Κάρλο ἰδὲ Καρλὴ-Κιοΐ.
Καρυαὶ ἰδὲ Καργιά.
Κηλὶτς-Κιοΐ ἰδὲ Κλῆτς-Κιοΐ.
Κὶζ-Καμπὰν (Παρθένιον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 18 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐπὶ τῶν ΒΔ ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Χερντελὲζ-Τεπέ.
Κιοσὲ-Ἀτλῆ (Κροσσή)· προσφυγικὸν ὀθωμαν. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ κόλπου τοῦ Ξηροῦ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κιοσὲ ἰδὲ Κιοσὲ-Ἀτλῆ.
Κιρικλῆ ἰδὲ Κιουρτλῆ.
Κιουρτλῆ (Νίρητος)· χωρίον ἑλ-

ληνικὸν κείμενον περὶ τὰ 21 χλμ. ΒΑ τῆς Κεσ. καὶ 4 εὐθέως πρὸς βορρᾶν τοῦ χ. Χὰς-Κιοΐ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κλῆτς-Κιοΐ (Κύλικον)· ἄλλοτέ ποτε ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Ῥαιδεστοῦ Ἀντωνάκι Καντόγλου καὶ ἤδη χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν· κεῖται 10 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κοτζὰ-Χαντὴρ (Χυτήριον)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 19 χλμ. δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 2 εὐθέως πρὸς δυσμὰς τοῦ χ. Γιαμπουλντάκ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κοτζά Χισὰρ Χητὴρ ἰδὲ Κοτζὰ-Χαντήρ.
Κουγιουλοὺ-Τεπέ (Πτυχή)· προσφυγικὸν ὀθωμανικὸν χωρίον κείμενον περὶ τὰ 26 χλμ. δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 2 ἀνατολικῶς τῆς Στεντορίδος λίμνης (τουρκιστὶ Γκάλα Γκιολιοῦ), ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Κουπσδὰκ (Δισπόντιον)· ἄλλοτέ ποτε ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) καὶ ἤδη χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν· κεῖται περὶ τὰ 16 χλμ. πρὸς νότον τῆς Κεσ. καὶ 5 δυτικῶς τοῦ χ. Βαρνίτσα, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Κουρμπᾶ Τσιφλὶκ (Βατραχιά)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσ. ὁμογενοῦς Στουγιάννου· κεῖται 4 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 1 1)2 ΒΔ τοῦ χ. Σιγλί, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.
Κουρουκλοῦ (Ἀργύρια)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 30 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ ἓν εὐθέως πρὸς βορρᾶν τοῦ χ. Ταλισμάν, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Κουροῦ-Τσεσμέ· χωρίον ἑλλην. καταστραφὲν διαρκοῦντος τοῦ Πανευρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἔκειτο τοῦτο περὶ τὰ 21 χλμ. πρὸς νότον τῆς Κεσ. καὶ 4 ἀνατολικῶς τοῦ χ. Βαρνίτσα, ἐντὸς τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.
Κουρτζῆ-Κιοΐ (Κρόταλον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 12 χλμ. εὐθέως δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς εἰς Ὕψαλα ἀγούσης, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν ἀνωνύμου λοφοσειρᾶς.
Κρισσάριον ἰδὲ Καρὰ-Ἰσσάρ.
Κροσσὴ ἰδὲ Κιοσὲ-Ἀτλῆ.
Κτίρια ἰδὲ Καρὰ-Τεπέ.
Κύλικον ἰδὲ Κλῆτς-Κιοΐ.
Κύψελα ἰδὲ Ὕψαλα.

Λ

Λαλά-Κιοΐ καὶ Λαλατζὶκ (Λάμπη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 12 χλμ. πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ 2 πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.
Λάμπη ἰδὲ Λαλά-Κιοΐ.
Λιγνῆται ς ἰδὲ Βουργάρκου.

Μ

Μαγαρὶς (Μέγα Ῥύσιον[1]) χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 21 χλμ. εὐθέως πρὸς νότον τῆς Κεσ. καὶ εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας περίπου ὥρας ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Ξηροῦ, ἐντὸς τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

1) Παρὰ Παχυμέρῃ Μεγαρίσιον. (Ἐκδ. *Bonnae*. σ. 636).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μὰλ-Τεπὲ (Μαλτηνή)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 14 χλμ. εὐθέως πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Μαλτηνὴ ἰδὲ Μὰλ-Τεπέ.

Μαῦρες· χωρίον ἑλλην. κείμενον 10 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ., ἐπὶ τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης-Καλλιπόλεως, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Μαχητὴς ἰδὲ Μαχμούτ-Κιοΐ.

Μαχμούτ-Κιοΐ (Μαχητής)· χωρίον κείμενον 14 1)2 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσσάνης καὶ 3 ΝΔ τοῦ χ. Καντή-Κιοΐ, ἐντὸς τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Μεγαρήση, Μεγαρίσι, Μέγα Ρύσιον ἰδὲ Μαγαρίς.

Μερτζὰν, Μερτζέν ἰδὲ Μιρτζέν.

Μέταλλα ἰδὲ Μιρτζέν.

Μετώπη ἰδὲ Μπὸς-Τεπέ.

Μικρὸν ἰδὲ Μπαράορ.

Μιρτζὲν (Μέταλλα)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 12 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ 4 εὐθέως ἀνατολικῶς τοῦ χ. Καρλή-Κιοΐ, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Μοσχίνα ἰδὲ Μουζαλῆ.

Μουζαλῆ (Μοσχίνα)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 11 χλμ. πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ 3 εὐθέως ἀνατολικῶς τοῦ χ. Μπασιαΐτ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Μουσελὶμ Τσιφλὶκ (Σωτήρα)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσ. Χασὰν ἐφέντη· κεῖται 15 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 ΝΑ τοῦ χ. Γιαμπουλντάκ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Μπαϊμνὲς καὶ ἄλλως τ' Λουκὰκ Μπαχτσὲς ἢ 'Αμυγδαλές· μικρὰ ἔκτασις κατάφυτος ἀμυγδαλεῶν, παρὰ τὸ νοτιοανατολικὸν ἄκρον τῆς Κεσσάνης κειμένη.

Μπαϊραμὶτς (Πασχαλιά)· χωρίον κείμενον περὶ τὰ 30 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ περὶ τὰ 18 εὐθέως ἀνατολικῶς τοῦ χ. Κουροῦ-Τσεσμέ, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ. — Τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τῆς 9 'Οκτωβρίου 1922 κατῳκεῖτο ὑπὸ Σέρβων ἑλληνοφώνων· ἤδη δὲ κατοικεῖται ὑπὸ προσφύγων 'Οθωμανῶν τῶν πρώην κατοίκων αὐτοῦ μεταναστευσάντων εἰς Σερβίαν.

Μπαράγο ἰδὲ Μπαράορ.

Μπαράορ (Μικρόν)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Μπασαΐκα ἰδὲ Μπασιαΐτ.

Μπασιαΐτ (Αἶσα)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 11 1)2 χλμ. εὐθέως πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ., ἐπὶ τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης — Οὐζοὺν-Κιοπροῦ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Μπέϊ-Κιοΐ (Πῖκος)· προσφυγικὸν ὀθωμαν. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 1)2 εὐθέως ΝΑ τοῦ χ. Φακίρμα, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Μπιγιντὶκ (Ἡρωϊκόν)· χωρίον ἑλλ. κείμενον 9 χλμ. ΒΔ τῆς Κεσ. καὶ 5 εὐθέως ΝΔ τοῦ χ. Μπασιαΐτ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Μπὸς-Τεπὲ (Μετώπη)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 8 χλμ δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 3 ΒΑ τοῦ χ. Τουρκμέν, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ν

Νεόκοσμος ἰδὲ Γενῆ Τσιφλίκ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Νταούντιλη (Δαύνιον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. βορείως τῆς Κεσ. καὶ 7 πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ντεβετζή-Κιοΐ (Εὔανδρον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 19 χλμ. ἀνατολικῶς τῆς Κεσ. καὶ 7 ΒΑ τοῦ χ. Καντή-Κιοΐ, ἐντὸς τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Ντερβέντ· στενωπὸς παρὰ τὸ χωρίον Μπαράορ.

Ντουαντζῆ (Τρυφώνιον)· βουλγαρόφωνον ἑλλην. χωρίον κείμενον 11 χλμ. εὐθέως ΒΑ τῆς Κεσ. καὶ 4 ΝΑ τοῦ χ. Μουζαλῆ, ἐφ ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ντουάντζια-Κεμπὴρ καὶ ἁπλῶς Ντουάντζια (Λόκανα)· προσφ. ὀθωμ. χωρίον κείμενον 10 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ 2 ΝΑ τοῦ χωρίου Κλήτς-Κιοΐ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ντουάντζια-Σαγὴρ (Δογαντζῆ)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 17 χλμ. δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 2 ΒΔ τοῦ χ. Γιαμπουλντάκ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Ντουλχὰν καὶ 'Εντιλχὰν ("Αδηλον)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 23 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης—Καλλιπόλεως, ἐπὶ τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Π

Παζὰρ-Ντερέ (Πτερά)· ἀλβανόφωνον ἑλλην. χωρίον κείμενον 14 χλμ. βορείως τῆς Κεσ. καὶ 4 πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Παληόκαστρο, (ὕψους 367 μέτρων[1])· ὠοειδὴς θαμνοσκεπὴς γήλοφος, ἐφ' οὗ ἐρείπια μεσαιωνικοῦ φρουρίου ὑπέρκειται ΝΑ τῆς Κεσσάνης πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἀπέχων αὐτῆς.

Παρασκευᾶς ἰδὲ 'Ιντζὲ-Κιοΐ.

Παρθένιον ἰδὲ Κὶζ-Καμπάν.

Πασαΐτιον, Πασὴτ ἰδὲ Μπασιαΐτ.

Πατὰρ-δερὲ ἰδὲ Παζὰρ-Ντερέ.

Πῖκος ἰδὲ Μπέϊ-Κιοΐ.

Πλαγιὰρ καὶ τουρκιστὶ Μπουλαΐρ (Καρδία)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 55 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ 14 ΝΔ τοῦ χ. 'Εξαμίλ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Πολυβάτειον ἰδὲ Καρὰ-Τσαλῆ.

Πουρνὰρ, Πουρνάρκιοΐ ἰδὲ Βαρνίτσα.

Ρ

'Ράχη ἰδὲ Γερλῆ-Σοῦ.

'Ρυκάνη ἰδὲ 'Ηρηκλῆ.

Σ

Σαζλὶ-Ντερὲ (Σάσσος)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ εἰς ἀπόστασιν τετάρτου περίπου τῆς ὥρας ἀπὸ τοῦ κόλπου τοῦ Ξηροῦ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Σαμβύκη ἰδὲ Σιαμπὰν-Κιοΐ.

Σάσσος ἰδὲ Σαζλὶ-Ντερέ.

Σατήρη ἰδὲ Καρὰ-Σατή.

Σεβένιον ἰδὲ Σιΐντή-Κιοι.

Σειδὴ ἰδὲ Σιΐντή-Κιοι.

Σειλὴ ἰδὲ Σιγλή.

---

1) 'Ιδὲ *General karte von Mitteleuropa*, *1:200.000*, φύλλον *Dimotika*.

Σιαμπὰν-Κιοϊ (Σαμβύκη)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 27 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 3 1)2 πρὸς δυσμὰς τοῦ χ. Φακίρμα, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Σίγλαι ἰδὲ Σιγλί.

Σιγλὶ καὶ τουρκιστὶ Σεϊλὶ (Σίγλαι)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 4 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς εἰς Αἶνον ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Σιϊντὴ-Κιοϊ (Σεβένιον)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 14 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ 2 εὐθέως πρὸς ἀνατολὰς τοῦ χ. Σιουκροῦ, ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ ὄρους Κουροῦ Νταᾶ.

Σιμήτκιοϊ ἰδὲ Σνὶκ-Κιοϊ.

Σιουκροῦ (Σουκρίον)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 12 χλμ. εὐθέως ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ 2 1)2 ἀνατολικῶς τοῦ χ. Μαῦρες, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Σνὶκ-Κιοϊ· ἀγροτ. ἔπαυλις (τσιφλὶκι) τῶν ἐκ Κεσσάνης ἀδελφῶν Ἀμπντουλαχμὰν καὶ Σουλεϋμὰν Ντελῆ Χουσεΐν· κεῖται ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ πλησίον τῶν Ὑψάλων.

Σουκρή, Σουκρίον ἰδὲ Σιουκροῦ.

Σούλουτζε ἰδὲ Φακίρμα.

Σουλτὰν-Κιοϊ (Λείβιθρον)· ἀλβανόφωνον ἑλλην. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 24 χλμ. ΒΔ τῆς Κεσ. καὶ 4 ΒΔ τοῦ χ. Ἰμπρὶκ-Τεπέ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Σταμούλη ἰδὲ Γκιουντιζλέρ.

Σωτήρα ἰδὲ Μουσελὶμ Τσιφλίκ.

Τ

Τάλαντον ἰδὲ Ταλισμάν.

Ταλισμὰν (Τάλαντον)· παλαιὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον περὶ τὰ 31 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 6 εὐθέως πρὸς δυσμὰς τῆς ἁλυκῆς Ἐσκῆ Τοῦζλα, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Ταπητοχώριον ἰδὲ Καρατζὰ-Χαλῆ.

Τεβετζῆκιοϊ ἰδὲ Ντεβετζῆ-Κιοϊ.

Τεκές· πάλαι ποτὲ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἤδη τεκὲς (ὀθωμ. μοναστήριον)· κεῖται περὶ τὰ 34 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ πλησίον τῆς ἁλυκῆς Ἐσκῆ Τοῦζλα, ἐφ' ὑψηλῆς καὶ ῥωμαντικῆς τοποθεσίας.

Τεκὲς (Τέκος)· προσφυγικὸν ὀθωμ. χωρίον κείμενον 4 χλμ. ΝΑ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν ἀριστερόθεν τῆς ἁμαξιτοῦ ὁδοῦ Κεσσάνης—Καλλιπόλεως, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Τέκος ἰδὲ Τεκές.

Τιλάτη ἰδὲ Τσιλντίκ.

Τοδορίτς ἰδὲ Θουδουρίτς.

Τοζάντζα ἰδὲ Ντουαντζῆ.

Τόρμος ἰδὲ Τουρκμέν.

Τουάντζα ἰδὲ Ντουαντζῆ.

Τουρκμὲν (Τόρμος)· ἄλλοτέ ποτε ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) καὶ ἤδη χωρίον οἰκούμενον ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν· κεῖται 10 χλμ. δυτικῶς τῆς Κεσ. καὶ 6 πρὸς νότον τοῦ χ. Μπὸς-Τεπέ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Τρυφώνιον ἰδὲ Ντουαντζῆ.

Τσελδὶκ ἰδὲ Τσιλντίκ.

Τσελεπῆ (Πεντάφυλλον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 32 χλμ. εὐθέως ΝΔ τῆς Κεσ., ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Αἴνου— Κεσσάνης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Τσελεπήκιοϊ ἰδὲ Τσελεπῆ.

Τσιαντὴρ Μοναστήρ· σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου(1), ἐξαρτωμένη ἀπὸ τῶν Πατριαρχείων· κεῖται περὶ τὰ 36 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσσάνης καὶ 4 πρὸς νότον τῆς Στεντορίδος λίμνης, (τουρκιστὶ Γκάλα Γκιολιοῦ), ἐπὶ ἐξόχως ὡραίας καὶ μαγευτικῆς τοποθεσίας τοῦ ὄρους Τσατὰλ Τεπέ, εἰς ὕψος 211 μέτρων(1) ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

1) **Περὶ τῆς μονῆς ταύτης ἱκανὰ ἔγραψεν ὁ Β. Μυστακίδης ἐν «Νεολόγῳ» Κων]πόλεως τῆς 12]24 Μαΐου 1882.**

Τσιλντὶκ (Τιλάτη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 20 χλμ. νοτίως τῆς Κεσ. καὶ 3 πρὸς βορρᾶν τοῦ χ. Κιοσὲ-Ἀτλῆ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Υ

Ὕψαλα (Κύψελα)· πάλαι ποτὲ πόλις σημαίνουσα καὶ ἕδρα ἐπισκοπῆς, ἤδη δὲ χωρίον κατοικούμενον ἀπὸ ἐτῶν ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ Ὀθωμανῶν· εἶναι ἕδρα ὑποδιοικήσεως καὶ κεῖται περὶ τὰ 22 χλμ. πρὸς δυσμὰς τῆς Κεσ. καὶ 4 πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Φ

Φάγρη ἰδὲ Φακίρμα.

Φακίρμα καὶ τουρκιστὶ Σούλουτζε (Φάγρη)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 25 χλμ. ΝΔ τῆς Κεσ. καὶ 3 ΝΑ τοῦ χ. Μπαράορ, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Χ

Χαντὶρ-Κιοϊ (Χαϊδευτόν)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 15 χλμ. ΒΔ τῆς Κεσ. καὶ 2 δεξιόθεν τῆς εἰς Ὕψαλα ἀγούσης, ἐφ' ὑψηλῆς τοποθεσίας.

Χάραλα-Γκιουνιοῦ (Γαρέλλα)· χωρίον κείμενον περὶ τὰ 26 χλμ. πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ 2 ἀριστερόθεν τῆς εἰς Οὐζοὺν-Κιοπροῦ ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.—Τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1913 κατῳκεῖτο ὑπὸ Βουλγάρων σχισματικῶν· ἤδη δὲ κατοικεῖται ὑπὸ προσφύγων Ὀθωμανῶν, τῶν Βουλγάρων κατοίκων αὐτοῦ μεταναστευσάντων εἰς Βουλγαρίαν.

Χάς-Κιοϊ (Λευκάσιον)· χωρίον ἑλλην. κείμενον περὶ τὰ 18 χλμ. ΒΑ τῆς Κεσ. καὶ 8 ἀνατολικῶς τοῦ χ. Ντουαντζῆ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Χατζῆ ἰδὲ Χατζῆ Χαλὴλ Τσιφλίκ.

Χατζηγὶρ καὶ ἄλλως Χατζῆ-Κιοϊ καὶ Χατζῆ-Μπέη (Γύριννα)· χωρίον ἑλλην. κείμενον 14 χλμ. πρὸς βορρᾶν τῆς Κεσ. καὶ 2 δυτικῶς τοῦ χ. Παζάρ- Ντερέ, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Χατζῆ-Κιοϊ ἰδὲ Χατζηγίρ.

Χατζῆ Χαλὴλ Τσιφλὶκ (Χατζῆ)· ἀγροτικὴ ἔπαυλις (τσιφλίκι) τοῦ ἐκ Κεσσάνης Χατζῆ Χαλήλ· κεῖται ΒΔ τῆς Κεσ. καὶ μικρὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Μπιγιντίκιοϊ ἀγούσης, ἐν πεδινῇ τοποθεσίᾳ.

Χατήρκιοϊ ἰδὲ Χαντὶρ-Κιοϊ.

Χιτὶρ-Κιοϊ ἰδὲ Χαντὶρ-Κιοϊ.

Χρυσόλιθος ἰδὲ Ἀλτὶν-Τάς.

Ψ

Ψάθη ἰδὲ Καρλὴ-Κιοϊ.

1) Ἰδὲ *Viquesnel, Voyage dans la Turquie d'Europe. Paris* 1868. τ. II. σ. 159.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ Η

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΗΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΚΑΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

ΣΥΓΓΡΑΦΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ· ΒΑΣΕΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΕΚ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΑΞΙΟΧΡΕΩΝ ΕΞ ΙΔΙΑΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΩΘΙ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑκαταῖος. (Ἔκδ. Car. et Theod. Mülleri, Fragmenta historicorum Graecorum. Parisiis, 1874).

Σκύλακος, Περίπλους. (Ἔκδ. Car. Mülleri, Geographi Graeci minores. Parisiis, 1855).

Θεόπομπος παρὰ Στεφάνῳ Βυζαντίῳ.

Itinerarium Antonini Augusti. (Ἔκδ. Parthey et Pinder. Berolini, 1848).

Itinerarium Hierosolymitanum. » » » »

Tabula itineraria Peutingeriana. (Ἔκδ. Mannerti. Lipsiae, 1824).

Προκόπιος. (Ἔκδ. Bonnae).

Ἱεροκλέους Γραμματικοῦ Συνέκδημος. (Ἔκδ. Migne, Patrologia graeca. T. 107).

Κων)τῖνος Πορφυρογέννητος. (Ἔκδ. Migne, Patrologia graeca. T. 50).

Petri Tudebodi, Historia de Hierosolymitano itinere, ἐν τῷ Recueil des historiens des croisades. Histor. occidentaux. T. III.

Baldrici, Historia Jerosolimitana, ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades. Histor. occ. T. IV.

Roberti Monachi, Historia Iherosolimitana, ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades. Histor. occ. T. III.

Ἀνωνύμου, Gesta Francorum et aliorum Hierosolymitanorum ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades. Histor. occ. T. III.

Raimundi de Aguilers, Historia Francorum qui ceperunt Iherusalem, ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades. Histor. occ. T. III.

Ἄννα Κομνηνή. (Ἔκδ. Bonnae).

Alberti Aguensis, Historia Hierosolymitana, ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades Histor. occ. T. IV.

Guiberti Abbatis, Gesta Dei per Francos, ἐν τῷ Recueil des histor. des croisades. Histor. occ. T. IV.

Orderici Vitalis, Historiae ecclesiasticae. (Ἔκδ. Le Prévost. Parisiis, 1855).

Edrisi, Géographie. (Μετάφρ. A. Jaubert. Paris, 1840).

Νικήτας Χωνιάτης. (Ἔκδ. Bonnae).

Ville-Hardouin, Conquête de Constantinople avec la continuation de Henri de Valenciennes, par Natalis de Wailly. Paris, 1882.

Innocentii III., Gesta et epistolae. (Ἔκδ. Migne, Patrologia latina. T. CCXIV).

Εὐφραίμιος. (Ἔκδ. Bonnae).

Γεώργιος Ἀκροπολίτης. (Ἔκδ. Bonnae).

Παχυμέρης. (Ἔκδ. Bonnae).

Ramon Muntaner, Chronique d'Aragon, de Sicile et de Grèce. (Μετάφρ. Bouchon, ἐν τοῖς Chroniques étrangères pendant le XIIIe siècle. Paris, 1841).

Andreae Danduli, Chronicon, παρὰ Muratori, Rerum italicarum scriptores. T. XII.

Ἰωάννης Καντακουζηνός. (Ἔκδ. Bonnae).

Seadeddîn, Cronica dell' origine e progressi della casa ottomana. (Μετάφρ. V. Bratutti. 1649).

Leunclavii, Annales-Sultanorum Othmanidarum. Francofurdi, 1596.

Pauli Ramnusii, De bello Constantinopolitano historia. Venetiis, 1634.

Moncada. Expédition des Catalans et des Aragonais contre les Turcs et les Grècs. (Μετάφρ. Le Comte de Champfeu. Paris, 1828).

Hadschi Chalfa Mustafa, Rumeli und Bosna. (Μετάφρ. J. Hammer. Wien, 1812).

Lucas Paul, Troisième voyage. A Rouen, 1719.

Μελετίου, Μητροπολίτου Ἀθηνῶν, Γεωγραφία. Βενετία, 1807.

Mannert, Geographie der Griechen und Römer. 1812.

Le Béau, Histoire du Bas Empire. Paris, 1819.

M. G. A. M. (Manos), Résumé géographique et historique de la Grèce et de la Turquie d'Europe. Paris, 1826.

Lapie Pierre, Atlas classique et universel de géographie ancienne et moderne. Paris, 1828.

Beaujour, Voyage militaire dans l'Empire Othoman. Paris, 1829.

Margaroli, La Turchia. Milano, 1829.

Λωρέντη Νικ., Λεξικὸν τῶν ἀρχαίων κυρίων ὀνομάτων τῆς μυθολογίας, ἱστορίας καὶ γεωγραφίας. Βιέννη, 1837.

Boué Ami, La Turquie d'Europe. Paris, 1840.

Τοῦ αὐτοῦ, Recueil d'itinéraires dans la Turquie d'Europe. Vienne, 1854.

Tafel T., Symbolarum criticarum geographiam Byzantinam spectantium. (Pars secunda).

Τοῦ αὐτοῦ, Via militaris Romanorum Egnatia. (Pars Orientalis).

Grisebach A., Reise durch Rumelien und nach Brussa im Jahre 1839. Göttingen, 1841.

Τοῦ αὐτοῦ, Spicilegium Florae rumelicae et bithynicae, Brunsvigae, 1843—45.

Χάμμερ, Ἱστορία τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. (Μετάφρ. Κ. Κροκιδᾶ. Ἀθῆναι, 1874).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Kiepert H., Topographisch—Historischer Atlas von Hellas und den Hellenischen coloniem Berlin, 1846.
Viquesnel A., Voyage dans la Turquie d' Europe. Paris, 1868.
Τοῦ αὐτοῦ, Atlas. Paris, 1854.
Forbiger Albert, Handbuch der alten geographie. Leipzig, 1848.
Pauly-Wissowa, Real-Encyclopädie. (Ἐκδ. πρώτη. Stuttgart).
Sprünner's, Histor. Atlas. 1865.
Κατελούζου Γ., Χάρτης τῆς Θράκης καὶ Μ. Ἀσίας. Βουκουρέστιον, 1869.
Muralt, Essai de chronographie byzantine. St.-Pétersbourg, 1871.
Kiepert H., General— karte von der Europäischen Türkei. Berlin, 1871.
Synvet A., Traité de géographie générale de l'Empire Ottoman. Con)ple, 1872.
Mostras C., Dictionnaire géographique de l'Empire Ottoman. St.-Pétersbourg, 1873.
Grande dictionnaire universel du XIXe siècle. Paris, 1878.
Χάρτης αὐστριακοῦ ἐπιτελείου. Κλῖμαξ 1:300.000. Φύλ. Διδυμοτείχου.
General karte von Mitteleuropa. Κλῖμαξ 1:200.000. Φύλ. Dimotika.
Χαμουδοπούλου Μ., Γεωγραφία. Κων)πολις, 1881.
Κείπερτ Ε., Πίναξ τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν δεκάτην ἑκατονταετηρίδα. (Ἐκδ. Στεφ. Ζαφειροπούλου. Βερολῖνον, 1883).
Niox, général, Géographie militaire les pays Balkaniques. Paris, 1887.
Μυστακίδου Β., Γεωγραφικὸν ἐγχειρίδιον. Κων)πολις, 1894.
Μελισσηνοῦ Χριστοδούλου, Ἡ Θράκη καὶ αἱ 40 Ἐκκλησίαι. Κωνστ)πολις, 1897.
Ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν. Συμπλήρωμα. (Ἐκδ. Μπὲκ καὶ Μπάρτ. Ἀθῆναι, 1902).
Map english general staff. Scale 1:250.000. Geographical section No 2097, (Rodosto). Southampton, Oct. 1912.
Vellay Charles, L'irrédentisme hellénique. Paris, 1913.

Statistics of the population of Thrace and Asia Minor.
Οἱ ἀνθελληνικοὶ διωγμοὶ ἐν Τουρκίᾳ. (Ἐκδ. Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἀθῆναι, 1917).
Ψάλτη Στυλ., Ἡ Θράκη καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἐν αὐτῇ ἑλληνικοῦ στοιχείου. Ἀθῆναι, 1919.
Μυστακίδου Β., Γεωγραφικὰ ἄτακτα. (Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας». 1920).
Αἰλιανοῦ Μιχ., Τὸ ἔργον τῆς ἑλληνικῆς περιθάλψεως. Ἀθῆναι, 1921.
Antoniadès A., Le développement économique de la Thrace. Athènes 1922.
Σβολοπούλου Δημ., Ἡ Θράκη ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν διοίκησιν. Κων)πολις, 1922.
Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως. Παράρτημα Ἁρμοστείας Θράκης. 1920—1922.
Γεραγᾶ Κώστα, Ἀναμνήσεις ἐκ Θράκης. 1920—1922. Ἀθῆναι, 1925.
Παπαδοπούλου Νικ., Ἀπὸ τὸ παρελθὸν τῆς Κεσσάνης. Ἀθῆναι, 1929.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΕΣΣΑΝΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ

ΚΕΦ. Α'. Καθορισμὸς τῶν θέσεων τῶν ἀρχαίων πόλεων Κώβρυος Δρυός, Κυπάσεως, Συρακέλλης (Syracellae ἢ Sirogellae), Ζορλάνης (Zorlanae), Σιλτικῆς ἢ Σαλτικῆς, Κισσοῦ, Πολυβότου κ.λ.π.
ΚΕΦ. Β'. Περιγραφὴ τῶν παρὰ τὴν Κεσσάνην ἀπαντωμένων ἀρχαίων ἐρειπίων καὶ ἔρευνα περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως εἰς ἣν ταῦτα ἀνήκουν.

. . . .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΑΡΧΑΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΚΕΦ. Α΄. Μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἔξωθι τοῦ Ῥουσίου(1)· Περιφανὴς νίκη τῶν Ἑλλήνων, ὁδηγουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Α΄ τοῦ Κομνηνοῦ, (1091).

ΚΕΦ. Β΄. Διέλευσις δύο στρατιῶν τῆς α΄ σταυροφορίας ἐκ Ῥουσίου (1097).

ΚΕΦ. Γ΄. Διέλευσις Λογομβαρδῶν σταυροφόρων ἐκ Ῥουσίου (1101).

ΚΕΦ. Δ΄. Πολύνεκρος μάχη μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἀφ' ἑνὸς καὶ Φράγκων ἀφ' ἑτέρου πλησίον τοῦ Ῥουσίου. Ἧττα τῶν Φράγκων καὶ ἅλωσις τοῦ Ῥουσίου ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ Ἑλλήνων (1206).

ΚΕΦ. Ε΄. Διέλευσις τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐρρίκου ἐκ Ῥουσίου κατὰ τὰ ἔτη 1206 καὶ 1209.

ΚΕΦ. ΣΤ΄. Πολιορκία καὶ ἅλωσις τοῦ Μεγαρισίου ὑπὸ τῶν Καταλανῶν ἐν ἔτει 1308.

. . . .

1) Νῦν Παληοκάστρου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ
Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Οἱ ἐν Ἀθήναις.

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος, Πρόεδρος Κυβερνήσεως.		Σώμ.	10
Παπαδόπουλος Ε. Κων)τῖνος, δικηγόρος,	ἐκ Κεσσάνης.	»	5
Πολύχρου Χριστόδουλος	» »	»	1

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ.

Κερασιώτης Κ. Ἰωάννης	ἐκ Κεσσάνης	»	10
Ἀγαθιάδης Γεώργιος	» »	»	2
Κερασιώτης Ν. Ἀθανάσιος	» »	»	2
Κερασιώτης Ν. Ἰωάννης	» »	»	2
Κερασιώτης Γ. Κωνσταντῖνος	» »	»	2

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει.

Τζαννέτος Ι. Ἀριστοτέλης, Νομάρχης Ἕβρου, τέως πληρεξ. Καλλιπόλεως.	ἐκ Κεσσάνης	»	10
Ἀλεξιάδης Α. Ἀλέξανδρος	» »	»	1
Ἀνδρεάδης Θ. Παναγιώτης	» »	»	1
Γκουτζίκας Ν. Γιαννάκος	» Κόζγκουρ	»	1
Δημητριάδης Π. Δημήτριος	» Κεσσάνης	»	1
Διαμαντίδης Δ. Χριστόδουλος	» »	»	1
Εὐσταθίου Γ. Εὐστάθιος	» Αἴνου	»	1
Καμᾶς Θ. Ἀθανάσιος	» Κεσσάνης	»	1
Κλεανθίδης Κ. Νικόλαος	» »	»	1
Λαμπρίδης Λ. Δημήτριος	» »	»	1
Μαυρομάτης Μ. Θεοφάνης	» »	»	1
Μαυρουδῆς Β. Χρῆστος	» Κουρτζῆ-Κιοΐ	»	1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μπαχτσεβάνογλου Χ. Γεώργιος	ἐκ Κεσσάνης	Σώμ.	1
Μπουμπουτίδης Ι. Κων)τῖνος	» »	»	1
Ντουντσῆς Ι. Χριστόδουλος	» »	»	1
Παπαδόπουλος Ι. Μιχαὴλ	» »	»	1
Πατρίκης Π. Δημήτριος	» »	»	1
Τριανταφυλλίδης Τ. Γεώργιος	» »	»	1
Φωτιάδης Ν. Ἰωάννης	» »	»	1

Οἱ ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι τοῦ αἰδεσιμωτάτου

Παπαδημοσθένους Δαλακάκη	ἐκ Ντεβετζῆ-Κιοϊ	»	1
Ἀλατᾶς Δ. Κωνσταντῖνος	» Γιουσού-Κιοϊ	»	1
Δρακίδης Δράκος	» Ἀρβανιτῶν	»	1
Καραουλάνης Συμεὼν	» Φακίρμα	»	1
Καρασάνης Δημήτριος	» Μ. Διασόρνης	»	1
Κούπας Γιαννάκος	» »	»	1
Λαλίδης Β. Συμεὼν	» Καραντζὰ-Χαλῆ	»	1
Μανασῆς Βασίλειος	» Δυμπαλῆς	»	1
Μανδάνης Νικόλαος	» »	»	1
Μαρκάκης Κων)τῖνος	» Γιλανλῆ	»	1
Ναλμπάντης Παναγιώτης	» Μ. Διασόρνης	»	1
Παρασάκης Γιαννάκος	» »	»	1
Σαλαμπασίδης Δαμιανὸς	» Μπιγιντικίου	»	1
Τερζίδης Χριστοφίλης	» »	»	1
Τζώης Σ. Θεόδωρος	» Κεσσάνης	»	1
Χρυσαφίδης Χρῆστος	» Μπιγιντικίου	»	1

Οἱ ἐν Γιάλτροις (Εὐβοίας).

Ἱλαρίωνος ἀδελφαὶ Ἑλένη καὶ Αἰκατερίνη	ἐκ Κεσσάνης	»	1

Οἱ ἐν Δράμᾳ.

Ζούρας Ι. Παρασκευᾶς	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Μάλλιογλου Κυριάκος	» »	»	1

Οἱ ἐν Θεσ)νίκῃ.

Βακαλόπουλος Ν. Εὐάγγελος	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Γκουδελῆς Ι. Ἀθανάσιος	» »	»	1
Γκουδελῆς Ι. Θεόδωρος	» »	»	1

Γκουδελῆς Ι. Φώτιος	ἐκ Κεσσάνης	Σώμ.	1
Δαμασκηνίδης Δαμασκηνὸς	» »	»	1
Δαμασκηνίδης Α. Ἰωάννης	» »	»	1
Δαμασκηνίδης Α. Νικόλαος	» »	»	1
Κεραμάρης Χ. Ἰωάννης	» »	»	1
Κερασιώτης Κ. Γεώργιος	» »	»	1
Κερασιώτης Δ. Κων)τῖνος	» »	»	2
Κλεανθίδης Κ. Δημήτριος	» »	»	1
Κλεανθίδης Κ. Νικόλαος	» »	»	1
Κομπίλης Ἀναστάσιος	» »	»	1
Μπελιάζης Θ. Νικόλαος	» »	»	1
Τζαννέτος Ἰ. Ἠλίας	» »	»	1
Χ" Γιάννης Βασίλειος	» »	»	1
Χ" Νεοκλέους Γιαννούλης	» »	»	1

Οἱ ἐν Καβάλλᾳ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Ἀθανασίου Κ. Διαμαντίδου	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Ἀρβανιτίδης Δημήτριος	» »	»	1
Θεολογίδης Ν. Ἀθανάσιος	» Ξάνθης	»	1
Ἰωαννίδης Θ. Κωνσταντῖνος	» Κεσσάνης	»	1
Καραντζᾶς Νεράντζης	» Ἁγιάσματος	»	1
Κατσικίδης Δ. Χριστόδουλος	» Κεσσάνης	»	1
Κεραμάρης Χ. Δημήτριος	» »	»	1
Λαμπρίδης Λ. Εὐλάμπιος	» »	»	1
Μαλγαρηνὸς Ἰωάννης	» »	»	1
Μαυρομάτης Βασίλειος	» Ἰνεπόλεως	»	1
Μπερμπατίδης Δημήτριος	» Κεσσάνης	»	1
Μυτιληνὸς Ν. Δημήτριος	» »	»	1
Ντουντσῆς Π. Γεώργιος	» »	»	1
Παπακώστας Νικόλαος	» »	»	1
Πεσρελῆς Γεώργιος	» »	»	1
Συμεωνίδης Η. Συμεὼν	» »	»	1
Χατζηδήμου Κ. Συμεὼν	» »	»	1
Χατζημιχάλης Μιχαὴλ	» »	»	1
Χατζηπαρασκευᾶ Γ. Ἀδελφοὶ	» »	»	1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Κομοτηνῆς.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Ἰωάννου Α. Χ″ Γιάννογλου	ἐκ Κεσσάνης	Σώμ.	1
Ἀρχοντίδης Ἰωάννης	» Ντεβετζῆ-Κιοΐ	»	1
Βουγιούκας Ἀναστάσιος	» Κεσσάνης	»	1
Γαραμαζίδης Γιαννάκος	» Μουζαλῆ	»	1
Δρακίδης Περικλῆς	» Μάλ-Τεπὲ	»	1
Θεοχάρης Νικόλαος	» Μουζαλῆ	»	1
Κάλφας Περικλῆς	» Μαγαρισίου	»	1
Κουτσίλας Τριαντάφυλλος	» Καρλή-Κιοΐ	»	1
Λαμπίδης Χρῆστος	» Μαλγάρων	»	1
Μπαλιάκας Ἰωάννης	» Μάλ-Τεπὲ	»	1
Μπουργίδης Ἀθανάσιος	» »	»	1
Μυδαρᾶς Κωνσταντῖνος	» Λήμνου	»	1
Παπαδόπουλος Θεοχάρης	» Χὰς-Κιοΐ(Χαριοπ.)	»	1
Πασχάλης Κωνσταντῖνος	» Καλά-Κιοΐ	»	1
Σαρχοσίδης Κωνσταντῖνος	» Μουζαλῆ	»	1

Οἱ ἐν Ξάνθῃ.

Λουκμίδης Χαράλαμπος	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Παπαδόπουδος Ἰωάννης	» Μαυριῶν	»	1

Οἱ ἐν Πειραιεῖ.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Ἀριστείδου Ν. Κερασιώτου	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Βίρλας Ἀθανάσιος	» Γραμπούνης	»	1
Δαμιανίδης Κυριάκος	» Πόντου	»	1
Μαλακόπουλος Εὐλάμπιος	» Ξάστρου	»	1
Μητακίδης Α. Γεώργιος	» Κεσσάνης	»	1
Χ″ Παρασκευᾶ Π. Δημοσθένης	» »	»	1
Χ″ Παρασκευᾶ Π. Ζήσης	» »	»	1
Χρυσαφίδης Γεώργιος	» »	»	1

Οἱ ἐν Σάππαις καὶ τοῖς περιχώροις.

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Πέτρου Χ. Βουγιούκα	ἐκ Κεσσάνης	Σώμ.	1
Ἀρχιμ. Νικολαΐδης Ἰωακεὶμ	» Τυρολόης	»	1
Διανόπουλος Π. Γρηγόριος	» Μπιγιντικίου	»	1
Διανόπουλος Π. Ζαρείφης	» »	»	1
Μαλακόπουλος Ε. Κωνσταντῖνος	» Γραμπούνης	»	1
Μεχιμπᾶς Σ. Δῆμος	» »	»	1
Μουχταρᾶκος Α. Θεόδωρος	» Κεσσάνης	»	1
Μπουμπουτίδης Ι. Γρηγόριος	» »	»	1
Παπάζογλου Κ. Ἀναγνώστης	» Γραμπούνης	»	1
Τζαννίδης Κ. Ἀθανάσιος	» Μπιγιντικίου	»	1
Τζατζόπουλος Φ. Κώστας	» Γραμπούνης	»	1
Τσαβδάρης Α. Θεόδωρος	» Κεσσάνης	»	1
Τσουκαλᾶς Σ. Νικόλαος	» »	»	1
Φραγκόπουλος Θ. Στέργιος	» Γραμπούνης	»	1

Οἱ ἐν Φέρραις.

Παπαδόπουλος Α. Δημήτριος. Πρόεδρος Κοινότητος.	ἐκ Μαγαρισίου	»	6
Γκιόκας Α. Κυριάκος	» Κεσσάνης	»	1
Μπαλαμπρέκης Ν. Μιχαὴλ	» »	»	1
Μπαχτσεβάνογλου Χ. Ἀπόστολος	» »	»	1
Ξένος Γ. Κωστῆς	» »	»	1

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Στεφάνου Κ. Διαμαντίδου	ἐκ Κεσσάνης	»	1
Ἀμπατζῆς Ν. Παναγιώτης	» »	»	1
Βαρβατζίκης Περικλῆς	» Ἰμπρὶκ-Τεπὲ	»	1
Βαφείδης Χρῆστος	» »	»	1
Βουλγαρίδης Ἀλέξανδρος	» Μπιγιντικίου	»	1
Γεωργίου Σ. Παναγιώτης	» Κεσσάνης	»	1
Διαμαντίδης Κ. Διαμαντῆς	» »	»	1
Ἰντζιρίδης Σ. Εὐάγγελος	» »	»	1
Παπακωνσταντῆς Χριστόδουλος	» Μπιγιντικίου	»	1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πατακίδης Π. Σταῦρος	ἐκ Κεσσάνης	Σώμ.	1
Στεφάνου Δ. Ἀθανάσιος	» »	»	1
Στεφάνου Δ. Ἰωάννης	» »	»	2
Χ″ Βάσογλου Χ″ Νικόλαος	» »	»	1
Χ″ Βέρογλου Γ. Ἀναστάσιος	» »	»	1

Οἱ ἐν Χρυσουπόλει (Νέστου).

Τῇ εὐγενεῖ φροντίδι

Ἀριστείδου Μ. Μπεζάζη	ἐκ Κεσσάννης	»	1
Βογιατζῆς Δ. Ἀναστάσιος	» »	»	1
Γιαννοπούλου Ι. Ἀδελφοὶ	» »	»	1
Εὐαγγελίδης Ι. Ἀλέξανδρος	» »	»	1
Καλλινίδης Δ. Πρόδρομος	» »	»	1
Κλεανθίδης Κ. Γεώργιος	» »	»	1

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ παρὰ τῷ Νικ. Παπαδοπούλῳ (ξενοδοχεῖον «Ὄλυμπος Πάλλας» – Σταδίου 64).

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τοῖς κ. Γεωργίῳ Μπαχτσεβάνογλου καὶ Ἀθανασίῳ Καμᾷ.

ΕΝ ΔΡΑΜΑ παρὰ τῷ κ. Παρασκευᾷ Ζούρᾳ.

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ παρὰ τοῖς κ. ἀδελφοῖς Δαμασκηνίδῃ (Μοναστηρίου 16) καὶ ἀδελφοῖς Κουτάλῃ (Ἐγνατίας 86).

ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ παρὰ τοῖς κ. Εὐλαμπίῳ Λαμπρίδῃ (Κουντουριώτου) καὶ Ἀθανασίῳ Διαμαντίδῃ.

ΕΝ ΞΑΝΘΗ παρὰ τοῖς κ. Χαραλάμπῳ Ἀρτεμίδῃ καὶ Ἰωάννῃ Παπαδοπούλῳ.

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ παρὰ τῷ κ. Ἀριστείδῃ Κερασιώτῃ (Κολοκοτρώνη).

ΕΝ ΦΕΡΡΑΙΣ παρὰ τῷ κ. Στεφάνῳ Διαμαντίδῃ.

ΕΝ ΧΡΥΣΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ἀριστείδῃ Μπεζάζῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ 50

94
144
90